

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѣчникъ XXIV

1912.

ПЕРЕМЫШЛЬ.
Зъ печатнѣ гр. кат. Капітулы.

Содержане Вѣстника Перемыской Епархіи за рѣкъ 1912.

Дата и число разпорядженя	СОДЕРЖАНЕ	Число разпорядженя	Страница
	Ч. I.		
21/1 27/орд.	Архіерейске посланіе передъ св. великимъ постомъ. О правдивой Церквѣ Христовой и агітаціи схизматичкой.	1	1
26/1 479	Речинець до св. Рукополаганя въ Іереи	2	18
25/12 9352/11	Конкурсъ на запомогу зъ фундаціи Романа Алексевича для вдовъ и сирѣтъ по священникахъ Епархіи Перемыской.	3	18
18/12 9153/11	О урочистыхъ и поминальныхъ богослуженяхъ цѣсарскихъ.	4	18
	Ч. II.		
22/1 9073/11	Означене минимальной квоты до утвореня богослужебной фундаціи	1	21
11/1 13	Выказъ священниковъ надѣленныхъ стипендією бл. п. Григорія Шашкевича.	2	23
22/1 214	Пошукуеся свѣдоцтва вѣнчаня Франца Влынського	3	23
20/12 9385/11	Выказъ жертвъ на будову Церкви въ Хѣдновичахъ	4	24
11/1 112	О жертвахъ на будову церкви въ Гавловичахъ ad Порохникъ	5	25
	Ч. III.		
14/4 2758	Речинець испиту конкурсового о душпастьерскій бенефіціи	6	29
13/4 2757	Речинець до испитѣвъ зъ кандидатами на катихитѣвъ школъ выдѣловыхъ	7	29
17/4 2854	Конкурсъ на опорожненій парохіи	8	30
14/4 662	Поручае ся церковный напѣвникъ часть I. укладу Иг. Полотнюка	9	31

Дата и число розпорядження	СОДЕРЖАНІЕ	Число розпорядження	Сторона
28/2 820 27/3 1187	О жертвахъ на будову церквей — або каплицъ въ Босніи Про корыстанє Урядами парохіяльными зъ конскрипційныхъ актѡвъ	10 11	32 32
20/2 1263 14/3	О вильосованю листѡвъ Земельного Банку Ипотечного	12	33
1517 25/3	О конгресѣ для катихитѡвъ	13	34
1816 16/3	О національнѡмъ Музею у Львовѣ	14	35
2141 28/3	Пригадка про уставъ церковный на р. 1912	15	36
2477	Конкурсъ на II. проповѣдника катедрального въ Перемышли	16	36
Ч. IV.			
21/4 113/орд. 28/4	Архієрейске посланіє о частѡмъ св. Причастію	17	41
3033 2/5	Въ справѣ выданя Типика на р. 1913	18	57
2513 27/4	Правило для церковныхъ дяко́въ	19	57
657 24/4	О товариствѣ священникѡвъ подъ покровомъ св. Іосифа въ Горици	20	58
2948	О жертвахъ на будову церкви въ Магеровѣ	21	59
Ч. V.			
12/5 151/орд. 24/4	Архієрейске посланіє о евхаристійнѡмъ зѣздѣ въ Вѣдни	22	61
2960 8/5	Въ справѣ »Братского Союза місійного« им. св. Свѣтч. Іосафата въ Бучачи	23	66
3260 16/4	О закупнѣ образа св. Смч. Іовафата	24	68
2870 17/5	Станъ касы вдов. сир. Института за часъ вѡдъ 1 Жовтня до 31 Грудня 1911 и вѡдъ 1/1 до 31/3 1912	25	69
2035	Въ справѣ книги церк. »Трефологіонъ«	26	80
1168	Выказъ жертвъ вплинувшихъ на будову церкви філ. въ Вѡльцѣ роснѡльскѡй	27	81

Дата и число розпорядження	СО Д Е Р Ж А Н Е	Число розпорядження	Сторона
24/4 2933	О жертвахъ на будову юв. Захоронки им. Марк. Шашкевича въ Яворовѣ	28	84
Ч. VI.			
24/6 5075	Въ справѣ поѣздки на евхаристійный зѣздъ въ Вѣдни	29	85
12/6 3560	Въ справѣ громадскихъ радъ сиротиньскихъ	30	89
21/6 4024	О выпечатаню щоденныхъ молитовъ	31	91
21/6 4774	О другомъ выданю книжки »Де знайти правду« ?	32	91
24/6 2944	О жертвахъ на будову церкви въ Волчухахъ	33	92
Ч. VII.			
17/7 5509	О Богослуженю зъ нагоди всесвѣтного евхаристійного зѣзду у Вѣдни	34	93
17/7 5665	Остеречи нарѣдъ передъ агитаторами намовляючими до паломництва въ Россію до Почаева	35	95
6/7 5339	Речинець до дв. Рукополаганя въ Іереи	36	95
6/7 5340	Речинець до поданя о принятѣ до дух. Семинаріи у Львовѣ	37	95
6/7 5341	Речинець поданя о принятѣ до Папской Колегіи въ Римѣ	38	96
9/7 5342	Речинець вношеня поданъ до дяковскаго Института	39	97
4/7 5416	Новый образецъ совершеннаго вѣднусту для умирающихъ примѣненный до нашего обряда	40	97
Ч. VIII.			
22/8 446/орд.	О вправахъ духовныхъ	41	103
22/8 6512	Приѣздъ питомцевъ до семинаріи въ Перемишли	42	104
13/8 5963	Конкурсъ на опорожненіи двѣ душпастьерскіи посады въ Босніи	43	104

Дата и число розпоядження	СОДЕРЖАНЕ	Число розпоядження	Сторона
27/8 6608 14/8 6288	Въ справѣ евхаристійного Конгресу . . . . . Списъ жертводателѣвъ и жертвъ на будову церковъ въ Босніи	44 45	105 106
Ч. IX.			
23/9 6925	Конкурсъ на богослуж. стипендіи бл. п. Архиепископа Гр. Шашкевича	46	107
23/9 6972	Конкурсъ юбилейной фундаціи бл. п. Павла Конгуровича Митковскаго	47	108
26/9 6879	О издавницѣ книжки «Правда и Обманъ»	48	109
26/8 5970	Станъ касы вдов. сир. Института за часъ вѣдъ 1/4 до 30/6 1912.	49	109
Ч. X.			
3/10 7632 4/10 7627	Конкурсъ на опорожненій парохіи . . . . . Конкурсъ на посаду гр. к. катихита при школахъ въ Добромили	50	115
9/10 7758/11	Конкурсъ на одноразову запомогу зъ фонда бл. п. Павла Зарицкаго для бѣдныхъ церквей въ Галичинѣ	51	116
14/10 7621	Декретъ св. Зѣбраня для розширення вѣры зъ дня 15. червня 1912 ч. 31997 въ справѣ приниманя католикѣвъ восточного обряду до латинскихъ монашихъ чинѣвъ	52	117
22/7 5714	Выказъ жертвъ на церковъ въ Магеровѣ	53	117
22/7 5714	Выказъ жертвъ на церковъ въ Магеровѣ	54	118
Ч. XI.			
19/10 8013 19/10 7960	Речинець до св. Рукополаганя въ Єреи . . . . . О вынятковѣмъ розрѣшеню въ сѣмъ роцѣ всѣхъ рѣльникѣвъ въ всѣ недѣлѣ и свята на работы пѣльни	55	123
19/10 7960	О вынятковѣмъ розрѣшеню въ сѣмъ роцѣ всѣхъ рѣльникѣвъ въ всѣ недѣлѣ и свята на работы пѣльни	56	124

Дата и число розпорядження	СОДЕРЖАНІЕ	Число розпорядження	Страница
Ч. XII.			
16/10 5648	О захованю старинныхъ церквей	57	125
24/10 7166	Власть дана парохамъ и сотрудникамъ дотично предлюбной сповѣди	58	126
17/10 6900	Въ справѣ улѣлюваня позволенъ на колекту для восточныхъ	59	127
21/10 7728	Пошукуе ся свѣдоцтва вѣнчаня Стефана Борковского зъ Катариню (Хосцякъ) Попель	60	129
22/10 7863	Затрата фелона зъ гр. кат. церкви св. Вмч. Варвары въ Вѣдни	61	129
24/10 8163	Пригадка про уставъ церковный на рокъ 1912	62	129
1/11 8403	Конкурсъ на II. проповѣдника катедрального въ Перемышли	63	130
9/11 8488	О загальныхъ зборахъ товариства св. Ап. Павла въ Львовѣ	64	130
5/11 7464	Въ справѣ оплаты цповой вѣдъ спровадження церк. звовѣвъ	65	130
2/11 8302	Конкурсъ на опорожнену парохію Купновичи старі	66	131
4/11 5842	Найновѣйшій издавництва Товариства св. Ап. Павла	67	132
4/11 6588	Вильосоване всѣхъ 5% преміованыхъ листѣвъ гипотечныхъ ц. к. уприв. галиц. акційного Банку гипотечного въ Львовѣ	68	132
12/11 6624	О дѣяльности товариства »Днѣстеръ« и о обезпеченю церквей и будынкѣвъ парохіальныхъ въ нѣмъ	69	133
12/11 8604	Розпорядження що до винкульованыхъ цѣнныхъ ефектѣвъ церковныхъ и парохіальныхъ	70	134
Ч. XIII.			
2/12 2732	Всесвѣтлѣйша Ап. Нунціятура въ Вѣдни прислала тутъ слѣдующе Бреве Его Святости Пія X.	71	137
12/12 481 суп.	Чи декретъ »Ne temere« обовязуе Русинѣвъ въ Америцѣ	72	139
18/11 5192	Въ справѣ провѣтрюваня и высушаня вогкихъ церквей	73	140

Дата и число разпоярденя	СО Д Е Р Ж А Н Е	Число разпоярденя	Страна
12/12			
8807	О Жертвахъ на школы приватни	74	141
13/12			
8858	Прошене о жертвы на гр. кат. Церковъ въ Вязовницѣ .	75	141
20/12			
9462	Декретъ св Апост. Престола о першомъ Причастію дѣтей	76	142
12/12			
9076	Рескриптъ ц. к. Намѣстництва зъ д. 12. листопада 1912 р. ч. XII. 6216 въ справѣ метрикъ подданныхъ Королевства българского	77	144
25/12			
9057	Конкурсъ на двѣ стипенди бл. п. Павла Контуровича Матковского	78	145
25/11			
8471	Псалитръ розширена выданя бл. п. о. Алексія Слюсарчука	79	146
12/12			
9706	Конкурсъ на посаду гр. к. Катихита при школахъ въ Ку- ликовѣ	80	146
11/11			
8255	Пошукуе ся метрики крещеня Емилии Товарницкои . . .	81	146
23/12			
9916	Исправлене ошибокъ въ Уставѣ цер. на р 1912	82	147
25/12			
10047	Прошене о жертвы на реставрацію гр. к. дочерной церкви въ Великихъ Очахъ ad Змиевиска	83	147
25/12			
8563	Проповѣди о. Николая Теодоровича пароха въ Пробожнои	84	149
26/12			
9259	Станъ касы вдов. сир. Института за часть вѣдъ 1/7—30/9 1912	85	149

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѣкъ 1912.

Выдано 29. сѣчня.

Ч. 1.

Ч. 1.

Ч. 27/орд. Архіерейске посланіе передъ св. великимъ постомъ.

О правдивой Церкви Христовой и агітаціи схизматичной.

КОНСТАНТИНЪ ЧЕХОВИЧЪ

Божю Милостію и св. Апостольскаго Престола благословенемъ Епископъ Перемышлій,
Самбѣрскій и Сяноцкій.

Всечестному Духовенству мірскому и монашескому и всѣмъ вѣрнымъ нашей епархіи!

Миръ о Господѣ и Наше Архіерейске благословене!

Якъ каждого року звыкъ я до Васъ, мои Дорогіи, вѣдывати ся зъ нагоды св. вел. поста, такъ и сего року не хочу залишити сего св. обовязку, щобы добрыхъ заохотити до вытраваня въ добромъ, а тыхъ, що въ сповнюваню Божихъ заповѣдей зблудили зъ правои дороги и зѣйшли на манѣвцѣ, знову навернути на ту дорогу.

Коли такъ роблю оглядъ духовнаго стану въ моей епархіи, то зъ радостію мушу зазначити, що у большой части вѣрныхъ побожнѣсть чимъ разъ больше и больше змагае ся, чого доказомъ суть ново повстающіи брацтва и чисельне збѣльшене членѣвъ старыхъ брацтвъ, частѣйше приступоване до св. спо-

вѣди и св. Причастія, численна участь въ мисіяхъ духовныхъ, де такі вѣдбувають ся, численне вѣдвиджуване церквей надѣленихъ вѣдпустами. А дальше численне основуване богослужебныхъ фондаций, ставлене новыхъ церквей и то навѣтъ зъ очевиднымъ нараженемъ ся на великій матеріяльні выдатки. И я Вамъ вдячний, мои Дорогі Дѣти, за Ваше добре серце, якимъ веселите Вашего Архіерея. »Стойте« и на дальше »о Гдѣ, братіе моя возлюбленная и вождельная, радости и вѣнчемой« (Філ. 4, 1).

Але якъ зъ одной стороны много причинъ спонукуе мене до радости, коли погляну на мою епархію, такъ зъ другой стороны серце мое кровавить ся зъ болю, коли згадаю, що въ мое стадо вже вдерли ся вовки хищники и прибравши стать невинныхъ овецъ ширять знищене и роздоръ. Рѣчь бо знана, що подъ одежію Ангела свѣтла може скриватися злыи духъ, подъ образомъ на око найцирѣйшого пріятеля може скриватися найзлюбнѣйшій супостатъ, въ найсолодшѣмъ и найсмачнѣйшѣмъ медѣ може крыти ся найстрашнѣйша отруя.

Маю ту на оцѣ схизматицку агитацію, котра въ послѣднихъ часахъ, особливо въ моей епархіи, прибрала грѣзній розмѣры. Платні агитаторы подъ позоромъ патріотизму їздять вѣдъ села до села и заманюють людей рѣжного рода представленьми, въ часѣ котрыхъ величаютъ все, що чуже, що схизматицке, а понижаютъ все, що своє, що католицке. Часописи и брошурны, такъ тукраеві якъ и насылані зъ заграницѣ, а именно зъ Россіи и зъ Америки, навзаводи занимають ся въ першѣй мѣрѣ черненемъ и понижуванемъ на кождѣмъ кроцѣ нашего Епископату и Духовенства цѣлымъ серцемъ вѣдданого сиравѣ католицкѣй, щоби въ той способъ подготувити почву для схизматицкихъ священниковъ, зъ котрыхъ двоухъ вже есть, а прочіи еще мають надѣйти. Притѣмъ въ якъ найпоганѣйшѣмъ свѣтлѣ представляють устроїи и науку св. Церкви католицкои, уживаючи до того всякихъ злобныхъ выдумокъ и перекручувань св. Писъма и подѣи историчныхъ. Нападають на Паповъ Римскихъ, ганьбятъ тыхъ святыхъ Отцѣвъ, осквернюють память св. Священномученика Юсафата, до котрого мы, яко нашего заступника передъ Богомъ, молимо ся. Россійску за те церквей выславляютъ по подѣ небеса, называючи єи єдиною правдивою Христовою церквою, а россійску державу представляють веначе якій земный рай, особливо для селянъ. Въ виду того всего не диво, що нашіи менше просвѣченіи, а въ вѣрѣ святой за мало поученіи и утверженіи люде, мало помалу остигають въ вѣрѣ и привязаню до св. католицкои Церкви, а свои незрячіи очи звертають тамъ до Россіи, де послѣ слѣзъ безбожныхъ писъмаковъ мае бути жерело всего щастя и спасенія.

Бачивъ я небезпеченство грозяче моимъ вѣрнымъ зѣ стороны схизмы вже давнѣйше и длятого 2 роки тому остерѣгавъ я Васъ въ моимъ посланію передъ симъ нещастемъ. Бачили мы всѣ три тукраеві Архіереї тую грозу, и длятого въ нашихъ вспѣльныхъ листахъ пастырекихъ вѣдзывали ся мы до Васъ и перестерѣгали Васъ передъ тою грозою, особенно нашимъ листомъ зъ дня 31. марта 1910, де мы Вамъ выложили докладно грозяче душамъ Вашимъ небезпеченство вѣдъ схизмы.

Але шо на жаль не у всѣхъ нашѣи слова знайшли послухъ, тожъ я

послушній упомненю св. Ап. Павла »проповідуй слово, настой благовременнѣ и безвременнѣ, обличи, запрети, умоли, со всякимъ долготерпѣніємъ и ученіємъ« (II Тим. 4, 2) постановивъ собѣ и въ теперѣшнѣмъ моимъ посланію перестеречи Васъ, мои Дорогі Дѣти, передъ схизмою и передъ нещасними наслѣдками, якѣ она за собою веде. А думаю, що лѣпше сего обовязку не сповню, якъ що коротко выложу Вамъ науку о св. Церкви Христовѣй и то на подставѣ тыхъ самыхъ книгъ, котрыхъ и схизматики уживають и на подставѣ высказовъ св. ОО, котрыхъ и схизматики почитають яко святыхъ, та на подставѣ рѣшень тыхъ вселенскихъ соборѣвъ, котрі и схизматики признають за обовязуючій, а именно поясню Вамъ, въ чихъ рукахъ спочиває найвысша власть въ Христовѣй Церквѣ.

Загляньмо до св. Письма, котре схизматики мають зъ нами спільне.

Всѣ знаємо зъ сего св. Письма, що Иисусъ Христосъ прийшовъ на сей свѣтъ, щоби знайти и спасти погибшіи людскій рѣдъ. А сповнявъ Вѣнъ тую Свою задачу черезъ виконуванє троякои власти: учительскои, священничои и царскои.

Яко Найвысшій Учитель учивъ людей, въ що мають вѣрити, та якъ мають поступати, щоби осягнути спасеніє. Яко Найвысшій Священикъ примиривъ черезъ Свою крестну смерть людей зъ Небеснымъ Отцемъ; яко Найвысшій Пастыръ провадивъ черезъ Свои наймудрѣйшіи ради и Свѣй Божій примѣръ вѣрныхъ до спасенія. Однакъ Иисусъ Христосъ не на завсѣгды мавъ въ видимый способъ лишити ся на тѣй землі. Дятого заложивъ товариство зложеноє зъ людей, котре мало се єго посланництво, сю єго задачу выповняти ажъ до кѣнця свѣта и тому товариству вѣддавъ всю власть, яку Самъ мавъ, т. є. власть учительску, священничу и царску.

Кожде товариство, щоби не розпало ся, мусить мати голову, мусить мати осередокъ, до которого бы всѣ члены товариства звертали ся и въ котрѣмъ бы всѣ они лучили ся. Такъ є въ родинѣ, въ громадѣ, въ краю, въ державѣ. Тому и Иисусъ Христосъ товариству вѣдъ Себе заложеному, котре назвавъ Церквою, мусѣвъ дати голову. А що се товариство, св. Церковь, є видиме бо складає ся зъ видимыхъ членѣвъ, якими суть вѣрній люде, тожъ давъ їй видиму голову въ особѣ св. Петра. Въ єго руки передавъ Спаситель найвысшу власть, яку Самъ справувавъ ту на землі, т. зн. учинивъ св. Петра Найвысшимъ Учителемъ, Священикомъ и Пастыремъ, зѣстаючи однакъ и на дальше невидимымъ Головою Церкви.

Щоби о тѣмъ переконати ся, перенесѣмъ ся духомъ въ сторони Кесаріи Филиповои въ ту хвили, коли Христосъ окруженный учениками ихъ пытає: »Вы же кого мя глаголете быти«? За кого вы мене маєте? На се питанє вѣдповѣдає торжественно Симонъ Петро: »Ты єси Христосъ, Сынъ Бога живаго«. И ось якъ надгороджує Бож. Спаситель св. Петра за єго признанє. Похваливши св. Петра, що сказавъ правду и заявивши, що вѣнъ довѣдавъ ся о тѣмъ зъ Божого обявленя, такъ дальше промовляє до св. Петра: »И азъ же тебѣ глаголю, яко ты єси Петръ и на семъ камени созижду церковь мою и врата адова не одолѣють єй. И дамъ ти ключи царствія небеснаго; и еже аще свяжеши на землі, будетъ связано на небесѣхъ, и еже аще разрѣшиши на землі, будетъ разрѣшено на небесѣхъ« с. зн. А я тобѣ кажу: Ты єси Петро (т. є. скала,

кам'нь), и на томъ камени выставлю мою церковь и нескільки врата єи не переможуть. И дамъ тобѣ ключѣ небесного царства и що завяжешь на земли, буде завязане на небѣ, а що розвяжешь на земли, буде розвязане на небѣ». (Мат. 16, 13 и сл.) Чижь не ясно зътихъ слѣвъ, що одного лише Петра покликавъ Спаситель на найвысшого пастыря цѣлои Церкви, такъ якъ лишь вѣнъ самъ оденъ визнавъ божество Христове! Прецѣнь выразно говорить до него одного, а не до всѣхъ: а я тобѣ кажу, ты кам'нь, тобѣ дамъ ключѣ.

Христось назвавъ Петра скалою, то єсть якбы пѣдвалиною своєи Церкви. А нащожь дає ся пѣдвалину пѣдъ дѣмъ? Коли хочешь мурувати дѣмъ, то вь якѣй цѣли докопуєшь ся ажъ до скалы, до твердого грунту? Чи не тому, щобы твоя будѣвля мала ся на чѣмъ оперти, а не розпала ся вь руину при першѣй непогодѣ? Подѣбно має ся рѣчь зъ Церквою. Хотяй вь томъ мѣсци євангелія Господь не говорить про цегляни та деревляни церкви, куда сходять ся люди на молитву, але называє Церквою то Царство Бѣже, котре закладавь, то єсть цѣлу суспѣльностъ всѣхъ вѣруючихъ — однакъ и тому Свому царству, щобы не розпало ся, якъ тѣ земскы царства, де нема доброго правительства, обѣцявь дати Исусъ Христось особу св. Петра за крѣпку пѣдвалину. А якимже способомъ чоловікъ може бути пѣдвалиною цѣлои християнської суспѣльности? Певно, що не инакше, якъ лише, що тою суспѣльністю буде управляти, буде для неї установляти права, розсуджувати споры, напominати блудячихъ, карати непослушныхъ. Отже все те приобѣцявь Спаситель вѣддати св. Петрови, коли до него сказавъ: »Ты єси Петръ«. Зъ того бачимо, що св. Петро мавъ бѣти вывѣсченый понадъ иньшихъ Апостолѣвъ, мавъ управляти цѣлою Церквою.

Що Христось приобѣцявь, сего и додержавъ.

По Своимъ Воскресенію окруженный Своими учениками надъ озеромъ Тиверіядскимъ пытає Исусъ Христось св. Петра 3 разы, чи Єго любить, а коли св. Петро 3 разы запевнивъ Исуса, що Єго щиро любить, дає єму порученє: »Паси агнцы моя, паси овцы моя« т. зн. паси мои ягнята, паси мои вѣвці. (Іоа, 21, 15-17). Мы бы не дѣйшли до кѣнця, еслибъ хотѣли выказувати красоту и силу тыхъ слѣвъ; одно єсть певне и яснє, якъ сонце, що Христось передъ Своимъ вѣдходомъ на небо тими словами повѣривъ св. Петрови старанє и журбу около цѣлои своєи череды, около цѣлои своєи Церкви, а тимъ самымъ вѣддавъ найвысшю власть не лише надъ вѣрными але и надъ иньшими пастырями т. є. епископами и священниками, такъ що пѣсля слѣвъ Христа Спасителя Єго Церковь становить лише одно стадо зъ однимъ пастыремъ.

И св. Петро послушний приказови Спасителя и вь почутію удѣленой собѣ найвысшой власти вѣдъ теперъ на кождѣмъ кроцѣ веде провѣдъ надъ Апостолами и вѣрными. И такъ, коли треба було выбрати нового Апостола на мѣсце зрадника Юды, св. Петро скликуює збране и єму проводить, (Дѣян. Ап. 1, 15-26). Св. Петро першій голосить Христа жидамъ, першій робить чудо, першій принимає поганъ до св. Церкви. Св. Петро веде провѣдъ на соборѣ Апостольскомъ вь Єрусалимѣ. До св. Петра удає ся по своимъ наверненю св. Ап. Павло, впрѣсть покликанный Исусомъ Христомъ до Апостольства, щобы мѣгъ зъ нимъ

обговорити плянь своїхъ апостольскихъ трудѣвъ и скрѣпленный его благословеніемъ пойти помѣжъ народы и голосити св. Евангеліе.

Коли св. Петра вкинули до вязницѣ, цѣла Церковь тогданна молитъ ся о его освобожденє.

Таксамо св. Отцѣ и переданє церковне учать, що св. Петро бувъ головою Церкви Христомъ заложеною.

Я лише наведу свѣдоцтво одного Отця, дуже намъ дорогого, бо вѣдъ него маємо Службу Богу, котру що дня вѣдправляємо, а се св. Іоанна Зл. Що вѣдъ каже о св. Петрѣ? »Петро се церковь Бога« каже св. І. Зл. въ бесѣдѣ на 29. червня. А на иньшѣмъ мѣсци сей великій Учитель грецкой Церкви, роздумючи надъ словами Іисуса Христа: »Ты еси Петръ и на томъ камени збудую мою Церковь« каже: »Петро є названный каменемъ, бо на нѣмъ выставивъ Христосъ Свою Церковь«. (Поуч. въ честь св. Петра).

А теперъ загляньмо до »Минси«, що єи схизматики уживають. Чи тамъ не находимо той самой науки?

Отворѣмъ Минєю на мѣсяць сѣчень (Януарій) и загляньмо, що тамъ стоить написано о св. Петрѣ пѣдъ днемъ 16. сѣчня. Наведу слова Минси въ нашѣй мѣвѣ, щобы Вы ихъ лѣпше порозумѣли.

»Нынѣ Петро, пѣдвалина Церкви, камѣнь вѣры, оказує намъ свои честнѣи вериги« с. зн. ланцухи, якими его сковано въ вязници (Вечерня).

»Ты утвердивъ законы Христовѣи и переступникѣвъ научивъ справедливости, яко зверхній начальникъ Апостолѣвъ, яко крѣпкій фундаментъ догматѣвъ« (правдѣ вѣры). (Утреня, Канонъ, пѣснь 3).

»Похвалѣмъ найвысшого и першого Апостола, Божого ученика правды, великого Петра и зъ вѣрою уцѣлуймо его вериги (ланцухи)«. (Тамже Кондакъ.)

»Не лишивши Риму ты графивъ и до насъ черезъ свои вериги (ланцухи), котрѣи ты носивъ, держачій першій престолъ мѣжъ Апостолами« (Тропарь)

Петре, ты ловлячи людей зъ глубины зрады, привѣвъ єси ихъ яко рыбы до Того, що выбравъ тебе зъ помежи рыбаковъ по правдѣ на начальника всѣхъ учениковъ. (Утреня, канонъ, пѣснь 1. тропарь 2)

А теперъ загляньмо до »Минси« на день 29. и 30. червня (Юнѣя), що тамъ вычитаємо: »Петре, пѣдвалино Апостолѣвъ, скало Церкви Христовою, початку христіянъ, наси славно вѣвцѣ твоєи вѣвчарнѣ, заховай твои ягнята вѣдъ хитрихъ вовковъ, спаси твое стадо вѣдъ лютыхъ напастей«. (Мала вечерня 29. Юнѣя.) »Достойно заспѣваймо на честь верховного начальника Апостолѣвъ«. (Утреня того самого дня, Канонъ, Пѣснь 1. троп. 1).

»Тебе, св. Петре, предвѣчний предвидѣвши назначивъ начальникомъ Своєи Церкви«. (Тамже, тропарь 2).

»Ты, Петре, бувъ першимъ епископомъ Риму, славою и хвалою

найбільшого мѣста, утвердженемъ Церкви, що и некольнї ворота по правдѣ не переможуть єи, якъ и Христось предсказавъ. (Утренняя 30. Юнія на хвалитехъ, 1 стихіра; чит. цѣлу службу тихъ обохъ днѣвъ).

Тї всѣ свѣдоцтва наведенї зъ російской Минеи, яка вийшла въ Кієвѣ 1811 р. (Пор. Миная Почасвь 1863).

Самї проте церковнї схизматичкї книги признають и доказують, що выше наведенї слова Спасителя записанї въ евангелїю св. Матея гл. XVI. треба розумѣти о врученю св. Петрови власти надъ цѣлою Церквою. Чи въ виду того найде ся ще совѣстный чоловѣкъ, котрый бѣ осмѣливъ ся сказати, що св. Петро бувъ лише звичайнымъ Апостоломъ?

— А зъ вѣдки взяла ся та наука о св. Петрѣ въ схизматичкихъ книгахъ? Я вамъ скажу. Книги тї були уложенї давно, ще тогды, коли всѣ слухали Папы Римского, коли єще було одно стадо и оденъ пастыръ, коли єще не було роздору межи Церквою захѣдною а вѣхѣдною, а списана въ нихъ наука о св. Петрѣ заховує ся на стыдъ тихъ нещасныхъ, що для марного гроша, для земскихъ зглядѣвъ, для догодженя своєи гордости выповѣли послухъ Святѣйшому Отцеви. То суть люде заслѣпленї, злї и переверотнї, котрї самї позбавляють себе спасенїя — а може и Вы ихъ слухали? —

Але св. Петро давно померъ, а св. Церковъ пѣсля обѣтницѣ Христа Спасителя має тревати ажъ до кѣнця свѣта (Мат. 24, 14; Лук. 1, 32, 33. Мат. 16, 18). Чи проте по смерти св. Петра Церковъ св. зѣстала безъ головы? Нѣ! Церковъ мусѣла полишитись такою, якою єи заложивъ Исусъ Христось, т. зн. мусѣла на дальше задержати голову. Якъ довго стоить дѣмъ, потребує пѣдвалинъ; якъ довго истнує череда, потребує пастыря. Церковъ, — дѣмъ и череда Христова, — має истнувати ажъ до кѣнця свѣта. Тожъ потребує ажъ до кѣнця свѣта головы, бо инакше перестала бѣ бути такою, якою заложивъ єи Исусъ Христось, перестала бѣ бути Церквою Христовою.

Если Церковъ св. вже за часѣвъ Апостолѣвъ потребувала мати голову, коли то Апостолы непосредно вѣдъ Христа научили ся Божою мудрости, коли то єще у всѣхъ христїанъ було одно сердце и одна душа, коли єще число вѣрнихъ було мале, о скѣлькожъ бѣльше потребувала она головы въ часахъ пѣзнїйшихъ и теперъ, де то нема вже тои первѣснои ревности у христїанъ.

Первенство св. Петра въ Церквѣ Христовѣй не могло счезнути зъ єго смерти и, слава Богу, не счезло.

Хтожъ вѣдъ смерти св. Петра є найвысшою головою Церкви?

Если умре якїсь князь або цѣсаръ, т. зн. голова, найвысшїй панъ якоєсь краины, то по нѣмъ найвысшимъ паномъ, головою сеи краины, єсть єго правный наслѣдникъ т. зн. той, що по нѣмъ въ законный способъ наступивъ. Св. Петро бувъ головою Церкви. Яко такїй выбравъ за свою столицю Римъ, де перебувавъ зъ малыми перервами черезъ 25 лѣтъ, якъ се посвѣдчає исторїя и выше наведена Минея. Хтожъ по нѣмъ має стати найвысшою головою Церкви? Розумѣє ся, що єго правный наслѣдникъ на епископскѣй столицѣ въ Римѣ, а

бувъ нимъ св. Линъ. А якъ той померъ, головою Церкви зоставъ слѣдуючій епископъ римскій, св. Клинтъ. И такъ ишло ажъ до нынѣ. Завсѣгды по смерти одного епископа римского выбирали другого и той стававъ головою Церкви. Що въ самій рѣчи такъ було, учить насъ исторія Церкви всѣхъ часо́въ, учать насъ церковніи богослужебніи книги схизматико́въ.

И такъ исторія Церкви вказуе намъ на те, що, якъ зъ одной стороны Папы римскій вѣдъ першихъ часо́въ християнства себе завсѣгды за голову цѣлои Церкви уважали, такъ знову зъ другой стороны ихъ яко такихъ иншии епископи и цѣлий християнскій свѣтъ узнававъ.

Погляньмо, якъ Папы римскій въ першихъ часахъ християнства ту свою власть виконували, та якъ о нѣй выражали ся. Возьмѣмъ примѣръ зъ I-го столѣтя. Ще за жита св. Ап. Іоанна Богослова повставъ спѣръ въ християнско́й громадѣ въ Коринтѣ. И мусѣли Коринтяне удати ся до судиѣ, котрый бы мавъ власть рѣшати такіи церковніи спори; и чи може просять до полагожденя спору сусѣднихъ епископо́въ або св. Іоанна, Апостола Христоваго? До нихъ Коринтяне не звертають ся, хотяи були близько, але удають ся до св. Климента, епископа Риму, хотяи сей бувъ далеко. А чому такъ? Бо Коринтяне знали, що св. Климентъ, епископъ Риму, а *не* хто иншии є правнимъ наслѣдникомъ св. Петра, а тому и найвысшою головою цѣлои Церкви.

И св. Климентъ пише до нихъ посланіе, въ котро́мъ рѣшае згаданий спѣръ, а при кѣнци посланія додае слѣдуючій слова: «еслии знайдуть ся такіи, щоне послухають сего, що Христосъ черезъ насъ сказавъ, нехай знають, що ихъ душамъ грозитъ велике небезпеченство, а мы зовсѣмъ не будемо винувати въ томъ грѣсѣ». Такъ писати мѣглиише чоловѣкъ глубоко пересвѣдченый о своей власти не лише у себе, але и въ коринтійско́й Церкви.

Въ 100 лѣтъ пѣзнѣйше въ Малой Азійи наставъ помежи епископами спѣръ о святковане свята Христоваго Воскресенія и нѣякъ не могло прийти межѣ ними до згоды. И що роблять? Звертають ся до епископа Риму, щоби ихъ погодивъ. Папа Викторъ — такъ звавъ ся тодѣшний епископъ Риму — наказуе имъ, щоби празникъ Пасхи такъ обходили, якъ се обходило ся въ римско́й Церквѣ, а коли не хотѣли послухати, загрозиѣ имъ выключенѣмъ зъ Церкви. Нѣхто однакъ не перечивъ римскому епископови права, розказувати епископамъ далекои Азійи а въ разѣ непослуху и кары на нихъ накладати, такъ якъ всѣ свято буди переконаніи, що римскій епископъ є головою Церкви и яко такіи має право розказувати цѣло́й Церквѣ.

Въ III. столѣтю бачимо, якъ Папы осуждують ереси, и то не лише тѣ, що повставали въ римско́й епархійи, але и тѣ, що появлялись въ вѣддаленыхъ епархіяхъ.

Такъ Папа Зефиринъ (199—217) выключаетъ зъ Церкви африканскихъ Монтианство́въ; Папа Стефанъ (254—257) осуждуетъ африканскій звычай перекрецувати еретико́въ; Папа Діонизій (259—268) наказуе оправдати ся Діонизіеву александрійскому зъ поробленыхъ ему закидо́въ, чому той и повинуетъ ся. Въ IV, V в. всѣ важнѣйшии церковніи дѣларѣшають римскій Папы, що при многихъ случайностяхъ и словомъ и письмомъ пригадують епископамъ свою верховну власть надъ ними.

Послухаймо, якъ задивляе ся на свою папску власть Папа Левъ В. (440 — 461), котрого зарóвно такъ всхóдна, якъ и захóдна Церковь почитае за святого и называе »стовпомъ православія.« (Гл. Минея, 18. II Утреня, Канонъ). Сей св. Папа пише до св. Анастазія, епископа Солуньского межи инышими такі слова: »Середъ самыхъ Апостоловъ була при рóвности почести рóжниця въ власти и хотяй въ покликаню всѣ Апостолы були рóвнїи, то мимо того первенство надъ другими дано лишъ одному. Зъ вóдси то и поїшла рóжниця межи епископами... Старане о цѣлу Церковь перелае ся одному престолу Петра и нѣхто не може вóддѣляти ся вóдъ своего вожда.« А до епископовъ зóбранныхъ коло себе въ рóчницю своего поставленя на Папу такъ говорить: »Въ особѣ мои смиренности належить сего бачити, сего почитати, що мае старане надъ всѣми пастырями разомъ зъ повѣреними имъ стадами (т. е. св. Петра) и котрого достоинство не зникае навѣть и въ недостойнóмъ наслѣднику. — Такъ отже власть, яку Христосъ давъ св. Петру, его первенство, пóсля слóвъ св. Льва, не скóнчилося зъ его смертію, але тревае и дальше въ особѣ его наслѣдниковъ — римскихъ епископовъ, — хотяйбы тї навѣть бóди и грѣшными людьми.

Такъ якъ св. Левъ, думали и говорили всѣ Папы вóдъ початку христїанства до теперъ. Тожъ неправдою и злобною выдумкою есть говорити, будьтобы римскї епископы зъ початку не приписували собѣ власти надъ цѣлою Церквою, але лише присвоѣли еи собѣ пóзнїйше въ 9 вѣцѣ, якъ то тубятъ схизматики въ своихъ безбожныхъ часописяхъ и книжкахъ, щобы въ той спóбъ оправдати свое заслѣплене и нерóзумъ.

Присвоювати собѣ власть и то найвысшу въ Христовѣй Церквѣ, а не мати до неѣ права, булобы дїавольскою гордостію, ба що гóрше мерзеннымъ богохульствомъ, а прецѣнь святымъ, якимъ бувъ св. Левъ Папа и якими були переважно римскї папы першихъ вѣковъ, що ихъ яко такихъ почитае якъ захóдна такъ и всхóдна церковь, чогось подóбного принисати не можна, а если бысьмо имъ щось подóбного приписували, то тымъ самымъ кидалибысьмо хулу на нихъ, и вырѣкали ся не лише Церкви католицкои але и схизматицков, котра каже почитати тыхъ святыхъ. Такъ отже маємо до выбору одно зъ двохъ: або выречи ся святыхъ, або визнавати науку католицкои Церкви.

Але не конецъ на томъ.

Крómъ свѣдоцтва Паповъ римскихъ, котрї вже вóдъ першихъ часовъ христїанства уважали себе зверхниками цѣлого христїаньского свѣта, и то — якъ мы бачили — цѣлкомъ справедливо, маємо еще и иншї свѣдоцтва. Въ першóй мѣрѣ годить ся ту згадати за свѣдоцтва св. ОО. всхóднои и захóднои Церкви, котрї и своими письмами и своимъ поведенемъ признають верховну власть римского Папы надъ цѣлою Церквою.

Св. Приней, що живъ въ II вѣцѣ, уважае римску Церковь и римскї престолъ за осередокъ, въ котрómъ мають лучити ся всѣ церкви и всѣ вѣрнї цѣлого свѣта.

Св. Кириянъ, що живъ въ 3-óмъ вѣцѣ, въ своимъ письмѣ »о едности

Церкви» и иншихъ письмахъ таксамо выражае ся. Годиться ту навести оденъ прекрасный высказъ сего Отця, записанный въ дѣлѣ, »о едности Церкви«. »Мѣсь, де ловить ся людей«, каже сей святой, »е виравдѣ богато, але всѣ они мусять черпати зъ одного св. Петрови повѣреного жерела житевого, бо иначе тратять пѣдставу спасенія.

Св. Опатъ зъ IV. вѣку въ своимъ письмѣ проти Донатистѣвъ говорить, що схизматикомъ и грѣшникомъ е той, хто независимо вѣдъ римского Папы хоче правити Церквою. (Проти Донатистѣвъ кн. 2).

Св. Августинъ зъ IV. и V. в. такъ свято бувъ увѣренный о верховной власти римского Папы, що его осудъ въ сиравахъ вѣри уважавъ за остаточну рѣшающей. (Слово 131).

Ровесникъ св. Августина, св. Иеронимъ, каже, що для того выбирае ся оденъ зъ числа 12., щобы була голова и щобы въ той способъ усунути причину роздорѣвъ. (Проти Ювин. кн. 1).

Коли одного разу выринувъ сумнѣвъщо до одного богословского штаня, сей святой звертае ся до папы Дамаза и просить его о пояснене, причѣмъ додае слѣдующій слова: »Я стою въ лучности зъ Твоимъ блаженствомъ т. е. зъ столицею св. Петра, знаючи, що на той скалѣ збудована Церковь. Кто поза тымъ домомъ т. е. поза Церквою поживае агнца, сей поганинъ; хто не буде въ корабли Ноя, сей погине въ потопѣ«. (Листъ 57. до Папы Дамаза). Значится, що св. Иеронимъ е того пересвѣдченя, що, якъ за часѣвъ Ноя сей лише спасъ ся, хто бувъ въ его корабли, такъ и теперь, щобы спасти свою душу, треба держати ся скалы, на котрой збудована Христова Церковь, т. е. треба держати ся Петра и его наслѣдникѣвъ, римскихъ Папѣвъ.

Се свѣдоцтва лише кѣлькохъ св. Отцѣвъ, котрыхъ и всхѣдна Церковь, незѣединена зъ Римомъ, почитае за святыхъ.

Погляньмо теперь, якъ на ту рѣчь задивляють ся св. Отцѣ всхѣдной Церкви.

Св. Атаназій, выгнанный зъ александрийского, епископского престола, приѣгае до Папы Юлія I., котрый своимъ рѣшенемъ привертае ему престолъ.

Св. Іоаннъ Зл., сей великій и славный свѣтильникъ грецкой Церкви, зложенный неправно зъ архіепископского престола въ Царгородѣ, вѣдкликуе ся до Папы Иннокентія I., котрый за тяжку кривду нанесену св. Іоанну Зл. выключуе зъ Церкви цѣсара Аркадія и его жену Евдоксію и тую клятву зѣймае зъ нихъ доперва тогда, коли они зъ жалемъ просили его о прощене. (Пор. Миней-Четьи, Москва 1902. кн. III. стр. 310-370).

Коли на всходѣ появилась ересь Анолинарія и Македонія, св. Василий В. просить Пану Дамаза, щобы злomu зарадивъ. И въ самой рѣчи Папы вмѣшавъ ся въ тую справу и осудивъ высше згаданныхъ еретикѣвъ и ихъ науку.

А якого змѣсту листы пишуть до Папѣвъ римскихъ нашй св. Отцѣ!

Послухаймо письма св. Теодорета, епископа Кипру до римского Папы

св. Льва В.: »Если Павло, — каже Теодоретъ —, вѣщунъ правды, труба св. Духа, прибігъ до великого Петра, то мы, звычайніи и маліи люде, тымъ бѣльше повинніи прибігати до Вашого Апостольского Престола, шобы отримати вѣдъ Васъ вилѣчене ранъ, що непокоять Церковъ. Такъ якъ первенство приналежить Вамъ зъ многихъ причинъ. Вашъ Престолъ украшений всякими привилеями, особливо привилеемъ вѣры. — Менѣжъ лишаєсь выжидати рѣшеня Апостольского Престола«. (Манси, Соборы 17, 36).

А св. Петро Хризологъ, котрого Евтихій старавъ ся приеднати для себе и своєї ереси, вѣдповѣвъ єму такъ въ своимъ письмѣ до него:» Въ особенности радимо тобѣ, дорогій брате, держати ся зъ великимъ довѣремъ письма блаж. Папы мѣста Риму; такъ якъ св. апостолъ Петро, що жиє и предсѣдає на своій катедрѣ (т. є. въ своихъ наслѣдникахъ) подає правду тымъ, що єи шукають. Що до насъ, що маємо старане о спокѣй и вѣру, то мы не можемо рѣшати справъ вѣдносячихъ ся до религій безъ згоды римского епископа«, (Тамже V, 1, 349).

Такъ проте бачимо, що не лише захѣдній св. Отцѣ, але такожъ и всхѣдній признавали верховну власть римскихъ Папѣвъ надъ собою, учили о необходимости єдности въ вѣрѣ зъ римскими Папами (згоды зъ римскими Папами въ справахъ вѣры), бачили въ нихъ самого св. Петра, а рѣшати щось въ справахъ вѣры безъ папской згоды уважали за рѣчь неможливу и неправну.

А всѣхъ тыхъ ОО. Церкви якъ католики такъ и схизматики почитаютъ яко святыхъ. Саміи собѣ проте противорѣчатъ схизматики, чи такъ званіи православніи, коли не вѣрятъ словамъ св. Отцѣвъ, бо зъ одной стороны моляться до нихъ яко до святыхъ, зъ другой стороны приписуютъ имъ ложь въ такъ важной справѣ.

Що Папа римскій є верховнымъ начальникомъ Христової Церкви, доказує намъ дальше исторія вселенськихъ соборѣвъ, котріи у схизматикѣвъ ухѣдять за єдину видиму верховну власть въ Церкви.

Возьмѣмъ на увагу лише 7 першихъ вселенскихъ соборѣвъ, такъ якъ лише тіи узнають схизматики за законно скликаніи. Якъ ихъ скликувано?

Исторія учитъ насъ, що всѣ тіи соборы скликували або Папы саміи або давали дозвѣль на ихъ скликуванє, зъ выимкою II. Собора, котрого тому зъ початку навѣтъ не уважали за вселенскій, лише за частиний, а вселенскимъ признано єго доперва тогды, коли єго рѣшеня затвердивъ римскій Папа Дамазъ.

Що право скликувати соборы прислуговало выключно лише римскимъ Папамъ, найлѣпше видно зъ того, що Халькедонскій Соборъ осудивъ александрийского патріярха Діоскора межи иншими такожъ и за те, що самовѣльно безъ призову Апостольского Престола поваживъ ся скликати соборъ, чого, — якъ выразно Соборъ зазначає — нѣколи не було и бути не повинно.

Таксамо думає и св. Теодоръ Студитъ, бо выразно каже, що хто безъ Папы поважится скликати соборъ, то такій соборъ православнымъ бути не може. (Migne P. G. 99, 1018 и 1019).

Предсѣдательство на соборахъ вселенскихъ мали выключно Папы, а що саміи лично бути не могли, тожъ выслали завсѣгды своихъ вѣдпоручникѣвъ.

Рѣшеня соборѣвъ мусѣли вповнѣ вѣдповѣдати рѣшенямъ римскихъ Папѣвъ.

Що Папы мали право предсѣдати на соборахъ и въ самой рѣчи предсѣдали, о томъ свѣдчатъ книги церковнїи схизматикѣвъ. Въ російской Миней на дни 2 сѣчня (Яннуарїя) на Утрени (пѣснь 8) читаемо о папѣ св. Сильвестрѣ слѣдующїи слова: »Верховникъ явился еси священнаго собора«. Миней называе св. Сильвестра начальникомъ собора, а тіи слова суть для насъ ще тымъ важнѣйшии, бо той Папа предсѣдавъ на I. Соборѣ черезъ своего заступника Осїя, а не въ своей особѣ.

Що знову осудъ Папѣвъ въ справахъ вѣры и обычаявъ бувъ рѣшающїи, найлѣпше се доказуе исторїя вселенскихъ соборѣвъ: Ефесского, Халькедоньского и Шестого.

И такъ Соборъ Ефескїи прїнимае до вѣдомости и оголошуе готовнїи папскїи засудъ на еретика Несторїя.

Соборъ Халькедоньскїи просить папскихъ вѣдпоручникѣвъ, щобы они въ имени Папы св. Льва В. осудили Дїоскора, що и дѣйсно стало ся.

Самъ знову Папа св. Левъ В. поручивъ Отцямъ Собора Халькедоньского, щобы въ справѣ ереси Евтихїя прїняли все тое, що въ томъ зглядѣ написавъ до царгородского патрїярха Флявіяна. И ОО. Собора не лишъ не противились порученю Папы, але противно зъ наибольшою готовостїю тоежь прїняли закликавши зъ одушевленемъ: »Анатема тому т. зн. нехай буде выключеннїи зъ Церкви той, хто такъ не вѣритъ. Петро заговоривъ черезъ Льва! Петро, що вѣчно жиє на своимъ престолѣ!« Значитя, що самъ вселенскїи соборъ узнае Папу безъошибочнымъ т. зн. такимъ, що не може поблудити въ справахъ св. вѣры, прїнимаючи безъ намыслу его рѣшеня.

Щось подобнаго прїключилось и на VI. вселенскомъ Соборѣ Константиноградскомъ. И тамъ безъ намыслу прїнято посланїе Папы Агатона до Собора въ справѣ еретикѣвъ Монотелетѣвъ. И тамъ всѣ закликали: »Устами Агатона говорить св. Петро.« Такъ проте безъ римскихъ Папѣвъ анѣ не скликували соборѣвъ, анѣ на нихъ нѣчого безъ ихъ згоды не рѣшали.

Але ще щось бѣльше. Исторїя каже намъ, що по законченю каждого Собора, рѣшеня тогожь не мали обовязуючої силы, доки ихъ остаточно не затвердивъ Папа. Длїятого всѣ соборы посылали свои рѣшеня Папѣ до затверженя.

Наглядно се видно зъ исторїи Халькедоньского Собора. Читаемо, що о затвержене сего Собора просили Папу и Отцѣ Собора, и поодинокїи епископы и цѣсарь и его жена, св. Пульхерїя. (Листы Папы св. Льва В. 73-76; 104-106; 114).

Таксамо було и при всѣхъ другихъ соборахъ.

На основѣ сказаного легко можемо пересвѣдчити ся, що першїи вселенскїи соборы, признаванїи такожь и схизматиками скликувано лише за вѣдомостїю Папѣвъ, sprawy на нихъ рѣшались пѣсля волѣ Папѣвъ, свою законну силу дѣставали зъ затверженя Папѣвъ. Цѣлымъ знову способомъ поступованя соборы показали, що римского Папу ставляють понадъ себе и его уважають безъошибочнымъ судїею въ справахъ вѣры.

Неправду проте пишуть и говорят схизматики (ир. Русскій Календарь зъ р. 1910 ст. 43), що до 9-ого вѣка найвысшою властію въ Христовій Церкви уважались вселенскій соборы.

Верховну власть Папы надъ цѣлою Церквою доказують вкѣнці церковнѣи книги, якихъ уживають схизматики.

Въ Миней на дни 2 сѣчня на Утрени спѣвають и въ Россіи о Папѣ Сильвестрѣ слѣдующі слова: »Ересеи лести отгналь еси, паству унаслѣ еси (Канонъ Пѣснь 4) . . . . Верховникъ явился еси священнаго собора и верховнаго учениковъ украсилъ еси престолъ. (Тамже Пѣснь 8) . . . . Яко божественный верховникъ священнихъ отцевъ, священное учение утвердивъ, еретиковъ заградилъ еси уста. (Тамже Пѣснь 9)« т. зн. Ты прогнавъ зрадливи ереси, ты выпастъ у паству . . Ты явивъ ся начальникомъ святого Собора и украсивъ престолъ начальника учениковъ . . . . Яко божій начальникъ св. Отцѣвъ, укрѣпивши св. науку, заткавъ еси уста еретиковъ.

А дня 18 лютого (Февруарія) таке читаемо въ той самій Миней о Папѣ св. Львѣ В.: »Что ты именуемъ, богодухновенне? главу ли православныя Церкви Христовы?... Проповѣдника ли истинны и основаніе твердо; старѣйшину верховнаго собора честнаго?... (Вечерня). Петра верховнаго престола наслѣдникъ былъ еси... Петра честнаго преемникъ и сего начальствомъ обогативъ ся.... уста льстивая заградилъ еси еретическующихъ« (Утрени Канонъ, Пѣснь I, VI и Ікосъ по VI пѣсни) т. зн. Чимъ ты назвемо, натхненый Божьимъ духомъ? Чи (на першомъ мѣсци) головою Православной Христовой Церкви?... Чи проповѣдникомъ правды и твердою основою; Найвышимъ Начальникомъ честнаго Собора? Ты унаслѣдивъ найвысшій Петровъ престолъ... Ты спадкоемецъ честнаго Петра, а збогатѣвши его начальствомъ, зрадливи заткавъ еси разъ на завѣгды уста еретикамъ. Вже зъ тыхъ 2 свѣдоцтва якъ и свѣдоцтва высше наведеныхъ, — хоть такихъ свѣдоцтва въ церковныхъ книгахъ схизматичной церкви подыблемо далеко бѣльше — можемо перекопати ся, що вѣры въ первенство Папы въ Христовій Церкви не выдумали католики, але що она перейшла въ кровь и кости самой церкви схизматичной, чого она на жаль не хоче добачити, не хоче порозумѣти.

Такъ въ коротцѣ выложивъ я Вамъ, мои Дорогі, исторію заложения верховной власти въ Христовій Церкви и еи виконуване въ найдавнѣйшихъ часахъ христіанства, а щоби мене хто не посудивъ о сторонничѣсть, наводивъ я свѣдоцтва зъ тыхъ самыхъ книгъ, котрыми и схизматики дорожать.

И Вы чули, якъ то Спаситель передавъ найвысшу власть въ Церквѣ св. Петрови, чули, якъ тая власть перейшла на римскихъ епископовъ, якъ о томъ свѣдчатъ св. Паны, св. Отцѣ восточнои и заходной Церкви, котрыхъ и схизматики величаютъ яко святыхъ, якъ о томъ свѣдчатъ вселенскій соборы признаваніи схизматиками и ихъ церковнѣи богослужебнѣи книги.

Въ виду сего наша вѣра, вѣра католиковъ въ ту правду, що римскій Папа є найвышимъ начальникомъ Христовой Церкви и що тую свою власть принимає непосредно вѣдъ Г. Бога, одинока має свою підставу, та що всѣ

иный християне, котрї тую вѣру вѣдкидають, суть вѣцями заблудшими безъ пастыря, суть людми, котрї находятъ свогъ погибель поза кораблемъ Ноя.

Въ виду сего не католики суть тими, що вѣдорвались вѣдъ шня животворной православной церкви, але схизматики.

Першимъ творцемъ роздору межи вѣсходною церквою а римскимъ Апостольскимъ Престоломъ бувъ Фотїй, не Папа. А стало ся се такъ.

Въ половинѣ IX. вѣку цѣсаремъ въ Царгородѣ бувъ малолѣтний и дурноватїй Михаилъ III, за которого управлявъ державою его вуйко Бардасъ, чоловікъ до того степеня розпустный, що живъ на вѣру зъ жѣнкою свого внука. Патріархомъ въ Царгородѣ бувъ тогды св. Ігнатїй, чоловікъ на скрѣзь побожный и праведный. Сей не мѣгъ стерпѣти згѣршень, якї дававъ Бардасъ и тому выключивъ его зъ Церкви. За се велѣвъ Бардасъ кинути св. Ігнатїя до вязницѣ а на его мѣсце поставивъ царгородскимъ патріархомъ Фотїя, чоловіка вправдѣ ученого и проворного, але при тѣмъ дуже гордого и переворотного.

Нѣхто зъ чесныхъ епископѣвъ не хотѣтъ высвятити Фотїя на епископа, бо всѣ бачили велику кривду св. Ігнатїя. Ажъ знайшовъ ся якїсь зложеный зъ епископского достоинства Григорїй Сиракусїй и той проти всякихъ церковныхъ законѣвъ высвятивъ Фотїя протягомъ 4 днѣвъ на епископа, хотяй той бувъ ще свѣтскимъ чоловікомъ.

Понеже однакъ добре було всѣмъ вѣдомо, що нѣхто не може бути правнимъ патріархомъ безъ затвердження Папы, написавъ Фотїй до Папы ложне письмо, що св. Ігнатїй добровѣльно зрѣкъ ся патріаршого достоинства; а тимчасомъ вязницею и всѣлякими иншими тортурами, котрї тревали около 6 лѣтъ, старавъ ся склонити св. Ігнатїя до того, щоби уступивъ, чого св. Ігнатїй яко добрый пастыръ зрѣбити не мѣгъ.

Будучи на воли, написавъ св. Ігнатїй до Папы письмо, въ котрѣмъ представивъ цѣлу правду. Папа Николай I, довѣдавши ся о правдивѣмъ станѣ рѣчей, скликавъ до Риму соборъ епископѣвъ, на котрѣмъ осудивъ Фотїя и вѣдлучивъ его вѣдъ Церкви разомъ зъ всѣми его сторонниками.

Фотїй вмѣсто пѣддати ся засудови Папы, пѣднѣсъ отвертый бунтъ и зачавъ теперъ остро проти него выступати.

Однакъ Божя рука досягла вѣдступникѣвъ. Бардаса и цѣсаря убили дворяне, а Фотїя прогнавъ новий цѣсаръ Василїй, привернувши на престолъ св. Ігнатїя, що доживъ щасливо на своимъ престолѣ ажъ до смерти, котра наступила въ 877 р.

По смерти св. Ігнатїя Фотїй зѣєднавши ласку цѣсаря знову занявъ патріаршїй престолъ, а до Папы написавъ письмо, що мусѣвъ такъ зрѣбити, бо того желавъ собѣ и цѣсаръ и народъ, а при тѣмъ просивъ Папу о затвержене.

Папа для святого супокою давъ прошене затвержене зъ тымъ, що Фотїй прилюдно покае ся. Фотїй обѣцявъ се зрѣбити, але обѣтницѣ не дотримавъ. За тое Папа его выклявъ, а тодѣшний грецїй цѣсаръ Левъ VI. велѣвъ замкнути его до монастыря, де въ нерозкаяню померъ.

Отъ такъ марно закончивъ свое житє основатель схизматичкои церкви. И схизматики не встыдають ся почитати его яко святого и молити ся до него. Але при томъ и се дуже цікаве, що разомъ зъ Фотіємъ почитають такожъ св. Ігнатія. Мученикови и злому мучителеви вѣддають однакову честь. —

Въ той спосѣбъ полагоджено той першій бѣльшій роздоръ, а царгородскій патріярхи якъ передъ тымъ, такъ и надалѣше признавали Папу римского головою Церкви, по своимъ выборѣ просили ихъ о затверженє и во вѣсѣхъ важнѣйшихъ справахъ вѣдносили ся до нихъ.

На той часъ, коли еще царгородска церковь була въ єдности зъ Папою римскимъ, припадає наверненє нашихъ предковъ Русинѣвъ на Христову вѣру за великого київского князя св. Володимира въ р. 988. Наші предки були проте такими самими католиками, що и латинники т. зн. признавали римского Папу головою Церкви. Рѣжили ся вѣдъ нихъ лише обрядомъ, такъ якъ и мы. А остались они католиками навѣть якійсь часъ по томъ, якъ грецка церковь вѣдпала вѣдъ правдивои Христовои Церкви. Що такъ було, послухаймо.

Въ половинѣ XI-го столѣтя грецкій цѣсаръ поставивъ царгородскимъ патріярхомъ Керулярія зъ вѣячности за те, що той допомѣгъ ему осягнути престолъ. Керулярій бувъ то чоловікъ, що гордостію и своимъ поганимъ житємъ перевысшивъ Фотія. Тожъ и немавъ надѣѣ на затверженє Папы. Тому навѣть о него не старавъ ся, и скоро лише высвятивъ ся на патріярха, зѣрвавъ всякі зносини зъ Папою римскимъ, щоби въ той спосѣбъ самъ мѣгъ стати Папою на всходѣ.

Папа Левъ IX. всѣми силами старавъ ся задержати Керулярія въ єдности церковнои, але коли се не удало ся, кинувъ на него клятву въ р. 1054.

Вѣдъ того то часу починає ся тревалый роздоръ межи грецкою а римскою Церквою, а въ слѣдъ за тымъ и постепенный упадокъ грецкои церкви.

Наші однакъ предки, помимо роздору, якій выкликавъ Керулярій, ще на довгий часъ задержались въ єдности зъ римскимъ Папою.

И такъ знаємо зъ исторіи, що ті самі послы Папы Льва IX, що выкляли Керулярія, заѣхали до руского митрополита Іларіона. Той принявъ ихъ дуже сердечно, чимъ заявивъ, що не братає ся зъ бунтовникомъ Керуляріємъ.

Дальшій доказъ на се, що Русини ще довгий часъ, а именно принайменше до кѣнца XI. ст. належали до римскои Церкви, се свято Перенесеня мощей св. О. Николая, або, якъ въ декотрыхъ сторонахъ кажутъ »теплого Николая.« — Въ р. 1090 перенесено мощѣ св. О. Николая зъ мѣста Муръ въ Азій до мѣста Бару въ Італіи, де они и теперъ находятъ ся. На памятку того перенесеня наказавъ Папа святкувати що року день 9 мая. Еслибъ Русини не були тогды въ єдности зъ Римомъ, булибы сего свята не приняли, а се тымъ бѣльше, що Греки сего свята не мають, а навѣть дуже лютились зъ сєи причини, що взято мощѣ св. Николая зъ ихъ сторѣнъ.

А если такъ, то и живучій въ томъ часѣ на Руси св. Угодники божіи Антоній и Теодозій Печерскій були такожъ католиками всходного обряду. Неправно

проте схизматики уважають ихъ за своихъ. Св. Теодозієви приписують они навіть, що мавъ высказати згордливий слова проти «латиньскои вѣри» (Русскій Календаръ зъ р. 1910 ст. 47); але тыхъ слівъ св. Теодозій не сказавъ. Суть они выдумкою якогось Грека Теодозія, що живъ сто лѣтъ późнѣйше. Той Грекъ, щоби лекше Русинівъ удержати въ схизмѣ (вѣдступствѣ), свои звичайні твори ставъ выдавати яко письма св. Теодозія, що доказує навіть російскій историкъ Голубинскій въ своій исторіи (Т. I, Ч. I, ст. 140 и 859—860).

Схизма на Руси утвердила ся доперва въ XII. вѣцѣ, але и вѣдъ тогда починає ся постепенный упадокъ нашої церкви. Церковъ на Руси и въ Россіи підпадає підъ неволю свѣтскихъ володарівъ, котрі себе уважають за голову церкви и черезъ своихъ свѣтскихъ урядниківъ поводятъ нею, якъ имъ подобає ся.

Въ науцѣ чимразъ бѣльше и бѣльше вѣдступовано вѣдъ первѣснои Христовои науки такъ, що дѣйшло вже до того, що починають вѣдкидати поодинокі книги св. Письма, кидають хулу на Матерь Божу, кажучи, що Она зачата въ грѣсѣ, позваляють сповѣдникамъ въ деякихъ випадкахъ выявляти грѣхи, які чули вѣдъ каючихъ ся на сповѣди, нарушують святѣсть супружества (розводи), чого давнѣйше у нихъ не було.

Не диво проте, що честнѣйшіи и умнѣйшіи сыны рускои церкви, бачучи, до чого веде схизма, вже вѣдъ найдавнѣйшихъ часѣвъ звертали свои очи до римского Апостольского Престола, де завсѣгды ненарушеною переходує ся Христова наука и просили о принятѣ до единоспасительной римской Церкви.

И Папы римскій яко добріи пастырѣ зъ радостію принимали Русинівъ въ свои обнята, зѣставляючи имъ ихъ обрядъ и ихъ звичаѣ, при чѣмъ при неоднѣй нагодѣ выразно зазначували, що не ходитъ имъ о те, щоби мы були латинниками, але щоби были католиками. Ба навіть церковными карами грозили и грозять тымъ, котрі бы неправно переводили Русинівъ греко-католицкого обряду на латинство.

Въ той способъ заключено унію въ Берестѣ, въ той способъ заключено унію и въ нашѣй епархіи.

И мы щасливі, що належимо до єдности зъ св. католицкою римскою Церквою, бо лише въ нѣй зложивъ Христосъ наше спасеніє, она єсть тою одинокою дорогою, що провадить до щастя, до неба. Мы щасливі, що при тѣмъ можемо заховати свѣй прекрасный прадѣдний грецкій обрядъ, котрый остаючи на жизненнѣй почвѣ Христовои католицкою Церкви чимразъ красше розвиває ся и буде розвивати ся, такъ якъ се було въ першихъ часахъ христіянства. Тожъ дорожѣмъ тымъ скарбомъ и уникаймо людей, книжокъ и часописей, котрі хотять намъ то все забрати, уникаймо ихъ ще бѣльше, якбысьмо уникали розбѣйниковъ, бо розбѣйники заберуть намъ лише дочасні скарбы, дочасне жите, а тіи зліи люде, зліи книжки и часописи заберуть намъ вѣчне щастє, кинуть насъ на вѣчну погибель, «вѣдѣже червь не умираєтъ и огонь не угасаетъ» (Марк. 9, 44) т. зн. де хробакъ не умирає и огонь не гасне. Молѣмъ ся о вытреванє въ св. вѣрѣ католицкѣй ажъ до кѣнца жита, а для нашихъ заблудшихъ братѣвъ просѣмъ о ласку наверненя. Будьмо готовіи терпѣти переслѣдованя и саму смерть

за св. католицку вѣру, такъ якъ терпѣвъ и понѣсь смерть св. Юсафатъ, такъ якъ терпѣли и понесли смерть героичнй селяне въ Холмцинѣ. Всѣ они оглядають Бога лицемъ въ лице, всѣ они наглядно пересвѣдчені о той правдѣ, що «недостойны страсти нынѣшного времени къ славі имѣющей явити ся въ насъ» (Рим. 8, 18) т. зн. терпѣня нынѣшного часу не суть достойнй той славы, яка має въ насъ об'явити ся.

Будьмо певнй, що если мы будемо ихъ наслѣдувати въ ихъ привязаню до св. католицкои вѣры, до св. Ап. Престола римского, если мы будемо такъ терпѣти для вѣры св., якъ они, то и насъ чекає така сама нагорода, така сама радость.

Не бажаймо земного раю, якій намъ показують вороги Церкви за наше вѣдстуство вѣдъ вѣры, бо и ту на земли раю не будемо мати и Бога стратимо на вѣки; але шукаймо раю небесного, де щастє, що нѣколи не мине ся.

Дорогй мой! Я, якъ то я вже Васъ неоднократно запевнявъ, люблю Васъ цѣлымъ серцемъ и радбы на Васъ видѣти якъ наибольше ласки и благословеня Божого, видѣти Васъ щасливими и ту на земли и въ вѣчности; о тоє я Господа Бога при кождой Службѣ Божой горячо молю. Не вѣддаляйте же той ласки божои и того благословеня вѣдъ Себе, Своихъ родинъ, Своихъ дѣтей Вашимъ поступованемъ противнымъ Богу, противнымъ вѣрѣ, противнымъ св. католицкой Церквѣ. Я прошу Васъ и зываю, слухайте уважно того листу, якъ Вамъ єго Вашй отцы духовнй въ церквѣ читати будуть, роздумуйте надъ нимъ въ часѣ того св. великого посту, часѣ покаяня, пригѣтовѣтє ся щиро до св. пасхальной сновѣди, скрѣпѣтє въ собѣ на ново вѣру, вѣру правдиву, въ Христа Госнода и Єго святу, правдиву, католицку Церковь, нѣмъ Єго, Господа и Бога нашого чѣдъ видами хлѣба и вина въ св. пасхальномъ причастію принимати будете, а утвердивши ся въ той спосѣбѣ щиро въ вѣрѣ св. католицкой, Вы почувете радость въ сердцахъ Вашихъ, выплываючу зъ чистои совѣсти, зъ почутя, що Вы злученй тѣсно зъ Христомъ Господомъ, и зъ радостію будете обходити Єго св. Воскресеніє, яко залогъ Вашего будущого воскресенія.

Благодать Госнода Исуса Христа зъ Вами. Аминь.

Дано въ Перемышли въ недѣлю о Закхеи дня 8. (21) сѣчня р. Б. 1912.

† **КОНСТАНТИНЪ**

Епископъ.

Всч. Духовенству поручаемъ листъ сей повиснй прочитати мѣсто проповѣди въ церквѣ матерной выразно, голосно, зъ вѣдповѣдними интонаціями заразъ въ першу недѣлю по отриманю єго, а въ стѣдуючй недѣлѣ и въ прочихъ церквахъ, если ихъ бѣльше до парохии належить.

Дальше приказуємо вѣдчитати той листъ по вѣдповѣднѣмъ вступѣ, що розходиться о рѣчь дуже важну, бо рѣчь вѣры и спасеня душъ, такожь въ не-

дѣлю крестопоклонну, щобы вѣрніи могли добре справу порозумѣти и собѣ за-
памятати.

ОО. Катехиты шкѣль середнихъ и видѣловыхъ могутъ пѣсля обставинъ
листь той перечитати въ недѣлю сыронушту або вѣдновѣдну ексорту выголосити.

ОО. Настоятелѣ деканатѣвъ обовязаніи пересвѣдчитися, чи той листъ
бувъ вѣдновѣдно прочитаный въ кождѣй церквѣ деканата и о томъ донесутъ.

Що до захованя посту, поручаемъ благорозумно поучати вѣрныхъ о
приписахъ въ томъ взглядѣ оголошенихъ на Синодѣ діецеазальномъ въ Перемышліи
въ роцѣ 1908, то єсть о ухвалахъ Синоду провинціального Львѣвского зъ р.
1891. Дебы однакожь заходила дуже важна потреба дальше идучого розрѣшеня
вѣдъ посту, то удѣляемъ той власти Всеч. Духовѣнству, на що особенно звер-
таемъ увагу Всч. ОО. катехитѣвъ, щобы вѣдновѣдно зарядили въ бурсахъ для
хлопцѣвъ и институтахъ для дѣвчатъ. Въ случаяхъ розрѣшеня вѣдъ посту що до
молитовъ належить заховати правило Синоду пров. Львѣвского.

Рѣвночасно позволяемъ Всч. ОО. Сповѣдникамъ въ парохіяхъ высше
2.000 душъ розпочинати св. сповѣдъ пасхальну вѣдъ 1. понедѣлка а въ парохіяхъ
ниже 2.000 душъ вѣдъ 3. понедѣлка св. великого посту. Сповѣдъ пасхальна
кѣнчить ся зъ днемъ праздника Вознесеня Господня.

Заразомъ удѣляемъ власть на часъ вел. посту розрѣшати вѣдъ грѣховъ
власти Нашѣй задержанихъ — Кромѣ: 1) умысне челоуѣкоубійство и 2) согнане
челоуѣческого плода (*secuto effectu*) всѣмъ сповѣдникамъ.

Кромѣ того силою вѣдъ св. Апостольского Престола на пятилѣте Намъ
удѣленою, удѣляемъ власть всѣмъ Всч. ОО. Сповѣдникамъ на цѣлый часъ тре-
ваня сповѣди пасхальной, привертати каючимъ ся утрачене право, *pefendi debitum
conjugale, cujus jus amisit per supervenientem affinitatem e copula carnali, habita cum con-
sanguinea vel consanguinea sive primo, sive in secundo gradu suae uxoris respective sui
mariti*, що дѣлати ся має въ слѣдуючій способъ: По выголошеню формы розрѣ-
шеня св. Тайны Покаянія, (а звертаемъ увагу Всч. ОО. Сповѣдникѣвъ, що форма
розрѣшеня має докладно высказати ся при кождѣмъ сповѣдаючимъ ся, иначе ка-
ючийся не одержавъ розрѣшеня) має ся сказати: »Кромѣ того властію Преосвя-
щеному Епископу . . . удѣленою, а менѣ вѣдпорученою, привертаю тобѣ право,
довгъ супружескій вѣдъ свого мужа (жены) жадати, котре черезъ грѣхъ плот-
скій зъ сродною (зъ сроднымъ) жены твоеи (мужа твоего), поповнений утративъ
єси. Въ имя Отца † и Сына † и святого Духа † Аминь«.

Такожь удѣляемъ до кѣнця бѣжучого року 1912 власть всѣмъ Сповѣд-
никамъ розрѣшати вѣдъ грѣховъ задержанихъ, винявши два высше сказаніи, на
часъ посту передъ Рождествомъ Христовымъ, а безъ ограниченя въ слѣдуючихъ
случаяхъ:

- 1) при сповѣди женщины передъ пологомъ;
- 2) при сповѣди загальнѣй, если тая сповѣдъ загальна єсть конечна;
- 3) при сповѣди женихѣвъ передъ вѣнчанемъ, если вже нема часу до

Насъ вѣднести ся.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.
Перемышль, дня 21 сѣчня 1912.

† КОНСТАНТИНЪ
Епископъ.

Ч. 2.

Ч. 479. Речинець до св. Рукополаганя въ Іереи.

Кандидатѣвъ духовного стану покѣнчившихъ науки богословски и желакчихъ приняти св. Рукоположене, взывае ся щобы внесли до дня 14. лютого 1912 свой поданя, самѣже явилися въ канцеляріи Еп. Консистеріи дня 20. лютого 1912 о год. 9. передъ полуднемъ по выслуханю св. Літургіи, котра о год. 8. зачинае ся.

Поданя мають бути заосмотрені: 1) свѣдоцтвами всѣхъ наукъ шкѣльныхъ 2) моральности 3) здоровля 4) убожества подтвержденного ц. к. Староствомъ 5) вѣнчаня, если суть женаті 6) удоволеня повинности нѣйсковои.

Вѣль гр. кат. Еп. Ординаріята
Перемышль дня 26. сѣчня 1912.

Ч. 3.

Ч. 9352/11. Конкурсь на запомогу зъ фондаціи Романа Алексевича для вѣдѣвъ и сирѣтъ по священникахъ Епархіи Перемыскои.

Еп. Консистерія яко управителька запомогового фонду им. Романа Алексевича для вѣдѣвъ и сирѣтъ по священникахъ епархіи Перемыскои, оголошуе симъ конкурсь на рѣкъ 1912 на одноразову запомогу въ квотѣ 120 К.

Управненими до получения сеи запомоги изъ фондѣвъ фундаціи суть вѣдовы по священникахъ руской народности Епархіи Перемыскои, котріи выкажутъ ся:

- 1). Щѣ придержують ся своего обряда и народности и вѣдутъ жите моральне;
- 2). Щѣ суть убоги и не посѣдають приватного маетку движимого и недвижимого;
- 3). Щѣ не мають можности зъ поводу приклонного вѣку и слабого здоровля самостоятельно на удержане зарабатяи.

Дотичный прошеня належить въ речинци до 20. лютого 1912 посредствомъ уряда дек. или парох. катедр. въ Перемышли Еп. Консистеріи предложити.

Вѣль гр. кат. Еп. Консистеріи.
Перемышль дня 25. грудня 1911.

Ч. 4.

Ч. 9153/11. О урочистыхъ и поминальныхъ богослуженяхъ цѣсарскихъ.

Пригадуе ся Всч. ОО. душпастьрямъ, щобы зъ всею точностию вѣдправляли Богослуженя въ дняхъ урочистыхъ и поминальныхъ цѣсарского двору, именно: дня 28. червня за бп. Цѣсаря Фердинанда I, 18. серпня въ день уродинъ Его Вел. Цѣсаря Франць Іосифа I, 9. вересня за бп. Цѣсареву Елізавету и 4. жовтня въ день имянинъ Его Вел. Цѣсаря Франць Іосифа I.

На ті Богослуженя належить мѣсцеві власти, школы, ц. и к. жандармерію и сторожу скарбову въ высланомъ повѣдомленю до участи запрошувати.

Водь гр. кат. Еп. Ординаріята.
Перемышль дня 18. грудня 1911.

ХРОНІКА.

Въ пропозицію прийяті:

- Ч. 9142/11. На парохію Клѣцко: 1. Давидовичъ Брониславъ, 2. Филиповичъ Іоанъ, 3. Кмицикевичъ Савинъ, 4. Адріановичъ Леонтій, 5. Кончило Викторъ, 6. Сороковскій Станиславъ, 7. Логінскій Іоанъ.
- Ч. 9145/11. На парохію Лежаховъ: 1. Венгриновичъ Володимиръ, 2. Кочиркевичъ Андрей, 3. Косоночій Іоанъ, 4. Паппъ Орестъ, 5. Добрянскій Николай, 6. Гоцкій Алексей, 7. Полянскій Богданъ, 8. Пшепюрскій Андрей, 9. Гарбовскій Николай, 10. Ключасъ Іванъ, 11. Кончило Викторъ, 12. Дубъ Володимиръ, 13. Юрчакъ Петро, 14. Долошицкій Миронъ.
- Ч. 9146/11. На парохію Нове Село: 1. Васильчакъ Евдокимъ, 2. Шумило Михайль, 3. Кошель Іосифъ, 4. Ничай Стефанъ, 5. Козакъ Анатоль, 6. Банахъ Теодоръ, 7. Федоронько Стефанъ, 8. Брановскій Антоній, 9. Фуглевичъ Михайль, 10. Подгорецкій Петро, 11. Логінскій Іоанъ, 12. Кійко Стефанъ.
- Ч. 9219/11. На парохію Святкова: 1. Пирогъ Даниіль, 2. Дуркотъ Іоанъ, 3. Каламунецкій Петро, 4. Дуркотъ Александеръ, 5. Копыстянскій Евгений, 6. Сембратовичъ Юліанъ, 7. Козенка Александеръ.
- Ч. 9220/11. На парохію Добряны: 1. Васильчакъ Евд. 2. Гоцкій Алексей, 3. Гробельскій Михайль, 4. Мартиновичъ Орестъ, 5. Сѣкора Николай, 6. Козакъ Анатоль, 7. Федоронько Стефанъ, 8. Фуглевичъ Михайль, 9. Подгорецкій Петро.
- Ч. 9221/11. На парохію Смольникъ: 1. Стукачъ Павель, 2. Ковальчинъ Іоанъ, 3. Копыстянскій Евгенъ.
- Ч. 9147/11. На парохію Полкниѣ: 1. Гоцкій Алексей, 2. Дубъ Володимиръ, 3. Ничай Стефанъ, 4. Гарбовскій Николай, 5. Юрчакъ Петро, 6. Федоронько Стефанъ, 7. Котисъ Емизіянъ, 8. Гробельскій Брониславъ.
- Ч. 9222/11. На парохію Воля цеклинь: 1. Галянка Петро, 2. Кійко Стефанъ.
- Ч. 9223/11. На парохію Сулимовъ: 1. Сорокевичъ Іоанъ, 2. Шумило Михайль, 3. Кмицикевичъ Савинъ, 4. Васильчакъ Евдокимъ, 5. Каровець Григорій, 6. Козакъ Анатоль, 7. Банахъ Теодоръ, 8. Долошицкій Миронъ, 9. Кійко Стефанъ.

- Ч. 9282/11. На парохію Добра Шляхоцка: 1. Сѣкора Николай, 2. Галянка Петро, 3. Гробельскій Брониславъ.
- Ч. 9284/11. На парохію Лопѣнка: 1. Ганякъ Іосифъ.
- Ч. 9285/11. На парохію Мацина велика: 1. Копыстянскій Евгений, 2. Венгринович Володимиръ.
- Ч. 9287/11. На парохію Щирецъ: 1. Кійко Стефанъ.
- Ч. 9288/11. На парохію Куличковъ: 1. Папць Орестъ, 2. Кійко Стефанъ.
- Ч. 9144/11. На парохію Жовтанцѣ: 1. Ясеницкій Кипріянтъ, 2. Волосянскій Іоанъ, 3. Онишкевичъ Стефанъ.
- Ч. 9651/11. На парохію Тростянецъ: 1. Шумило Михаилъ, 2. Полянскій Василь, 3. Дуркотъ Александеръ, 4. Тимчишинъ Михаилъ, 5. Артемовичъ Михаилъ, 6. Дрималикъ Романъ, 7. Мариновичъ Іосифъ, 8. Гробельскій Бр.
- Ч. 9652/11. На парохію Мостиска: 1. Выковичъ Алексей, 2. Юзевякъ Михайлъ, 3. Пшепюрскій Андрей, 4. Полянскій Богданъ, 5. Осѣдачъ Михайлъ, 6. Клюфасъ Іоанъ, 7. Горчицкій Іосифъ, 8. Дубъ Володимиръ, 9. Гробельскій Брониславъ, 10. Куцѣль Романъ.

Презенты получили:

- Ч. 9506/11. о. Моравскій Іеронимъ на парохію Орове.
» 9468/11. » Дуркотъ Іоанъ на парохію Климокѡвка.
» 8. » Стукачъ Павло на парохію Смольникъ дек. Яслиского.
» 70. » Галянка Петро нв парохію Добра шляхоцка.
» 171. » Козенка Александеръ на парохію Святкова.
» 227. » Васильчакъ Евдокимъ на парохію Добряны.
» 437. » Ясеницкій Кипріянтъ на парохію Жовтанцѣ.
» 462. » Романецъ Григорій на парохію Крыница дек. Дрогобыцкого.

Некрологія.

- О. Минчакевичъ Таддей парохъ въ Рудѣ лѣсноій уп. 5. сѣчня 1912.
» Олховый Володимиръ парохъ въ Берегахъ уп. 10. сѣчня 1912.
» Попель Михайлъ парохъ въ Комарникахъ уп. 11. сѣчня 1912.
Души ихъ поручають ся молитвамъ Веч. Клира.

Вѣдъ гр. кат. Еписк. Консистеріи.
Перемышль, дня 25. сѣчня 1912.

† КОНСТАНТИНЪ

Епископъ

о. Іоанъ Стрыйскій

Канцлеръ

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѣнь 1912.

Выдано 10. лютого.

Ч. II.

Ч. 1.

Ч. 9073/11. Означенє мінімальной квоты до утвореня богослужебной фондациі.

Въ цѣли означеня яка квота потрібна есть до утвореня богослужебной фондациі, ц. к. Прокураторія Скарбу перестала ту слѣдуючу вѣдозву:

»Ч. 36313/11. Львѣвъ, дня 10. вересня 1911. До Высокопреподобной гр. кат. Епископской Консисторіи въ Перемышли.

При легатахъ богослужебныхъ повтаряють ся не рѣдко того рода випадки, що люди легують на богослужебну фундацію дробну квоту 25 К., 50 К., 100 К. и т. д. Въ декотрыхъ разакъ приймають парохы фундацію навѣтъ зъ капиталомъ 50 К., а въ иныхъ випадкахъ ц. к. Прокураторія Скарбу по розмаитыхъ нерешкодахъ зреализує леговану квоту, а потѣмъ освѣдчають Преп. О. парохы, що той фундаціи задля щуплости капиталу фондациіного не приймають и капиталъ легованый мусить ся назадъ звертати до масы спадковой а тымъ способомъ представляе ся безцѣлевою цѣла праця ц. к. Прокураторіи Скарбу около зреализованя легату богослужебного, вымагаюча не мало часу и труда, тымъ бѣльше коли ся зважить, що такі дробнї квоты легують селяни, вѣдъ котрыхъ не легко есть въ дорозѣ добровѣльной стягнути леговану квоту и котрыхъ неразъ наражае ся при стягненю легату на доткливый неприемности и страты. При тѣмъ думае ц. к. Прокураторія Скарбу, що не лежитъ то такожь въ интересѣ душ-

пастирѣвъ, щобы були обтяжені обовязками фундаційними, де капиталъ фундаційный становить дробну квоту, выстарчаючу заледво на оплачене выдаткѣвъ зъ Богослуженемъ полученныхъ тымъ бѣльше при загальнѣй тенденціи до обниженя стопи процентовой, але булобы може вказане узнавати такі дробнѣ легаты яко мануальніи и за згодою спадкоємцѣвъ полишити дотычнымъ парохамъ на вѣдправлене тѣлько Службъ Божихъ, на кѣлько легована квота выстарчить, а в случаю незгоды спадкоємцѣвъ, занехати цѣлкомъ реализаціи такихъ легатѣвъ богослужебныхъ. Щобы отже упростити поступоване въ такихъ випадкахъ и запобѣгти на будучнѣсть кореспонденціи въ кожнѣй поодинокѣй такѣй справѣ зъ властями церковными, въ цѣли узысканя заявленя, чи дотычна фундація може бути принята, булобы пожадане, щобы власти церковнѣ означили певну мѣнимальну квоту, яка потрібна естъ до утвореня фундаціи богослужебной. Если така мѣнимальна квота буде означена, тодѣ ц. к. Прокураторія Скарбу, якъ легована квота булабы така, яку означать власти церковнѣ яко мѣнимальну до утвореня фундаціи, або вышною. починилабы отвѣтнѣ мѣры въ цѣли уконституованя фундаціи а еслижъ та квота булабы низшою вѣдъ той мѣнимальной квоты, полишилабы дотычный легатъ яко мануальный для пароха, зглядно, еслибы спадкоємцѣ на се не годили ся, занехалабы цѣлкомъ реализаціи такихъ дробныхъ легатѣвъ. Въ томъ взглядѣ вѣднесла ся ц. к. Прокураторія Скарбу зъ отвѣтнымъ представленемъ до Высокопреподобной гр. кат. Митрополичей Консистеріи у Львовѣ, котра згоджуючися зъ повисшимъ поглядомъ ознаймила ц. к. Прокураторіи Скарбу въ вѣдозвѣ зъ 29. марта 1907. Ч. 232/V якъ 1). які мѣнимальніи квоты капиталѣвъ маюгъ бути приймованіи и реализованіи на поодинокѣй легаты богослужебнѣ. Тыхъ нормъ поданныхъ въ згаданѣмъ письмѣ Высокопреподобной гр. кат. Митрополичей Консистеріи у Львовѣ буде ц. к. Прокураторія Скарбу на будучнѣсть тримити ся при реализованю легатѣвъ богослужебныхъ въ Архидіецеціи Львовскѣй. Щобы однакъ уедноставити поступоване и однакихъ нормъ тримати ся при реализаціи всѣхъ капиталѣвъ богослужебныхъ, булобы пожадане, щобы повисшихъ нормъ тримали ся такожъ въ Епархіи Станиславѣвскѣй и Перемыскѣй. Тому ц. к. Прокураторія Скарбу вѣдносить ся до Высокопреподобной Консистеріи зъ умилнымъ прошенемъ, о заявлене, чи поданіи въ повисшѣй вѣдозвѣ гр. кат. Консистеріи Митрополичей у Львовѣ нормы що до мѣнимальныхъ квотъ капиталѣвъ на поодинокѣй фундаціи богослужебнѣ обовязують такожъ въ Епархіи Перемыскѣй, зглядно, чи Высокопреподобна Консистерія подѣляючи повисшій поглядъ ц. к. Прокураторіи Скарбу и Митрополичей Консистеріи у Львовѣ, годить ся, щобы ц. к. Прокураторія Скарбу при реализованю легатѣвъ на фундаціи богослужебнѣ тримала ся що до мѣнимальныхъ квотъ капиталѣвъ тыхъ самихъ нормъ такожъ въ Епархіи Перемыскѣй, які обовязують въ Архидіецеціи Львовскѣй и приймала на легата богослужебнѣ яко мѣнимальніи квоты капиталѣвъ: 1). за спѣвану Службу

Божу 200 К; 2). за співану зъ нарастасомъ 300 К; 3). за співану Службу Божу зъ панахидою 250 К; 4). за нарастасъ 100 К; 5). за акафість 80 К; 6). за Параклисъ молебень до Пресв. Богородиць 100 К; 7). за читану Службу Б. 100 К; 8). за читану Службу Б. зъ парастасомъ 200 К; а легаты о низшихъ квотахъ узнавала яко мануальні. Ц. к. гат. Прокураторія Скарбу.»

Повысшу вѣдозву подае ся до вѣдомости и вѣдповѣдного поступованя въ даныхъ случаяхъ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.
Перемышль дня 22. сѣчня 1912.

Ч. 2.

Ч. 13. Выказъ священниковъ надѣленныхъ стипендією бл. п. Григорія Шашкевича.

Перемьска гр. кат. катедральна Капітула надала богослужебній стипендіи зъ фондациі бл. п. Архипресвитера Григорія Шашкевича на р. 1912 слѣдующимъ Ереямъ:

1. Шевчикови Іоанови парохови въ Лѣнинѣ малой. 2. Кончилѣ Викторови парохови въ Днѣстрику Дубовѣмъ. 3. Копыстьянскому Романови парохови въ Барычи. 4. Гарбовскому Николаеви парохови въ Свиднику. 5. Грушкевичови Теодорови завѣдателеви въ Крупци. 6. Малецкому Онуфрію экспозитови въ Остобужі. 7. Ключасови Іоанови экспозитови въ Постолавѣ. 8. Симкови Михаилу сотрудиикови въ Гребенцяхъ. 9. Мацюракови Володимирови сотрудиикови въ Добровлянахъ. 10. Горчицкому Іосифови парохови въ Поруднѣ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.
Перемышль дня 11. сѣчня 1912.

Ч. 3.

Ч. 214. Пошукуеся свѣдоцтва вѣнчаня франца Влынського.

Дрѣ Тадей Влынскій, лѣкаръ корабельный въ Теодо въ Дальмаціи, пошукуе за свѣдоцтвомъ вѣнчаня Франца Влынського, сына Александра, зъ Анною, вѣдбувшого ся около року 1760 и жертвуе за вышуканя сего свѣдоцтва 20 К., а евентуально и бѣльше.

Поручае ся про се Всеч. Урядамъ парох. переглянути книги метрикальній, и еслибы де актъ сей знайшовъ ся записанный, безпроволочно сюды донести.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.
Перемышль дня 22. сѣчня 1912.

Ч. 9385/II. Выказъ жертвъ на будову Церкви въ Ходновичахъ.

На розбслану вѣдзвужу зъ дня 18. мая 1911 р. зволили жертвовати слѣдующи
 Впр. о. о. и милостивыи жертводателѣ: Всч. о. Владимиръ Дуркотъ
 Мысцова 5 К., Генрикъ Полянскій Тарнава 1 К., В. Фидыкъ Розлучъ 2 К., Те-
 одотъ Ярема Болеховъ 2 К., Лука Салукъ Белаъ 5 К., А. Бенцѣнъ Баличи 5 К.,
 Ч. Брацтво церк. Соколя 16'40 К., Впр. о. Анастасій Лотоцкій Потуторы 1 К.,
 Николай Коропасъ Крыве 5 К., Теод. Середынскій Михайлевици 5 К., Теодоръ
 Мерена Рѣвникъ 2 К., Гр. Копыстьянскій Снѣтница 2 К., Володим. Ясеницкій
 Раднычи 5 К., Иоанъ Федевъ Мижинець 2 К., Теодоръ Сапрунъ Колодрубъ 2 К.,
 Иоанъ Костекъ Нове Село 10 К., Урядъ парохіальный Березка 20 К., о. Еми-
 ліянъ Константиновичъ Сянѳкъ 1 К., Филяретъ Ортынскій Топольница 2 К.,
 Урядъ парохіальный Полтва 2 К., Урядъ парохіальный Прусѣкъ 2 К., о. Да-
 шкевичъ Тустановичи 15 К., Теодоръ Савула Дмитровичи 1 К., Зенонъ Крва-
 вичъ Негрыбка 20 К., Иоанъ Михальчукъ Корытники 1 К., Демянчикъ Скоповъ
 2 К., Бордунъ Выкоты 1 К., Сев. Коростенскій Букова 3 К., Урядъ парохіаль-
 ный Ольховець 2 К., о. о. М. Феснакъ Ялинъ 2 К., Саламонъ Воробликъ 10 К.,
 Ник. Мриглодовичъ Грабова 5 К., Урядъ парохіальный Куткоръ 4'90 К., о. Ілія
 Маковой Ляшки 2 К., Дим. Куцерыбъ Синява 4 К., Урядъ парохіальный Суро-
 ховъ 5 К., о. Вол. Вахнянинъ Суравица 2 К., Станчакъ Высоцко 3 К., Ле-
 вицкій Лежаховъ 4'22 К., Урядъ парохіальный Цыковъ 10 К., Вп. Панѣ Софія
 Лотовичева Яйковцѣ 1 К., Впр. о. Петръ Яцишинъ Рыпянецъ 3 К., Иоанъ
 Потерейко Журавно 39 18 К., П. Каламунецкій Радоцына 10 К., Мих. Шумило
 Стронятинъ 5'50 К., Юліянъ Ілевичъ Грабковцѣ 7 К., Юліянъ Кульматицкій
 Дроздовичи 20'86 К., Ізляріонъ Пачовскій Борцевичи 2 К., Изидоръ Глинецкій
 Буцневъ 2 К., А. Очабрукъ Волиця 2 К., Іосифъ Логиневскій Володимирицѣ 2 К.,
 Волод. Венгриновичъ Наконечне 1 К., Церковъ Короликъ вольскій 4 К., о. Ге-
 расимовичъ Туре 3 К., Урядъ парохіальный Чорне 8 К., Урядъ парохіальный
 Доброводы 1 К., о. Іосифъ Любинецкій Середне 3'60 К., М. Калимонъ Каль-
 никовъ 2 К., Теодоръ Дорикъ Ветлинъ 2 К., Урядъ парохіальный Макова 10 К.,
 Урядъ парохіальный Городище 6 К., А. Ю. Ілевичъ Кабаровцѣ 4 К., Стефанъ
 Федоронко Синявка 4 К.

Складаючи всѣмъ милостивымъ жертводателямъ щирѣйше благодареніе
 осмѣляюсь простерти руку и вѣдъ моихъ парохіанъ и просити о дальшую лепту.
 Муры построены и покрыты бляхою; но будова Церкви обчислена на 32.000 К.
 на тое всего 70 Нумеровъ а 482 душъ; — датокъ конкуренційный по 26 Кор.
 70 сот. вѣдъ 1-ой Кор., що выноситъ по 200 до 900 Кор. на поодинокихъ го-
 сподарей. Тягаръ невыносимый для нихъ, а не маючи Церкви мусѣли рѣшиться

на тую будову, яку въ теперѣшныхъ часахъ дешевше перевести невозможно.

Всякій милостивій жертвы прошу умильно пересылати на руки гр. кат. Уряда парохіяльн. въ Ходновичахъ п.п. Гуссаковъ. о. Володимиръ Бачинскій, парохъ.

Водъ Еп. гр. кат. Консистеріи.
Перемышль дня 20. грудня 1911.

Ч. 5.

Ч. 112. О жертвахъ на будову церкви въ Гавловичахъ ад Порохникъ.

Подае ся до вѣдомости Всеч. Духовенства слѣдуюча вѣдозва:

Всечестній и Высокопреподобній Отцѣ!

Отже стануть передъ Вами смиренній колектанты и въ имени пароха та церковного комитета просити будуть о жертву на будову церкви въ Гавловичахъ. Село Гавловичи, приналежне до гр. кат. парохіи въ Порохнику числить 258 душъ гр. кат. обряду, котрѣ, якъ вже всѣ Русины въ сихъ сторонахъ живуть помѣшані зъ латинниками, та переважно говорятъ по польски. Парохія порохницка має чотири церкви, зъ котрыхъ три въ послѣднихъ лѣтахъ зѣстали зреставровані добровѣльными жертвами всѣхъ парохіянъ, та ще многі лѣта будуть служити славі Божій и духовницмъ потребамъ парохіянъ.

Церковъ въ Гавловичахъ находить ся въ такѣмъ оплаканѣмъ станѣ, що о реставраціи не ма бесѣды. Побудована ще въ р. 1680 зъ дерева, Епископомъ Малаховскимъ освящена, зъ кождымъ рокомъ хилить ся до упадку. Коли въ сѣмъ селѣ упаде ся церковця, то вже не поднесе ся нѣколи, чога доказомъ многі села сего погранича прим. Челятичѣ, Розвиниця, Юдлѣвка, Яцковичѣ, Риплинъ и др., а въ слѣдъ за симъ зникне нашъ обрядъ и народнѣсть.

Проте, коли Ихъ Ексцеленція Преосв. Константинъ вѣдвѣдали еи въ часѣ кананичної визитаціи въ р. 1911, высказали о нѣй опінію, що сей церкви не ма що направляти, але доки ще не за пѣзно, забрати ся конечно до будовы новой церкви зъ твердого матеріялу. Сейчасъ були ласкаві зложити жертву на сю цѣль 50 коронъ, та высказали пророчі слова сов. Іосафата, що »Богъ сему дѣлу до кѣнця буде благословити...!«

Самі парохіяни не въ силѣ довершити сего богоугодного дѣла власними силами, проте звертають ся зъ умильнымъ прошенѣмъ до Васъ Всеч. и Впр. Отцѣ, будьте ласкаві помочи намъ!

Коли прийдуть колектанты до Вашихъ парохій, будьте ласкаві заохотити впередъ парохіянъ до складаня хотяйбы найменшихъ жертвъ на сей храмъ Господнього Вознесенія, а симъ причините ся вельми до поднесеня и захованя нашего великолѣпного обряду на сихъ окраинахъ галицкои Руси. На разѣ колектанты будуть збирати жертвы въ цѣломъ пол. Ярославскѣмъ повѣтѣ до кѣнця

червня 1912. р. на основѣ позволеня п. к. Старства въ Ярославѣ зъ дня 18. грудня 1911 Ч. 57163. Еслибы хто зъ Впов. жертвователѣвъ бувъ ласкавъ переслати почтою свою жертву, зволить ласкаво адресовати до гр. кат. Уряду парохіального въ Порохнику п. въ мѣстци. За комитетъ: Иванъ Скарупа, о. Данило Бодревичъ, Михайло Конечный, Симеонъ Худый.“

Вѣдъ Еп. гр. кат. Консистеріи.

Перемышль дня 11. сѣчня 1912.

ХРОНІКА

Именованя.

- Ч. 9138/11. о. Утриско Володимиръ парохъ въ Скварявѣ им. М. деканомъ Жовкѣвскимъ.
Ч. 412. о. Коцловскій Кирилъ парохъ въ Тылявѣ им. М. деканомъ Дуклянскимъ.

Вѣдличія крылошанскій получили.

- Ч. 9383/11. о. Карпевичъ Іоанъ парохъ въ Лежайску.
Ч. 9461/11. о. Миколаевичъ Антоній парохъ въ Пѣдбужи.
Ч. 9465/11. о. Гайдукевичъ Володимиръ парохъ въ Яксманичахъ.
Ч. 9604/11. о. Миновичъ Діонизій парохъ въ Медыцѣ.

Завѣдательства получили.

- Ч. 9108/11. о. Флюнтъ Зиновій парохіи Жукѣвъ.
Ч. 9204/11. о. Козѣй Константинъ парохіи Клѣцко.
Ч. 245. о. Пизіоръ Андрей парохіи Руда лѣсна.
Ч. 301. о. Тустановичъ Орестъ въ Комарникахъ.
Ч. 320. о. Саевичъ Іосифъ въ Кривѣмъ дек. Затварницкого.
Ч. 665. о. Романецъ Григорій въ Крыницѣ дек. Дрогобыцкого.

Сотрудництва получили.

- Ч. 8900/11. о. Логинскій Іоанъ управ. въ Подемщинѣ.
Ч. 8294/11. о. Кашубинскій Іоанъ управ. въ Угрюновѣ.

- Ч. 9464/11. о. Заяцъ Ігнатій въ Люблинци.
Ч. 9444/11. о. Дръ Решетыло Романъ въ Ульвѣвку зъ осѣдкомъ въ Теляжы.
-

Новопоставленій пресвитеры получили слѣдующій посады.

- Ч. 9197/11. о. Волошинъ Николай сопом. въ Ожомли.
Ч. 9296 » Ковшевичъ Юрій сопом. въ Гольчи.
Ч. 9393 » Баданъ Іосифъ сопом. въ Бутынахъ.
Ч. 9396 » Вильчанскій Михаилъ сопом. въ Топольницѣ зъ осѣдкомъ
въ Недѣльной.
Ч. 2399 » Тысъ Прокопій сопом. въ Ульвѣвку.
Ч. 9398 » Пасѣчинскій Несторъ сотруд. въ Потеличи.
Ч. 9400 » Чайковскій Теодоръ управ. сопом. въ Олшаницѣ.
Ч. 7401 » Ортыньскій Іоанъ завѣдательство въ Яселю.
Ч. 9397 » Гнатковскій Емилианъ сотрудниц. въ Сокали.
Ч. 9402 » Константиновичъ Еразмъ сотруд. въ Молодычу.
Ч. 12 » Скобельскій Левъ II. проповѣдництво при катедраль. Храмѣ
въ Перемышли.
-

Увѣльнене вѣдъ испита конкурсового получили.

- Ч. 323. о. Трешневскій Емилианъ парохъ въ Хоробровѣ.
Ч. 160. о. Струсевичъ Александеръ парохъ въ Прильбичахъ.
-

Презенты получили.

- Ч. 659. о. Филишовичъ Іоанъ на парохію Клѣцко.
Ч. 772. о. Кмицикевичъ Савинъ на парохію Сулимѣвъ.
Ч. 868. о. Дубъ Володимиръ на парохію Полкинѣ.
-

- Ч. 735. о. Моравскій Іеронимъ получивъ кан. институцію на парохію Орове.
-

Грамоты похвальни зъ Архієрейскимъ благословенѣмъ получили.

- Ч. 5624/11. Честъ Димитрій Бѣдникъ начальникъ громады въ Галѣвцѣ за труды понесеній около побудованія хорошой звѣнницѣ въ Галѣвцѣ и за сиравлене двоухъ фанъ за 120 К. до тамошної Церкви.

Ч. 5680. Впов. Панѣ Савина Чабанъ жена совѣтника ц. к. Дирекціи скарбовои въ Львовѣ за справлене до церкви въ Пилахъ запрестольного образа Преч. Дѣвы Маріи вартости 200 К. Чест. парохіяне въ Пилахъ за побудоване новой мурованои церкви до чого причинили ся своими трудами честнїи господари Косма Волось, Сімеонъ Кордоба, Іоанъ Пытель, Андрей Гола, Тимотей Ясиневиць.

Впов. Панъ Іоанъ Урбанскій властитель земскихъ посѣлостей въ Пилахъ за датокъ патронацкїй на будову новой мурованои церкви въ Пилахъ.

Ч. 6218. Чест. Михаилъ Ваць господаръ зъ передмѣстя въ Судовой Вишни, за жертву 1400 К. на справлене олтаря св. Арх. Михаила для церкви въ Судовой Вишни. Чест. Михаилъ Андрейко мѣщанинъ въ Судовой Вишни за жертву 403 К. на справлене образу Пресв. Троицы для церкви мѣсцевой, Чест. Брацтво церковне дѣвчатъ пѣдъ покровомъ Преч. Дѣвы Маріи въ Судовой Вишни за жертву 533 К. на олтарь Преч. Дѣвы Маріи для мѣсцевой церкви, Чест. Дмитрій Тындыкъ господаръ въ Княжѣмъ Мостѣ до Судовой Вишни за жертву 200 К. на олтарь Преч. Дѣвы Маріи до церкви въ Судовой Вишни, Пов. Панъ Андрей Тарнавскій майстеръ масарскїй въ Судовой Вишни за жертву 200 К. на образъ Преч. Дѣвы Маріи для мѣсцевой церкви, Чест. Михаилъ Кухта мѣщанинъ въ Судовой Вишни за жертву 200 К. на повышу цѣль.

Ч. 7205. Чест. парохіяне въ Радощинѣ за закупно для мѣсцевой Церкви звона за 2400 К.

Вѣдъ Еп. гр. кат. Консисторїи.

Перемышль дня 8. лютого 1912.

† КОНСТАНТИНЪ

Епископъ

о. Іоанъ Стрыйскій

Кацлеръ

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХИИ.

Рѣнь 1912.

Выдано 18. цвѣтня.

Ч. III.

Ч. 6.

Ч. 2758. Речинець испытю конкурсового о душпастырскій бенефіціи.

Конкусові испытю о душпастырскій бенефіціи вѣдбудуть ся въ слѣдующихъ двохъ речинцяхъ 1) Въ дняхъ 13., 14. и 15. мая 1912 и 2) въ дняхъ 8., 9. и 10. жовтня 1912.

Кандидаты бажаючи пѣддати ся конкурсовому испытюви мають при I. речинци внести свои прошеня о принушене до испытю найдалше до дня 30. цвѣтня с. р., а при II. речинци до дня 15. вересня с. р.

Священики приступаючи до конкурсового испытю по разъ першій мають залучити до своихъ прошенъ грамоту першого своего поставленя въ душпастырствѣ.

Вѣдъ Еп. гр. кат. Ординаріату.
Перемышль дня 14. цвѣтня 1912.

Ч. 7.

Ч. 2757. Речинець до испытѣвъ зъ кандидатами на катихитѣвъ школъ выдѣловыхъ.

Въ дняхъ 13. 14 и 15. Мая 1912 и въ дняхъ 8, 9 и 10 Жовтня 1912. вѣдбуде ся испытъ квалификаційный на катихитѣвъ школъ выдѣловыхъ.

Предметы испытю суть тѣ, які въ реченыхъ школахъ выкладають ся а именно: исторія библійна, догматика и етика въ обемѣ катихизма, литургика,

короткій поглядъ на исторію церковну и катихитика. На данный тематъ выроблягъ кандидаты екзурту, а на доволно выбранный тематъ пробный выкладъ.

Священики, намѣряючі до того испиту приступити, маюгъ свой прошеня о принуцене до испиту внести въ первомѣ речинци до 30. цвѣтня а въ другомѣ до 15. Вересня 1912.

Волѣ гр. кат. Еп. Ординаріату.
Перемышль дня 13. цвѣтня 1912.

Ч. 8.

Ч. 2854. Конкурсъ на опорожненій парохіи.

Зъ речинцемъ вношеня прошеня до 31. Мая 1912 выставляютъ ся на конкурсъ слѣдующій опорожненій парохіи:

1) Балигородъ	деканата Балигородского	патрона	право	почивае.
2) Криве ад Тѣсна	»	»	»	»
3) Рябе	»	»	»	»
4) Тѣсна	»	»	»	»
5) Дубецко	»	Бирчаньского	наданя	приватного.
6) Рыхвалдъ	»	Бѣцкогo	»	»
7) Комарники	»	Височаньского	гром.	шлях. мѣстц.
8) Пѣски	»	Горожаньского	наданя	приватного.
9) Рѣчицѣ	»	Дрогобыцкогo	инст.	Станислава гр. Скарбка.
10) Крамшна	»	Дукляньского	наданя	приватного.
11) Глиньско	»	Жовковьского	»	»
12) Любелля	»	»	»	»
13) Бoберка	»	Затварницкото	»	»
14) Криве	»	»	патрона	право почивае.
15) Хмѣль	»	»	»	»
16) Михалевичи	»	Комарняньского	наданя	приватного.
17) Чорнорѣки	»	Коросняньского	»	»
18) Вороблячинѣ	»	Любачовьского	»	»
19) Плязбѣ	»	»	»	»
20) Войкова	»	Мушиньского	»	цѣсарского.
21) Мидикъ	»	»	»	»
22) Уйковичѣ	»	Перемыско-Загородскогo	наданя	приватного.

23) Крупець	деканата Потелицького	свободного наданя.
24) Руда лѣсна	»	наданя приватного.
25) Пяновичѣ	» Самбѣрського	»
26) Старий Самбѣръ	» Старосамбѣрського	» цѣсарского.
27) Стояницѣ	» Судово Вишеньского	» приватного.
28) Дворецѣ	» Угнѣвского	»
29) Береги дѣль.	» Устрицького	» цѣсарского.
30) Ниновичѣ	» Ярославского	» приватного.
31) Пулавы	» Яслиского	»
32) Солинка	»	патрона право почиває.
33) Явѣрникѣ	»	громада мѣстцева.
34) Ясель	»	наданя приватного.

Речинець розумѣє ся въ сей способѣ, що прошеня до дня 31. Мая 1912, мають бути зъ дотичныхъ урядѣвъ деканальныхъ такъ внесені, щобы въ дни 31. Мая 1912 були въ Еп. Консистеріи.

Прошеня не заосмотрені потрібними залучниками (особенно свѣдоцтвами зъ испиту конкурсового) якъ и такі, котрі бы по дни 31. Мая 1912. тутъ шлынули, будуть звернені безуспѣшно.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.
Перемышль, дня 17. цвѣтня 1912.

Ч. 9.

Ч. 662. Поручає ся церковный напѣвникъ часть I. укладу Иг. Полотнюка.

Поручає ся вєч. Духовенству закупити для ужитку свого и церквей книжку бп. Ігнатія Полотнюка б. церковного пѣвця при катедр. Церквѣ въ Станиславѣ п. з. «Напѣвникъ церковный» а то такъ зъ огляду на саму єго хосеннѣсть якъ такожъ зъ огляду на се, що родина покійного вѣддаючи сей Напѣвникъ Рускому Товариству педагогичному въ розпродажъ по 3 К. за одень примѣрникъ, вѣдступила половину чистого зыску на цѣли сего Товариства т. є. на рѣднї школи.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.
Перемышль, дня 14. цвѣтня 1912.

Ч. 10.

Ч. 820. О жертвахъ на будову церквей — або каплицъ въ Босніи.

»Ч. 22. До Преосвященнаго Епископскаго Ординаріату в Перемишлі.

Невідрадне положенє нашихъ переселенцівъ в Босніи — такъ під зглядомъ релігійнимъ, якъ і материяльнимъ, змушує мене відкликатись о поміч до нашихъ Братівъ в Галичині.

Для ратованя нашихъ емігрантівъ від затраченя віри, обряду і народности треба конче збудувати в кожній кольонї церков — зглядно каплицю, — щоби тимъ способомъ сотворити на ново осередокъ релігійного і національного жита, бо нарідъ лиш тоді опирає ся підпентамъ і покусамъ, коли має у себе «свою» церков, або бодай капличку.

Нарідъ зубожілий не єсть однак в силї причинити ся до заспокоєня тої потреби: тому удаюсь з прошенемъ:

Преосвященний Ординаратъ зволить вселаскавійше оголосити в Епархіяльнімъ Вістнику зазив до Всіхъ Всечестнихъ Урядівъ парохіяльнихъ, щоби на ту ціль зібрали лепту в своїхъ парохіяхъ і надіслали їхъ чи то черезъ Преосвященний Ординариятъ, чи впрост до гр. кат. Генеральнаго Вікаріяту в Сараєві. Списъ жертвъ буде оголошений в часописахъ. Від гр. кат. ген. Вікаріяту, Сараєво, дня 31-січня 1912. о. Іос. Жукъ ген. вікарій.»

Подаючи до вѣдомости повисшу вѣдозву всеєв. гр. кат. генеральнаго Вікаріяту въ Сараєвѣ, Еп. Конс. має повну надѣю, що всѣ духовенство нашої Епархіи поспѣшать зъ помочію присилаючи жертвы на тую богоугодну цѣль. Жертвы належить ту присилати, зъ вѣдки разомъ будуть вѣдослані.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.
Перемишль дня 28. лютого 1912.

Ч. 11.

Ч. 1187. Про корыстанє Урядами парохіяльними зъ конскрипційныхъ актѣвъ.

Ц. к. Намѣстництво у Львовѣ рескриптомъ зъ 15. лютого 1912 ч. 2799/К. на тутешне письмо зъ 22. червня 1911. Ч. 4510 переслано тутъ слѣдуючу вѣдпись рескрипту ц. к. Министерства внутр. справъ про корыстанє Урядами парохіяльними зъ конскрипційныхъ актѣвъ:

»Вѣдпись. Ц. к. Министерството внутр. спр. Вѣдень, дня 6. мая 1911. Ч. 10645. До ц. к. Намѣстництва у Львовѣ.

Многі Уряды парохіяльні внесли просьбу, щоби имъ вѣльно було ужити оператѣвъ конскрипційныхъ до справдженя парохіяльного населеня. Се булобъ можливе черезъ дозволене вглядати въ конскрипційні операты, черезъ передане на якійсь часть конскрипційныхъ оператѣвъ парохіяльнымъ Урядамъ або черезъ выдане вѣдписѣвъ.

За взаимною згодою зъ ц. к. Министерствомъ вѣроиспов. и просьб. подае ся до вѣдомости ц. к. Намѣстництву, що не можна позволити вглядати до формулярѣвъ (Anzeigezettel u. Aufnahmebogen) або передавати конскрипційні операты парох. Урядамъ вже тому що черезъ те моглибъ понести шкоду выпрацьоване и вчасне — бо на означаній речинець — надѣслане первѣстного матеріялу до ц. к. статистичной центральной комисіи. Противно нема нѣякой перешкоды удѣляти парох. Урядамъ вѣдписѣвъ населеня громадъ (форм. XIII а), а въ тыхъ случаяхъ, де парохіяльний округъ не сходить ся зъ округомъ громады, удѣляти перегляду населеня мѣсця бодай сумарично. Послѣдній збѣставленя переглядѣвъ мѣсц. мають зладжувати выключно органы политичныхъ урядѣвъ. Вѣдписы населеня громадъ моглибъ зладжувати въ першѣй линіи органы политичныхъ урядѣвъ, а колибъ се було нѣ можливе, парохіяльний Уряды, однакъ въ лѣокали политичного уряду и пѣдъ его наглядомъ. Въ всѣхъ випадкахъ уряды парохіяльний довжны поносити кошты. А зновъ якъ поступати въ ноодинокихъ случаяхъ, то уряды парохіяльний мають порозумѣватись зъ урядомъ политичнымъ, однакъ черезъ таке позволене на вѣдписы въ нѣякій спѣсѣвъ не може наступити перерва въ поступованю конскрипційномъ або прочихъ агендахъ уряду политичного. За ц. к. Министра внутр. справъ, пѣдпись.»

Сей рескриптъ подае ся до вѣдомости Всеч. Урядамъ парохіяльнымъ до ужитку въ практицѣ.

Вѣдъ Еп. гр. кат. Консистеріи.
Перемышль дня 27. марта 1912.

Ч. 12.

Ч. 1263. О выльосованю листѣвъ Земельного Банку Ипотечного.

При першѣмъ льосованю листѣвъ заставныхъ Земельного Банку ипотечного выльосовано слѣдующій листы заставніи:

Серія I. по 100 коронъ, Ч. 6, 63, 257. Серія II. по 200 коронъ Ч. 158, 198, 307, 355, 465, 562, 594, 609 650, 661. Серія III. по 1000 коронъ Ч. 60, 121, 135, 340, 405. Серія IV. по 2000 коронъ Ч. 2, 123, 135, 292, 378. Серія V. по 10.000 коронъ Ч. 31, 148, 202.

Поручаєся Всч. ОО. въ котрыхъ перехованю знаходяться вѣнкульованіи черезъ Еп. Консисто́рію листы заставніи реченого банку, щобы тїи переглянули, и если знайде ся межи ними вильосованіи, щобы тойже въ цѣли замѣны въ першихъ дняхъ червня 1912. ту предложили.

Вѣдъ Еп. гр. кат. Консисто́ріи.
Перемышль, дня 20. лютого 1912.

Ч. 13.

Ч. 1517. О конгресѣ для катихитики.

Комитетъ приготавлиющій конгресъ для катихитики приславъ ту вѣдозву, въ котро́й запрошуе оо. Катихитѣвъ, душпастирѣвъ и всѣхъ, кому вельми важна справа удѣляя науки религіи лежитъ на серци, до участи въ томъ конгресѣ, котрый вѣдбуде ся въ Вѣднѣ въ дняхъ вѣдъ 6—11 Вересня 1912 передъ всемірнымъ конгресомъ евхаристичнымъ.

Карта участи въ конгресѣ коштуе 10 К. за що участники дѣстанутъ такожъ письма приготавлиющій до того конгресу а именно „Referate des Kongresses für Katechetik Wien 1912“ и „Ordnung der Verhandlungen des Kongresses für Katechetik Wien 1912“.

Вспѣльнїи дебати будутъ вѣдбудуватись въ язицѣ нѣмецкомъ, але пѣсля потребности будутъ могли участники зъ поодинокихъ краѣвъ и народѣвъ мати свой власнїи засѣданя.

Що до мешканя дае информациї комитетъ евхаристичного конгресу Wien I Stefansplatz 5, прочїи информациї подасть Sekretariat des Kongresses für Katechetik, Wien III Pfarrhofgasse 1.

Епископскїи Ординаріятъ горячо взывае Всч. Духовенство до участи въ томъ конгресѣ для Катихитики покликуючись на засаду: чїя школа, того будучи́сть, а такожъ на тое, що справа религіино-морального вихованя молодежи въ нынѣшнихъ прикрыхъ часахъ повинна бути для насъ найважнѣйшою. Длятого всѣ люди доброи волѣ а особливо тї, що суть до того покликанїи, повиннїи тымъ дѣломъ щиро занятись и по можности взяти участь въ конгресѣ, котрый поставивъ собѣ за цѣль, вышукати найлѣпшїи и найуспѣшнѣйшїи средства и способы до удѣлюваня науки религіи.

Намѣряющїи взяти участь повѣдомлять о томъ Епископ. Ординаріятъ, котрый поставивъ одного зъ нихъ своимъ делегатомъ въ томъ конгресѣ.

Вѣдъ гр. кат. Еп Ординаріята.
Перемышль, дня 14. марта 1912.

Ч. 1816. О Національнѣмъ Музею у Львовѣ.

»Національний Музей у Львові, св. Юра 5.

Всесвітлийший гр. кат. Епископский Ординаріате.

Ввиду близкого для публичного відкриття збірок Національного Музея у Львові у власнім домі, Куратория Національного Музея має честь звернутись до Всесвітлийшого гр. кат. Епископского Ординаріята з просьбою о ласкаве звернене уваги гр. кат. патріотичного Духовенства, а черезъ Него всіх Вірних на задачі і значіне сеї Інституції для Руского Народа і Землі.

Цілю Інституції єсть: »Зобразити в наукових цілях на зібраних памятках стан нашого культурно-народного життя в історичнім, а по змозі також в біжучім розвою, а крім сего ширити серед молодших поколінь широкіх народних мас любов і пошановане культурних памяток нашої старини в ціли піднесеня і поступу національної культури« (§ 3 Статута).

Осягнене сеї ціли рівно важне, як для Інституції, так для широкого руского загалу, а не менше важне оно і само по собі для пізнання правдивого стану нашого культурно-національного життя у всесвітнім духовім розвою.

Тож Куратория Національного Музея вповні переконана, що звернене на се уваги гр. кат. Духовенства і Вірних в Епархіяльнім Вістнику, дасть нам спромогу спасти не одну гідну збереження, а може й дорогоцінну памятку нашого національного життя та єго звязку із загально-людскою культурою.

Важне перш усього, щоб ми злучились в одно органічне тіло, т. є. щоб галицко-руский загал пішов на зустрічу зусиллям і старанням Інституції і видів в ній осередок тої частини нашого культурно-національного життя, яка до тепер находилась виключно в руках чужих, або знов завдяки неорганізованости сего життя через велику неоглядність одних і несовітність других (гандлярів,) пропало для нас майже на все в мало доступних нам заграничних збірках.

Ми просимо отже, щоб Всечестийше гр. кат. Духовенство і патріотичні Вірні зволили пересилати в Національний Музей всі старини, що не мають актуальної цінности для власників та як найдокладнійше повідомляти нас про місцеві і дооколичні старини — як городища, могили, замчища, монастирища і церквища, так про церковну і приватну старину і про народну штуку і умітність у всіх єї проявах, не випускаючи з руки і евіденції ні одного гідного збереження предмета без ласкавого попередного повідомленя Національного Музея.

Всі дари і звістки будемо періодично оголошувати в публичних часописах і осібних виданнях, а найбільше заслуженим людям около збирання і зберігання нашої старини, людкової штуки і повітного містечтва дано права Почетних Основателів або Співробітників Національного Музея (§ 15. Стат.)

Управа Національного Музея надіється, що Всесвітліиший Єпископский Ординаріят — ввиду загально-національного значіння розвою Національного Музея — не відмовить їй в сповненю сеї просьби і зволить ласкаво звернути увагу Всечестнійшого гр. кат. Духовенства і Вірних на Національний Музей як на спеціальний фаховий загально-народний осередок громадження і зберігання пам'яток нашого культурно-національного життя у минувшині і теперішності.

Сим робом дасть ся можливість Галицкій Руси продовжати велику ідею і величне діло Основателя і Покровителя Національного Музея, який заснував Він в горячій любові для блага Церкви і слави Народу. — Львів дня 27. лютого 1912 р. А. Білецький предсідатель, Ол. Сушко секретар.»

Подаючи се до вѣдомости Всч. Клира поручає ся після поданыхъ сказѡвокъ поступати.

Вѡдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 25. марта 1912.

Ч. 15.

Ч. 2141. Пригадка про уставъ церковный на р. 1912.

Подає ся до вѣдомости всч. духовенства що одинъ примѣрникъ устава церковного на р. 1912 высланный яко додатокъ до Шематизма на б. р. коштує 50 с. и припадаючи належитости належить ту предложити.

Вѡдъ гр. кат. Еписк. Консистеріи

Перемышль, дня 16 марта 1912.

Ч. 16.

Ч. 2477. Конкурсъ на II. проповѣдника катедрального въ Перемышли.

При тутешномъ катедральномъ Храмѣ єсть до обсаждения посада II. проповѣдника катедрального.

Желаючи о мѣсце тоє убѣгатись священники, довжны свои прошения належито заосмотреній, вносити до Еписк. Консистеріи до 30. цвѣтня 1912.

Вѡдъ Еп. гр. кат. Консистеріи.

Перемышль дня 28. марта 1912.

ХРОНІКА.

Именованя.

- Ч. 1038. о. Кормошь Емиліянъ катихитъ школъ выдѣловыхъ въ Перемишли им. катихитомъ для філіи ц. к. гімназіи въ Самборѣ.
- Ч. 1225. о. Чайковскій Володимиръ парохъ въ Загочевю, им. завѣдателемъ деканата Балигородского на мѣсце переселившаго ся на парохію Жовтаницѣ дотеперѣшного декана о. Ясеницкого Кипріяна получившаго титулъ выс. декана.
- Ч. 1689. о. Федоровичъ Кароль парохъ въ Губичахъ им. деканомъ Дрогобыцкимъ на мѣсце уволеннаго на власне прошене вѣдъ той довжности дотеперѣшного декана Всеч. о. Ивановского Николая получившаго титулъ выс. декана.
- Ч. 1392. о. Дороцкій Михаиць парохъ въ Мацѣевой, им. орд. школъ. комисаремъ на мѣсце уволеннаго на власне прошене вѣдъ той довжности о. Сандовича Петра пароха въ Брунарахъ.
- Ч. 2139. о. Крупа Романъ капелянъ домовый Ихъ Ексцеленціи Епископа — им. заступникомъ катихита при выдѣловой школѣ муж. въ Перемишли.

Каноничну институцію получили.

- Ч. 1298. о. Дуркотъ Іоанъ на парохію Климковка.
- Ч. 1522. о. Романецъ Григорій на парохію Крыниця.
- Ч. 1525. о. Макаръ Антоній на парохію Олещичи.
- Ч. 1526. о. Филиповичъ Іоанъ на парохію Клѣцко.
- Ч. 1529. о. Ясеницкій Кипріянъ на парохію Жовтаницѣ.
- Ч. 1510. о. Стукачъ Павло на парохію Смольникъ.
- Ч. 2110. о. Дубъ Володымиръ на парохію Полкинѣ.
- Ч. 2441. о. Клюфасъ Іоанъ на парохію Лежахѳвъ.
- Ч. 2442. о. Кѣйко Стефанъ на парохію Щирецъ.
- Ч. 2443. о. Пѳдгорецкій Петро на парохію Новосело дек. Куликѳвского.
- Ч. 2717. о. Кмицикевись Савинъ на парохію Сулимѳвъ.
- Ч. 2868. о. Дрималикъ Романъ на парохію Тростянецъ дек. Добромильского.
- Ч. 2867. о. Куцѣль Романъ на парохію Мостиска.

Завѣдательства получили.

- Ч. 1078. о. Гоцкій Алексей въ Ниновичахъ.
- Ч. 1298. о. Іесипъ Іоанъ въ Рыхвальдѣ.
- Ч. 1519. о. Малецкій Онуфрій въ Балигородѣ.
- Ч. 1261. о. Войтовичъ Яковъ въ Чорнорѣкахъ.
- Ч. 1525. о. Твердохлѣбъ Антоній въ Уйковичахъ.
- Ч. 1520. о. Федорякъ Антоній въ Тѣсной
- Ч. 1526. о. Козѣй Константинъ въ Пѣскахъ.
- Ч. 1774. о. Банахъ Теодоръ въ Глиньску.
- Ч. 2209. о. Брановскій Антоній въ Рѣпчицахъ.
- Ч. 2283. о. Гарасовскій Станиславъ въ Старомъ Самборѣ.

Сотрудництва получили.

- Ч. 1630. о. Гробельскій Брониславъ самот. въ Остробужи.
- Ч. 1529. о. Прокурать Михаилъ въ Жовтанцяхъ.
- Ч. 1222. о. Др. Скобельскій Левъ въ Ярославю.
- Ч. 1977. о. Левицкій Юліанъ самот. въ Постолавѣ.
- Ч. 2285. о. Гамерскій Іоанъ нов. пресв. въ Доброгостовѣ.
- Ч. 2286. о. Пляцко Іоанъ нов. пресв. въ Гольчи.
- Ч. 2302. о. Гошко Юрій новоп. пресв. въ Ялинѣ.
- Ч. 2303. о. Мигаль Василій новоп. пресв. въ Вацовичахъ зъ осѣдкомъ въ Рыхтичахъ.
- Ч. 1863. о. Ковшевичъ Юрій въ Ульвѣвку.
- Ч. 2138. о. Лѣщинскій Іосифъ въ Радымнѣ.
- Ч. 2165. о. Тисъ Прокопій управ. въ Хлѣвчанахъ.
- Ч. 2197. о. Сембратовичъ Любомиръ управ. въ Завадцѣ дек. Лѣского.
- Ч. 2442. о. Тисовичъ Николай въ Угновѣ.
- Ч. 2867. о. Тустановскій Кирилъ управ. въ Ванѣвцѣ.

Вѣдличія крылошанскій получили.

- Ч. 929. о. Весоловскій Антоній парохъ въ Мацьковичахъ.
- Ч. 1029. о. Котысъ Атаназій парохъ въ Телесницѣ.
- Ч. 1390. о. Моравскій Еронимъ парохъ въ Оровѣмъ.

Увільненє вѣдъ испѣта конкурсового получили.

- Ч. 1479. о. Борисевичъ Андрей парохъ въ Дрогоєвѣ.
Ч. 2256. о. Саламонъ Вікторъ парохъ въ Вороблику Королевскѣмъ.
Ч. 1827. о. Полошиновичъ Даниїль парохъ въ Кривой.
Ч. 1885. о. Габлинскій Петро парохъ въ Лосинци.
Ч. 1886. о. Трешневскій Михаилъ парохъ въ Гуснѣмъ выж.
Ч. 2030. о. Криницкій Антоній парохъ въ Либухорѣ.
Ч. 2091. о. Колодѣй Симеонъ парохъ въ Воли миговой.

Грамоты похвальнїя зъ Архіерейскимъ благословенїемъ получили:

- Ч. 8185/11. Чест. Никита Бозюкъ начальникъ громады и господарь въ Жовтанцяхъ за жертву 200 К. на закупно кивата до мѣсцевой церкви. Чест. Єрефтей Выхопень господарь въ Жовтанцяхъ за жертву 200 К. на справленє кивота до церкви. Чест. парохїяне въ Жовтанцяхъ за жертву 1400 К. на повышшу цѣль.
- Ч. 39. Чест. Іоанъ и Катерина Рудзѣнски господарѣ въ Старѣй соли за жертву 400 К. на закупно образѣвъ до иконостаса для церкви въ Старѣй соли. Чест. Василий и Елена Сидоры господарѣ въ Старѣй соли за жертву 200 К. на закупно образѣвъ до иконостаса для церкви въ Старѣй соли. Чест. парохїяне въ Старѣй соли за зложене поважної суми на тую цѣль.
- Ч. 1872. Чест. парохїяне въ Берестянахъ за побудованя новой деревляной церкви.
- Ч. 1422. Чест. Григорій и Юліанна Ковальски селяне въ Бориславу за закупно свѣтлого фелона до тамтошної церкви за 300 К.
- Ч. 1418. Чест. Симеонъ Духнякъ господарь и начальникъ громады въ Брежавѣ за ревнѣсть и труды понесени около приукрашеня мѣсцевой церкви. Чест. Николай Тиравскій господарь и провизоръ церковный въ Брежавѣ за труды положенїя около приукрашеня мѣсцевой церкви. Чест. Петро Сташко господарь и провизоръ церковный за труды понесенїя приукрашеню церкви.

- Ч. 1190. Чест. Павло Чорній господарь въ Бѣлой за жертву 100 К. на будову церкви въ Магеровѣ.
- Ч. 1133. Чест. Анна Докля господинѣ въ Рыхвалдѣ за жертву 200 К. на обновлене мѣсцевой церкви.

Некрологія.

- О. Делькевичъ Юсифъ выс. профессоръ исторіи церк. на всеучилищи въ Львовѣ, уп. дня 4. Лютого 1912.
- О. Порождо Василій парохъ въ Глинську, уп. дня 27. Лютого 1912.
- О. Бачинскій Михаилъ парохъ въ Рѣпчищяхъ уп. дня 6. Марта 1912.
- О. Лепкій Даниїль парохъ въ Старомъ Самборѣ уп. 21. Марта 1912.
- О. Матюкъ Викторъ парохъ въ Каровѣ, уп. дня 8. Цвѣтня 1912.

Души ихъ поручають ся молитвамъ Всч. Клира.

Вѣдъ Еп. гр. кат. Консистеріи
Перемышли, дня 17. цвѣтня 1912.

† **КОНТАНТИНЪ**
Епископъ

о. Іоанъ Стрыйскій
Кацлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХИИ.

Рѣнь 1912.

Выдано 6. мая.

Ч. IV.

Ч. 17.

Ч. 113/орд. Архієрейске посланіє о частѣмъ св. Причастію.

КОНСТАНТИНЪ ЧЕХОВИЧЪ

Божю Милостію и св. Апостольного Престола благословенемъ Епископъ Перемысній,
Самбѣрсній и Сяноцкій

Всечестному Духовенству мірскому и монашому и всѣмъ вѣрнымъ епархіи

Миръ о Господѣ и Архієрейске благословене!

Недавно тому, бо що ино передъ кѣлькома тыжнями, голосивъ я Вамъ, мои Дорогі, Боже слово. Тогда то остерѣгавъ я Васъ передъ нещастемъ, яке наноситъ схизма каждому вѣруючому христіанинови-католикови, и выказавъ Вамъ, що лише въ той христіянськѣй громадѣ можна осягнути спасеніє, котрой най-вышимъ начальникомъ є Святѣйшій Отець, Папа Римскій. И я увѣренный, що Вы зъ увагою слухали слѣвъ своего Архієрея и глубоко въ своихъ сердцахъ записали мою науку. Знаю, що многі зъ Васъ утвердили ся въ св. католицкѣй вѣрѣ и привязаню до Христоваго Заступника ту на земли, до Папы Римского, и готові радше жите вѣдати, якъ выповѣсти ему послухъ, а черезъ те погубити свои душѣ. Днесъ знову приходжу до Васъ тымъ моимъ посланіємъ, котре Всечестній Вашій духовній Отцѣ Вамъ читають, знову хочу голосити Вамъ Боже слово

и то о справѣ дуже важно́й для Вашихъ душъ, а именно о частомъ и щоденномъ св. Причастію, а роблю се по́сля бажаня Святѣйшого Отця, Папы Римского, котрого я, не менше, якъ Вы, слухати обовязаний.

Вправдѣ вже передъ ко́лькама роками звернувъ я увагу Вашихъ духовныхъ Отцѣвъ на бажане Св. Отця, щобы заохочувати Васъ до частого и щоденного св. Причастія, — що они зъ певностію и зробили, — але мимо того ще въ многихъ околицяхъ не знають сего, що можна и треба часто и щоденно причащати ся.

Такъ прим. доводилось менѣ чути, що люде навѣть побожнїи, коли имъ сказано, що можна що дня причащати ся, дуже тымъ здивували ся и казали: мы себѣ думали, що найчастѣйше можна приступати до св. Причастія разъ на мѣсяць. Тожъ въ теперѣшномъ моимъ посланію хочу, мои Дорогіи, пригадати Вамъ, длячого часто або навѣть и щоденне св. Причастіє кождому християнинови, що не має на собѣ смертного грѣха, є не лише дозволене, але противно дуже спасительне, ба навѣть конечне.

Слухайте зъ увагою тыхъ слѣвъ, а Спаситель утаєный въ Пресв. Тайнѣ Евхаристіи нехай просвѣтитъ Вашъ розумъ, щобысьте ихъ добре порозумѣли и запам'ятали, нехай запалить Вашї серця, щобысьте часто, а хто може, и щоденно до Него въ св. Причастію приступали.

Часто и щоденно причащати ся повиннїи мы передовсѣмъ тому, бо сего горячо бажає Спаситель.

Не разъ, не два зазначувавъ Вѣнъ конечнѣсть поживаня Єго Найсв. Тѣла и Крови. Найвыразнѣйше однакъ зазначивъ се своє бажане тогды, коли обѣцявъ установити Пресв. Евхаристію и коли єи установлявъ.

Одного разу проповѣдавъ Спаситель на пустини. Було се на рѣкъ передъ установленемъ Пресв. Евхаристіи. Коло Спасителя збѣрало ся велике множество народу. Самыхъ муцинь було 5000, не числячи жѣнокъ и дѣтей. Всѣ они прїйшли послухати науки Божественного Учителя. Вже довшїй часъ слухали зъ увагою, але въ кѣнці зголоднѣли. Треба було пожити ся. А ту не було хлѣба для такъ великой скѣлькости народу. Було ледви 5 хлѣбѣвъ и 2 рыбѣ. И сотка народу не малабы чимъ пожити ся, а не то така тьма. Щожъ робить Христось? Кажє всѣмъ сѣсти на травѣ, по́дносить очи до неба, благословить хлѣбъ и рыби и кажє, щобы Апостоли роздавали тїжъ народови. И всѣ ѣли и насытили ся и ще лишило ся 12 повныхъ кошѣвъ окрушинъ. Народъ вдячний за насыченє и здивований такъ великимъ чудомъ хоче окликати Спасителя царемъ. Спаситель однакъ вѣдтягає ся вѣдъ тои чести и помолившись переходить на другу сторону озера до мѣсточка Камернаума.

Але наро́дъ прійшовъ за Спасителемъ и тамъ.

Бож. Учитель бачучи окружаючий Себе наро́дъ, держить до Него довнїу бесѣду, въ котро́й межи иньшими домагае ся во́дъ него, щобы споживаѣ Его Найсв. Тѣло и Кровь, при чомъ выразно зазначае, що лише той буде мати вѣчне жите, лише той воскресне, хто буде поживати Его Найсв. Тѣло и Кровь. Хто того робити nebude, nebude мати въ собѣ житя. Осъ Его слова: „Аминь, аминь глаголю вамъ, аще не снѣсте плоти Сына челоуѣческаго, ни пїете Крови Его, живота не имате въ себѣ. Ядый мою плоть и пїяй мою кровь, имать животъ вѣчный и азъ воскрешу его въ послѣдній день“. (Іоа. 6, 53—54). „Ядый мя, той живъ будетъ мене ради“ (Іоа. 6, 57). „Ядый хлѣбъ сей, живъ будетъ въ вѣки“. (Іоа. 6, 58). Справдѣ кажу вамъ, говорить Христось, якъ не будете їсти Тѣла челоуѣчого Сына, якъ не будете пити Его Крови, не будете мати въ собѣ житя. Хто їсть мое Тѣло и хто не мою Кровь, мае вѣчне жите и я воскрешу его въ послѣдній день. Хто мене їсть, буде жити черезъ мене. Хто мене їсть, буде жити на вѣки.

Чижь, мой Цорогї, зъ высше наведенихъ слѣвъ не видно ясно, що Спаситель горячо бажае, щобы мы часто до Него приступали?

Коли ще до того зважимо, що пѣсля власныхъ слѣвъ Спасителя Его Тѣло и Кровь суть правдивымъ кормомъ и напиткомъ, (Іоа. 6, 55—56), коли зважимо, що Спаситель прирѣвнуе Себе зъ манною, якою живились Жи́ды на пустыни, коли зважимо, що подае ся намъ по́дъ видомъ хлѣба и вина, то вже зовсѣмъ не будемо сумнѣватись, що такъ есть.

Кормъ, напитокъ треба частѣйше, а навѣтъ що дня принимати, щобы видомъ хлѣба жити; манну збирали Жи́ды и нею живились що дня. Тожъ бажанемъ Спасителя е, щобы мы такожь що дня причащали ся.

А щобы намъ се поживане улекшити, подае ся намъ Спаситель по́дъ видомъ хлѣба и вина. Хлѣбъ и вино всюды можна мати, хлѣбъ и вино наглядно зображають намъ наслѣдки, якї справляе св. Причастїе.

Ще выразнѣйше высказавъ Иисусъ Свое бажане, лучити ся зъ нами въ св. Причастїю на Тайно́й Вечери, коли устанавляѣ Пресв. Евхаристїю.

Щобы добре во́дчути се бажане Спасителя, поставмо собѣ передъ нашї очи та́кїй примѣръ: Якогось молодого челоуѣка засудили на смерть черезъ повѣшене на шибеници. До́вѣдуе ся о томъ его батько, що дуже любивъ того своего сына. Иде до судїѣвъ и каже: уво́льнѣть менѣ моего сына, а я по́ду за него на смерть. Судїи на те пристали. И батько за своего сына повисъ на шибеници. Але ще нѣмъ по́йшовъ на смерть, приходитъ до своего сына, подае ему образъ и каже: Добре заховай сей образъ, часто его цѣлуй на мою памятку. А коли будешъ его

цѣлувати, кожного разу пригадуї собі, якъ то я, твої отець, тебе любивъ и якъ за тебе повисъ на шибеници.

И якъ думаєте, чи послухає синъ свого тата? Кождий зъ Васъ скаже менѣ: хіба бы такіи синъ мавъ въ своихъ грудяхъ камѣнь, а на серце, котрийби не поставивъ того образу на якесь видне мѣсце и що дня зъ вдячности для вѣтця его не цѣлувавъ.

Погляньмо теперъ на Спасителя. Вже зближають ся Его страшні муки. Спаситель ясно и докладно предвиджує, якъ то Вѣнъ буде въ оливномъ городѣ заливати ся кровавимъ потомъ, якъ Его будуть волочити по рѣжнихъ судахъ, якъ будуть надъ Нимъ знущатися, якъ Его засудять на смерть, якъ буде мусѣвъ нести крестъ на гору Голготу, якъ вкѣнци середъ найтяжшихъ болѣвъ и насмѣшокъ збѣ стороны ворогѣвъ умре на крестѣ. — А треба намъ знати, що смерть на крестѣ була на ті часи дуже понижуючою, такъ само, якъ теперъ смерть на шибеници. Коли ще до того додамо, що Спасителя якъ бы якого найбільшого розбѣйника пропяли межі двома розбѣйниками, то бодай въ маленькій часті зможемо собі уявити цѣле море ганьби, яка упала на Спасителя. — Спаситель тужить за тымъ всѣмъ, все хоче перетерпѣти, а се зъ превеликою любові до насъ. Вѣнъ полюбивъ насъ и выдавъ ся за насъ, щобы надоложити за насъ ображеної Божой справедливості, щобы насъ выбавити вѣдъ вѣчної смерти и знову привернути намъ утрачене житє ласки и небо. Прінявъ на Себе прокляте, щобы насъ спасти вѣдъ вѣчної клятвы. (Гал. 3, 13).

Але закимъ поїшовъ на муки, хотѣвъ лишити намъ памятку Своєї любові до насъ. И що лицає? Може яку одѣжъ, може образъ? Нѣ. Сего було для Него за мало. Вѣнъ щось бѣльше робить для насъ. На памятку Своихъ мукъ и крестной смерти подає намъ Самого Себе, Своє Тѣло и Душу, Своє божество и чоловіцтво. А рѣвночасно домагає ся, щобы всѣ христіяне ажъ до кѣнца свѣта Его принимали и зъ вдячнимъ серцемъ пригадували собі Его велику любовь. И тому бере въ Свої пресвятї руки хлѣбъ и вино. Надъ хлѣбомъ высказує слова: „пріймите, ядите, сіє єсть Тѣло мое“ »пріймѣть ѣджте, се єсть мое тѣло«, а надъ чашою зъ виномъ слова „пійте отъ нея вси, сія єсть кровъ моя“ »пійте зъ неї всѣ, се єсть моя Кровъ« и тими словами перемѣняє хлѣбъ въ Своє Найсв. Тѣло, а гино въ Свою Найсв. Кровъ, подає ученикамъ и при тѣмъ додає слова: „сіє творите въ мое воспоминаніє“ »се робѣть на мою памятку« (Лук. 22, 19), або, якъ св. Ап. Павло подає ті слова: „елинды бо аще ясте хлѣбъ сей, и чашу сію піете, смерть Господню возвѣщаете, дондеже прійдетъ“ Кождий разъ, коли ѣсте сей хлѣбъ и пете сю чашу, оповѣдаєте Господню смерть, доки не прійде (I Кор. 11, 26) т. зн. доки знову не прійде колісь при кѣнци свѣта яко Судія. Слова Иисуса Христа: »Се робѣть на мою памятку« и другі слова: »пріймѣть ѣджте« »пійте

зъ неи всѣ* вѣдносять ся до всѣхъ християнъ всѣхъ часѣвъ. Всѣ повинні приимати Іисуса Христа въ св. Причастію и чимъ частѣйше Его приимають, тымъ большу оказують Ему любовь и вдячнѣсть за перенесеніи страшнѣи муки и соромну смерть на крестѣ.

Чижь въ виду сего не бувъ бы се для насъ стыдъ, якъ бы мы вѣдтягали ся вѣдъ частого св. Причастія и лише зъ церковного примусу разъ на рѣкъ причащали ся? Чижь бы се не значило, легковажити собѣ Его нескѣнчену до насъ любовь?

Забуваемо нещаснѣи, що въ вѣ Пресв. Евхаристіи, яку приимаемо, бе сердце нашого найщиршого приятеля, наймилѣйшого брата, що въ Нѣй пригадуе намъ Христось, якъ богато за насъ вытерпѣвъ, що въ нѣй Христось руки до насъ вытягае и готовъ намъ дати такѣи скарбы, якѣ бѣльше варта, якъ цѣлѣи свѣтъ. Все намъ дае Спаситель зъ превеликои любви до насъ, а мы о те не дбаемо.

Бувъ собѣ оденъ селянинъ, що дуже щиро любивъ своего сина и хочъ бувъ бѣднѣи, давъ того сына до школы. Зъ послѣдного тягнувъ ся, вѣдъ губы собѣ вѣднимавъ, мимо слабого здоровля голодомъ моривъ ся, кобы лише сынови було добре. Разъ приѣзджае той отецъ до мѣста и нетерпеливо очѣкуе сеи хвилѣ, коли надѣйде сынъ зѣ школы. Надходить сынъ. Вже зъ далека доглянуло его любяче око вѣтця. И тѣшитъ ся добрый батько, що буде мѣгъ зъ своимъ улюбленимъ сыномъ поговорити и зъ щирого сердца передати ему гѣрко запрацьований грѣшь. И що дѣе ся? Надходить якѣйсъ чужѣи чоловѣкъ. И сынъ замѣсть до вѣтця, иде до того чужого чоловѣка и зъ нимъ розмовляе. Батько кличе по имени, а сынъ не зважае. Батько бачучи се, цѣлѣи поблѣдъ и слова не мѣгъ промовити, а по его лицю полили ся ряснѣи слезы. Видно, якъ тяжко дѣткнула его кривда заподѣяна ему невдячнѣи сыномъ, для котрого нѣчого не жалувавъ.

Якъ той невдячнѣи сынъ поступивъ собѣ зѣ своимъ добрымъ вѣтцемъ, такъ поступають и християне зъ Христомъ. Іисусъ Христось все для нихъ зробивъ. За нихъ пролявъ Свою Найсв. Кровъ. Для нихъ ставъ слугою, а въ часѣ Службы Божои зѣйшовъ зъ неба на престолъ и чекае лише хвилѣ, коли до Него приступлять, чекае, щобы зъ ними поговорити, щобы имъ передати Свое Найсв. Тѣло и Кровъ, щобы имъ передати той кормъ и напитокъ, якѣи для нихъ приготавливавъ въ страшнѣихъ годинахъ муки передъ самою крестною смертію, тогда, коли вѣддававъ за нихъ Свое житѣ. И кличе до всѣхъ: **«приимите, идите, сіе есть Тѣло мое», «пійте отъ нея вси, сія есть Кровъ моя», «приступите»** приступайте, а ту нѣхто або мало хто горне ся. Чи не погорда се для Возлюбленого нашего Спасителя и Господа, чи не легковажене Его безмѣрною до насъ любви? Зъ пев-

ністю нескінчено більша погорда, нескінчено більше легковажене, якъ згаданого сына для свого батька.

Тожь, если не хочемо бути невдячними, виродними дѣтьми наного найлїтнїшого Спасителя и Вѣтця, часто приступаймо до Него въ св. Причастїю.

Наслѣдуймо въ томъ зглядѣ першихъ христїянъ. Всѣ они, чи були звязанї суиружествомъ, чи нѣ, чи свѣтскїй, чи духовнїй, що дня приступали до св. Причастїя. Св. Евангелистъ Лука такъ о томъ говорить: **»Бяху не терпяще во ученїи Апостоль и во общенїи и въ преломленїи хлѣба«** (Дѣян. Ап. 2, 42) а трохи дальше: **»По вся дни терпяще единомушно въ церкви и ломяще по домоу хлѣбъ«** (Дѣян. 2, 46) Безнастанно перебували на науцѣ Апостоловъ и въ участїи ломаня хлѣба. Кожного дня однодушно перебували въ церквѣ и ломили по домахъ хлѣбъ. **Перебувати въ участїи ломаня хлѣба, ломити хлѣбъ** значило толькo, що причащати ся, якъ се намъ посвѣдчає св. Дїонизїй Ареопагитъ и Папа св. Анаклитъ. Св. Дїонизїй въ своємъ письмѣ **»Ерархїя церковна«** въ гл. 13. такъ каже: **»Въ першій Церквѣ всѣ, що були на освяченю Евхаристїи, приступали до неї.«** А св. Папа Анаклитъ выдавъ такє розпорядженє: **»По освяченю всѣ нехай причащають ся, если не хотять бути выключенїи зъ Церкви.«** Першихъ христїянъ навчили сего звичаю и тойже заховувати поручили Апостола, котрї добре порозумѣли горяче бажанє Спасителя, щобы вѣрнї христїяне що дня принимали Его до своихъ сердець. И о томъ свѣдчить св. Папа Анаклитъ кажучи: **»Такъ рѣшили Апостола.«**

Послухаймо дальше, якъ ревно приступають христїяне до св. Причастїя въ часѣ страшныхъ переслѣдовань.

Щобы могли выслухати Службу Божу и приняти до своихъ сердець Господа Ісуса, выгребують пѣдземнї пещеры, норы, такъ званї катакомбы, де священники вѣдправляють Службу Божу и роздѣлюють св. Причастїє. Не разъ, не двѣ такъ лучало ся, що въ тыхъ норахъ, пещерахъ напали на христїянъ погане и всѣхъ до ноги мордували, але мимо того христїяне не вѣдступали вѣдъ своего св. звичаю. Для нихъ выслухати Службу Божу и приняти св. Причастїє було чимсь безконечно дорогоцѣннїйшимъ, якъ жите. Хоримъ и немѣчимъ заносили св. Причастїє дїяконы або иншї клирики, при чѣмъ такожь дуже часто клали свои головы.

И въ пѣзннїйшихъ часахъ, по переслѣдованяхъ, христїяне майже що дня приступали до св. Трапезы, щобы приняти Тѣло и Кровь Господню, якъ о томъ свѣдчить св. Василїй В. и иншї св. Отцѣ.

Колїжь зъ часомъ деякї христїяне зачали остыгати въ ревности и занедбували частє св. Причастїє, св. Отцѣ и Учителѣ церковнїй цѣлою силою слова старали ся навернути ихъ до давного звичаю.

Такъ прим. св. Іоаннъ Зл. безпощадно ганить звичай, якій за его часѣвъ за-
кравъ ся, що вѣрніи лише при деякихъ нагодахъ прим. на великій свята, при-
чащалися. Поясняючи I. посланіе св. Ап. Павла до Коринтянъ каже, що св.
Павло »оденъ лише часъ уважає за вѣднѣдний до Причастія, а именно чи-
стоту совѣсти... Днемъ святочнымъ є чистота совѣсти; если си маєшь, завсѣгды
можешь обходити свято и безнастанно приступати до Причастія.«

Въ VII. гоміліи на посланіе до Євреївъ докоряє нашъ Святитель тымъ
христіянамъ, що лише разъ на рѣкъ причащають ся и высказує бажанє, щоби
вѣрніи безнастанно (т. зн. кожного дня) причащали ся.

Св. Августинъ такъ учить новоокрещенныхъ о. Пресв. Евхаристіи: „Вы
повинні знати, що вы прийняли . . . . и що кожного дня маєте принимати. (Бесѣда
227 о Евхаристіи).

А въ однімъ побожнѣмъ письмѣ, яке появило ся въ V. вѣцѣ, такє чи-
таємо: „Если Евхаристія є щоденнымъ хлѣбомъ, чомужь ажъ доперва за рѣкъ
єи споживаєшь? . . . . Такъ жій, щобысь заслуживъ собѣ що дня єи принимати“.
(О Тайнахъ кн. V).

Таксамо и церковъ св. на многихъ соборахъ наставляла на частє св.
Причастіє, осуджувала єго занедбанє а навѣтъ церковною клятвою загрозила
всѣмъ тымъ, котрі бы принайменше разъ въ рѣкъ не приступали до св. Причастія.

Найвыразнѣйше однакъ высказала своє бажанє на Соборѣ Тридентскѣмъ,
а въ найновѣйшихъ часахъ устами теперѣшного нашего Святѣйшого Отця
Папы Пія X. „Святій Соборъ бажавъ бы собѣ“ такъ кажуть Отцѣ Тридентского
Собору „щоби вѣрніи на кождѣй Службѣ Божѣй, якои лишь слухають, при-
чащали ся не лише духовнымъ способомъ, се є горячимъ бажанємъ св. Причастія,
але и дѣйснымъ принятємъ Пресв. Евхаристіи“ (Зас. XXII гл. 6). А нашъ Св.
Отець въ своимъ розпорядженю зъ дня 20. грудня 1905 року и при рѣжныхъ
иншихъ нагодахъ дуже горячо поручає частє и щоденне св. Причастіє христі-
янамъ кожного стану и занятя и приказує до Нєго допускати кожного, хто не має
на своѣй души смертного грѣха и пристуає до Іисуса Христа зъ простымъ,
добрымъ намѣренємъ.

А чомужь то Спасителеви и Єго обручници, св. Церкви, такъ дуже
залежить на тѣмъ, щоби мы часто причащали ся? Чому першіи христіяне такъ
дуже рвали ся до сєго Божого корму и напитку? Чому св. Отцѣ такъ ревно
проновѣдували частє св. Причастіє? Видко, щось дуже великого, щось дуже цѣн-
ного, щось дуже для насъ корысного и потрібного мѣститись въ св. Причастію?

Ой такъ, такъ, мои Дорогі!

Якъ бы мы такъ добре розважили, якій то великій даръ подає намъ
Христось. въ св. Причастію, мы бы нѣколи безъ важной причины не опустили
анѣ одного св. Причастія.

Якіж наслѣдки выкликує въ насъ достойно принята Пресв. Евхаристія, достойне св. Причастіє?

Соборъ Фльорентійскій, въ котрѣмъ брали участь такожъ Отцѣ схѣднои Церкви, въ декретѣ для Вѣрменъ каже, що Пресв. Евхаристія справляє въ души христіянина такій самі наслѣдки, що тѣлесна пожива въ тѣлѣ. „Всѣ наслѣдки“ — каже той Соборъ — „якій выкликує кормъ и напѣй матеріяльний въ житю тѣлеснѣмъ, а именно, що пѣддержує жите тѣла, тоєжъ збѣльшає, направляє и розвеселює, всѣ тѣ наслѣдки выкликує Пресв. Тайна Евхаристіи въ житю душевнѣмъ“.

И такъ часте св. Причастіє въ першѣй мѣрѣ пѣддержує жите душѣ. Якъ тѣлу, щобы жило, треба давати їсти, такъ и душѣ. Такимъ кормѣмъ для душѣ є Пресв. Евхаристія. Тѣлесный кормъ не лише хоронить насъ вѣдъ смерти, але и слабости усуває; подобно Пресв. Евхаристія: не лише стереже насъ вѣдъ тяжкого грѣха, котрый задає смерть души, але такожъ очищує насъ зъ грѣхѣвъ щоденныхъ, які настрѣють насъ до грѣха тяжкого, а въ слѣдъ за тымъ до смерти душѣ.

Коротко, але ясно и ядерно высказує Спаситель сю правду словами: „Ядый мя, и той живъ будетъ мене ради“ (Іоа. 6,58). Хто мене їсть, жити буде черезъ мене.

Пытаю теперъ, де лежить причина сего, що такъ мало людей заховує невиннѣсть крещеня ажъ до грѣбу, що многі вѣдъ часу до часу падають въ смертні грѣхи, що велика часть жіє въ налогахъ и нѣчого собѣ зъ сего не робить, що переважна часть нынѣшнои молодежи сходить на манѣвцѣ и пе тѣлесні розкошѣ, якъ воду, а въ слѣдъ за тымъ неразъ вже передъ часѣмъ марнѣє и иде до грѣбу? Де лежить причина сего, що нынѣшна суспѣльнѣсть така рѣвнодушна въ вѣрѣ, така убога въ правдиві идеалы?

Причина сего зла лежить въ тѣмъ, що не живимо нашихъ душъ, не приступаємо часто до св. Причастія. И такъ мусить бути, божѣ прецѣльнѣ Бож. Спаситель не на дармо сказавъ: „Аминь, аминь глаголю вамъ, аще не снѣсте плоти Сына челоувѣческаго, ни пиете крови Его, живота не имате въ себѣ“. (Іоа. 6, 53—54). Направду, направду кажу вамъ, якъ не будете їсти Тѣла челоувѣчюго Сына, якъ не будете пити Его Крови, не будете мати въ собѣ житя.

Мы що дня кормимо тѣло, щобы не ослабло и не вмерло. Кѣлько то неразъ выдаємо на лѣкарства, щобы лишь утримати его при житю, а коли Христосъ въ церквѣ кличе насъ до Себе словами: „Со страхѣмъ Бонимъ и съ вѣрою приступите“, коли хоче насытити нашу душу Своимъ Пресв. Тѣломъ и Кровію и въ той спѣсѣбъ удержати єи при житю, не дбаємо, и такъ

поводимо ся, якъ бы тї слова не до насъ вѣдносили ся, мимо того, що душа бѣльше варта вѣдъ тѣла, мимо того, що св. Причастіе є певнимъ и одинокимъ средствомъ до збереженя себе вѣдъ грѣха тяжкого у того, хто може єго принимати.

Въ Индіяхъ, де пѣдсонє дуже спрїяє розпустѣ, місіонарѣ черезъ частє и щоденнє св. Причастіе довели до сєго, що въ родинахъ, де передъ тымъ панувала найбѣльша розпуста и неморальнѣсть, теперъ процвитає побожнє, невиннє житє, а по виховавчихъ институтахъ для хлопцѣвъ цѣлыми роками не подыблє нѣякого тяжкого грѣха, хотяй суть сє хлопцѣ вѣдъ 14—20 лѣтъ, отже въ вѣцѣ, коли то молодѣжъ дуже легко пѣдпадає зѣпсутю.

И надъ нами зглянє ся Господъ Богъ, и въ нашихъ родинахъ розвинє ся правдиво христїянськє житє, и наша молодѣжъ стане невинною, если лишъ и въ насъ вкоренить ся звичай частого и щоденного св. Причастїа.

Всѣ инші средства поправки до нѣчого не доведуть, если Прєсв. Евхаристїа не стане нашимъ щоденнымъ хлѣбомъ.

Читавъ я о однѣмъ католицѣмъ лѣкари, що той хлопцямъ, що грѣшили нечистотою самї зъ собою и черезъ те въ застрашающій спѣсѣбъ нищили своє тѣло, поручавъ частє св. Причастіе и въ той спѣсѣбъ лѣчивъ ихъ въ короткѣмъ часѣ не лише зъ недуги душевной але и тѣлесной.

И не дивниця, що Прєсв. Евхаристїа має таку велику силу. Тажъ въ нѣй є укритый Той, що однимъ словомъ давъ житє Лазареви, лежачому въ грѣбѣ вже вѣдъ 3 днѣвъ; є укритый Той, на которого слово вставъ живимъ сынъ бѣдной вдовицѣ зъ Наину, встала живою донька Яира. Частє св. Причастіе змѣнило не до пѣзнаня колишній свѣтъ поганьскїй. Оно може переобразити и теперѣшний свѣтъ новопоганьскїй.

Предвѣчнє Боже Слово въ Прєсв. Евхаристїи и теперъ має таку саму силу, яку мало колись.

Але Прєсв. Евхаристїа не лишъ пѣддержує житє душѣ. Она дає тому житю еще и зрѣсть.

Св. Ап. Петро кличє до христїянъ свого часу такъ: „Да растєтє во благодати и разумѣ Господа нашего и Спаса Исуса Христа“ (II. Петр. 3, 18) Рѣстѣтъ въ ласцѣ и пѣзнаню нашего Господа Исуса Христа. Того самого домагає ся св. Ап. Павло вѣдъ Ефєсїйцѣвъ, бажаючи собѣ, щѣбы они росли въ всѣмъ въ Христѣ (Еф. 4,15).

Черезъ ласку, въ якѣй св. Ап. Петро кажє рѣсти, стаємо Божими дѣтьми и яко такї маємо вирѣсти въ совершенныхъ мужѣвъ.

Черезъ ласку наша душа є осѣнена чуднымъ Божиимъ блескомъ. Сей блескъ має ставати чимразъ сильнѣйшимъ и яснѣйшимъ.

Черезъ ласку стаємо Божимъ образомъ. Сей образъ має зъ дня на день ставати подобнѣйшимъ до свого першовзору.

И такъ мусимо рости ажъ до смерти. Доперва при смерти станемо совершенними мужами.

Въ житю душевнѣмъ спочинку нема. Ту або идемо напередъ, або цофаємо ся въ задъ. А чимъ можемо поступати напередъ, чимъ можемо зростати?

Чимъ росте тѣло? Тымъ, що принимає поживу.

Чимъ росте душа? Такожъ поживою. Сею поживою, — якъ то мы вже выше чули — є Пресв. Евхаристія. Лише о однѣй Евхаристіи сказавъ Спаситель, що она є правдивымъ кормомъ, правдивымъ напиткомъ (Іоа. 6, 55-56).

Въ св. Причастію не душа надиродне жите, надиродну силу. Въ св. Причастію черпає праведнѣсть, святѣсть и любовъ зъ самого жерела. Въ св. Причастію удѣляє їй Небесный Отець Свою небесну красу и свѣтло. Въ св. Причастію перемѣняє ся душа чимразъ бѣльше въ Христа такъ, що зъ часомъ стає другимъ Христомъ.

Тѣшитъ ся отець, тѣшитъ ся мати, якъ ихъ дитина поволи подрастає, и все собѣ бажають, щобы она стала якъ найкрасною, якъ наймудрѣйшою, якъ найвродливѣйшою. И не посѣдають ся зъ радости, якъ ихъ дитина, коли вже подросла, звертає увагу всѣхъ, якъ всѣ ей хвалять.

Чомужбы и мы не мали собѣ бажати и всѣхъ силъ докладати, щобы и наша душа ставала чимразъ красною, вродливою и Богу подобнѣйшою черезъ ласку?

Чомужбы и мы не мали дбати о те, щобы колись, коли та душа выйде зъ тѣла и стане передъ Божій судъ, Богъ похвалить ей: **„Вся добра еси ближняя моя, и порона нѣсть въ тебѣ“** (Пѣснь пѣсней 4, 7) (Цѣла еси красна, моя пріятелько и нема въ тебѣ порока) щобы ей разомъ зъ тѣломъ уцаслившись вѣчною радостею въ небѣ? Чомужь бы не мали часто або и що дня приступати до св. Причастія? Якій се великій нерозумъ зречи ся бодай лише одного св. Причастія, котре бы мы могли принять, а не приняли.

Пресв. Евхаристія не лише живить душу и дає їй зрѣсть, але такожъ додає їй новыхъ силъ до дальшой працѣ.

Якъ тѣло черезъ працю и рѣжній занятя мало помалу тратить свои силы и потребує новыхъ силъ до дальшой працѣ, а тѣ силы приспорує ему кормъ, такъ и душа. А треба знати, що душевна праця дуже трудна. Не легка се рѣчь опирати ся покусамъ на кождѣмъ кроцѣ, сновняти належито обовязки своего стану, обстоювати за всѣмъ, що добре, такъ публично якъ и приватно. Ту все треба новыхъ силъ. Средствомъ на те, щобы вѣдновити и збѣльшити силы, є

Пресв. Евхаристія. „Безъ мене не можете творити ничесоме“ (Іоа. 15, 5). Безъ мене не можете робити нічого, сказавъ Спаситель Своимъ Апостоламъ и то по послѣдній Вечери, коли то по разъ першій давъ имъ Себе въ поживу и напій. Тоды такожъ упомнувъ ихъ, щоби злучили ся зъ Нимъ такъ, якъ галузка зъ лозою.

Зъ Христомъ можна лучити ся лише черезъ Пресв. Евхаристію, якъ то выразно заявивъ Спаситель въ Своій бесѣдѣ въ мѣсточку Капернаумъ: „Ядый мою плоть и пій мой Кровъ, въ мнѣ пребываетъ и азъ въ немъ“ (Іоа. 6, 57). Хто їсть Моє Тѣло и пє Мою Кровъ, той перебуває во мнѣ, а я въ нѣмъ.

Галузка вѣдорвана вѣдъ пня усыхає, душа вѣдорвана вѣдъ Христа нидѣе, марнѣе, умирає. Галузка злучена зъ пнемъ лобирає соки зъ сего пня, розвиває ся, цвите, выдає овочѣ. Душа злучена зъ Христомъ черезъ Пресв. Евхаристію набирає сили до сповненя добрыхъ, ба навѣтъ героичныхъ дѣлъ. Тому то и въ тыхъ околицяхъ, де частѣйше приступають до св. Причастія, красше розвиває ся побожне, христіянське жите.

А чимъ пояснимо сю обставину, що мученики радо вѣддавали ся и на найстрашнѣйшій муки для Христа, якъ не тымъ, що они не важили ся ити на муки не покрѣпившись передъ тымъ Найсв. Евхаристією?

Коли около р. 250 грозило нове переслѣдуванє христіянъ, рѣшивъ соборъ скликаний св. Кипріянѣмъ, щоби каючихъ ся, котрыхъ передъ тымъ выключено вѣдъ св. Причастія, знову до него допущено. Осъ слова, якими Отцѣ того собора оправдували той свѣй крокъ передъ Папою Корниломъ: »Якъ можемо домагати ся вѣдъ нихъ, щоби они за вызнанє Христоваго имени проляли свою кровъ, если имъ, коли мають выйти до борбы, збороняемо пити Кровъ Христову? Або якъ зможемо приснособити ихъ до чашѣ мучеництва, если ихъ передъ тымъ не допустимо, щоби они въ церквѣ пили зъ чашѣ Спасителя?! Сей не може бути прилатнымъ до мученичой смерти, кого Церковъ не узброить до борбы; сила духа не допише, если єи не поддежить и не запалить приняте Евхаристіи (Epist. de lapsis, Migne 3, 883 и 885).

Такъ проте зъ Пресв. Евхаристіи плыве постѣйна вѣра, крѣпка надѣя, горяча любовь, зъ неи плыве ревнѣсть въ добромъ, постѣйный характеръ, христіянська чеснота, христіянське мужество.

Тождь, если Вамъ, мой Дорогі, тяжко приходитъ опирати ся покусамъ, злымъ примѣрамъ, злымъ намовамъ, если Вамъ тяжко оперти ся гнѣвови, гордости, змысловости, если Вамъ тяжко приходитъ повдедержати языкъ, черпайте силу до борбы въ Найсв. Евхаристіи, якъ се робили св. мученики, а зможете згасити всѣ розпалені стрѣлы злого духа.

Четвертый наслѣдокъ, якій выкликує св. Причастіє въ душѣ чоловѣка, се внутрѣшне вдоволенє.

Кождый зъ насъ шукає вдоволеня, шукає щастя, але мало хто шукає его тамъ, де бы его зъ певностію знайшовъ. Однї шукають его въ богацтвахъ, другї въ почестяхъ, инші въ розкошахъ. Але хотяйбы чоловѣкъ поэискавъ и цѣлый свѣтъ, хотяйбы и якъ високо его поставили, хотяйбы затопивъ ся въ мори розкошей, все таки всего того буде ему за мало, все таки вдоволеня мати не буде, бо людске серце такє бездонне, що его лише оденъ Богъ може заспокоити. »Для Себе сотворивъ Ты насъ, о Боже, и неспокойне наше серце, доки не спочне въ Тебѣ« кличе св. Августинъ. Правду сихъ слѣвъ досвѣдчивъ сей святой самъ на собѣ. Всюды шукавъ щастя, але доси его не знайшовъ, доки не поєднавъ ся зъ Господомъ Богомъ.

А въ якій способъ можемо найсовершеннѣйше получитися зъ Богомъ и черезъ те знайти щастє? Мы то вже знаємо зъ выше наведенихъ слѣвъ Спасителя: »Хто ѣсть мое Тѣло и пє Мою Кровь, въ менѣ перебуває, а я въ нѣмъ«. Черезъ св. Причастіє перебуваємо въ Спасителі а Спаситель въ насъ. А если Спаситель зъ нами, то хто проти насъ? Певнѣсть того, що єсмо пѣдъ всемогучою опѣкою Спасителя, вливає въ наше серце нечуваный спокѣй *„миръ Божїй превосходяй всянь умъ“* (Філіппіис. 4, 7) спокѣй Божїй, що переходить всяке понятє, спокѣй, якого свѣтъ дати не може *„миръ мой оставляю вамъ, миръ мой даю вамъ, не яноне миръ даетъ, азъ даю вамъ“* (Іоа. 14, 27) спокѣй мѣй лишаю вамъ, спокѣй мѣй даю вамъ, не якъ свѣтъ его дає, я даю вамъ.

Навѣтъ кресты и терпѣня не можуть такого чоловѣка вывести зъ рѣвноваги. Вѣнъ знає, що кождый крестикъ походить вѣдъ Бога, що, кого Богъ любить, сего и досвѣдчас. Вѣнъ знає, що *„любящимъ Бога вся поспѣшествуютъ въ благоє“* (Рим. 8, 28) що тымъ, що Бога люблять, все выходитъ на добре. Вѣнъ знає, що черезъ кождый крестикъ терпеливо для Бога перенесеный докладає цєголку до будовы свого мешканя въ небеснѣмъ Єрусалимѣ, вкладає дорогоценный камѣнь до вѣнця своєи вѣчнои славы. Вѣнъ тѣшитъ ся, що має щастє прилучити ся до крестного походу, якїй Спаситель розпочавъ зъ дому Пилата, бо чимъ ближе Спасителя буде въ терпѣняхъ, тымъ ближе Него буде въ вѣчной славі.

Що инше, якъ не св. Причастіє такъ упоювало мучениковъ, що нѣякими намовами, нѣякими обѣтництвами, нѣякими принадами не дали вѣдвести ся и вѣдъ найстрашнѣйшихъ терпѣнь за Христа? Коло нихъ стояли родичѣ, жѣнки, дѣти и благали ихъ, щобы ихъ не лишали сиротами, они однакъ не зважали на нихъ, не пѣзнавали ихъ въ тѣй хвили, але цѣлы затоплювали ся въ Христѣ, за котрого проливали свою кровь.

Мои Дорогї! Якъ то добре жити зъ Христомъ и въ Нѣмъ знайти спокѣй, знайти щастє! Пѣдѣмъ и мы до Христа, часто, а если можемо, то и щоденно, лучѣмъ ся зъ Нимъ въ св. Причастію, а знайдемо въ Нѣмъ охолоду на всѣ нашї терпѣня и неповодженя. Все прикре стане намъ милымъ, все тяжке стане

намъ легкимъ. Вѣнъ прецѣнь, якъ колись, такъ и теперъ кличе зъ кивота на головнѣмъ престолѣ: „Прійдитекъ мнѣ вси труждающіи ся и обремененніи, и азъ упокою вы“ (Мат. 11, 28). Прійдѣть до мене всѣ, що трудите ся и зносите тягарѣ, и я васъ успокою. Вѣнъ пригорне насъ до Свого Серця, утулить насъ, якъ мати тулить до серця дитину, що плаче, що терпить.

Добре — скажуть многі — коли Спаситель, коли св. Церковь, такъ горячо домагають ся, щобы мы часто причащали ся, коли чаше св. Причастіе приносить такі великі користи для чоловѣка, то буду и що дня причащати ся, але хто буде мене що дня сповѣдати? Якъ бы такъ всѣ хотѣли що дня сповѣдати ся, то бы священники мусѣли що дня вѣдъ рана до вечера сидѣти въ сповѣдальниці и ще бы собѣ не дали рады, а прецѣнь священники мають ще инші обовязки.

Та то правда, що священники не далибы собѣ рады, якъ бы всѣ хотѣли причащати ся що дня и передъ кождимъ св. Причастіемъ мусѣли приступати до сповѣди. Але такъ не есть. Якъ бы такъ було, тогды бы и мы священники мусѣли що дня сповѣдати ся. А прецѣнь священникъ, если мае ласку Божу, що дня причащае ся, хотяй що дня не сповѣдае ся. Отже не конче що дня сповѣдати ся. Треба мати лише совѣсть чисту вѣдъ смертного, тяжкого грѣха.

Хто вѣдъ послѣднои доброй сповѣди не допустивъ ся нѣякого тяжкого грѣха, той може щодня причащати ся, хотяйбы и якъ довго, але мусить добре выштити свою совѣсть передъ св. Причастіемъ, чи не согрѣшивъ тяжко.

Хто на своѣй души мае грѣхъ тяжкій, той до св. Причастія приступати не може, хтонебудь бы вѣнъ бувъ, чи священникъ, чи свѣтскій чоловѣкъ, але мусить передъ тымъ щиро жалувати за своѣмъ грѣхъ, постановити поправу и вызнати той грѣхъ.

Той, хтобы въ станѣ смертного грѣха приступивъ до св. Причастія, ставъ бы виннымъ Тѣла и Крови Господньої (I Кор. XI, 27—29), стягнувбы на себе страшный гнѣвъ Божій, страшну кару Божу, поповнивъ бы поганый грѣхъ святотатства, стрѣгоголовъ кидавъ бы ся въ вѣчне пекло. *)

*) Замѣтка для священниковъ.

Въ дуже важныхъ случаяхъ може священникъ обтяженный тяжкимъ грѣхомъ и безъ сповѣди вѣдправляти Службу Божу и причащати ся. Се мае мѣсце тогды, если або въ загалѣ нема священника уповаженного до слуханя сповѣди, або тяжко до него дѣйти, а при тѣмъ заходить конечна потреба вѣдправити Службу Божу (пр. парохъ мае вѣдправляти парохіяльну Службу Божу, мае освятити причастники для хорыхъ, бо забракло, а ту треба ѣхати до хорого, або если въ загалѣ не можна опустити Службы Божой безъ знеславленя або тяжкой соблазни (замовлена Служба Божя на означену годину, а священникъ непосредно передъ тымъ згрѣшивъ тяжко). Такій однакъ священникъ є **строго обя-** **занный** збудити въ собѣ **жаль совершенный** и якъ **найскорше высповѣдати ся** (пѣсля науки богословѣвъ до 3-ехъ днѣвъ зъ тымъ однакъ, що еслибы лучила ся ему нагода того самого дня высповѣдати ся, а вѣнъ хотѣвъ або мусѣвъ на другій день вѣдправляти Службу Божу, то є обовязанный того самого дня сповѣдати ся; таксамо обяванный се зрѣбити тогды, если предвиджує що въ слѣдующихъ дняхъ не буде мавъ нагоды приступити до сповѣди). (Пор. Соборъ Тридентскій Зас. XIII. гл. 11; Пелеша (Пастырск. богосл. 2 выд., ст. 563—564); Noldin (Theologia moralis III, 8 выд., ст. 162—165). Я позволивъ собѣ зрѣбити сю увагу тому, бо справа се дуже важна, а при тѣмъ дуже легко можна на ню призбути.

Цобре бы було, щобы вѣрніи приступаючіи до св. Причастія були свободніи и вѣдѣ грѣхѣвъ щоденныхъ и св. Церковь дуже собѣ сего бажає, мимо того однакъ выстарчить бути вѣльнымъ вѣдѣ грѣха тяжкого.

Длятого той, хто має на своѣй душѣ саміи лише щоденніи грѣхи, отъ прим. сказавъ неправду въ меншѣй рѣчи, хвилево позлостивъ ся (безъ мести и ненависти), нерозважно запрягъ ся, докучивъ жартомъ другому, щось малого другому взявъ, нерозважно и безъ злого намѣру выкрывъ другого блудъ або грѣхъ передъ людьми, трохи перебрывъ мѣру въ ѣдѣ, въ недѣлю або свято безъ причины трохи спѣзнивъ ся на Службу Божу (прим. прійшовъ вже на само Евангеліє), трохи посваривъ ся, въ меншѣй рѣчи бувъ непослушній родичамъ, трохи винѣсь ся понадъ другого и възагалѣ безъ розваги зробивъ, нерозважно сказавъ або подумавъ собѣ щось злого, той може часто а навѣтъ що дня приступати до св. Причастія, а св. Причастіє не лише охоронить єго вѣдѣ тяжкихъ грѣхѣвъ, але очиститъ и сіи щоденніи грѣхи.

Крѣмъ совѣсти чистои вѣдѣ смертного грѣха треба еще простого и доброго намѣреня т. є. той, що причащає ся, повиненъ се робити не для людскои славы, не про людске око, але для Исуса Христа и для свого власного спасенія

Зле робивъ бы той, хто бы зъ привычки приступавъ до св. Причастія и зовѣсьмъ не думавъ о тѣмъ, що принимає. Зле бы собѣ поступавъ, хто бы причащаваъ ся, щобы звернути на себе увагу другихъ, щобы уходити въ очахъ людей за дуже побожного и доброго, хто бы намѣряваъ черезъ св. Причастіє осягнути якусь користь дочасну або якійсь людскій зглядъ.

— Звычайно буде се лише грѣхъ щоденный, въ такѣмъ намѣреніи приступати до св. Причастія. Грѣхъ тяжкій бувъ бы тогды, если бы мы причащали ся лише для тыхъ низькихъ цѣлей и зъ розмысломъ выключали святіи цѣли, а именно славу Божу и свое спасеніє. —

Такъ въ коротцѣ представивъ я Вамъ, мои Дорогіи, яке велике значенє має частє и щоденне св. Причастіє въ житіи душевнѣмъ кожного христіянина.

Въ першѣй мѣрѣ вѣдповѣдає оно горячому бажанію Христа Спасителя. Горячо бажавъ Возл. нашъ Учитель Исусъ Христосъ поживати Тайну Вечеру, щобы на нѣй запричащати Апостолѣвъ Своимъ Найсв. Тѣломъ и Кровію (Лук. 22, 15), горячо бажає Вѣнъ злучити ся въ св. Причастію и зъ нами, бо и насъ такъ любить, якъ любивъ Апостолѣвъ. Вѣнъ прецѣнь зѣстає завсѣгды оденъ и Той Самъ.

Частє и щоденне св. Причастіє вѣдповѣдає бажанію св. Церкви, Обручницѣ Христовои. Не разъ, не два заохочувала она свои дѣти, щобы горнули ся до св. Трапезы Христовои, а найвыразнѣйше заявила свое бажанє устами теперѣшного св. Отця Папы Пія X.

Часте и щоченне св. Причастіе ставить насъ въ ряди першихъ христіянъ, тыхъ героївъ, мучениковъ и исповѣдниковъ Христовой вѣры.

Часте и щоденне св. Причастіе стереже насъ вѣдъ упадку въ тяжкій грѣхи, а очищуе зъ грѣховъ щоденныхъ; черезъ часте и щоденне св. Причастіе въ особлившій способъ змагае ся въ насъ Боже жите, набираемо новыхъ силъ до дальшой працѣ надъ собою, осягаемо внутрѣшніе щасте и вдоволене такъ, що люде свѣтові зрозумѣти насъ не можуть: „Яко скорбяще, присно же радующе ся: яко нищи, а многи богатыще: яко ничтоже имуще, а вся содержаще“. (II. Кор. 6,10). Насъ уважають за сумныхъ, а мы завсѣгды веселі; уважають насъ за убогихъ, а мы богатимо многихъ; уважають насъ за такихъ, що нічого не мають, а мы прецѣнь все посѣдаемо (бо посѣдаемо Бога).

Условія, які вимагають ся до частого и щоденного св. Причастія, не суть тяжкі. Выстарчить бути свободнымъ вѣдъ тяжкого грѣха и мати щире, добре намѣрене.

Тожъ приходѣть до Іисуса Христа всѣ, якъ часто лише можете. Що дня прецѣнь просите Небесного Отця о »хлѣбъ насущный«, якимъ є Пресв. Евхаристія для нашої душѣ. Чомужь що дня або принайменше часто его не принимаете, коли Небесный Отець що дня готовъ его Вамъ дати ?!

Приходѣть мупцины, що кермуєте долею своихъ родинъ, своихъ громадъ, ба неразъ цѣлого свого народу. Спаситель дасть вамъ розумъ и силу, щобысьте могли совѣсно сповняти свои обовязки.

Приходѣть жѣнки, що виховуєте дѣти. Безъ частого св. Причастія дѣти вамъ не вдадутъ ся. Подивѣть ся на св. Монику. Она що дня причащала ся тай тому виховала св. Церкви такого великого святого Учителя Августина.

Прибѣгай, спѣши, дорога Молодеже, вы христіянскій молодці и дѣвчата! Вороги спасеня цѣлою силою завзяли ся на васъ! Свѣтъ манить васъ своими приемностями, а злый духъ напире на васъ зъ особливною хитростію и зъ неумомимою вытревалостію. Дежь знайдете охорону передъ страшными нападами змысловости, якъ не у Іисуса Христа? У Него знайдете невинность, молодецій жарь, любовь и правдиву розкѣшь.

Приступайте и вы, любі, невинні дѣточки! Іисусъ, щедрый Пріятель дѣтей, поблагословить васъ и обдарить безконечными скарбами. Вѣнъ дасть вамъ ласку радо и добре молити ся, легко и добре вчити ся, радо и охотно слухати, дасть вамъ ласку на цѣле жите лишитись такими, якими есьте нынѣ.

И еще разъ кличу до всѣхъ: Приступайте до св. Господньої Трапезы. „Почерпите съ веселіемъ воду отъ источникъ спасенія“ (Ис. 12,3) Черпайте зъ радостію воду зъ жерель спасенія. „Вкусите и видите, яко благо Господь“ (Пс. 33,8) Скоштуйте, а побачите, якъ добрый є Господь.

Нехай не буде межи вами такого, хто бы не причащавъ ся бодай кѣлька разѣвъ на рѣкъ. Многї повинни се робити що недѣлѣ и свята. Хто може, нехай причащае ся два, три рази на тыждень. А тї, що мають щасте що дня слухати Службы Божои, нехай причащають ся що дня.

Будьмо великодушнїи для Спасителя. Не вагаймо ся понести для Него трохи груды або и наразити ся на насмѣшки зѣ стороны вѣльнодумныхъ людей.

Мои Дорогї! Якъ бы такъ теерь на великѣмъ престолѣ отворивъ ся кивоть и Вы могли замѣсть моихъ слабыхъ слѣвъ почути голосъ Самого Христа Спасителя: »Прїйдѣть до Мене всѣ«, »серѣть, поживайте, се естъ Мое Тѣло« »пїйте зѣ Неи всѣ, се естъ Моя Кровь«, то чи бувъ бы хто такїи помежи Вами, котрїи бы поваживъ ся сказати: »Спасителю, запроби иншихъ, я Тебе не потребую«.

Чого бы Вы не важили ся сказати словомъ, того не повиннїи давати до пѣзнаня Иисусу Христу дѣломъ. Добре розважте передъ Богомъ, що є тутъ присутнїи, яка вѣдповѣдь Ему вѣдъ Васъ належигъ ся!

* * *

Цареви вѣковъ, безсмертному, утаеному въ Пресв. Евхаристїи пѣдъ незначными видами хлѣба и вина, нехай буде слава, честь и поклѣнъ нынѣ, завсѣгда и на вѣки вѣчнїи, Аминь.

Дано въ Перемышляхъ въ недѣлю Мироносиць 8 (21) цвѣтня р. Б. 1912.

† КОНСТАНТИНЪ

Епископъ.

Всч. ОО. настоятелѣ церквей вѣдчитаютъ той листъ въ найблишчу недѣлю вмѣсто проповѣди. Всч. ОО. настоятелѣ деканатовъ на найблишшѣмъ соборчику обговаряють съ содеканальнымъ съвященствомъ тую преважну справу и способъ, въ якїи бы вѣдповѣдно до обставинъ данои окрестности вѣрныхъ до щоразъ частѣйшого св. Причастїа заохотити, а при кѣнци кожного року будуть предлагати ту справозданя, якъ справа поступае. Очевидно, що каждый душпастирь въ своимъ душпастирствѣ буде вѣрнымъ справу тую пригадувати.

Всч. ОО. катихиты школъ середнихъ и выдѣловыхъ вѣдчитаютъ молодѣжи той листъ вмѣсто екзурты, а въ школахъ народныхъ выголосять вѣдповѣдну екзурту.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординарїята.

Перемышляхъ дня 21. цвѣтня 1912.

† КОНСТАНТИНЪ

Епископъ.

Ч. 3033. Въ справѣ выдана Типика на р. 1913.

Въ цѣли выдана Устава церковного на р. 1913, якій бы обовязовавъ всѣхъ Священникѣвъ Галицкои церковнои провинціи, по одобреню тогожь черезъ всѣ Преосв. Ординаріаты, взымае ся Всч. Отцѣвъ, коіри выготовили дотычный рукопись, щобы для рецензій и одобреня черезъ окрему для тои цѣли скликати ся маючу комисію, чимскорше (найдалше до половины Мая с. р.) Всесвѣтл. Митрополичѣй Консистеріи у Львовѣ предложили.

Вѣдъ Еп. гр. кат. Консистеріи

Перемышль, дня 28. цвѣтня 1912.

Ч. 2513. Правило для церковныхъ дяковѣ.

Рѣшенемъ зъ дня 11. липня 1911, ч. 2174 затвердила Епп. Консистерія »Правило для церковныхъ дяковѣ.«

Правило тое означуе обовязки и квалифікацію дяковѣ, способъ обсадженя дяковскихъ посадъ, дисциплинарне поступоване зъ дяками, — и управильное докладно ихъ службовій вѣдносини.

Въ цѣли введеня въ жите тыхъ постановъ поручае ся всѣмъ оо. Деканамъ и Парохамъ вѣдъ теперъ въ справахъ вѣдносячихъ ся до дяковѣ поступати стисло пѣсля приписѣвъ »Правила.«

Кромѣ того належить по мысли § 5. »Правила« на найблизшѣмъ соборчику каждого деканату перевести подѣлъ дяковскихъ посадъ на посадки першой и другои клясы. При подѣлѣ треба мати на увазѣ мѣру обовязковѣ и занятъ дяка, мѣсцевѣсть (село, мѣсто, мѣсце вѣдпустове), чисельнѣсть парохиі и матеріальне положене.

Оо. Деканы предложать сей подѣлъ въ окремыхъ справозданяхъ Епп. Консистеріи до затвердження.

Зъ нынѣшнымъ числомъ »Вѣстника« пересылае ся всѣмъ деканальнымъ

и парохіяльнымъ Урядамъ по одному примѣрникови »Правила« зъ порученемъ поинформувати ся точно о его приписахъ.

Примѣрники »Правила« мають бути переховані въ актахъ кождою парохію.

Водъ Еп. гр. кат. Консистеріи.

Перемышль дня 2. Мая 1912.

Ч. 20.

Ч. 657. О товариствѣ священниковъ подъ покровомъ св. Іосифа въ Гориціи.

Центральна Управа товариства священниковъ подъ покровомъ св. Іосифа въ Гориціи предложила ту справозданє за р. 1911, въ якомъ мѣжъ иншимъ подає слѣдующе:

„Im verflossenen Jahre sind dem St. Joseph-Priesterverein in Görz beigetreten 2 Gründer, 136 lebenslängliche und 121 beitragende Mitglieder. Die Gesamtzahl der aktiven Mitglieder belief sich am Schlusse des Jahres auf 2322, wovon 15 Ehrenmitglieder, 121 Gründer, 1413 lebenslängliche und 773 beitragende Mitglieder gezählt wurden.

Die Vereinshäuser wurden von 295 Priestern und 11 Klerikern zu teils längerem, teils kürzerem Aufenthalt zwecks Erholung und Kräftigung der Gesundheit benützt. Es wurden beherbergt:

in Görz	25	Priester	und	4	Kleriker	in	1767	Verpflegungstagen
„ Meran	75	„	„	4	„	„	3576	„
„ Ika	195	„	„	3	„	„	6632	„

Zusammen 295 Priester und 11 Kleriker in 11.975 Verpflegungstagen.

Die im Vorjahre durchgeführte Erweiterung des Hauses in Ika kommt in der hohen Frequenziffer desselben zum Ausdruck. Zeitweilig, besonders im Frühjahr und Sommer erweist sich das Haus auch jetzt noch als zu klein, indem es nicht alle, die sich melden, aufzunehmen vermag. Daher ist es notwendig, daß die hochw. Herren, die nach Ika kommen wollen, in ihrem Gesuche um Aufnahme die Zeit ihres beabsichtigten Aufenthaltes genau angeben und dann auch einhalten, damit die Vereinsleitung in die Lage komme, mit Sicherheit über die Zimmer verfügen und möglichst vielen Wünschen gerecht werden zu können. Wer durch ein Hindernis abgehalten wird, zu der von ihm angegebenen Zeit einzutreffen, möge dies allosogleich dem Zentralvorstand und der Hausvorstehung mitteilen. Wenn jemand ohne Angabe des Grundes innerhalb drei Tagen nach dem ihm bewilligten Termin sein ihm reserviertes Zimmer nicht besetzt, so wird dasselbe anderweitig vergeben.

Mann wolle nicht vergessen, daß auch die beiden Vereinshäuser in Görz und Meran infolge ihrer vorteilhaften Lage in klimatisch günstigen Orten und vermöge ihrer zweckmäßigen Einrichtung sich zu einem längeren Erholungsaufenthalte während des Herbstes, Winters und Frühjahrs vorzüglich eignen. Die Verpflegung ist in allen drei Häusern gleich gut, die Bedienung durch barmh. Schwestern aufmerksam und liebevoll.

Die Generaldirektion der k. k. priv. österr. Südbahngesellschaft gewährt den Mitgliedern des St. Joseph-Priestervereines die Begünstigung, die 2. Wagenklasse mit einer Fahrkarte 3. Klasse zur Reise in die Kurorte Görz, Meran und Ika benützen zu dürfen. Es muß jedoch in jedem einzelnen Falle durch den Vereinsvorstand um die betreffende Anweisung vorher nachgesucht werden. Dem Ansuchen um Erwirkung dieser Fahrbegünstigung sind 70 h in Briefmarken beizulegen.

Die gleiche Begünstigung gewährt auch die Ungarisch-kroatische Schiffahrts-Aktiengesellschaft auf ihren Schiffen zu Fahrten nach und in Dalmatien. Hier genügt die einfache Legitimierung und persönliches Ersuchen bei der Lösung der Fahrkarte in den Hafenorten.

Von größeren Anschaffungen und Bauarbeiten im abgelaufenen Jahre ist zu erwähnen, daß die neuerbaute Hauskapelle in Ika mit drei neuen Altären ausgestattet worden ist.

Zugleich mit dem Strandweg wurde auch die Kabinenanlage beim Seebad in Ika hergestellt und durch ein Schutzdach derart gedeckt, daß man sich umgesehen von den Vorübergehenden auf dem Molo bewegen kann. Auch die Gartenmauer längs des Strandweges mußte, da sie stellenweise dem Einsturze nahe war, einer gründlichen Ausbesserung unterzogen werden.“

Зъ покликомъ на тутешне рѣшене зъ 17. лютого 1891 Ч. 973 Ч. V. Вѣстн. Епарх. зъ р. 1891), котрымъ удѣлено до вѣдомости статуть реченого товариства пригадуе ся, що члени основателѣ складають одноразово найменше 200 кор., члени доживотнї, одноразово 50 кор. а члени спомагаючі найменше 2 кор. рѣчно.

Зъ огляду на гуманну цѣль товариства и евентральну личну користь оноє поручає ся Всеч. епарх. Духовенству.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 27. цвѣтня 1912.

Ч. 21.

Ч. 2948. О жертвахъ на будову церкви въ Магеровѣ.

»Ч. 96. Умолительне прошене.

Вытягають жебрачу руку о помѣчь на церкви села где народъ и вѣра одна, а мы недобитки мѣсточка Магерова шлемъ умолительне сіє прошене о помѣчь на строящую ся вѣдъ 1908, а ледва до половины вымурованую церковь. Дорожня матеріялу и робѣтника подвѣйна, средствъ не ма — анѣ докѣнчити — анѣ такъ лишити, а старенька — маленька валить ся — а на противъ костель величавый. Насъ выперли на заулки — все що богатше пропало, а бѣдне — знидѣло. Веденї чувствомъ св. обовязку — приневоленї неотложною конечностю подняли дѣло Боже, но показуєсь надъ силы и можнѣсть, едина надежда на помѣчь Божу и щирѣсть людей доброй волѣ знаючихъ оцѣнити утрату позици въ мѣсточку. Такъ просимъ всѣхъ и вся о помѣчь для Бога — для Руси,

кому св. Церковъ свята и дорога. Впр. Отци! Въ Вашихъ рукахъ доля нашої Церкви и русинѣвъ — а Ваше щире тешло слово то чудотворна сила — котра воздвигне храмъ Божій! — Магерѣвъ дня 15. цвѣтня 1912. Вѣдъ грек. кат. уряда парохіяльного о. Іоанъ Решетыло парохъ.» —

Повысиу вѣдозву поручае ся горячо ласкавоѣ жертвенности всч. духовенства и вѣрнымъ нашої Епархіи.

Вѣдъ гр. кат. Еписк. Консисто́риі

Перемышль, дня 24 цвѣтня 1912.

ХРОЊИКА.

Именованя.

- Ч. 2708. Всеч. о. Ковальскій Іоанъ парохъ въ Ваневѣ им. М. деканомъ Белзкимъ.
Ч. 2871. » » Козаневичъ Евгеній парохъ въ Страшевичахъ им. орд. школь. Комисаремъ для школь деканата Старосамбѣрскаго.
Ч. 3119. Всч. Чайковскій Володимиръ завѣдатель деканата Балигородскаго им. орд. школь. Комисаремъ.
Ч. 3120. Всеч. о. Полянскій Василій парохъ въ Среднѣмъ вел. им. орд. школь. Комисаремъ для школь деканата Ольховецкаго.

Увѣльнене вѣдъ испита конкурсового получили.

- Ч. 3881. Всеч. о. Шемердякъ Іоанъ парохъ и деканъ въ Гуменци.
Ч. 3171. Всч. о. Козаневичъ Евгеній парохъ въ Страшевичахъ.
Ч. 9226/11. Въ пропозицію на парохію Войславичи приняті: 1. Ничай Стефанъ, 2. Олексинъ Василій, 3. Давидовичъ Кароль, 4. Котысь Емилианъ, 5. Логинскій Іоанъ.

Некрольо́гія.

О. Несторовичъ Николай парохъ въ Татарлахъ уп. 15. Цвѣтня 1912.
Душу его поручае ся молитвамъ Всч. Клира.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисто́риі.

Перемышль дня 4. мая 1912.

† **КОНСТАНТИНЪ**

Епископъ

о. Іоанъ Стрыйскій

Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѣнь 1912.

• Выдано 21. мая.

Ч. V.

Ч. 22.

Ч. 151/орд. Архієрейске посланіє о евхаристійномъ зъѣздѣ въ Вѣдни.

КОНСТАНТИНЪ ЧЕХОВИЧЪ

Божю Милостію и св. Апостольскаго Престола благословенемъ Епископъ Перемысній,
Самбѣрскій и Сянѣцкій

Всечестному Духовенству мірскому и монашому и всѣмъ вѣрнымъ епархіи

Миръ о Господѣ и Архієрейске благословене!

Велику любовь [оказує намъ Христосъ] въ Пресв. Евхаристіи, великіи скарбы и дари передає намъ въ сѣй Пресв. Тайнѣ, якъ се я Вамъ выложилъ въ моимъ попереднѣмъ посланію о частѣмъ св. Причастію.

Тожъ и велика честь, велика подяка належить се вѣдѣть насъ Господу Иисусу. И на силу тиснуть се менѣ слова причастна, якій мы спѣвали въ Томину недѣлю: „Похвали Єрусалиме Господа, хвали Бога твоего Сіоне“. Такъ, хвали рускій народъ Бога, що Єго такъ близько маєшь коло себе и то въ кождѣй и найбѣднѣйшѣй церковци на головнѣмъ престолѣ. Вѣддавай Ему приналежну честь, а Вѣнъ допоможе тобѣ пѣднести се зъ горя, зъ понижєня и пѣдъ кождымъ зглядомъ станути на рѣвнѣ зъ другими народами. Своими силами не вѣдѣешь нѣчого. Безъ Бога знидѣешь и счезнешъ зъ лица землѣ.

А въ якій спосібъ маю хвалити Бога, маю Ёму дякувати за Ёго доброту для мене ?

Бога прославишь, Ёму окажешь свою вдячність тымъ, що будешь побожно, примѣрно жити, будешь побожно посѣщати Ісуса въ Пресв. Евхаристіи, будешь набожно слухати Службы Божой принайменше въ недѣлѣ и свята. — Службы Божой слухати въ недѣлѣ и свята є обовязаный кожрый християнинъ подѣ тяжкимъ грѣхомъ и лише дуже важніи причини можуть звольнити вѣдѣ сего обовязку. — Найбѣльше однакъ уподобишь ся Ісусу Христу тогды, коли будешь часто або и щоденно достойно приймати св. Причастіє.

Знаю єще оденъ спосібъ, въ якій зможешь заявити честь и вдячність для Ісуса Христа и то передъ цѣлымъ свѣтомъ, а именно беручи участь въ всесвѣтнихъ евхаристійнихъ зѣздахъ, на котрихъ збирають ся християне-католики цѣлого свѣта и спѣльно вѣддають поклѣнъ Спасителеви утаєному въ Пресв. Тайнѣ Евхаристіи.

Давнѣйше такихъ всесвѣтнихъ евхаристійнихъ зѣздѣвъ не було, бо для браку желѣзницъ не такъ легко було удати ся зъ мѣсця на мѣсце, якъ теперѣ. Першій такій евхаристійный зѣздъ вѣдбувъ ся донерва въ р. 1881. въ французкомъ мѣстѣ Лѣль. И вѣдѣ того часу вже рѣчь рѣчно устроювано такіи всесвѣтніи евхаристійніи зѣзды по рѣжныхъ бѣльшихъ столицныхъ мѣстахъ свѣта.

На особлившу увагу заслугоуть чотыри послѣднійи всесвѣтнійи зѣзды: въ Лондонѣ въ Англіи въ р. 1908, въ Кольоніи въ Нѣмеччинѣ въ р. 1909, въ Монреаль въ Канадѣ въ р. 1910, де були такожъ Ексцеленція, нашъ Высокопреосв. Митрополитъ, и въ Мадридѣ въ 1911 р., де живу участь бравъ испанскій король разомъ зъ своими министрами.

Тамъ въ Мадридѣ на мѣсце слѣдующого всесвѣтного евхаристійного зѣзду назначено мѣсто Вѣдень, столицю нашої австрійской монархіи.

Отже сего року въ дняхъ вѣдѣ 12—15. вересня будемо мати велике свято въ Австрійи. Християне-католики зѣбраніи зъ рѣжныхъ сторѣнъ и народѣвъ цѣлого свѣта въ Вѣдни будутъ публично и торжественно величати Ісуса Христа утаєного въ Пресв. Евхаристіи.

Годить ся згадати, що такожъ нашъ Найяснѣйшій Монархъ, познимо Свого глубокого вѣку, зановѣвъ участь въ томъ евхаристійномъ зѣздѣ и обнявъ покровъ надъ нимъ.

Тому то австрійскійи епископы, зѣбраніи въ падолистѣ минувшого року на параду въ Вѣдни оголосили теперѣшний рѣкъ евхаристійнымъ и присвятили єго особлившому почитаню Пресв. Евхаристіи.

А на що то вѣдбувають ся евхаристійніи зѣзды ?

Въ першійи мѣрѣ на те, щобы скрѣпити у християнъ-католикѣвъ вѣру

въ присутність Ісуса Христа въ Пресв. Евхаристіи, щоби заохотити ихъ до якъ найглибшого Ёго почитаня, а особливо до частого св. Причастія.

Всѣ Христіяне, если хотять спасти свои душѣ, мусять твердо вѣрити, що на слова священника: „Пріймите, ядите, сіе есть Тѣло мое“ и „пійте отъ нея вси, сія есть Кровь моя“ пшеничний хлѣбъ перемѣняе ся въ Найсв. Тѣло Ісуса Христа, а вино зъ винограду въ Найсв. Кровь Ісуса Христа, мусять вѣддавати Іс. Христу въ тѣй Пресв. Тайнѣ Божу честь, мусять принимати Ёго въ св. Причастію до своихъ сердець. Тимчасомъ кѣлько то христіянъ при своихъ безнастанныхъ занятяхъ навѣтъ не думае о Ісусѣ Христѣ утаенѣмъ въ Пресв. Евхаристіи такъ, якъ не думали о Нѣмъ жида, коли межи ними явивъ ся яко чоловѣкъ; кѣлько то христіянъ не оказуе Ёму належного почитаня анѣ до Него не приступае; а якъ много є такихъ, що навѣтъ впростъ вырѣкають ся вѣры въ Него!

Щоби проте въ добрыхъ скрѣпити вѣру, щоби злыхъ навернути, щоби збудити, оживити ихъ вѣру, щоби ихъ заохотити до почитаня Христа и до частого Ёго приниманя въ св. Причастію, до сего служатъ евхаристійні зѣзды; отже и нашъ Вѣденскій евхаристійный зѣздъ мае до сего причинити ся.

Коли на такомъ зѣздѣ тысячѣ, сотки тысячѣвъ христіянъ-католикѣвъ разомъ зѣйдуть ся и спѣльно слухають знаменитыхъ промовъ и проповѣдей о Пресв. Евхаристіи, коли спѣльно почитають Ісуса Христа въ Пресв. Тайнѣ и публично визнають свою вѣру въ Него, коли спѣльно безъ рѣжницѣ станѣвъ приступають до св. Причастія, то каждый поодинокій живо вѣдчувае, якъ взнесло є наша вѣра, яке се щастє, що можемо мати Ісуса межи нами. Неоденъ перенимае ся одушевленемъ для Ісуса, неоденъ передъ тымъ рѣвнодушный въ вѣрѣ, робить постанову всего выречи ся, а навѣтъ свого житя, щоби лише мѣгъ вѣддавати Ісусу якъ найбільшу честь, щоби часто и зъ любовію мѣгъ приступати до Него въ св. Причастію.

На евхаристійні зѣзды збирають ся христіяне дальше ддятого, щоби перепросити Ісуса за обиды, якѣ Ёму наносятъ безбожнѣ, невѣруючі люде и каждый зъ насъ. Вже оденъ одиѣѣнькѣй грѣхъ смертный є нескѣнченою обидою Божого Маестату, а кѣлько то такихъ грѣхѣвъ поповняють люде каждого дня?!

Вкѣнци евхаристійні зѣзды служатъ ще и до того, щоби затѣснити звязъ межи христіянами-католиками цѣлого свѣта, а въ першѣй мѣрѣ межи христіянами той державы, въ котрой столица такѣй зѣздѣ вѣдбувае ся.

Св. Августинъ называе Пресв. Евхаристію знакомъ единства, союзомъ любви. О першихъ христіянахъ пишутъ Дѣянія Апостольскѣ, що въ нихъ було одно сердце и одна душа (4, 32). А чому? Бо они разомъ причащали ся, разомъ вѣддавали поклѣнъ Ісусу Христу. Всѣ почували ся членами одного и того самого тѣла, котрого Христосъ є Головою, всѣ почували ся братьями и сестрами.

Щось подібного и то ще въ высшомъ степени дѣе ся на евхаристійныхъ з'їздахъ. Ту суть зобрані христіяне цѣлого свѣта. Всѣ они мимо рѣжниць народныхъ, обрядовыхъ, мимо рѣжницѣ стану, вѣдаючи спѣльно поклѣнъ Спасителеви въ Пресв. Тайнѣ, почувують ся членами одной и той самой родины, св. католицкой Церкви, котрой невидимымъ Головою и Вѣтцемъ є Самъ Христось. А ся лучнѣсть такъ дуже потрібна, особливо въ нынѣшнихъ часахъ, де то такъ мало правдивои любви подыбуемо якъ межи поодинокими христіянами, такъ такожъ помежи цѣлыми станами и народами. А до чого то доводить, найлѣпше бачимо на нынѣшнихъ родинахъ, громадахъ, народахъ и державахъ. Справджує ся въ повно́й повни наша пословиця: згода будує, незгода руйнує.

Краснѣ и взнеслѣ суть цѣли евхаристійныхъ з'їздѣвъ, а тимъ самымъ и нашего Вѣдньского. Суть ними: скрѣпленє св. вѣры, захохта до щирого почитаня Иисуса Христа и частого Єго приниманя въ св. Причастію, надоложенє за обиды Єму нанесенѣ и навязанє тѣснѣйшихъ взаєминъ межи христіянами-католиками.

Въ виду сего повну маю надѣю, що и Васъ, мои Дорогі, не забракне на тѣмъ з'їздѣ, що и Вы причините ся до звеличеня и прославленя сего евхаристійного торжества, що и Вы передъ цѣлымъ свѣтомъ заявите, що въ Вашѣмъ серци палає горяча любовъ до Сего нашего Возлюбленного Вязня въ Найсв. Евхаристіи.

Вступна карта на той з'їздѣ коштує 10 К. За 10 К. буде кождый мѣгъ брати участь въ всѣхъ нарадахъ з'їзду, дѣстане провѣдника по Вѣдни, дѣстане книжку, въ котрой буде описанѣй цѣлѣй той евхаристійный з'їздѣ, а крѣмъ сего буде платити лише половину билету на желѣзници.

Хтобы мавъ намѣръ лише оденъ день брати участь въ тѣмъ з'їздѣ, платитъ 2 К., а на желѣзници лише половину билету.

Тѣи знову, що не можуть ѣхати до Вѣдня, нехай принайменше ту беруть участь въ богослуженяхъ, якѣ по нашихъ церквахъ въ тѣ днѣ будуть вѣдправляти ся и нехай добре приготований приступлять до св. Причастія.

На конецъ оповѣмъ Вамъ таку подѣю:

Дня 31. сѣчня 1906 навѣстило многѣ островы Тихого Океану грѣзне землетрясенє. На оди́мъ такѣмъ островѣ, званѣмъ Тумако, трясла ся земля черезъ четверть години. Въ годину по тѣмъ землетрясеню побачили мешканцѣ згаданого острова, якъ далеко на небосклонѣ море взнеслося въ гору и цѣлою силою гнало до острова. На островѣ повставъ страшный переполохъ, бо цѣлому острови грозила немину́ча заглада. Въ тѣй самѣй хвили парохъ сего острова натхненнѣй Богомъ бѣжить зъ плачучимъ народомъ до церкви, бере Найсв. Тайны, спѣшитъ до берега и трикратно благословить Найсв. Тайнами зближающѣи ся до острова страшнѣи бовваны морскѣи. И о чудо! У его стѣпъ розбиває ся водяна гора на

порохъ. Але на небосклонѣ являє ся ще другій страшный водяный валь; спокійно и зъ упованемъ на Божу помѣчь очѣкує священникъ и его приходу. Але на 5 метрѣвъ передъ нимъ зникає и сей валь. Небавомъ море цѣлкомъ выгладило ся, а на островѣ вмѣсто страху запанувала загальна радѣсть. Зъ сердце всѣхъ понесла ся щира благодарственна молитва за такъ чудесне выратоване вѣдъ нехибнои погибели.

Мои Дорогі! И ми переживаємо страшнй хвилѣ. Зъ одной стороны висока гора невѣрства, зъ другой стороны страшный валь схизми, хотять знищити нашъ, и такъ вже бѣднй, рускій нарѣдъ, хотять ему выдерти все, що найдорожше, хотять кинути его въ пропасть неморальности и нужды. Дежь намъ шукати помочи? Тамъ, де ей шукали мешканцѣ острова Тумако. Въ Иисусѣ Христѣ утаенѣмъ въ Пресв. Евхаристіи. До Него горнѣмъ ся въ частѣмъ св. Причастію, Ему заявляймо наше глибоке почитане и щирю любовъ на кожѣмъ кроцѣ якъ приватно такъ и публично передъ цѣлвмъ свѣтомъ, а Вѣнъ розжене вороговъ нашего спасенія. „Да воскреснетъ Богъ, и расточатся врази его и да ѣбнать отъ лица его ненавидящій его“. (Пс. 67, 1). Нехай повстане Господь Богъ и розпорѣнать ся Его вороги и нехай передъ Его лицемъ уѣбгнуть тѣ, що Его ненавидять.

Благодать Господа нашего Иисуса Христа съ всѣми Вами, Братя. Аминь.

Дано въ Перемишли въ недѣлю о Слѣнорожденномъ дня 29. цвѣтня (12. мая) р. Б. 1912.

† КОНСТАНТИНЪ

Епископъ.

Всч. ОО. настоятелѣ душпастврствъ листъ той вѣдчитаютъ вѣрнимъ вмѣсто проповѣди въ найблизшу недѣлю, а такожь другій разъ 1. н. ст. вересня б. р. Рѣвножь ОО. катихиты шкѣлъ середныхъ и вѣдѣловыхъ вѣдчитаютъ той листъ вмѣсто екзорты.

Въ цѣляхъ дотычачихъ того зѣзду евхаристійного завязанъ ся въ Перемишли комітетъ пѣдъ предсѣдательствомъ Вссв. и Высир. о. Мітрата Архіпре-світера К. Волошиньского.

Той комітетъ, по порозумѣню зъ комітетомъ Львѣвскимъ, выдасть повѣдомленя дотычачі дальшого ходу справъ що до того конгресу, зглядно зѣзду, и до того комітету на руки Вссв. о. Предсѣдателя въ данихъ случаяхъ вѣдноситися належить.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль дня 12. мая 1912.

† КОНСТАНТИНЪ

Епископъ.

Ч. 2960. Въ справѣ „Братского Союза місійного им. св. Свщмч. Іосафата въ Бучачи.

ОО. Василянє засновали церковне товариство підъ назвою »Братскій Союзъ місійный им. св. Свщмч. Іосафата въ Бучачи«. Товариство се після свого статуту, котрый зоставъ черезъ всѣ гр. кат. Ординаріати тутешной провинціи одобреный, має за цѣль: а) спомагати дѣло вихованя католицкихъ місіонарѣвъ грецк. обряду въ місійномъ институтѣ, при монастырѣ ОО. Василянъ въ Бучачи основаномъ; и б) нести помѣчь тымже місіонарямъ въ ихъ апостольской працѣ. Средствами до осягненя той цѣли суть: а) молитва; и б) милостиня. — Члены того товариства дѣлятся на: 1) спомагаючихъ о постѣйномъ датку грошевѣмъ разъ въ рѣкъ найменше 1 Кор. або мѣсячнѣмъ постѣйномъ хочѣи и малѣмъ; 2) благодѣтелѣвъ о одноразовѣмъ або ратами въ протягу 10 лѣтъ датку 200 Кор.; 3) фундагорѣвъ о одноразовѣмъ або ратами въ протягу 10 лѣтъ датку 10.000 Коронъ. Покровителями товариства суть Высокопреосвященный Митрополитъ Галицкой провинціи, Преосвященный гр. кат. Епископы въ Перемишли, Станиславѣ и Филядельфії. — Въ поодинокихъ мѣсцевостяхъ могутъ члены товариства звязати ся въ кружки місійного Союза підъ проводомъ проводника-ревнителя.

Всѣ члены Союза місійного стаются участниками всѣхъ молитовъ, які въ институтѣ на ихъ намѣрене щоденно ученики его водмавляти будутъ, всѣхъ Службъ Божихъ, які въ монастырской церквѣ на ту цѣль будутъ водправляни, якъ такожъ тыхъ водпустѣвъ и привилеѣвъ, які св. церквѣ удѣлитель. —

Місійный институтъ им. св. Іосафата въ монастырѣ ОО. Василянъ въ Бучачи поклавъ собѣ задачу виховувати католицкихъ місіонарѣвъ грецк. обряду, котрибы поза границами Галичины підъ проводомъ своихъ епископѣвъ працювали надъ народомъ рускимъ або такимъ, що має той самъ обрядъ що русины. — Въ мѣсцѣ будучій институтъ зостає підъ управою Чина св. Василя вел. Галицкой провинціи. Курсъ наукъ въ институтѣ требає 12 лѣтъ, зъ котрыхъ 4 послѣдніи назначеніи на науки св. Богословія, а 8 попереднихъ на науки гімназіальніи и ліцеальніи. —

Після предложеного ту справозданя заряду института въ р. 1911. число членѣвъ товариства выносило 2300, хотя статутъ его еще не бувъ розбсланный. Титуломъ членскихъ вкладѣвъ дотеперь вплынуло 2100 Кор. Въ бѣжучѣмъ роцѣ шкѣльнѣмъ 12 хлопцѣвъ учать ся I. гімназіальну клясу. Они въ роцѣ 1912/3 перейдутъ до II клясы. Выпадає проте зновъ до I. клясы приняти новыхъ ученикѣвъ. Утриманє проте збѣльшеного числа ученикѣвъ потягне збѣльшенє коштѣвъ. Щѣбы зарядъ институту мѣгъ вже зъ початкомъ липня рѣшити, яке число ученикѣвъ зможе приняти на удержанє, просить о ласкаве надсыланє

членських датківъ и жертвъ на въ мовѣ будущій институтъ чеками почтовими институту. —

Для ближньої інформації о тѣмъ товариствѣ приложено % долучає ся для кождої парохіи I примѣрникъ членської грамоты зъ статутомъ товариства и начеркомъ організації місійного институту св. Юсафата въ Бучачи. —

Зъ уваги, що переважна часть нашого руского народу въ Галичинѣ єсть убога, не посѣдає достаточной ролѣ на удержанє своєї родини въ краю роднѣмъ, котрий єсть правѣ виключно рѣльничимъ и безъ розвиненого промыслу фабричного, не має выстарчаючого зарѣбку на выживленє власной родини, многі наші родимці безъ розличія вѣку и пола суть приневолені поза предѣлами краю шукати лучшихъ зарѣбківъ, щобы яко-такo обезпечити долю своѣй родинѣ. Вѣдъ многихъ лѣтъ наші родимці емигрують въ далекі заморскій край то на часові зарѣбки то на жаль неразъ и на постѣйный тамъ побуть. Тысячи нашихъ родимцівъ находятся на зарѣбкахъ то въ розличныхъ краяхъ Европы то въ повночній Америцѣ, Бразилии, Канадѣ, Аргентинѣ и т. п. Далекі вѣдъ своєї дорогой вѣтчины суть густо-часто позбавлені материнської опѣки св. гр. кат. церкви, пѣдпадають розичнымъ шкѣдливимъ впливамъ, деморализації и небезпецѣ вѣдпаденя вѣдъ гр. кат. вѣры, тужать за душпастьрскимъ проводомъ гр. кат. священниковъ, просятъ ту краєвыхъ гр. к. Епископовъ о присланє имъ гр. кат. священниковъ. Наші гр. к. семинарії виховують молодшій клиръ лише для епархії провинції и то въ нецѣлкомъ достаточнѣмъ єще числѣ. Въ виду сего всякій выѣздъ тукраєвыхъ гр. мат. священниковъ на місіонарську працю въ заморскихъ краяхъ єсть ущирбомъ для духовного добра вѣрного гр. кат. народа въ нашѣмъ краю. Въ прочѣмъ высланє гр. кат. священника на місію въ далеку чужину мимо конечной потреби неразъ стрѣчає непоборимі трудности черезъ зглядъ, що нашъ клиръ въ переважной части єсть женатий. Заходить проте конечна потреба, щобы самъ нашъ рускій народъ власными жертвами виховавъ и виобразавъ гр. кат. місіонаровъ для нашѣй братії шукуючої зарѣбківъ въ далекѣй чужинѣ. —

Хвала Божа, добро гр. кат. церкви и руского народа вымагають вѣдъ насъ, щобы мы всѣми можливими способами и зединеными силами вспомагали святе и богоугодне дѣло вихованя гр. кат. місіонаровъ. Глубока побожнѣсть та славнозвѣстне жертволюбіє нашѣго руского народа на святі, церковно-народні цѣли дають Намъ певну надѣю и поруку, що весь загалъ по хрыстіянськи мыслячого руского народа пѣсля своєї можности попре ново основанє товариство »Братскій Союзъ місійный им. св. Свѣтч. Юсафата.«

Еписк. Ординаріятъ поручає Всеч. Клирови епархіяльному, щобы якъ найревнѣйше занявъ ся придбанємъ сему товариству якъ наибѣльшого числа членѣвъ,

самі Всеч. Іереї вступили до товариства, заохотили до того всі церковні брацтва і свому духовному проводови вѣдданихъ вѣрнихъ, зъ скарбонъ церковнихъ зложили вѣдповѣднїй жертви і разъ вѣ роцѣ урядили вѣ церквѣ складку на цѣли вѣ мовѣ будучого институту. Всеч. ОО. Деканы зволять предлежаще розпоряджене поставити яко предметъ нарадъ на найближшѣмъ Соборѣ деканальнѣмъ вѣ цѣли основного обговореня тої переважної для гр. кат. церкви і руского народа сирави. —

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 24. цвѣтня 1912.

Ч. 24.

Ч. 3260. О закупнѣ образа св. Смч. Іосафата.

На желане декотрихъ Всч. оо. Деканѣвъ заявлене вѣ часѣ Собора дієцезалного дня 24. сѣчня 1912 вѣ Перемишли вѣдбувшого ся, подає ся до вѣдомости, що по завѣдомленю Всеч. і ВПреосв. Митропол. Ординаріята Львѣвского зъ дня 24. цвѣтня с. р. Ч. 3665/XVIII, выконавъ маляръ-артистъ п. Модестъ Сосенко, одинъ зъ найлучшихъ знатокѣвъ византійского стылю і штуки за ініціативою Ихъ Ексцеленціи Митрополита Киръ Андрея образъ св. СМЧ. Іосафата на основѣ историчныхъ данныхъ і портретовыхъ копій сего Святого, які находять ся вѣ посѣданю Ихъ Ексцеленціи. Оригиналъ сего образа (якій є власностію Бурсы св. Іосафата у Львовѣ), мальований на деревѣ, на золоченѣмъ тлѣ, апробували Ихъ Ексц. Митрополитъ яко вповнѣ надаючий ся до репродукціи, щоби вѣдтакъ ширити ихъ мѣжъ народомъ вѣ цѣли пѣднесеня культу нашого св. Священномученика. **Право репродукціи сего образа набуло тов. „Достава“** у Львовѣ і заходить ся якразъ теперъ коло виданя образѣвъ на наперѣ для хатъ і малихъ образцѣвъ, які появлять ся може єще зъ кѣнцемъ червня сего року.

Поки що выготовляє тов. »Достава« для церковъ дуже гарні копіи сего образа (на полотнѣ, олїйними фарбами) величини 1 м. по 30, 50 і 80 К. залежно вѣдъ выкѣнченя.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемишль дня 8. мая 1912.

Ч. 2870. Станъ касы вдов. сир. Института

за часть вѣдъ 1. жовтня до 31. грудня 1911.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

Приходъ	Готѣвка		цѣн. папери		Розходъ	Готѣвка		цѣн. папери	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1. Переносъ .	82566	22	339510	—	Пенность . .	—	—	—	—
2. о. Буликъ Никита	20	—	—	—	1. Выдано зъ касы	—	—	—	—
3. о. Гробельскій	—	—	—	—	Листъ Заставный	—	—	—	—
Брониславъ .	230	—	—	—	Банку Ипотечн.	—	—	—	—
4. о. Осѣдачъ Ми-	—	—	—	—	Сер. Е. N. 270. .	—	—	20000	—
хаилъ . . .	300	—	—	—	2. Видано на заку-	—	—	—	—
5. о. Тустановскій	—	—	—	—	пно Листѣвъ За-	—	—	—	—
Кирилъ . . .	230	—	—	—	ставныхъ Земель-	—	—	—	—
6. о. Буликъ Никита	20	—	—	—	ного Банку Ипо-	—	—	—	—
7. Мартиновичъ	—	—	—	—	течного . . .	20000	—	—	—
Григорій . .	80	—	—	—	3. Потручено изъ	—	—	—	—
8. С. С. Василянки	—	—	—	—	скрыту С. С. Ва-	—	—	—	—
въ Перемышляхъ	—	—	—	—	силіянокъ . . .	—	—	1000	—
на счетъ догду	1000	—	—	—		—	—	—	—
9. о. Хомякъ	—	—	—	—		—	—	—	—
Володимиръ .	100	—	—	—		—	—	—	—
10. о. Др. Скобельскій	—	—	—	—	всѣго . . .	20000	—	21000	—
Левъ	300	—	—	—		—	—	—	—
11. о. Пасѣчинскій	—	—	—	—		—	—	—	—
Несторъ . . .	200	—	—	—		—	—	—	—
12. о. Ортинскій	—	—	—	—		—	—	—	—
Юанъ	250	—	—	—		—	—	—	—
13. о. Др. Скобельскій	—	—	—	—		—	—	—	—
Левъ	100	—	—	—		—	—	—	—
14. о. Волошинъ	—	—	—	—		—	—	—	—
Николай . . .	100	—	—	—		—	—	—	—
15. о. Чайковскій	—	—	—	—		—	—	—	—
Теодоръ . . .	200	—	—	—		—	—	—	—
16. о. Гнатковскій	—	—	—	—		—	—	—	—
Емилянъ . . .	40	—	—	—		—	—	—	—
17. За вильсованный	—	—	—	—		—	—	—	—
4 % Листъ Застав-	—	—	—	—		—	—	—	—
ный Банку Ипот.	—	—	—	—		—	—	—	—
Сер. Е. N. 270. .	2000	—	—	—		—	—	—	—
18. Закуплено 4 1/2 %	—	—	—	—		—	—	—	—
Листи Заст. Зем.	—	—	—	—		—	—	—	—
Банку Ипотечного	—	—	20000	—		—	—	—	—
всего	105836	22	359710	—		—	—	—	—
розходъ	20000	—	21000	—		—	—	—	—
Остае	85836	22	338710	—		—	—	—	—

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

Приходъ	Готовка		Расходъ	Готовка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
Переносъ	18145	79	Переносъ	5665	57
1. о. Кручковскій Михаилъ		7 98			
2. о. Пѣхъ Теодоръ		66 41			
3. о. Михаилъ Гичко		4 51			
4. о. Давидовичъ Брониславъ		40 —			
5. о. Левицкій Лаврентій		100 —			
6. о. Ильницкій Володиславъ		253 66			
7. о. Попель Михаилъ		169 77			
всего	18787	92	всего	5665	57
розходъ		5665 57			
остае	13122	35			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

Приходъ	Готовка		Приходъ	Готовка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
Переносъ	43639	39	14. Деканатъ Добромилльскій	220	—
1. Декантъ Белзскій именно зложили по 20 К.: О. О. Селецкій Кирилъ и Ковальскій Іоанъ		40	именно зложили по 40 К. ОО. Лысякъ Мирославъ и Макаръ Стефанъ, а по 20 К. зложили ОО. Полянскій Генрикъ, Лысякъ Володимиръ, Мариновичъ Іосифъ, Долишицкій Миронъ, Ильницкій Северинъ, Балко Василій и Сенечко Іоанъ		
2. о. Бирка Іоанъ		40	15. Деканатъ Сяноцкій	222	30
3. о. Гасько Людвикъ		40	именно зложили: о. Куцерыбъ 34 К. 30 с, о. Саламонъ Викторъ 28 К, а по 20 К. зложили ОО. Полянскій Богданъ, Гамерскій Іоанъ, Сембратовичъ Юліанъ, Грабець Іоанъ, Ясеницкій Петро, Гаранджа Павелъ, Цегеликъ Іоанъ, и Фенякъ Михаилъ		
4. о. Федоровичъ Кароль		40	16. о. Виковичъ Емилианъ	20	—
5. о. Рудаевскій Антоній		40	17. Декаватъ Бирчаньскій	200	—
6. о. Гнатышакъ Орестъ		40	именно зложили по 20 К. ОО. Кузьмакъ Михаилъ, Копыстьянскій Орестъ,		
7. о. Калужняцкій Игнатій		40			
8. о. Гура Даміанъ		40			
9. о. Полянскій Констант.		40			
10. о. Антоневичъ Маріанъ		40			
11. о. Ортиньскій Филаретъ		20			
12. о. Кордасевичъ Анатолий		20			
13. Деканатъ Дрогобыцкій	140	—			
именно зложили Впр. о. Почетный Крылошанинъ Тадей Скородыньскій 40 К. а по 20 К. ОО. Іоанъ Отто, Димитрій Панасевичъ, Антоній Слоньскій, Игнатій Калужняцкій и Скобельскій Теофилъ					

Приходъ	Готѣвка		Приходъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
Савойка Теодоръ, Чучкевичъ Юліанъ, Сембратовичъ Евгеній, Пержило Григорій, Адрияновичъ Леонтій, Солтикевичъ Орестъ, Калужняцкій Орестъ и Жарскій Іоанъ.			25. Деканатъ Яворѣвскій .	80	89
18. Деканатъ Куликѣвскій .	100		именно зложили: о. Цепинскій Евстахій 40 К, о. Волосянскій Іоанъ 20 к. 89 с. и о. Журавецкій Григорій 20 К.		
именно зложили по 20 К. ОО. Телесницкій Димитрій, Мацюракъ Северинъ, Козакъ Теодоръ, Грушкевичъ Константинъ и Гуря Дамянъ.			26. о. Лавровскій Антоній .	20	
19. Деканатъ Дрогобыцкій .	50		27. Деканатъ Яслискій .	60	
именно зложили: о. Грабовенскій Іоанъ 30 К, и о. Куновскій Іерснимъ 20 К.			именно зложили по 20 К. ОО. Габла Димитрій, Охничъ Василій и Левицкій Милонъ, Юрій (двохъ им.)		
20. о. Скоморови гъ Панталеймонъ	40		28. Деканатъ Самбѣрскій .	269	90
21. о. Максимовичъ Григорій	40		именно зложили: о. Лѣсѣкевичъ Іоанъ 47 К. 85 с. о. Витикъ Стефанъ 22 К. 05 с, а по 20 К. зложили о. Рабѣй Францъ, Впр. о. Почетный Крылошанинъ Козаневичъ Левъ, оо Хотинецкій Стефанъ, Мельникъ Іоанъ, Гордынскій Димитрій, Ганасевичъ Іоанъ, Петрыкъ Володимиръ, Баранецкій Сильв. Кордасевичъ Викторъ и Боберскій Николай		
22. о Жовкевскій Антоній .	40		29. Деканатъ Оленицкій .	41	
23. Деканатъ Варяжскій .	220		именно зложили: о. Шведицкій Антоній 21 К, и Федоновичъ Левъ 20 К.		
именно зложили по 20 К. ОО. Лаврецкій Василій, Федоровичъ Карсль, Фартухъ Василій, Котысь Емилианъ, Гиссовскій Петро, Чарнецкій Андрей, Осмакъ Романъ, Трешневскій Емилианъ, Ковшевичъ Михайль, Флюнтъ Зиновій и Смулка Симеонъ.			30. Деканатъ Старосольскій .	195	
24. Деканатъ Канчуцкій .	60		именно зложили по 20 К. ОО. Коростенскій Северинъ, Дуркотъ Михайль, Тымчукъ Іоанъ, Шемердякъ Іоанъ, Олексимъ Василій, Грыцикевичъ Константантъ, Була Михайль, Ольшанскій Іоанъ и Ки-		
именно зложили по 20 К. ОО. Лопатякъ Николай, Пшепорскій Андрей и Венгриновичъ Діонизій.					

Приходъ	Готѣвка		Приходъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
ричиньскій Илія, а о. Лапичакъ Викторъ зложивъ 15 Кор.			Стефанъ, Копыстянскій Корнилій, Гайда Стефанъ, Дутковскій Казиміръ, Дуркотъ Володимиръ, Дуркотъ Максиміліанъ, Мышковскій Іоанъ, Качумунецкій Петро, Мышковскій Маріанъ, Коцыловскій Кирылъ, Пирогъ Даниіль, и Юрчакевичъ Михаилъ.		
31. Деканатъ Мокряньскій вѣдъ о. Михайла Бѣласа.	200				
32. Деканатъ Перемиско-Загородскій именно зложили по 20 К. ОО. Макаръ Антоній, Залескій Василій, Стецишинъ Михаилъ, Борисевичъ Андрей, Кузыкъ Корнилій, Гайлукевичъ Андрей, Рудавскій Інокентій, Кузыкъ Петро, Миколѣйчукъ Мартинъ, Мировичъ Діонизій, Крвавичъ Зенонъ, и Весоловскій Антоній	240		37. Деканатъ Дрогобыцкій вѣдъ о. Антонія Рудавского	20	
			38. Деканатъ Угнѣвскій именно зложили по 20 К.: ОО. Омелянскій Евгений, Логінскій Іоанъ, Мосевичъ Володимиръ, Сиротинскій Іоанъ, Матюкъ Викторъ, Яцѣвъ Антоній, Дѣдицкій Емилианъ, Тарасовичъ Іоанъ, Малецкій Онуфрій, Папшъ Володимиръ и Каровець Григор.	220	
33. о. Мельникъ Артемій	20		39. Деканатъ Нижанковскій именно зложили по 20 К. ОО. Билинскій Емилианъ и Кульматыцкій Юліанъ.	40	
34. Деканатъ Порохницкій именно зложили по 20 К. ОО. Наконечный Андрей, Левицкій Ілія, Гнатышакъ Іоанъ, Андрейчикъ Петро, Падохъ Георгій, Дигдалевичъ Антоній, Бодревичъ Даниіль, Демянчикъ Іоанъ и Хилякъ Анатолий.	180		40. Деканатъ Высочаньскій именно зложили: о. Борковскій Яковъ 21 К, Треневскій Михаилъ 20 К, Морозъ Григорій 3 К. 32 с. и Хтей Алексей 1 К 28 с.	45 60	
35. Деканатъ Мостискій именно зложили по 20 К. ОО. Черлюнчакевичъ Миронъ, Кмищичевичъ Стефанъ, Михаилъ Боднаръ, Перчинскій, Журавецкій Михаилъ и Дуцько Іоанъ.	120		41. С. С. Василіянки въ Перемишли титуломъ $\frac{1}{10}$ зъ 1911 рѣкъ вѣдъ довжного капитала	940	
36. Деканатъ Дуклянскій именно зложили по 20 К. ОО. Скоморовичъ Панталеймонъ, Кисильовскій Филимонъ, Сѣлецкій Александръ, Копыстянскій	300		42. Деканатъ Перемиско-Городскій именно зложили: о. Дацько Михаилъ 41 К, а по	101	

Прихóдь	Готóвка		Прихóдь	Готóвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
20 К. зложили ОО. Михайловъ Даниль, Михальчукъ Іоанъ и Пасѣчинскій Теодоръ.			56. Деканатъ Бѣцкій . . .	315	58
43. о. Федорякъ Антоній . . .	20		именно зложили о. Есипъ Іоанъ 35 К. 58 с, а по 20 К. зложили ОО. Говда Александеръ. Калужняцкій Володимиръ, Мартинович. Орестъ, Тытаръ Іоанъ, Стецишинъ Николай, Теодозій Дуркотъ, Полошиничъ Даниль, Менцинскій Емилианъ, Антонич. Василій, Городецькій Іоанъ, Кошистянскій Климентій. Дуркетъ Іоанъ, Волянскій Стефанъ и Калиновичъ Григорій.		
44. Деканатъ Ярославскій . . . именно зложили по 20 К. ОО. Николай Паславскій и Доронъ Стефанъ.	40		57. о. Хомякъ Володимиръ . . .	668	
45. Деканатъ Бирчанскій вѣдъ о. Калужняцкаго Владислава	20		58. Деканатъ Комарнянскій . . .	621	
46. Меншинскій Леонтій, дажно убѣвченый бѣгословъ.	10		именно зложили: о. Боднаръ Володимиръ 200 К, о. Накловичъ Михаилъ 41 Кор., о. Тымчипинъ Григорій 40 Кор. а по 20 К. зложили ОО. Стецевъ Романъ, Кульчицкій Симеонъ, Гермакъ Казимиръ, Монастырскій Леонтій, Клишь Григорій, Рыхлевскій Володимиръ, Савицкій Андрей, Прухницкій Андрей, Серединскій Теодоръ, Сенета Богданъ, Ковальскій Айталь, Кульчицкій Келестинъ, Косоноцкій Яковъ, Гнатынакъ Корнелій, Царевичъ Гервазій, Онышкевичъ Стефанъ и Борысъ Симеонъ.		
47. о. Дуцько Юліанъ	40		59. % вѣдъ Листѣвъ Заставныхъ Галицкаго Товариства Кредитоваго Земскаго у Львовѣ за II-ій пѣврѣкъ 1911	4548	02
48. Гумецкій Юліанъ	40				
49. о. Ковальчинъ Іоанъ	20				
50. о. Минчакевичъ Тадей	20				
51. о. Зубрицкій Михаилъ	20				
52. Деканатъ Перемыско-Городскій . . . . . именно зложили О. Несторовичъ Левъ 41 К, а по 20 К. ОО. Совѣтники Копко Максимъ и Чабанъ Назарій.	81				
53. % вѣдъ Листѣвъ Заставныхъ ч. V. упривілеюваного акційнаго Банку ипотечнаго у Львовѣ за II-ій пѣврѣкъ 1911	1126				
54. о. Кошель Іосифъ	20				
55. о. Крайчикъ Ілля	20				

Приходъ	Готѣвка		Приходъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
60. % вѣдъ Листѣвъ Застав- Банку Краевого у Львовѣ за II-гій пѣврѣкъ 1911 .	569	28	о. Панасемичъ Дмитрій 6 К. 68 с, а по 20 К. зложили ОО. Лавровскій Антоній Гучко Василій, Пизьюръ Андрей, Ильни- цкій Іоанъ, Татомиръ Ми- хаиль, Коростеньскій Во- лодимиръ, Отто Іоанъ, Яцѣвъ Александеръ, Чай- ковскій Кирилъ, Хиякъ Стефанъ, Лазурко Петро и Дашкевичъ Іоанъ.	.	.
61. Деканатъ Нижанкѣвскій вѣдъ о. Федева Іоана .	17	—	66. о. Саламонъ Онисимъ .	20	—
62. Деканатъ Судово-Вишени- скій . . . . . именно зложили: о. Шпилька Панталей- монъ 61 К. 56 с, о. Кон- драцкій Василій 43 К 15 с, о. Савула Теодоръ 30 К. 66 с, о. Кушнѣръ Николай 20 К. 75 с, о. Литыньскій Миронъ 10 К, а по 20 К. зложили ОО. Тыховскій Левъ, Пасѣ- чиньскій Кирилъ и Кру- ликовскій Іосифъ.	267	12	67. Фундація бл. п. Іоана Лавровского за рѣкъ 1911	2000	—
63. Деканатъ Дрогобыцкій вѣдъ о. Созаньского Вла- дислава.	20	—	68. П. Т. Члены Высокопре- подобной и Всесвѣтлѣй- шой гр. кат. Капитулы Перемьской	300	—
64. Деканатъ Жукотыньскій . именно зложили: о. Ка- линичъ Емилианъ 40 К, а по 20 К. зложили ОО. Яремкевичъ Василій, Го- сподаревскій Іоанъ, Клю- ка Володимиръ, Полян- скій Александеръ, Левиц- кій Володимиръ, Кончило Викторъ, Присташъ Илія, Фидыкъ Василій, При- сташъ Юліанъ и Мухна- цкій Яковъ.	240	—	69. Деканатъ Любачѣвскій именно зложили: по 20 К. ОО. Сороке- вичъ Іоанъ, Савчинъ Ан- тоній, Гарасовскій Тео- филъ, Козѣй Констан- тинъ и Метеля Северинъ.	100	—
65. Деканатъ Дрогобыцкій . именно зложили по 30 К. ОО. Грабовеньскій Іоанъ и Гоцкій Алексей; о. Ан- тоній Слоньскій 27 К. 35с.	334	03	70. о. Касюракъ Евстахій .	20	—
			71. % вѣдъ капиталѣвъ зло- женныхъ на книжочкахъ Щадничихъ — за р. 1911	4253	92
			72. % вѣдъ 3 % Листѣвъ За- ставныхъ Общо-Австрий- ского Кредитового Заве- деня и 4 1/2 % Листу За- ставного Банку		

Приходъ	Готѣвка		Розходъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
Ипотечного Ser. A. Nr. 25102 за рѣкъ 1911. . .		97 20	1. Переносъ	35775	11
			2. Вдовамъ и сиротамъ передатокъ	1886	50
всего	63731	91	3. Печатни за протоколъ и друки	291	—
розходъ	38609	21	4. Штемпль на квиты за купона	20	—
			5. Переказы почтові	3	—
остае	25122	70	6. Меркуръ за р. 1911.	—	—
			7. Ремунерація за дѣловодство канцелярійне службы за II. пѣврѣкъ	3 60	—
				630	—
			всего	38609	21

П О В Т О Р Е Н Е .

Дня 31. Грудня 1911 мае бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный	готѣвка	85.836 К. 22 с.,	цѣнный папери	338.710 К — с.
II. » резервовый	»	13.122 » 35 »	»	» — »
III. » розпорядимый	»	25.112 » 70 »	»	» — »

Всего готѣвкою 124.081 К. 27 с., паперами 338.710 К. — с.

Вѣдповѣдно до того справоздана найдено въ касѣ:

I) Въ цѣнныхъ паперахъ	338.710 К. — с.
II) 1. на книж. щадничихъ	»Вѣры« Ч. 1592 9422 К. 46 с.
2. » » »	» » 2466 4945 » 97 »
3. » » »	»Нива« » 17 6450 » 38 »
4. » » »	»Руской Щадницѣ« » 160 20000 » — »
5. » » »	» » » 345 14316 » 73 »
6. » » »	» » » 378 20000 » — »
7. » » »	» » » 2287 13267 » 63 »
8. » » »	» » » 2354 17014 » 62 »
9. » » »	» » » 6497 2811 » 80 »
10. » » »	» » » 6681 421 » 28 »
11. готовыми грѣшми	15430 » 40 »
Всего	124081 К. 27 с.

С. Мацюракъ
секретарь.

М. Подолинскій
предсѣдатель

М. Колно
касирь.

Станъ касы вдов. сир. Института

за часъ вѣдъ 1. сѣчня до 31. марта 1912.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

Приходъ	Готѣвка		цѣн. паперн		Розходъ	Готѣвка		цѣн. паперн	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1. Переносъ	85836	22	338710	—	—	—	—	—	—
2. о. Ортыньскій Іоанъ	150	—							
3. о. Чичиловичъ Симеонъ	200	—							
4. о. Копыстяньскій Стефанъ	60	—							
5. о. Мигаль Василій	100	—							
6. о. Гамерскій Іоанъ	120	—							
7. о. Пляцко Іоанъ	400	—							
8. Листъ Заставный Банку Земельного			100						
всего	86866	22	338810						
розходъ	—								
остае	86866	22	338810						

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

Приходъ	Готѣвка		Приходъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	13122	35	8. о. Кмитъ Поліевктъ	20	—
2. Деканатъ Старосамбѣрскій вѣдъ о. Козаневича Евгенія	20	—	9. Деканатъ Потелицкій	83	10
3. о. Струсевичъ Александеръ	100	—	именно сложили по 20 К. О. О. Саламонъ Левъ, Сиротинскій Викторъ, Тустановскій Льонгінъ и Леонтовичъ Адриянь, а надто сложили о. Гѣрнякъ Михаилъ 2 К. 10 с. и о. Колпачкевичъ Антоній 1 К.		
4. о. Лехицкій Захарія	20	—	10. о. Лазорищакъ Миронъ	22	10
5. Деканатъ Бѣцкій вѣдъ о. Подляшецкого Петра.	20	—	11. Деканатъ Затварницкій	82	59
6. о. Дръ Мышковскій Титъ	30	—			
7. Деканатъ Яслискій вѣдъ о. Грабца Теодора	20	—			

Приходъ	Готѣвка		Приходъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
именно зложили: о. Яро- севичъ Іоанъ 21 К, Скроц- кій Михаилъ 20 К. 49 с. Кмицикевичъ Савинъ 1 К. 10 с, а по 20 К. зложили О. О. Була Николай и Ко- тысъ Атанасій. —			20. Яремкевичъ Юліанъ .	20	
12. Деканатъ Мокряньскій .	285		21. Деканатъ Дукляньскій вѣдъ о. Чеснока Захарін	21	
именно зложили о. Децко Андрей 120 К, о. Плятекъ Юліанъ 25 К, а по 20 К. зложили ОО. Созаньскій Іоанъ, Хотинецкій Кон- стантинъ, Савицкій Петро, Чижевичъ Симеонъ, Ки- шикъ Стефанъ, Вислоцкій Игнатій и Лещишакъ Ни- кифоръ.			22. Деканатъ Жукотыньскій вѣдъ о. Максима Калинича.	20	
13. о. Венгриновичъ Володи- миръ зъ Бѣлича горѣшного	20		23. о. Яхно Яковъ . . .	21	10
14. Деканатъ Добромильскій	80		24. о. Левицкій Лаврентій .	70	
именно зложили по 20 К. ОО. Гумецкій Юліанъ, Гукевичъ Алексей, Бур- мичъ Николай и Ильниц- кій Северинъ.			25. о. Габлинскій Петро .	20	
15. Деканатъ Высочаньскій .	42	14	26. Деканатъ Мостискій .	40	
именно зложили по 20 К. ОО. Хтьей Алексей и Ка- сюракъ Евстахій, а о. Ва- хнянинъ Емилианъ зло- живъ 2 К. 14 с.			именно зложили по 20 К. ОО. Тиховичъ Іосифъ и Глушкевичъ Теофілъ.		
16. о. Лѣщиньскій Іосифъ .	20		27. Деканатъ Угнѣвскій вѣдъ о. Алексея Брунца.	20	
17. Деканатъ Яворѣвскій .	103	20	28. о. Чичула Іоанъ . . .	32	50
именно зложили: о. Край- чикъ Емилианъ 23 К. 20 с, а по 20 К. ОО. Головка Іоанъ, Ольшаньскій Вале- ріанъ, Маренинъ Стефанъ и Качмаръ Іоанъ.			29. Деканатъ Судово-Вишень- скій вѣдъ о. Мирона Ли- тиньского	100	
18. о. Кузычъ Василій .	150	80	30. о. Исайчикъ Романъ .	344	23
19. о. Чичиловичъ Симеонъ .	667		31. Деканатъ Балигородскій вѣдъ о. Щирѣи Михайла.	20	
			32. о. Валюхъ Іоанъ . . .	53	94
			33. Деканатъ Сокальскій .	40	
			именно зложили по 20 К. Вир. и Всесв. Почетный Крылошанинъ Дръ Ле- вицкій Василій, и о. Ка- линьскій Іоанъ.		
			34. о. Брилинскій Іоанъ .	83	32
			35. Деканатъ Яворѣвскій .	40	
			именно зложили по 20 К, О. О. Яремкевичъ Лука. и Подлускій Петро.		
			36. о. Мацюракъ Володимиръ.	35	78
			37. о. Несторовичъ Николай.	650	

Приходъ	Готѣвка		Розходъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
38. Деканатъ Самбѣрскій именно зложили по 20 К. О. О. Лисѣкевичъ Іоанъ, Бережницкій Алексей и Билиньскій Юліанъ.	60		1. Зворотъ побраныхъ вѣдъ Корнили Хиякъ	255	
39. Деканатъ Дрогобыцкій именно зложили о. Хи- лякъ Антоній 40 К, а по 20 К. ОО. Лазурко Пе- тро, Ільницькій Іоанъ и Дашкевичъ Іоанъ.	100		2. Эквивалентъ	313	10
40. о. Кмитъ Поліевктъ	8	33	3. Зворотъ рѣчныхъ датковъ по рѣшеню Общого Со- брана зъ 23/1 1912	334	
41. о. Юзвякъ Михаилъ зъ Броницѣ	45	52	4. До фонда розпорядимого	5000	
42. о. Несторовичъ Николай	20				
43. Менциньскій Леонтій	10				
44. Ковальчинъ Іоанъ	25				
45. Деканатъ Высочаньскій вѣдъ о. Криницького Ан- тонія	20				
46. о. Кульматицкій Софронъ	100				
			всего	5902	10
всего	169	37			
розходъ	5902	10			
остае	11034	90			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМИИ.

Приходъ	Готѣвка		Приходъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Перенось	251	2270	5. Ихъ Ексцеленція Преосвя- щеннй Епископъ Киръ Константинъ	200	
2. о. Козаневичъ Анатолий	40		6. Деканатъ Высочаньскій именно зложили по 20 К.	140	
3. о. Горницкій Вочодимиръ	20				
4. о. Шведзицкій Антоній	20				

П р и х о д ъ	Готѡвка		Р о з х о д ъ	Готѡвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
ОО. Шихъ Игнатій, Гомза Емиліянъ, Янговъ Петро, Трешневскій Михаилъ, Петровскій Михаилъ, Ва- хнянинъ Емиліянъ и Кор- дасевичъ Анатолій.			1. Вдовамъ и сиротамъ за рѡкъ 1911 съ милости- нею въ высотѣ 1500 К.	29167	16
			2. Передатокъ на рѡкъ 1912.	1700	—
7. о. Моравскій Еронимъ .	40	—	3. Издержки комисіи пкон- трующей	90	—
8. о. Черевко Іоанъ	20	—	4. Служба Консисторіи по рѣшенію Общого Собраня	15	—
9. % вѡдѣ капиталу зложе- ногого въ Банку Земель- номъ гипотечномъ	41	40	5. Порто почтове	26	94
10. о. Дуркотъ Іоанъ зъ Клим- кѡвки	60	—	всего	30999	10
11. о. Дуркотъ Іоанъ зъ Климкѡвки	40	—			
12. о. Ганасевичъ Іоанъ . . .	40	—			
13. о. Романецъ Григорій . .	40	—			
14. о. Филимовичъ Іоанъ . .	40	—			
15. о. Макаръ Антоній	40	—			
16. о. Ясеницкій Кипріянъ . .	40	—			
17. о. Стукачъ Павло	40	—			
18. о. Романецъ Григорій . .	20	—			
19. о. Ковальскій Володимиръ	20	—			
20. Изъ фонда резервового для доповненя роздѣльной квоты	5000	—			
всего	31024	10			
розходъ	30999	10			
остае	25	—			

П О В Т О Р Е Н Ё.

Дня 31. Марта 1912 має бути въ касѣ:

I.	Фондъ коренный	готѣвка	86.866 К.	22 с., цѣнный папери	338.810 К	— с.
II.	» резервный	»	11.034 »	90 » » »	— »	— »
III.	» розпорядимый	»	25 »	— » » »	— »	— »

Всего готѣвкою 97.926 К. 27 с., паперами 338.810 К. — с.

Вѣдновѣдно до того справозданя найдено въ касѣ:

I)	Въ цѣнныхъ паперахъ	.	.	338.810 К.	— с.
II)	1. на книж. щадничихъ	.	.	»Вѣры«	Ч. 1592 9422 К. 46 с.
	2. » » »	.	.	»	» 2466 4945 » 97 »
	3. » » »	.	.	»Нива«	» 17 6450 » 38 »
	4. » » »	.	.	»Руской Щадницѣ«	» 2354 5014 » 62 »
	5. » » »	.	.	»	» 378 20000 » — »
	6. » » »	.	.	»	» 6497 2811 » 80 »
	7. » » »	.	.	»	» 160 20000 » — »
	8. » » »	.	.	»	» 2287 13767 » 63 »
	9. » » »	.	.	»	» 245 14316 » 73 »
	10. » » »	.	.	»	» 6681 421 » 28 »
	11. готовыми грѣшми	.	.	.	775 » 25 »
	Всего	.	.	.	97926 К. 12 с.

С. Мацюранъ
секретарь.

М. Подолинскій
предсѣдатель

М. Копко
касієрь.

Вѣдъ Еп. гр. кат. Консисторіи

Перемишль, дня 16. цвѣтня 1912.

Ч. 26.

Ч. 2035. Въ справѣ книги церк. „Трефологіонъ.“

Вѣл. Сеніоръ Ставропігійского Института въ Львовѣ просить о оголошене слѣдующого:

»Ставропігійскій Институтъ вже отъ нѣскольконадцять лѣтъ рѣшилъ печатати для нашихъ церквей книгу „Трефологіонъ“.

Вслѣдствіе сего, мизувшого года порозсылавъ Институтъ до Впр. Отцѣвъ Парохѣвъ яко настоятелей приходѣвъ приглашеніе до предплаты на сію книгу взглядно о извѣщеніе, которіи церкви не посѣдають сей книги церковной. На жаль мимо истеченія долшого времени дуже мало церквей понадсылало заказы на „Трефологіонъ“ взглядно извѣстило, що не посѣдають сей книги.

Позаяк накладъ сей книги потребує выдатковъ около нѣсколькдесять тысячъ коронъ, протое звертається Ставропигійскій Институтъ до Всесвѣтлѣйшой и Впреподобной Консисто́ріи съ умильнымъ проше́ніемъ о возване въ епархіальныхъ вѣдомостяхъ Впр. Отповъ Пароховъ о надослане за посре́дствомъ Консисто́ріи списовъ дотычно Трефологіона а именно которіи церкви не посѣдають сей книги.

Неменше упрашає ся тоже о заво́зване Впр. О. Пароховъ до повѣдомленя, которіи церкви не посѣдають може Минеи великой въ дванадцати книгахъ и св. евангелія въ маломъ или великомъ форматѣ.

Одержаніи извѣстія о недостатку повысшихъ книгъ изволить Всесвѣтлѣйшая Консисто́рія надослати якъ найскорше Ставропигійскому Институту.

Поручає ся проте Всч. О. О. Деканамъ заняться сею справою и поручити Всч. О. О. парохамъ до 4 недѣль прислати Всч. декан. урядови завѣдомлене чи потребує одной изъ наведенныхъ печататися маючихъ книгъ по чомъ Всч. ОО. Деканы пришлють ти замовленя до Еп. Консисто́ріи.

Водъ гр. кат. Еписк. Консисто́ріи

Перемышль, дня 17. мая 1912.

Ч. 27.

Ч. 1168. Выказъ жертвъ вплынувшихъ на будову церкви філ. въ Вольцѣ росновской.

На вѣдзвы розѣсланіи давнѣйше и оголошеня въ часописяхъ зволили ласкаво дальше прислати жертвы на сю цѣль черезъ Руску Щадницю въ Перемышли (чеками ч. 2045) або просто до рукъ підписаного слѣдуючій жертводателѣ въ коронахъ:

1909 р. Спѣлка оц. и поз. въ Наконечномъ 45, Иванъ Быкъ 1, Иванъ Крегуль 0'80, Чолачъ Григ. 1, Проказа Мих. 1, Мих. Бздырь 2, М. Бординьска 4, Лазаръ Бликъ 0'70, Чолагъ Петро 1, Шпінтакъ Мар. 1, Вендза Н. 1, Кунанецъ Н. 1, Маланякъ Н. 1, Данило Н. 1, Кожтюкъ Ол. 1, Порикасъ Алекс. 1, Бикъ Катер. 1, Біжокъ Анна 1, Мацина Евфр. 1, Гула Сим. 1, Смукъ Онуф. 1, Бодьо Иванъ 1, всѣ зъ Наконечного. Монастирь въ Яворовѣ 2'40, Вікт. Туряньска Порудно 1'20, А. Маренинъ Яворовъ 1'60, Марія Селецка Яворовъ 4.

1910 р. Н. Н. лѣсничій зъ Гукѣвъ 4. Стар. Дубчуки 1, О. Петро Павлюкъ Давыдковицѣ 2, Кузичъ Стеф. 1, Обухъ Дмитро 1, Смукъ Стефанъ 1, Хархалѣсъ Ів. 1, Маркизь Гриньо 1, Линда Дмитро 1, Шпінтакъ Ник. 1, Чанельскій

Ілько 1, Бѣжокъ Анна 1, всѣ зъ Наконечного. Никола Гула за Тацку Кухаръ зъ Порудна 10, Стефанъ Клебанъ зъ Америки 100 К. (сто), Боднаръ Мих. 1, Бздиръ Іванъ 1, Обухъ Алекс. 1, Крегуль Теод. 1, Гула Теодоръ, 1, Никола Мацула 4, Никола Марія Фітукало 50 К, Андр. Цигайко Білякъ 120 К (стодвайцятъ) Іванъ Линда Гриньковъ 100 К. (сто) всѣ зъ Наконечного. Дрѣбными жертвами вѣ касѣ Спѣлки 12, Спѣлка вѣ Наконечномъ зъ зыску 40, М. Т. 1, Анаст. Кіссльнгеръ 1, Стеф. Хархалѣсъ 1, Стефанъ Іликъ 1, Н. Романикъ 1, М. Т. 1, Теодоръ Біжокъ 1, Теод. Шпитакъ 1, Мих. Лялюкъ 1, Теод. Менюкъ 1, Быкъ Ева 1, Дулепа Андр. 1, Кунаецъ Н. 1, Клебанъ А. 1, Мацула Н. 2, дрѣбнѣи жертви 3, всѣ зъ Наконечного. П. Климковичъ Миронъ Бжозовъ 3'10 (ц. к. Судія), Товариство Св. Ап. Петра 1000 К, (тысячъ) Катюкъ Ол. 1, Назаръ Гр., 1, Духничъ Петро 1, Быкъ Ів. Сеньк. 1, Дмитро Циганко 1, Линдаидръ 1, Хомікъ Ник. 1, Фітика Анд. 1, М. Т. 1, Сеникъ Вас. 1, Козакъ Мих. 1, Гула Сень 1, Бздыръ Андр. 1, Обухъ Петръ 1, Хархалѣсъ Н. кад. 1, Линда Ник. 1, Куцель Фр. 2, Іорочко Хор. 2, Быкъ Вас. 1, всѣ зъ Наконечного. Ігнатій гр. Ледоховскоій зъ Краковця 20 К.

1911. ОО. Ем. Давидовичъ Тартакѣвъ 2, Грешневскоій Опарѣвка 1, Ур. парох. Глудно 1'40 Селецкоій Жужель 2, Менѣцьнскоій Маластѣвъ 2, Теод. Крушинскоій Боянецъ 2, П. Княжинскоій, Тысовиця 1'20, Гр. Романецъ Орове 1, Ур. парох. Бенѣова 3, Ур. парохъ. Лосе 4, Монастиръ ОО. Гас. Жовква 5, Мир. Усѣкоій Пяткова 1, Вас. Лаврецкоій Варяжъ 1, Іл. Туна Чорна 2, Созанскоій В. Летня 2, А. Венгриновичъ Смѣльна 3, Ур. парох. Тарнавка 1, Петрикъ Бабина 1, Рыбакъ Настащинъ 2, Н. Сорокевичъ Щутковъ 1, Теоф. Мусѣй Руданѣ 1, Ант. Лавровскоій Болехѣвицѣ 2, Левъ Федоновичъ Жапалѣвъ 1, Сим. Чижевичъ Лужокъ дол. 10, В. Чернѣцкоій Дыковъ стар. 2, Гр. кат. Ур. пар. Куличковъ 3'56, Зубрицкоій Перемышль 2. Марыновичъ Гѣйско 2, Ур. пар. Явѣрникъ рус. 3, К. Грушкевичъ Куликѣвъ 2, А. Твердохлѣбъ Олешичѣ 2, А. Хилякъ Кропивникъ 1, Дашкевичъ І. Тустановичѣ 10, Венгриновичъ Крецовъ 4, Прокуратъ Жовтанѣ 2, Чичиловичъ Кобыльниця 2, Гайдукевичъ Яксманичѣ 1, Черкавскоій Дахнѣвъ 1, Монасгиръ О. О. Вас. Лавровъ 5, Левицкоій Сокаль 5, Пасѣчинскоій Макуновъ 2, Осмакъ Ром. Тудорковичѣ 2, Кордасевичъ Тучапы 2, Ивановскоій Модрычъ 1, Бережницкоій Черхава 3, Олексинъ Ляпки мур. 2, Комарницкоій Лысець 1, Стояловскоій Явора 4, Негребецкоій Бандровъ 3, Урядъ парох. Желдець 3, Андрейчикъ Крамарѣвка 1, Ур. пар. Цеперѣвъ 1'20, Паньковскоій Львѣвъ 2, Ур. пар. Рышня 1, Полянскоій Головецко 4'06, Федоронько Ст. Снявка 3, Райнеровичъ Вороблячинъ 5, Волошинскоій Вербяни 10, Заремба Теплицѣ 3. Константиновичъ Сянѣкъ 2, п. Пирѣгъ Марія Тиханя 1, Ляврецкоій Добрачинъ 7, Куманѣцка Святкова 4, Бордунъ Выкоты 1, Куцернѣвъ Сѣнява 4, Ур. пар. Мысцова 3, Антоничъ Мацина 4, Козловскоій Поворозникъ 4, Церковъ Залокотъ 2, Яцѣвъ Махнѣвъ 1, Гришикевичъ Старасѣль 2, Добрянскоій Волосянка 1,

Стцишинъ Валява 6, Церковъ въ Нов. селѣ 5, Венгриновичъ Завадка 2, Тиховскій Молошковичѣ 2, Ур. пар. Гордыня 1, Феденичъ Улазѣвъ 1, Ур. пар. Башня дол. 2, Ур. пар. Михалевичѣ 2⁵⁰, Коццловскій Тылява 3, Гр. кат. церковь Мшанецъ 1, Ясеницкій Туре 7, Кордасевичъ Блажѣвъ 1, Маланякъ Миликъ 2, Гладышъ Солинка 3, Мухнацкій Ханѣвъ 5, Ковальскій Скоморохи 1, Рабѣй Самбѣръ 2, Яцишинъ Рыпянка 3, Церковъ Поляны Суров. 1, Сѣчинскій Лук. Мшана 1, Гаралевичъ Чернѣвъ 1, Ильницкій Торчиновичѣ 1, Стрѣлобицкій Янѣвъ 2, Парохія Вербѣвъ 3, Сеныкъ Бережниця Кор. 1, Др. Яремко Львѣвъ 2, Парохія Баранчичѣ 1, Бучко Ладанѣвъ 1, Пилинецъ Сухорѣче 2, Гарасимовичъ Топорѣвъ 2²⁰, Бѣлякъ Стѣнка 1, Ур. пар. Фрага 2, Гоцкій Острѣвъ 1, П. Студыньска Л. Скнилѣвъ 1, Баковичъ Лысиничѣ 1, Венгриновичъ Кречовичѣ 1, Ур. пар. Вислокъ гор. 5²⁰, О. Кобыляньскій Львѣвъ 1, Ур. пар. Домажиръ 3, Ур. пар. Махнѣвъцѣ 2, Юзычинскій Острѣвъ 2, Бачинскій Глиняны 1, Погорецкій Бродки 1, Цегельскій Подусѣвъ 1, Ур. пар. Чашинъ 2, Горчинскій Болотня 1, Банахъ Сулимѣвъ 1, Пелехъ Толщѣвъ 3, Кинасевичъ Пѣдгородѣ 1, Габла Радощицѣ 5, Барычко Щирецъ 1, Шведзицкій Старесело 1, Тиховичъ Щирецъ 1, Церковъ Прелуки 3, Церковъ Чижикѣвъ 2, Куновскій Кривка 4, Иванецъ Ремѣнѣвъ 2, Дуткевичъ Дубе 1, Скоморовичъ Диниска 2, Ур. пар. Чанижъ 2, Церковъ Завадка ад Дукля 1, Ур. парох. Урманъ 2, Манастирска Голе 2, Ур. пар. Яслиска 2.

Складаючи сердечну подяку за тѣ численнѣ жертвы, подаю до вѣдомости що на бѣльше якъ 4.000 вѣдозвѣ зволило прислати жертвы около 380 отцѣвъ. Отже ще много дуже много собратѣвъ призабули на насъ . . . Отже ще прону дуже, звольте ласкаво винайти мѣжь паперами чекъ и выписати бодай 1 Кор. — а зъ того заробить ся сума кѣлька тысячъ К. Нѣхто не буде бѣднѣйшій, а мы будемо мали помѣчь до дѣла богоугодного — конечного — а безъ помочи загалу не можливого до здѣйсненя якъ вже добре Высокопреподобнѣ Отцѣ знають — а що и узнало товариство Св. Ап. Петра и надѣлило насъ запомогою великою бо въ сумѣ 1000 К. — за що такожъ особливо ще складаю подяку. Се позиція на «кресахъ», церковъ мусить станути и то вже сего року конечно.

Стара поставлена въ роцѣ 1718. розширена въ роцѣ 1801 — а не може помѣстити бѣльше якъ 100 осѣбъ. Часъ вже їй усгупити новѣй, бодай троха бѣольшой. Тожъ ще разъ поручаю ся ласкавої жертволюбивости всѣхъ, котрымъ на серци добро нашего народу и св. обряду. — О. Вол. Венгринович. Наконечне п. Яворѣвъ.»

Ч. 28.

Ч. 2933. О жертвахъ на будову юв. Захоронки им. о. Марк. Шашкевича въ Яворѣвъ.

»Вид чотирох вже лѣт думаетъ Яворѣвска интелгенція и поважнѣйші мѣщани

о Захоронці. Та щож, коли конечнійші і нагльйші справи, а то приватна гімназія і бурса, оказали ня так пекучими, що ніхто не міг о Захоронці і подумати. Аж знова ми оглянули ся, і побачили, що чомусь-то все нам »судило ся послідними бути«. Перед чотирма роками Поляки заскочили нас гімназією, а тепер випередили нас своєю Захоронкою і так все ми мусимо їх слідом іти.

Та тут в тім длі не ходить нам о жадну конкуренцію, а ходить нам виключно о наші діти, бо ті діти такь марнують ся, так нидіють, так вянуть, що на правду страшно і моторошно робить ся на згадку будучности нашої. Хто хоче нинішню, правдиву, національну мізерію, хто хоче представити собі живий обряд нужди, нехай подивить ся на маломіщанську, нужденну, хочби і яворівську дїтвору. Як дикий бурян росте без найменшої опіки і надзору. О якимсь вихованю, о тім, щоб та дїтвори почула щось гарне, шляхотне, боже, щоб хтось взяв її за руку та очищене, обмите, зачісане і охарене повів до божого дому, о молитві сьвятій і розумній — о тім всім — нема навіть бесіди.

Від рана до ночи або тяжких проклонів слухає, або голе, босе і голодне улицями гонить і крики строїть. І щож з тої занедбаної дїтвори буде? Що виросте? — питаємо. Мусимо її вирвати з тої страшної атмосфери, мусимо її подати поміч, мусимо тою нещасною дїворою заняти ся і заопікувати ся, нехай не нидіє, нехай не пеує ся, бо дивити ся як народний цвіт вяне і не ратувати його, єсть тяжкім гріхом перед Богом і перед суспільністю.

Мусимо еще в тім році здвигнути для неї приют-Захоронку, яка має бути ювілейною Захоронкою імени Воскресителя Галицької Руси, о. Маркіяна Шашкевича. Маємо вже прекрасний город півтора-морговий, дарований одним із поважних, яворівських міщан, маємо і децо троха грошей і хочемо забирати ся до будови дому, деби могли замешкати С. С. Служебницї і діти наші, осібно хлопці а о сібно дівчата.

Дорогі нам і Всечесні Отці! Ви найкрасше знаєте нужду нашого народа, бо з ним живете, тому то до Вас найрадзе звертаємо ся і Вас усердно просимо: Не відмовте нам, а жертвуйте, що можете, на першу в Галичині »Ювілейну Захоронку ім. о. Маркіяна Шашкевича« в Яворові, бодай одним відправленим акафистом послужить нам, а зглядно опуценим, маломіщанским дітям, а Господь Наймилосердїйший стократно надгородить, так як Сам нас запевнив: »Щосьте одному із менших моїх братів вчинили, менісьте вчинили!« Яворів дня 15. цвітня 1912. о. Лев Левицький парох, о. Стефан Білинський сотрудник.»

Повысшу відозву поручає ся горячо ласкавой жертвенности всч. духовенства и вѣрнымъ нашої Епархїи.

Водъ гр. кат. Еп. Консистерїи.

Перемышль дня 24. цвѣтня 1912.

о. Іоанъ Стрыйскій

Канцлеръ.

† КОНСТАНТИНЪ

Епископъ

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХІИ.

Рѣнь 1912.

Выдано 28. червня.

Ч. VI.

Ч. 29.

Ч. 5075. Въ справѣ поѣздки на евхаристійный зѣздъ въ Вѣдни.

Зѣ покликѣмъ на Наше Архіерейске посланіе о евхаристійномъ зѣздѣ въ Вѣдни зѣ 12 мая 1912 Ч. 151/орд. (Вѣстникъ епарх. Ч. V) подаемо до вѣдомости Всеч. Клира и вѣрныхъ нашої епархіи слѣдуючу вѣдозву епархіяльного Комітету дотычно сего зѣзду:

В О Д О З В А.

Въ дняхъ 10.—15. вересня вѣдбуде ся у Вѣдни Евхаристійный Конгресъ. Католицкій свѣтъ ладить ся обходити велике торжество поклону Божественному Учителеви и Основатилеви Христіяньства утаеному въ Пресв. Евхаристіи.

Пѣдготовленя до Конгресу ведуть ся въ рѣжныхъ въ сѣи цѣли потворенныхъ комітетахъ, — пишуть ся книжки, розправы, рефераты про Найсв. Тайну Евхаристіи, — научнй и популярнй трактаты, — готовлять ся промовы, выклады, — гуртують ся кружки, завязують секціи; — сотки и тысячки рѣжныхъ католицкихъ народѣвъ зголошують свою участь, — мѣжь ними найзнаменитшй люде науки и знаня, члены найвысшихъ родѣвъ, всѣхъ станѣвъ и верствъ, ученй и простй, молодѣжь універзитѣтѣвъ, середныхъ и народныхъ шкѣлъ, робѣтники и селяне.

Тая рѣжнороднѣсть учасникѣвъ Евхаристійного зѣзду, тая рѣжнород-

ність формъ, якими бажає вѣруюча частина людского роду звеличити свого Спасителя и Бога, — дає вымовне свѣдоцтво одушевляючої солідарности и єдности, а такожъ дуже потѣшаючій доказъ, що идеали христіанства живуть могутимъ житемъ въ серцяхъ міліонівъ.

З'їздъ має заманіфестувати явно, що на противъ табору лож и гордості — стоить непохитно и премогуcho незворушна скала вѣры, церковъ правды, красує ся прапоръ чесноты, — стоить таборъ Христа, котрого поклонники держать ся свѣтла св. вѣры, та вмѣють добути зъ себе реальну силу живої, дѣяльної релігійности и любви для Христа Бога.

Евхаристійні Конгреси, — подобно якъ и всѣ инші обявы релігійного життя, — покрѣпляють и підносять вѣру та чесноту у практикуючихъ христіанъ, — будять побожність и релігійне успособлене у христіанъ рѣвнодушныхъ, — мертвыхъ членівъ Церкви воскрешають. Сотки тысячѣвъ людей перенятыхъ одною святою идеєю вѣры и побожности злученыхъ духово тими самими чувствами зглядомъ Иисуса Христа, тымъ самымъ одушевленемъ для правды, — котрі нужно заявляють свою горячу любовь и складають свій глубокий поклонъ Найсвятѣйшому Добру, — вшлядають могуто на кожного видця-учасника и заохочують его та порывають до такої-жъ самої побожности, неустрашимости и живої релігійности.

Въ цѣли з'організованя якъ найчисленнѣйшого паломництва зъ всѣхъ верствъ рускої суспѣльности нашої Епархіи на Евхаристійный Конгресъ до Вѣдня, — завязавъ ся за починомъ Его Ексцеленціи Преосвященнаго Епископа Константина въ Перемишли тѣснѣйшій комітетъ.

Въ имени того комітету звертаємо ся отсимъ до всѣхъ вѣрныхъ Перемискої Епархіи зъ горячимъ зазывомъ до участи въ XXIII. мѣжнародномъ Евхаристійномъ Конгресѣ у Вѣдни.

При сѣй нагодѣ мусить и нашъ народъ дати прилюдне свѣдоцтво своєї релігійної идейности та живої вѣры. Тамъ посередъ культурныхъ католицкихъ народівъ входячихъ въ складъ великої вселенської Христової Церкви є мѣсце и для насъ. На такомъ рѣдкомъ мѣжнародномъ святѣ не смѣе насъ не доставати.

Тому просимо въ особности Всч. оо. деканівъ и парохівъ мѣсть зъ осядкомъ Староствъ и Судовъ повѣтовыхъ заняти ся **заразъ** справою Конгресу.

Належало бы тому повѣдомити про нашу вѣдозву всѣхъ ОО. содеканальныхъ, свѣцку интелігенцію, мѣщанъ и селянъ та заохотити ихъ до участи въ паломництвѣ. ОО. деканы зглядно парохіи мѣсть могли бы принимати зголошеня участниковъ у своихъ деканатахъ чи парохіяхъ и имена ихъ разомъ зъ належитостію за карту участи въ означеномъ речинци надѣслати.

Кошта участи въ Конгресѣ суть такі:

I. 1) За карту їзды звичайнимъ особовымъ поїздомъ въ III., II. и I. класѣ

платить ся половину належитости за карту поспѣшного поѣзду дотычної клясы; отже ѣзда зъ Перемишля до Вѣдня буде коштувати въ III. клясѣ 15 К. 85 с., въ II. клясѣ 25 К. 90 с., (тамъ и назадъ III-ою клясою: 31 К. 70 с., II-ою клясою 51 К. 80 с.)

2.) За карту ѣзды **поспѣшнымъ поѣздомъ** въ III., II. и I. клясѣ платить ся належитость за билеты тыхъ-же клясъ особового поѣзду; отже карта ѣзды III. кл. зъ Перемишля до Вѣдня буде коштувати 23 К. 20 с., а II. кл. 38 К. 40 с., (тамъ и назадъ III-ою клясою 46 К. 40 с., II-ою клясою 76 К. 80 с.)

3.) Коли бы зголосило ся 300 учасникѡвъ — замовить Комитетъ окремый поѣздъ, а въ томъ случаю знижка буде ще бѡльша.

II. Карта участи въ Конгресѣ коштуе 7 (сѣмъ) К. — хто хоче одержати провѡдникъ по Вѣдни, иллюстрованный звѣтъ зъ Конгресу, рефераты и мовы нѣмецкй — мае надѡслати еще 3 (три) К; рускйй звѣтъ зъ Конгресу разомъ зъ рефератами въ мовѣ рускѡй коштуе такожь 3 (три) К.

Коли бы хто хотѣвъ брати участь въ Конгресѣ тѡлько въ поодинокихъ дняхъ, може дѡстати карту участи на оденъ день за зложенемъ 2 (двохъ) К.

Карта участи въ Конгресѣ (такъ карты по 7 К. якъ и карты однодневной участи по 2 К.) упованнють до користуваня изъ зниженои цѣны ѣзды зельзницею, о якѡй говорить ся пѡдъ I., крѡмъ того упованнють до звиджуваня выставъ, музеѡвъ, галерйй, зборѡвъ штуни у Вѣдни даромъ.

III. На покрьте выдаткѡвъ нашего Комитету платить каждый паломникъ 2 (двѣ) К.

IV. Примѣщене паломникѡвъ у Вѣдни въ часѣ Конгресу на основѣ выразной заявы центрального Вѣденського Комитету есть запевнене. Кошта примѣщениа будутъ поданй до вѣдомости пѡзнѣйше. Про удержане у Вѣдни (харчъ, напйтки) старае ся каждый самъ.

Бажающй зголосити свою участь въ Конгресѣ мають чи то непосредно самй, чи посредствомъ парохйальныхъ та деканальныхъ Урядѡвъ подати свое имя, станъ, мѣсце мешканя (последну почту) и рѡвночасно надѡслати грошѣ на карту участи въ Конгресѣ (7 К. або 2 К.), зглядно звѣты (3 К. або 6 К.), а такожь всѣ безъ выѣмки 2 (двѣ) К. на выдатки нашй. Разомъ 12 К., зглядно 15 К; учасники въ однѡмъ дни платять 4 К., а зѡ звѣтами 7 К., зглядно 10 К.

Нашъ Комитетъ приймае зголошеня найдальше до дня 10. липня 1912. Пѡзнѣйшйй зголошеня не можуть бути принятй.

Зголошувати ся належить до Всесвѣтлѣйшой и Высокопреподобной гр. кат. Еписк. Консистерйи въ Перемишля.

ПРОГРАМА

русской секции конгрессовой въ рамкахъ загальной программы XXIII. интернациональ-

ного евхаристичного конгресу у Відні 1912. р. слѣдуюча:

10. IX. Въ второкъ по полудни: приѣздъ и принятє папского легата, его впровадження до церкви св. Стефана.

11. IX. Въ середу по полудни: год. 5—7. въ церквѣ св. Стефана: офіціальни прівити, вѣдчитанє папского бреве святачна промова; год. 8. въ церквѣ св. Варвары: Проповѣдь одного зъ рускихъ Преосвященныхъ Епископѣвъ, потѣмъ молебень и супликація.

12. IX. Въ четверть передъ полуднемъ: год. 6—8. въ церквѣ св. Варвары соборни Службы Божи; год. 8. въ церквѣ »am Hof« румынска архіерейска Служба Божа; год. 8. въ церквѣ св. Варвары руска архіерейска Служба Божа; год. 10—12 въ церквѣ св. Варвары руски рефераты на евхаристични темы, дискусія и резолюція, пополудни: год. 2—4 въ церквѣ св. Варвары дальши рефераты, дискусія и резолюція; год. 5—7. въ церквѣ св. Стефана: II. святачне зѣбранє зъ промовами; год. 8. въ церквѣ св. Варвары проповѣдь одного зъ рускихъ Преосвященныхъ Епископѣвъ, молебень и супликація.

13. IX. Въ пятницу: такій самый порядокъ якъ въ четверть зъ тою выимкою, що въ церквѣ »am Hof« о год. 8. рано вѣдправить ся вѣрменска архіерейска Сл. Б.

14. IX. Въ субботу передъ полуднемъ: год. 6—8. въ церквѣ св. Варвары соборни Службы Б.; год. 8. руска архіерейска Сл. Божа въ церквѣ »am Hof« вѣдправить ся въ сослуженю всѣхъ рускихъ Преосвященныхъ. Въ полудни: год. 11—1. въ церквѣ св. Стефана послѣдне святачне зѣбранє, на якомъ буде: Загальный звѣтъ зъ конгресовыхъ нарадъ, голосованє надъ внесенными поодинокихъ секцій и промовы. По полудни: Сповѣдь въ церквѣ св. Варвары.

15. IX. Въ недѣлю передъ полуднемъ: год. 5—7. въ церквѣ св. Варвары соборни Службы Б.; год. 7. въ церквѣ св. Варвары архіерейска Служба Б., потѣмъ процесіональный походъ до церкви св. Стефана; год. 10. процесіональный походъ вѣдъ церк. св. Стефана зъ НС. Тайнами на бургову площу, де вѣдправить ся Служба Божа зъ благословенємъ НС. Тайнами.

Рускї рефераты на Евхаристичномъ Конгресѣ у Відні будуть:

Вступна промова: Завѣщанє Господне, его принятє, розновсюденє и оборона.

1. Послѣдованє Евхаристїи въ гр. кат. обрядѣ.
2. Дбалѣсть священника про НС. Евхаристїю, (церковна окраса, церковный причетъ).
3. Выхованє молодѣжи, а частє св. Причастїє.
4. Значѣнє Тайны Покаянїя и Евхаристїи въ житїю християнина.
5. Богословы, а опѣка надъ молодежію.

6. НС. Евхаристія, а педагогіка.
  7. Душпастирське значѣнє пѣсней евхаристичныхъ и пѣсней при Службѣ Божій.
  8. Реформа родини черезъ НС. Евхаристию.
  9. Помѣчь женцинь въ душпастирськой службѣ (наука катехизму, вчасна помѣчь для умираючихъ, домашна помѣчь для хорыхъ, міси на желѣзничихъ двѣрцяхъ.
  10. Душпастирство по великихъ мѣстахъ (проповѣдь якъ часть Службы Божои, дбанє о порядокъ Богослужень).
  11. Історія перехованя НС. Тайнъ въ грецкомъ обрядѣ.
  12. Потреба конкордаціи грецкого и латиньского обряду.
  13. Св. Іоанъ Златоустый яко учитель Евхаристіи.
  14. Черезъ НС. Евхаристию до злуки церков.
  15. Найновѣйша фаза пытаня про епиклезу.
  16. Пресв. Евхаристія въ исторіи уніи.
  17. Житє въ товариствахъ, а Пресв. Евхаристія.
- Кѣнцеві промовы: Царина красы, а Пресв. Евхаристія, НС. Евхаристія а будучность Церкви.

За епархіяльний Комітетъ XXIII. Вѣдєньского Евхаристійного Конгресу въ Перемышли дня 22. червня 1912:

о. Нароль Волошиньскій,
Архипресвитеръ-Предсѣдатель.

о. Емилианъ Мартиновичъ,
катихитъ гимназіи-секретаръ.

По мысли повышшой вѣдозвы належить зголошеня чимъ скорше подъ адресомъ Еписк. Консистеріи надсылати.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышь, дня 24. червня 1912.

Ч. 30.

Ч. 3560. Въ справѣ громадскихъ радъ сиротиньскихъ.

Президія ц. к. высшого Суду Краєвого въ Львовѣ вѣдозвою зъ 30. цвѣтня 1912 Ч. ⁹⁵⁹¹/_{17. н. 12.} донесла ту, що цѣлый рядъ судовъ повѣтовыхъ постѣйно жалуеть ся будьто на малє заинтересованє ся духовенства парохіяльного институцією громадскихъ радъ сиротиньскихъ, будьто на цѣлковите легковаженє тои институціи. Надто въ згаданой вѣдозвѣ констатує ся, що пѣсля дотеперѣшнихъ двѣтѣвъ рады сиротиньскій наилучше успѣвають въ тыхъ громадахъ, въ котрыхъ духовенство маючи належите зрозумѣнє такъ важной цѣли, якою єсть опѣка

надъ малолѣтними, своимъ впливомъ и працею зумѣло зацѣкавити тими справами не толькo самі рады сиротинскій але такожъ люди́ость цѣлои парохіи.

По мысли прошеня Президіи ц. к. высшего Суда Краєвого въ Львовѣ Еписк. Ординаріятъ зъ покликомъ на тутешне розпоряджене зъ 17. сѣчня 1907. Ч. 7182/906 (Ч. I. Вѣст. епарх. зъ р. 1907), котрымъ удѣлено до вѣдомости епархіального духовенства выданій Президією ц. к. высшего Суда Краєвого въ Львовѣ постановленя:

а) нормуючій кругъ дѣланя громадскихъ радъ сиротинскихъ и б) вѣдносячій ся до ихъ основаня и складу, поновно якъ найгорячѣйше поручае всему духовенству парохіальному тутешной епархіи, щобы зволило зъ цѣлою енергією попирати ц. к. суды повѣтові въ выконуваню опѣки надъ малолѣтними особами и якъ найревнѣйше занимати ся всѣми справами поручеными громадскимъ радамъ сиротинскимъ.

Старанна опѣка надъ малолѣтними сиротами и невласновѣльными особами въ парохіи, умна и справедлива охорона тыхже передъ несовѣстнымъ вызыскованемъ або кривдженемъ, чуванє надъ ихъ религіино-моральнымъ поведе-немъ, входитъ въ кругъ душпастьрскихъ обовязковъ. Черезъ совѣстие сповненє того святого посланництва, черезъ выконанє того хорошего акту дѣяльной любви християнской духовенство може положити обильні заслуги передъ Богомъ, церквою католицкою и суспѣльностью, та зеднати собѣ повагу, симпатю, узнанє и вдячність не лише у зверхнихъ властей але и у всѣй честной суспѣльности, котра умѣе цѣнити працю безинтересовну, повну посвѣяты и самопожертвованя а безоглядну на евентуальні докоры и недоволєня зъ стороны факторовъ користолюбивыхъ и кривдячихъ сироты.

Кождый протє самостѣйный душпастьръ повиненбы бути душею и моральнымъ проводникомъ громадской рады сиротинской, котра єсть посереднымъ факторомъ межи судомъ опѣкуньчимъ а сиротами и ихъ заступниками.

Еписк. Ординаріятowi мило було зъ урядового донесєня узнати що одна громадска рада сиротинска пѣдъ управою туєперхіального ієрея станула на высотѣ своєи задачи, не лише полагоджує и видає опиніи въ численныхъ опѣкуньчихъ справахъ на вѣзване суду але такожъ зъ власного почину порушає справы нелѣтнихъ въ Краю неприясутныхъ особѣ, опѣкує ся майномъ рухомымъ нелѣтнихъ, заряджає публичній ліцитаціи злишнихъ рухомостей нелѣтнихъ сирѣтъ, котрі моглибы пропасти, посередничить при выдержавленіи ґрунтѣвъ нелѣтнихъ означаючи высоту чиншу державного, вѣдбирає рахунки вѣдъ опѣкунѣвъ зъ доходѣвъ и выдатковѣвъ и таковій вразъ зъ своимъ млѣнемъ предкладає судови, а ту вѣдносячій ся ієрей провадить книгу протоколѣвъ, въ котрой вписує кожде рѣшенє рады сиротинской — що въ неодномъ случаю оказало ся дуже потребнымъ и успѣшнымъ.

Еписк. Ординаріятъ підносячи сю достохвальну ревність одного ієрея тутешної єпархії для інформації и въ примѣръ та заохоту для всего душ-пастырського клиру, плекає милу надѣю, що предлежаче розпоряджене не прогмонить безъ слѣду але буде Всеч. Духовенствомъ єпархіяльнимъ вѣрно и зъ самопожертвованемъ выконане!

Всечестныхъ оо. декановъ зобовязуємо щобы:

а) высше покликане розпоряджене зъ 17. сѣчня 1907. Ч. 7182/906 и теперѣшне поставили на порядку дневномъ нарадѣ найблизшого Собору деканального въ цѣли вспольного обговореня трактуемой справи и взаимного заохоченя ся до солидарного пошираня громадскихъ радъ сиротинськихъ; и

б) о заслугахъ поодинокихъ ієреєвъ въ томъ напрямѣ предкладали ту справозданя будьто окремі будьто въ квалификаційныхъ табеляхъ.

Водъ гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемышль дня 12. червня 1912.

Ч. 31.

Ч. 4024. О выпечатаню щоденныхъ молитовъ.

На прошене видѣлу товариства св. Ап. Павла въ Львовѣ зъ 4 мая 1912 Ч. 189 подає ся до вѣдомости, що тоєже товариство дало выпечатати »Щоденный молитвы — водбитка зъ малого катихизму«. Сї молитвы суть уложені въ народномъ языкѣ и мають апробату Высокопреосвященного гр. к. Митроп. Ординаріяту а можна ихъ получить въ реченомъ товариствѣ въ Львовѣ ул. Коперника 36. по цѣнѣ 4 сот.

Водъ гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемышль дня 21. червня 1912.

Ч. 32.

Ч. 4774. О другомъ выданю книжки „Де знайти правду?“

На прошене видѣлу товариства св. Ап. Павла въ Львовѣ зъ 10. червня 1912 Ч. 307 подає ся до вѣдомости, що „уже вышло друге доповнене выдане книжки“ Де знайти правду? Написавъ о. Т. Лежогубскій. Продає ся въ товариствѣ св. Ап. Павла въ Львовѣ ул. Коперника 36 и въ книгарнѣ им. Шевченка въ Львовѣ рынокъ ч. 10. Цѣна 1 Кор. безъ почт. пересылки. Перше выдане въ 5000

примѣрникахъ розбѣйшлось протягомъ двохъ мѣсяцѣвъ а нові замовленя були численні. Видко, що потреба такої книжки була и є якразъ пѣдъ ту хвилю пекуча.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемышль дня 21 червня 1912.

Ч. 33.

Ч. 2944. О жертвахъ на будову церкви въ Волчухахъ.

»В О Д О З В А

Всечестиѣйшій Отцѣ духовній!

Въ селѣ Волчухахъ деканату Судововишеньского, въ котрѣмъ побѣчъ 700 душъ латиньского обряду, мешкає 598 душъ обряду гр. кат. розпочала ся будова новой церкви коштомъ 30.000 Коронъ. Будовати треба було доконче, бо стара церковъ валить ся. Парохіяне самі не суть въ можности покрыти усѣхъ коштовъ будовы и то такъ въ короткомъ часѣ.

Длятого пѣдписанній Комітетъ просить сею дорогою Всечестиѣйшихъ Отцѣвъ духовныхъ, щобы зволили ласкаво причинити ся до сеи будовы якимсь хочбы найменшимъ даткомъ вѣдъ себе або зѣ скарбони церковной, а за кожду лепту будемо нескѣнчено вдячній.

Вѣдъ гр. кат. Комітету парохіяльного въ Волчухахъ дня 15. цвѣтня 1912.
о. Василь Загаєвичъ парохъ, Иванъ Яцковскій, Иванъ Гаврилякъ члены комітету.»

Вѣдозву повисшу поручає ся горячо ласкавої жертвенности всѣхъ духовенства и вѣрныхъ нашої Епархіи.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 24. цвѣтня 1912.

о. Іоанъ Стрыйскій

Канцлеръ

† КОНСТАНТИНЪ

Епископъ

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХИИ.

Рѳнь 1912.

Выдано 20. липня

Ч. VII.

Ч. 34.

Ч. 5509. О Богослуженю зъ нагоди всесвѣтнаго евхаристійнаго зъѣзду у Вѣдни.

Въ Нашѳмъ Архіерейскѳмъ посланю зъ 12. мая 1912 Ч. 151/орд. (Ч. V. Вѣстника епарх.) выложилисьмо значѣне и цѣли всесвѣтныхъ зъѣздѳвъ евхаристійныхъ и заохотилисьмо всѣхъ вѣрныхъ Нашои епархїи, щобы гѳдно почитали Сладчайшого Господа Иисуса въ Пресвятѳй Тайнѣ Евхаристїи утаенного особливо въ тѳмъ роцѣ евхаристїйнѳмъ и по можности старали ся взяти численну участь въ всесвѣтнѳмъ евхаристїйнѳмъ зъѣздѣ, якїй въ Вѣдни въ дняхъ 12—15 вересня с. р. маѣ вѳдбути ся. На дальшїй Нашъ зазивъ зъ 24. червня 1912 Ч. 5075 Ч. VI Вѣст. епар.) зголосило ся значне число вѣрныхъ духовного и мїрскаго стану до участи въ тѳмъ евхаристїйнѳмъ Конгресѣ. — Подрѳбнїй всказѳвки що до подорожи на сей зъѣздъ зголосившимся особамъ удѣлїть Комитетъ до тои цѣли заснованїй въ Перемышли.

Щобы предстоячїй Конгресъ евхаристїйный и текучїй рѳкъ евхаристїйный принесли обильнїй плоды въ нашѳмъ житю и то не лише для тыхъ, що будуть въ Вѣдни, але и для тыхъ, що остануть въ дому, поручаємо, щобы Всеч. Духовенство епархїяльне вже вѳдъ теперъ старало ся въ своихъ наукахъ якъ наибѳльше звертати увагу на Найсв. Тайну Евхаристїи и то не лише чисто евхаристїйними науками, але по зможѣ кожду науку вѣры и моральности освѣтити

въ евхаристійномъ свѣтлѣ, та закончити практичнымъ заключенемъ, яке вѣднуило бы ся до Найсв. Евхаристіи. Рѣвножь належить розширити межи народомъ книжочки евхаристійного змѣсту а передовѣмъ закладати брацтва Найсв. Тайнъ въ цѣли утраваленя постѣйного почитаня Сладчайшого Господа Исуса, въ Найсв. Тайнѣ Евхаристіи утаеного, та загрѣвати до частого а гѣдного приниманя св. Причастія и посѣщаня Найсв. Евхаристіи въ храмахъ Божихъ.

Надто розпоряджаемо, щобы послѣдній день всесвѣтлого евхаристійного конгресу въ Вѣдни с. с. 15. вересня с. р. въ всѣхъ парохіяхъ бувъ зъ особливнимъ торжествомъ обходжений яко евхаристійный праздникъ. Въ той цѣли треба доложити всѣхъ старань, щобы того дня якъ наибѣльше число вѣрныхъ приступило до спѣльного св. Причастія въ намѣреню конгресу, яке въ высше покликаномъ Архієрейскомъ посланю выложилисьмо. Вже попередного дня належить слухати св. сповѣди, щобы вѣрні могли въ реченій праздникъ евхаристійный принять св. Причастіе. Въ той праздникъ належить вѣдправити св. Божественну літургію при выставленю Найсв. Дарѣвъ. На Службѣ Божѣй мае бути наука о Найсв. Тайнахъ, ихъ приватномъ и публичномъ почитаню а по св. літургіи належить зрѣбити обхѣдъ зъ Святѣйшими Тайнами, супликацією и удѣлити благословене Пресвят. Дарами. Де однакъ о. парохъ выѣде на конгресъ, тамъ Богослужене Евхаристійне вѣдправитя въ слѣдуючу суботу на Рождество Пресв. Богородици, зглядно слѣдуючу недѣлю XVII. по Сош. св. Духа.

Пѣсля повѣдомленя Высокопреосвященного и Всесвѣтлѣйшого гр. кат. Митроп. Ординаріату въ Львовѣ зъ 6. лишня 1912 Ч. 6601 всѣ вѣрні, що въ день торжественной процесіи евхаристійного конгресу гденибутъ, въ дусѣ злучені зъ конгресомъ, приймутъ св. Причастіе въ намѣреню конгресу, зыскупють повный вѣдпустъ, якій можна жертвовати душамъ въ чистилищи.

Всеч. оо. Катихиты постараются, щобы молодѣжь шкѣльна взяла живу участь въ томъ торжествѣ.

Всеч. оо. деканы зволятъ зарядити, щобы на сегорѣчныхъ осѣйныхъ соборчикахъ деканальныхъ були реферати и основні нарады, якими способами вѣднести почитане Найсв. Евхаристіи у вѣрныхъ.

Мы же всѣ, католицкій сыны грецкого обряду, въ сѣмъ роцѣ евхаристійномъ сповіемъ нашъ св. обовязокъ, передъ Найсв. Евхаристією, жереломъ и символомъ єдности (I. Кор. 10.17) горячо молити ся за зєдинене незєдиненыхъ братѣвъ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемышль дня 17. лишня 1912.

Ч. 5665. Остеречи народъ передъ агітаторами намовляючими до паломництва въ Россію до Почаєва.

Покликуючися на выдане дня 31. марта 1910 вспольне »Пастирске Посланіе« Преосв. Епископату галицкаго »до вѣрныхъ своихъ Епархій« (стор. 10) звертає ся увагу Всч. Отцѣвъ Душпастирѣвъ щобы въ нынѣшне люте время, въ якимъ досвѣдчає Всевишній нану св. Церковъ, незалишали остерегати повѣрєныхъ собѣ вѣрныхъ передъ агітаторами намовляючими народъ до поламництва въ Россію до Почаєва.

Безовѣстнй ти люде звикли се робити звычайно въ лѣтнѣй и осѣннѣй порѣ вѣдъ Сошеств. св. Духа до Покрови Пресв. Богородицы.

Прото поручає ся Всч. Отцямъ мати се на памяти, мати отверте око на все що пѣдъ тимъ взлядомъ дѣє ся въ дотичного нарохїи, та при кождой случаючѣй ся нагодѣ, противдѣлати грозячѣй опасности погібели душъ вѣрнаго народа.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемышль дня 17. липня 1912.

Ч. 5339. Речинець до св. Рукополаганя въ Іереи.

Кандидатѣвъ духовного стану покѣнчившихъ науки богословски желаячихъ приняти св. Рукополагане, взиває ся щобы висели до дня 8. серпня 1912 свой поданя, самі же явили ся въ канцеляріи Еп. Конс. дня 13. серпня с. р. о год. 9. передъ полуднемъ по выслуханю св. Лѣтургїи, котра о год. 8. зачинає ся.

Поданя мають бути заосмотренї: 1) свѣдоцтвами всѣхъ наукъ школьныхъ, 2) моральности, 3) здоровля, 4) убожества подтвержденного ц. к. Староствомъ, 5) вѣнчаня, если суть женатї, 6) удоволєня повинности войсковои.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемышль дня 6. лишня 1912.

Ч. 5340. Речинець до поданя о принятє до дух. Семинаріи у Львовѣ.

Кандидаты духовного стану намѣряючи убѣгати ся о принятє до духовного Семинара въ Львовѣ мають до дня 20. вересня с. р. включно, посредствомъ Всч. Урядѣвъ деканальныхъ, предложити поданя Еп. Консистерїи.

Прошеня належить заосмотрити слѣдующими належито остемпльоваными свѣдоцтвами: 1) метрика крещеня и миропомазаня, 2) свѣдоцтва всѣхъ семестрѣвъ шкѣлъ народныхъ и гимназійныхъ и свѣдоцтво зрѣлости, 3) свѣдоцтво здоровья выдане лѣкаремъ повѣтовымъ або семинарскимъ зъ потвердженнямъ, що кандидатъ способный до стану духовного, 4) посвѣдчене ц. к. Староства що кандидатъ не належить до звязи вѣйскової, або що ему прислугує право увѣльненя вѣдъ чинной службы, 5) свѣдоцтво моральности, 6) свѣдоцтво убожества потверджене ц. к. Староствомъ.

Дня 26. вересня мають кандидати, по выслуханю св. Літургій въ катедральномъ Храмѣ о 8. год. починаючи ся, явитись о 9. год. до испиту зъ головныхъ основъ св. вѣры и церковного спѣву.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемышль дня 6. липня 1912.

Ч. 38.

Ч. 5341. Речинець поданя о принятѣ до Папской Колегіи въ Римѣ.

Кандидаты духовного стану намѣряючі убогати ся о принятѣ до Папской Колегіи для русинѣвъ въ Римѣ, мають до дня 20. вересня с. р. включно предложити посредствомъ Всч. уряду деканального прошене до Еп. Консистеріи.

Прошене належить заосмотрити слѣдующими належито остемпльоваными свѣдоцтвами: 1) метрика крещеня и миропомазаня, 2) свѣдоцтва всѣхъ семестрѣвъ шкѣлъ народныхъ и гимназійныхъ и свѣдоцтво зрѣлости, 3) свѣдоцтво здоровья выдане лѣкаремъ повѣтовымъ або семинарскимъ зъ потвердженнямъ, що кандидатъ способный до стану духовного, 4) посвѣдчене ц. к. Староства що кандидатъ не належить до звязи вѣйскової, або що ему прислугує право увѣльненя вѣдъ чинной службы, 5) свѣдоцтво моральности, 6) свѣдоцтво убожества потверджене ц. к. Староствомъ.

Дня 26. вересня мають кандидати, по выслуханю св. Літургій въ катедральномъ Храмѣ о 8. год. починаючи ся, явитись о 9. год. до испиту зъ головныхъ основъ св. вѣры и церковного спѣву.

Примѣчае ся що послѣ рѣшеня св. Конгрегациі de Propaganda fide можна принимати до Папской Колегіи въ Римѣ лише тыхъ кандидатѣвъ, які дадутъ зъобовязуючу письменну заяву, що позѣстануть въ безженьствѣ.

Принятій въ Папску Колегію учити ся будуть одинъ рѣкъ філософій а чотыри роки богословія. Тіи мають явити ся въ Римѣ въ Collegio Ruteno piazza

Madonna dei Monti 3 дня 12. жовтня до 6. год. сполудня; на дорогу отримують вѣдъ Еп. Орд. 100 К. — Близшихъ інформацій можна засягнути у Впр. Ректорату Колегіи листовно.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 6. липня 1912.

Ч. 39.

Ч. 5342. Речинець вношеня поданъ до дяківського Інститута.

Въ цѣли принятя кандидатѡвъ до дяківського заведеня фундаціи бл. п. Епа Сиґурского въ Перемышли на рѡкъ 1912/13 визначає ся речинець на день 3. жовтня 1912.

Условія принятя суть слѣдуючій: 1) укѡнченій 17 рѡкъ житя; 2) Непорочнѡсть обмчаѣвъ; 3) Укѡнчена четверта, а по крайнѡй мѣрѣ трета кляса школѣ народныхъ зъ добрымъ успѣхомъ; 4) Добрий, чистый голось.

Кандидаты мають предложити черезъ дотичный урядъ парохіальный Еп. Консистеріи свой прошеня неостемпльованій, заосмотреній въ потрібній свѣдоцтва найпѡзнѣйше 25. вересня 1912, а самі лично дня 3. жовтня явити ся въ дяківской школѣ Інститута въ Перемышли.

Хто зъ кандидатѡвъ не доповнить высше наведенныхъ условій, того прошенє не мѡже бути узглядненє.

Замѣсть формального свѣдоцтва крещеня може дотичный урядъ парох. сопровождаючи прошенє кандидата подати рѡкъ, мѣсяць и день уродженя просителя, а такожъ имя и станъ вѡтця.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемышль дня 9. липня 1912.

Ч. 40.

Ч. 5416. Новый образецъ совершенного вѡдпущу для умираючихъ, примѣненный до нашего обряда.

Высокопреосвященный Митропол. Ординаріятъ у Львовѣ, дописею своею зъ д. 8/5 1912. Ч. 3440, подавъ до вѣдомости тутешному Еп. Ординаріатови слѣдуюче:

Желаючи прійти въ помѡчь душамъ умираючихъ Нашихъ вѣрныхъ совершеннымъ вѡдпущомъ подаванымъ безъ употребленя латиньского Чина Апо-

стольского благословенія (якъ до нынѣ у насъ бывало), звернулись мы до св. Апост. Престола зъ вѣднѣнимъ прошенемъ, и предложили для той цѣли молитву изъ грецкаго Евхологіона Гоара: **Владѣко Господи Бѣже иѣшхъ всемогѣи:** и пр. зъ латинскимъ переводомъ. На наше прошене одержали мы вѣдъ св. Конгрегаціи для розширеня вѣри рѣшене, котре тутъ передаемъ въ цѣлости. Оно гласить:

Num. Prot. 31512. Beatissime Pater. Andreas Szeptycki Archiepiscopus Leopoliensium Ruthenorum ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, petit ut sacerdotes rutheni ritus sive in Austria, sive etiam in aliis regionibus munere suo in lingua paleoslavica fungentes, Indulgentiam Plenariam impertire possint graviter decumbentibus et morituris, sacramentis Poenitentiae, SS. Communionis et Extremae Unctionis reffectis, dummodo ante finem administrationis postremi huius Sacramenti, si hoc quidem administrari potuerit, secus etiam separatim super infirmos hanc orationem recitent; (Ex Euchol. Goarii Ed. Venet. 1730, p. 587.) Dominator Domine Deus Noster Omnipotens, qui omnes homines vis salvari et ad veritatis agnitionem venire; qui non vis mortem peccatoris sed ut convertatur et vivat; precamur et obsecramus: animam servi tui N. N. carnis vinculo solve, et ab omni maledicto libera; quia tu compeditos solvis, et contractos erigis, spes omnium desperatorum. Iube ergo Domine, in pace animam servi tui dimitti et in aeternis tabernaculis, cum omnibus Sanctis tuis requiescere. Per Unigenitum Filium Tuum cum quo benedictus es; cum Sanctissimo et bono et vivifico tuo Spiritu, nunc et semper et in saecula saeculorum Amen.

Ex Audientia SSmi diei 23 Martii 1912 SSmus Dominus Noster Pius, Divina Providentia Papa X, referente me infrascripto Sacrae Congregationis de Propaganda Fide pro Negotiis Ritus Orientalis Secretario, attentis expositis, benigne annuit pro gratia iuxta preces, servatis consuetis conditionibus. Praesentibus in perpetuum valituris.

Datum Romae, ex Aedibus S. Congregationis de Propaganda Fide, die et Anno ut supra.

Hieronymus Rolleri Secrius.

Зъ великою радостію дѣлимо ся зъ Всч. нашимъ Духовенствомъ сею вѣстію, дающею новый доказъ прихильности св. Апост. Престола до чистоты нашего всходного обряда, иѣколи не бажающего вводити въ него западного духа и латинскихъ формъ богослуженя.

Симъ розпоряджаемъ, щобы мѣсто уживаного у насъ до теперъ Чина благословеня Апостольского, болячимъ дававъ ся совершенный вѣдпустъ симъ новымъ образомъ теперъ для насъ св. Апост. Престоломъ установленымъ, передъ вѣдпустомъ св. Єлеопомазаня, або если хорому не можна удѣлити Тайны Єлеопомазаня (на пр. понеже уже въ той слабости принявъ раньше ту тайну), то вѣддѣльно слѣдующимъ способомъ: Іерей творить начало обычное, и по *Отче нашъ. Яко Твое есть царство. Таже тронари: Помилуй насъ Господи. Слава: Господи помилуй насъ. И нынѣ: Милосердія двери. Господу помол. Господи помилуй. Владыко Господи Боже нашъ всемогѣи* и пр. Потѣмъ обычный Опустъ.

Такъ молитву, якъ и способъ застосованя ея, пересилаемо Всч. Уря-

дамъ парохіяльнымъ на особныхъ карткахъ въ тѣлько примѣрникахъ, кѣлько есть церквей въ обрубѣ даной парохіи и приказуемо приклеити тѣ картки въ уживаныхъ ними требникахъ по «Слеопомазанію въ кратцѣ» для звичайного уживаня.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перекрышь дня 4. липня 1912.

ХРОЊИКА.

Именованя.

- Ч. 3276. Всч. Мекелита Петро завѣдатель деканата Сянѣцкаго им. дѣйснымъ деканомъ.
- Ч. 3317. о. Полянскій Богданъ парохъ въ Яблонцѣ польскѣй им. учителемъ літургики при ц. к. семинаріи учительской въ Короснѣ.
- Ч. 3530. Всч. о. Татомиръ Іоанъ, парохъ въ Черхавѣ и Боберскій Николай парохъ въ Ваневичахъ им. тит. Совѣтниками Еп. Консистоіи.
- Ч. 3540. Всч. о. Петрикъ Володимиръ парохъ въ Бабынѣ им. II. орд. шкѣль. Комисаремъ.
- Ч. 4652. Всч. Левицкій Волод. деканъ Жукотынскій и парохъ въ Грозіовой, Всч. Калиничъ Максимъ парохъ въ Жукотынѣ, Всч. Господаревскій Іоанъ парохъ въ Галѣцѣ, Всч. Книжинскій Петро парохъ Тысовицѣ им. тит. Совѣтниками Еп. Консистоіи.

Вѣдличія крылошанскій получили.

- Ч. 4652. о. Полянскій Александръ парохъ въ Головецку дѣль., о. Зубрицкій Михаилъ парохъ въ Мшанци, о. Яремкевичъ Василій парохъ въ Вѣлчѣмъ горѣшнѣмъ.

- Ч. 4654. Въ часѣ визитаціи каноничной деканата Жукотынскаго въ р. 1912 освящено чиномъ Архіерейскимъ слѣдуючі церкви:

1. Церковь Богоявленія Господа Бога и Спаса нашего Іисуса Христа въ Головецку горѣшнѣмъ въ день св. священномученика Мокія дня 11 (24) мая.

2. Церковь Богоявленія Господа Бога и Спаса нашего Іисуса Христа въ Грозьовѣй, въ День и же въ святыхъ Отець нашихъ Епифанія, Епископа Купрскаго и Германа, патріарха Константинопольскаго дня 12 (25) мая.

Сотрудництва получили.

- Ч. 4646. о. Гладышъ Іоанъ, управл. въ Краснѣмъ, дек. Высочанскаго.

Презенты получили.

- Ч. 4939. о. Малецкій Онуфрій па парохію Балигородъ.
- Ч. 5058. о. Тесля Михаилъ на парохію Крыве.
- Ч. 5067. о. Гамерскій Іоанъ на парохію Тѣсна.
- Ч. 5201. о. Давидовичъ Кароль на парохію Войславичи.
- Ч. 5268. о. Косоноцкій Іоанъ на парохію Злоцке.
- Ч. 5555. о. Мариновичъ Іосифъ на парохію Любеля.
- Ч. 5586. о. Криницкій Антоній на парохію Пяновичи.

Надѣлені водъ Святѣйшого Отця Пія X. совершенными водпустами на сѣмъ лѣтъ слѣдуючій Церкви.

- Ч. 4916. Церковъ въ Лежайску въ пятницу и субботу передъ латинскими Зелеными Святами и въ оба дни тыхъ Святъ, въ день Успенія Пресв. Богородицѣ и въ дняхъ 6, 7. и 8. вересня.
- Ч. 4917. Церковъ въ Радымнѣ въ день Пресв. Троицѣ и въ день Успенія Пресв. Богородицѣ 15. серпня.
- Ч. 4918. Церковъ въ Смолинѣ въ день Преображенія Іисуса Христа 19. серпня и въ день Вознесенія Іисуса Христа.
- Ч. 4919. Церковъ въ Вѣрхомли велико́й въ день св. Арх. Михаила 21. листопада и въ день Св. Вел. Муч. Варвары 17. грудня.
- Ч. 4920. Церковъ въ Честыняхъ въ день св. О. Николая 19. грудня.
- Ч. 4921. Церковъ дочерна въ Пацлавию ад Гойско въ дняхъ: 1, 2. и 3. мая, 12, 13. и 14. червня, 31. липня, 1, 2, 11, 12, 13, 14. и 15. серпня и 11, 12, 13, 14. и 15. вересня.
- Ч. 4922. Церковъ дочерна въ Поверговѣ ад Колодрубы въ день Состраданія Пр. Богородицѣ Рождества Пресв. Богородицѣ, 21. вересня и въ день св. Вел. Муч. Параскевіи.
- Ч. 4923. Церковъ дочерна въ Бышевѣ ад Торки въ день Состраданія Пресв. Богородицѣ и въ день Рождества Пресв. Богородицѣ 21. вересня.

Въ пропозицію приняті.

- Ч. 4936. На Пяновичі: 1. Трешневскій Михаилъ, 2. Криницкій Антоній, 3. Чижовичъ Симеонъ, 4. Каламунецкій Петро, 5. Гоцкій Алексей, 6. Юзь-

вяхъ Михаилъ, 7. Адрияновичъ Леонтій, 8. Савицкій Петро, 9. Малярчикъ Алексей, 10. Сембратовичъ Евгеній, 11. Малецкій Онуфрій, 12. Брановскій Антоній, 13. Олексинъ Василь.

- Ч. 5055. На Рыхвалдъ: 1. Дороцкій Михаилъ, 2. Есимъ Іоанъ.
- Ч. 5056. На Уйковичи: 1. Сорокевичъ Іоанъ, 2. Карпевичъ Іоанъ, 3. Малярчикъ Алексей, 4. Качмаръ Михаилъ, 5. Ничай Стефанъ, 6. Юрчакъ Петро, 7. Мартиновичъ Орестъ, 8. Сѣкора Николай, 9. Тарасовичъ Іоанъ, 10. Котисъ Емилянъ, 11. Гавришкевичъ Илія, 12. Твердохлѣбъ Антоній, 13. Фуглевичъ Михаилъ, 14. Гѣрнякъ Михаилъ, 15. Лазурко Петро.
- Ч. 5059. На Ниновичі: 1. Гоцкій Алексей, 2. Грабець Іоанъ, 3. Голѣчекъ Іоанъ, 4. Юрчакъ Петро, 5. Пѣхъ Теодоръ, 6. Федоронько Стефанъ, 7. Котисъ Емилянъ, 8. Фуглевичъ Михаилъ, 9. Лазурко Петро.
- Ч. 5060. На Вороблячинъ: 1. Лесакъ Іоанъ, 2. Паппъ Орестъ, 3. Гоцкій Алексей, 4. Сороковскій Станиславъ, 5. Грабець Іоанъ, 6. Ничай Стефанъ, 7. Долошицкій Миронъ, 8. Тарчанинъ Михаилъ, 9. Гѣрнякъ Михаилъ.
- Ч. 5061. На Любелю: 1. Спрысъ Григорій, 2. Шевчикъ Іоанъ, 3. Банахъ Теодоръ, 4. Долошицкій Миронъ, 5. Тарчанинъ Михаилъ, 6. Логіньскій Іоанъ, 7. Мариновичъ Іосифъ, 8. Левицкій Милшъ.
- Ч. 5062. На Стояницѣ: 1. Паппъ Орестъ, 2. Шумелда Іоанъ, 3. Каламуецкій Петро, 4. Полянскій Богданъ, 5. Качмаръ Михаилъ, 6. Горчицкій Іосифъ, 7. Ничай Стефанъ, 8. Сѣкора Николай, 9. Банахъ Теодоръ, 10. Брановскій Антоній, 11. Фуглевичъ Михаилъ.
- Ч. 5064. На Боберку: 1. Луцкій Петро, 2. Стецишинъ Николай, 3. Грушкевичъ Теодоръ.
- Ч. 5066. На Пѣски: 1. Гукевичъ Володимиръ, 2. Леґуцкій Юліанъ, 3. Ничай Стефанъ, 4. Долошицкій Миронъ, 5. Федоронько Стефанъ, 6. Кузичъ Василій, 7. Логіньскій Іоанъ.
- Ч. 5316. На Рудулѣсну: 1. Осмѣловскій Николай, 2. Грабець Теодоръ, 3. Гукевичъ Володимиръ, 4. Паппъ Володимиръ, 5. Каровець Григорій, 6. Гоцкій Алексей, 7. Адрияновичъ Леонтій, 8. Кончило Вікторъ, 9. Ольшанскій Володимиръ, 10. Ничай Стефанъ, 11. Кошель Іосифъ, 12. Твердохлѣбъ Антоній.

Некрольога.

о. Гамерскій Іоанъ, парохъ въ Пелнѣ, уп. 5. липня 1912.

о. Подолинскій Володимиръ, парохъ въ Деревни, уп. 12. липня 1912.

Душй ихъ поручають ся молитвамъ Всч. Клира.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 15. липня 1912.

о. Іоанъ Стрыйскій
Канцлеръ

† КОНСТАНТИНЪ
Епископъ

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХИИ.

Рѣкъ 1912.

Выдано 29. септня

Ч. VIII.

Ч. 41.

Ч. 446 орд. О вправахъ духовныхъ.

Тогорѣчнй вправы духовнй для священства вѣдбудутся зъ причины, що въ вересни вѣдбудется конгрессъ евхаристичный, а въ двоухъ слѣдующихъ тыжняхъ припадають нарочитй празники, доперва въ мѣсяци жовтня.

Именно зачнутся реколекци въ понедѣлокъ дня 7. жовтня о годинѣ 8-ой вечеромъ а скѣнчатся въ пятницю 11-го рано вспѣльнымъ св. причастіемъ.

Вѣдтягнене ся вѣдъ свѣта та щѣденныхъ занятій и клопотѣвъ хотяй на кѣлька днѣвъ въ роцѣ, роздумуване надъ правдами вѣчными и своею цѣлею, есть для священника конечно потрѣбне, щѣбы обновився, освятивъ, и набравъ силы до дальшой працѣ.

Тожъ запрашаемо сердечно Всч. священство до численной участи.

Помѣщене приготоуится въ духовной семѣнарій, учасники зволятъ повѣдомити о своимъ намѣреню Всч. Урядъ парохіальный въ Перемишли до дня 1-го жовтня.

Въ часѣ реколекцій анѣ епископъ анѣ крилошаны не будутъ въ можности принимати священиковъ и иннй стороны.

Уряды парохіальні повѣдомлять о тѣмъ оо. сотрудниковъ и оо. катихитѣвъ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемышль дня 22. серпня 1912.

† КОНСТАНТИНЪ
Епископъ.

Ч. 42.

Ч. 6512. Приѣздъ питомцевъ до семінаріи въ Перемышли.

Питомцевъ, котрі въ надходячѣмъ роцѣ школьнѣмъ мають бути помѣщені въ духовноі семінаріи Перемыскоі, маються явити доперва дня 11-го жовтня б. р. вечеромъ.

Выняткове тоє заряджене выдаєся по причинѣ, що передъ тымъ въ семінаріи духовноі будуть примѣщені священники, учасники вправъ духовныхъ.

Всч. Уряды парохіальні повѣдомлять о тѣмъ дотычныхъ питомцевъ, перебуваючихъ въ обрубѣ ихъ парохій.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемышль дня 22. серпня 1912.

Ч. 43.

Ч. 5963. Конкурсъ на опорожнені двѣ душпастирскі посады въ Босніи.

Въ Босніи суть опорожнені двѣ душпастирскі посады, въ мѣсцевостяхъ Козарець и Дубрава. Заходить доконечна потреба бодай одну зъ тыхъ а именно Козарець обсадити, въ котроі єсть мешкане для священника, 8 моргѣвъ огорода а платня 2000 Кор.

Рефлектуючі на тую посаду священники винні внести свои прошеня до Еп. Консистоіи до 20 Вересня с. р.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистоіи

Перемышль дня 13. серпня 1912.

Ч. 6608. Въ справѣ евхаристійного Конгресу.

На прошене тутешного Комітету евхаристійного подае ся до вѣдомости слѣдующе:

»Зъ днемъ 25. серпня замкнено лѣсту учасникѡвъ. Зголосило ся 370 особѡвъ. Мѣжъ ними сьвященникѡвъ 96, свѣскихъ интелігентѡвъ 88 (мужчинъ 40, женщинъ 48), селянь 186 (мужчинъ 149, женщинъ 37). Каждый учасникъ одержуе карту участи, легитимацию уповажняючу до ѣзды по зниженѡй цѣнѣ, водзнаку, провѡдникъ по Вѣдни, зглядно карту на нѡчлѣги, звѣтъ рускій и нѣмецкій. Комітетъ замовивъ и заплативъ всѣ карты и надѣе ся въ сихъ дняхъ одержати ихъ зъ Вѣдня такъ що ихъ розѡбшле всѣмъ учасникамъ въ першихъ цняхъ вересня. Зауважуе ся, що властителѣ картъ однодисвнихъ по 2 К., не одержують водзнакъ даромъ але, о скѡлько бажають взяти участь въ процесіи дня 15. вересня, — мають купити водзнаки по 1 К. Въ процесіи идуть лишъ мужчини.

Вѡдѣздъ наступить зовсѣмъ певно дня 10. вересня надзвычайнымъ поѣздомъ, котрый выйде зъ Станиславова, у Львовѣ буде мѣж год. 8. а 9. вечеръ, а зъ Перемышля буде вѡдходити ок. 11. або 12. год. въ ноци. Точного розкладу ѣзды сего поѣзду не надѡслала ще Дирекція ц. к. зелѣзницъ. Поѣздъ буде задержуватися на всѣхъ бѡльшихъ стаціяхъ ажъ до Кракова включно.

Про карты ѣзды старае ся каждый самъ. Ђзду можна перервати одинъ разъ; вѡдносить ся се до тыхъ паломникѡвъ, що приѣдуть зъ околлицѣ до Перемышля въ дни 10. вересня рано або пополудни и будутъ чекати на вѡдѣздъ спѡльного поѣзду въ ноци. — Спѡльный поѣздъ буде мати возы II. и III. клясы.

Въ справѣ примѣщенъ у Вѣдни повѣдомляеся, що бюро мешканъ забезпечило лѣпши кватеры для нашихъ учасникѡвъ, однакъ при томъ пѡднесло цѣны, бо колы перше назначена була цѣна 2 К 50 с, то теперъ заявлено Комітетови, що мешканя для интелігенціи будутъ коштувати около 3 К. 20 с. вѡдъ особы за 1 нѡчь. Подаемо се до вѣдомости тымъ П. Т. Учасникамъ, що замовили черезъ насъ мешкане по 2'50 К. зъ тымъ, що они будутъ мусѣли теперъ доплатити. Мы очевидно вышлемо за каждого вже теперъ жадану цѣну.

Сьвященики мають взяти зъ собою всѣ ризи и агницѣ. Ризи мусять бути краски бѣлои або золотои. Каждый сьвященикъ, що бажае служити св. Літургію, одержить карту (Zelebrationskarte), на котрої буде подане мѣсце и часъ служеня. Кожда поодинока карта коштуе 50 ст. и сею цѣною будутъ покриты всѣ выдатки (вино, служба.) О такі карты вѡднесе ся Комітетъ до центр. канцел, що ино тодѣ, колы будутъ ему звѣснѣй мешканя поодинокихъ Отцѣвъ, бо вѡдповѣдно до мешканя назначить ся церковь. На заряджене Преосвщ. Епп. Ординаріату выготовить канцелярїя Епп. Консистеріи для всѣхъ сьвященикѡвъ учасникѡвъ Конгресу celebret и тѣ будутъ доручені всѣмъ Отцямъ разомъ зъ картами участи.

Комітетъ просить всѣхъ Всч. ОО. Парохѡвъ повѣдомити своихъ парохіянъ, що ѣдутъ на Евхар. Конгресъ, про се оповѣщене, бо многі зъ нихъ, не

читаючи часописей, не знають о стані справъ и непотрѣбно непокоять ся, або засыпують Комітетъ запитами и прошеннями о інформаціи.

Водъ Комітету Евх. Конгресу въ Перемишли
о. К. Волошинскій, предсѣдатель о. О. Мартиновичъ, секретарь.
Водъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 27. серпня 1912.

Ч. 45.

Ч. 6288 Спись жертводателѣвъ и жертвъ на будову церковъ въ Босніи.

I. Присланныхъ впрость до гр. кат. дек. Вікаріяту въ Сераевѣ:

о. Евгений Ляховичъ 4 К. Павло Нижникъ 1 К. Пилипъ Ревега 80 сот. Дмитро Мартинюкъ 40 сот. Зъ Акафісту на Воскресеніе въ Лютовискахъ 1 К. 40 с. Гр. кат. Урядъ пар. въ Петранцѣ 10 К. 90 сот. о. Дмитро Шуль въ Простянци вел. 26 К. 40 с. о. ІІ. Лохъ въ Розвадовѣ 15 К. Урядъ пар. въ Переволоцѣ 16 К. 60 сот. Урядъ пар. въ Долинѣ 9 К. о. Василь Ковчъ 10 К. о. Ант. Севричъ 5 К. 23 сот. Урядъ пар. въ Дашавѣ 6 К. о. Алексей Волянскій зъ Кривороннѣ 5 К. о. Ол. Сорока 6 К. о. П. Тимчакъ 18 К. о. Карачевскій зъ Чернятова 5 К. 18 К. о. Йо. Шанковскій зъ Чанижа 3 К. о. Йо. Шанковскій 4 К. о. Он. Вергунъ зъ Дебеславецъ 18 К. о. Дурделла 10 К. — Разомъ **171 К. 33 с.**

II. Выказъ жертводателѣвъ и жертвъ на будову Церковъ въ Босніи присланныхъ Еписк. Консистоіію.

о. Папъ Володѣмиръ пар. въ Поддубцяхъ 50 К. Уряды парохіальніи: въ Тростянци 11 К. 82 с. въ Соколѣ 60 К. въ Старявѣ (п. Мостиска) 10 К. и въ Лобозвѣ 25 К. — Разомъ **156 К. 82 с.**

Зъ покликомъ на вѣдозву помѣщену въ Вѣсти. Епарх. зъ р. 1912 Ч. III. стор. 32. Еп. Консистоіія поручае Всч. духовенству горячо збиране на тую бо-гоугодну цѣль жертвъ якы сюди присылати належитъ.

Водъ гр. кат. Еп. Консистоііи
Перемишль дня 14 серпня 1912.

† **КОНСТАНТИНЪ**
Епископъ.

о. Іоанъ Стрыйскій
Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХИИ.

Рѣнь 1912.

Выдано 26. вересня

Ч. IX.

Ч. 46.

7482

Ч. 6925. Конкурсъ на богослуж. стипендіи бл. п. Архипрезвитера Гр. Шашкевича.

Управляючій совѣтъ института «Народный Дѣмъ» въ Львовѣ яко управитель степендіиной богослужебной фондациі бл. п. Григорія Шашкевича Архипрезвитера Капітулы Перемыской, просить подъ днемъ 6-го вересня 1912 Ч. 943, ⁸⁶¹ щобы Еп. Консисторія оголосила конкурсъ на рѣкъ 1913/ на десять стипендій богослужебныхъ.

Той фондациіной грамоты §. 8 буква «а» постановляе, що стипендію по 100 К. погнни въ первой линіи получить найнисше дотованіи сотрудники и завѣдатель парохіи, дальне загально знани убоги, численною родиною обремененіи парохіи. — Богослужебнѣи стипендія надае Впрепод. Капітула.

Понеже зъ початкомъ року 1913 уже въ мѣсяцю Сѣчню мае одна епѣвана служба божа водправити ся, дпятого взываеь управненьхъ до получения реченои стипендіи на р. 1913, щобы свои неостемпльованіи прошеня въ речинци до 15-го Листопада 1913 посредствомъ уряда дек. Еп. Консисторіи предложили.

Водъ гр. кат. Еп. Консисторіи

22
Перемышль дня 23. вересня 1912.

Ч. 6972. Конкурсъ юбилейной фундаціи бл. п. Павла Контуровича Матковского.

Подаеся до вѣдомости слѣдующе:

»Конкурсъ на двѣ стипендіи по 240 кор. въ годъ изъ юбилейной фундаціи бл. п. Павла Контуровича Матковского для двухъ ученицъ, посѣщающихъ женскіи средніи публичніи школы, объявляется симъ конкурсъ съ началомъ школьного года 1912/13.

Кандидатки должны внести свои прошенія найдалше къ 1. н. ст. октября 1912 г. посредствомъ своихъ учебныхъ властей въ Ставропигійскій Институтъ и выказатись:

- а) що они русской народности, греко-кат. обряда и родомъ изъ Галичины,
- б) що хорошо ведутся и придерживаются своего обряда,
- в) що по поводу своей и своихъ родителей бѣдности въ стипендіи нуждаются,
- г) що посѣщаютъ публичныи учебныи заведенія въ Галичинѣ или на Буковинѣ и въ наукахъ вообще, а въ особенности въ русскомъ языкѣ и литературѣ, хорошо успѣваютъ.

Надѣленныи стипендіями будутъ пользоваться ими до окончанія наукъ. Первенство при надѣленіи стипендіями имѣютъ:

- а) въ первомъ ряду дѣти и внуки о. Северина Матковского, сына основателя,
- б) во второмъ ряду т. е. въ недостатку кандидатокъ подъ а) дѣти и внуки дочерей основателя Ольги, Наталіи и Феодоры, а если бы и такихъ кандидатокъ не было,
- в) въ третьемъ ряду сироты безъ отца и матери, якъ тоже и сироты безъ отца по гр. кат. священникахъ перемышльской епархіи, родители которыхъ заслужились около добра русской гр. к. церкви и галицко-русского народа. Соубѣгателямъ подъ а довлѣетъ выказатись достаточнымъ успѣхомъ въ науцѣ вообще.

Условія къ полученію стипендіи слѣдуетъ доказати прибавленными къ прошенію документами. — Отъ Ставропигійского Института. Львовъ, 23 августа (6 сентября) 1912 г. Д-ръ Ивасечко, сеніоръ».

Водъ гр. кат. Еп. Консистеріи

Перемышль дня 23 вересня 1912,

Ч. 48.

Ч. 6879. О издавництвѣ книжки „Правда и Обманъ“.

Издавництво Чина св. Василя Вел. въ Жовквѣ, маючи взглядъ на особлившу потребу, въ нинѣшне люте время, утвердити нашъ народъ въ Галичинѣ въ правдахъ св. вѣры католической и дати ему въ приступный способъ познати велику рожницю яка заходить мѣжъ наукою св. церкви катол. а наукою схизматичкою, выдало въ той цѣли популярно написану брошуру затитуловану: »Правда и обманъ« написану о. Игнатіємъ Погорецкимъ Чина св. Вас. В.

Цѣна брошуры 40 сот. Пожиточна тая книжочка поручае ся каждому вѣрному Христянинови, и всѣмъ Читальнямъ яко лектура незвычайно водповѣдаюча нинѣшнымъ обставинамъ.

Всч. о. о. душпастырѣ зъобовязують ся заняти ся ревно розповсюдженемъ сей брошуры мѣжъ народомъ.

Водъ гр. кат. Еп. Консистеріи

Перемышль, дня 26. вересня 1912.

Ч. 49.

Ч. 5970. Станъ касы вдов. сир. Института

за часть водъ 1. цвѣтня до 30 червня 1912.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

Приходъ	Готѣвка		Цѣн. папери		Розходъ	Готѣвка		цѣн. папери	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1. Переносъ .	86866	—	338810	—	—	—	—	—	—
2. о. Маланякъ Стефанъ .	100	—	—	—	/	—	—	—	—
3. о. Гошка Юрій	400	—	—	—		—	—	—	—
4. о. Шпилька Пангалеимонъ	150	—	—	—		—	—	—	—
5. о. Лашичакъ Викторъ .	210	—	—	—		—	—	—	—
6. о. Сороковскій Станиславъ .	200	—	—	—		—	—	—	—
7. о. Заяць Іоанъ	200	—	—	—		—	—	—	—
8. о. Гучко Василій	200	—	—	—		—	—	—	—
9. Урядъ дек. Ко- марнянскій водъ о. Боднара Воло- димира .	120	—	—	—		—	—	—	—
10. о. Гамерскій Іо- анъ сотр. въ До- бросовѣ .	80	—	—	—		—	—	—	—
всего .	88526	2	338810	—		—	—	—	—
розходъ .	—	—	—	—	—	—	—	—	—
остае .	88526	22	338810	—	—	—	—	—	—

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

П р и х о д ь	Готѣвка		Р о з х о д ь	Готѣвка	
	Коп.	с.		Коп.	с.
1. Переносъ	16937	—	Переносъ	5902	10
2. Урядъ деканальный Дро- гобыцкій вѣдъ о. Татомира Михаила	20	—	всего	5902	10
3. о. Малянякъ Стефанъ	9	68			
4. Впр. о. Гмитрикъ Иларіонтъ	20	—			
5. Урядъ деканальный Ста- росольскій именно зложи- ли: о. Олексинъ Василій 59 к. 35 с. и о. Була Ми- хаиль 20 К.	79	35			
6. о-Кульматицкій Софронъ	170	—			
7. о. Кошель Іосифъ	20	—			
8. о. Грицикъ Григорій	66	20			
9. о. Гучко Василій	55	20			
10. о. Заяць Іоанъ	300	—			
11. о. Полянскій Николай	50	—			
12. Урядъ деканальный За- тварницкій вѣдъ о. Скроц- кого Михаила	20	49			
13. о. Ильницкій Северинъ	200	—			
14. Урядъ деканальный Ко- марнянскій вѣдъ о. Ку- зича Василія	80	—			
15. о. Гарасовскій Станиславъ	42	—			
16. о. Валюхъ Іоанъ	230	—			
17. Урядъ деканальный Мос- тискій вѣдъ о. Попеля Вол.	40	—			
18. о. Коленскій Володимиръ	60	—			
19. о. Макарь Стефанъ	80	—			
20. о. Ильницкій Северинъ	99	97			
21. Впр. о. Кмитъ Поліевктъ	15	21			
22. о. Легуцкій Юліанъ	25	—			
23. о. Сѣнкевичъ Александеръ	400	—			
24. о. Пасѣчинскій Ярославъ	20	—			
25. о. Венгриновичъ Володим. парохъ въ Бѣльчу горѣши.	40	—			
26. о. Юрчакъ Петро	50	06			
27. о. Сороковскій Станиславъ	100	—			
28. о. Левицкій Лаврентій	70	90			
всего	19301	06			
розходъ	5902	10			
остае	13398	90			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

Приходъ	Готѣвка		Приходъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	31024	10	15. о. Трешневскій Михаилъ .	60	—
2. о. Дубъ Володимиръ .	40	—	16. Урядъ дек. Сокальскій .	160	—
3. о. Подгорецкій Петро .	40	—	именно зложили по 20 к.		
4. о. Клюфасъ Іоанъ . . .	40	—	оо. Криницкій Емилианъ, Да-		
5. Урядъ дек. Перемыско-			видовичъ Кароль, Демцьо		
Городскій вѣдъ о. Мацю-	20	—	Михаилъ, Миколаевичъ Ми-		
рака Стефана			хаилъ, Грабъ Володимиръ,		
6. о. Дрымаликъ Романъ .	40	—	Сапрунъ Стефанъ, Менцинь-		
7. о. Куцѣль Романъ . . .	40	—	скій Антоній и Мѣвѣясъ		
8. о. Кмицикевичъ Савинъ .	40	—	Іоанъ.		
9. о. Колодѣй Сімеонъ . . .	60	—	17. Урядъ дек. Яслискій .	423	10
10. Крыницкій Антоній . . .	60	—	именно зложили о. Гладышъ		
11. Урядъ дек. Самбѣрскій .	155	57	Іоанъ 43 к. 10 с. о. Кми-		
именно зложили: о. Чайков-			цикевичъ Романъ 30 к. о.		
скій Теофиль 25 К 67 с, о.			Ковальчинъ Іоанъ 10 к. а		
Татомиръ Юліанъ 10 к, а по			по 20 к. зложили оо. Сту-		
20 к, Впр. о. поч. крылоша-			качъ Павло, Полошиновичъ		
нинъ Левъ Козаневичъ, и			Володимиръ, Охничъ Васи-		
Всч. оо. Берескій Стефанъ,			лій, Хомицкій Володимиръ,		
Лесакъ Іоанъ, Хотынецкій			Волошиновичъ Ник., Гры-		
Стефанъ, Петрикъ Володи-			нишинъ Іоанъ, Гробельскій		
миръ и Татомиръ Іоанъ.			Михаилъ, Кочиркевичъ Ан-		
12. За купоны вѣдъ Листѣвъ	728	50	ндрей, Венгриновичъ Иларі-		
Заставнихъ Банку Ипотечи			онъ, Левицкій Юліанъ, Га-		
платнй дня 1. мая 1912.			бла Дмитрій, Ортынскій		
13. о. Ярославичъ Іоанъ . . .	25	—	Іоанъ, Мерена Іоанъ, Коло-		
14. Урядъ дек. Ярославскій	380	—	дѣй Сімеонъ, Бачинскій Ни-		
именно зложили по 40 к.			колай, Бескидъ Антоній, Хо-		
оо. Дорикъ Теодоръ и Клишъ			мякъ Володимиръ.		
Василій, а 20 к. зложили оо.			18. о. Гаякъ Іосифъ	40	—
Прокопъ Іоанъ, Косоноцкій			19. о. Когуть Стефанъ	20	—
Іоанъ, Голѣчекъ Іоанъ, Клю-			20. о. Урядъ дек. Перемыско-		
фасъ Іоанъ, Маковей Ілія,			Загородикій	160	—
Подолинскій Филимонъ, Са-			именно зложили по 20 к.		
ноцкій Володимиръ, Гоцкій			оо. Гайдукевичъ Володимиръ.		
Алексей, Гоцкій Брониславъ,			Рудавскій Інокентій, Мико-		
Брылинскій Іоанъ, Дубъ Во-			лайчукъ Мартинъ, Твердо-		
лодимиръ, Калимонъ Григо-			хлѣбъ Антоній, Лѣщинскій		
рій, Заремба Іосифъ, Кали-			Іосифъ, Весоловскій Антоній,		
монъ Іоанъ, и Хотинецкій			Гасько Людвикъ и Впр. о		
Кипріянь.			Шамбелянъ Гайдукевичъ Ан-		
			ндрей.		

П р и х о д ъ	Готѣвка		П р и х о д ъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
21. Урядъ деканальный Оленицкій . . . . . именно зложили по 20 к. О. О.: Шведзицкій Антоній, Федевичъ Емилианъ, Мокрицкій Антоній, Черкавскій Юрій, Павловскій Константинъ и Макарь Антоній.	120		Михаиль, Мудрый Іоанъ, Тустановскій Кирилъ, Прислопскій Александеръ и Мерена Теодоръ.		
22. о. Захарясевиць Антоній	20		28. Урядъ деканальный Горожанскій . . . . . именно зложили по 20 к. О. О.: Гумецкій Юліанъ, Скобельскій Іосифъ, Заяць Михаиль, Матковскій Михаиль, Раставецкій Маркиль, Филиповиць Іоанъ, Сапрунъ Теодоръ, Пелехъ Евстахій, Легуцкій Юліанъ, Козъи Константинъ и Гумецкій Іосифъ.	220	
23. Урядъ деканальный Нижанковскій . . . . . именно зложили: о. Павелъ Ступницкій 1к. 69 с. а по 20 к. зложили О. О. Гинилевичъ Володимиръ, Пльницкій Володимиръ, Жарскій Михаиль, Феденъ Іоанъ, Билинскій Емилианъ, Ступницкій Павелъ, Грмнь Іоанъ и Мацакъ Іосифъ.	181	69	29. Урядъ деканальный Бирчанскій . . . . . именно зложили по 20 к. О. О.: Усцкій Мирославъ, Сѣкора Николай и Пержило Григорій.	60	
24. Барновичъ Антоній	20		30. Урядъ деканальный Жовковскій . . . . . именно зложило по 20 к. О. О. Алексевиць Станиславъ, Банахъ Теодоръ, Дуркотъ Пелехъ Іосифъ, Левицкій Іосифъ, Долошицкій Іосифъ, Мариновичъ Іосифъ, Хилякъ Евгенийъ, Домбровскій Д'онизій, Саламонъ Онисимъ и Утрыско Володимиръ.	220	
25. Урядъ деканальный Затварницкій . . . . . именно зложили по 20 к. О. О.: Котецкій Іосифъ, Туна Иларіонъ, Згорлякевичъ Франць, Яросевичъ Іоанъ, Була Николай, Саевичъ Іосифъ, Чавсъ Петро и Луцкій Петро, а о. Козбуръ Стефанъ зложивъ 40 корснъ.	200		31. % за I. пѣврѣкъ 1912 вѣдъ листѣвъ заставнихъ Товариства Кредитово земского	4548	02
26. о. Мельникъ Іоанъ	20		32. % за I. пѣврѣкъ 1912		
27. Урядъ деканальный Коросвянскій . . . . . именно зложити о. Мѣйскій Левъ 28 к. а по 20 к. зложили О. О. Артемовиць	128				

П р и х о д ъ	Готѳвка		Р о з х о д ъ	Готѳвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
вѳдъ листѳвъ зѳставныхъ Банку Краєвого у Львовѳ.	569	28	1. Переносъ	30999	10
всего	39863	36	2. Вдовамъ за рѳкъ 1911	282	98
розхѳдъ	33692	46	3. Передатокъ на рѳкъ 1912	2388	—
остає	6170	90	4. Сتمплѳ на квиты	21	88
			5. Порто почтѳве	—	50
			всего	33692	46

П О В Т О Р Е Н Є .

Дня 30. червня 1912 має бути въ касѳ:

I. Фондъ коренный	готовка	88.526 К.	22 с., цѳннй папери	338 810 К.	— с.
II. » резервовый	»	13.398	» 96 » »	—	» — »
III. » розпорядимый	»	6.170	» 90 » »	—	» — »

Всего готѳвою 108.096 К. 08 с., цѳн. паперами 338.810 К. — с.

Вѳдновѳдно до того справозданя найдено въ касѳ:

I. Въ цѳннихъ паперахъ		338.810 К.	— с.
II. 1. на книж. щадничихъ »Вѳра«	Ч. 1592	9.422	» 46 »
2. » » » »	» 2466	4.945	» 97 »
3. » » » » »Нива«	» 17	6.450	» 38 »
4. » » » » »Руска Щадниця«	» 160	20.000	» — »
5. » » » » » »	» 345	14.316	» — »
6. » » » » » »	» 378	20.000	» — »
7. » » » » » »	» 2287	15.767	» 63 »
8. » » » » » »	» 2354	13.214	» 62 »
9. » » » » » »	» 6681	421	» 28 »
10. » » » » » »	& 6497	2.811	» 80 »
11. » » » » »W. Bank-Verein		48	» 50 »
12. готовыми		649	» 71 »
	разомъ	108.096 К.	08 с.

С. Мацюранъ
секретарь.

М. Подолинский
предсѳдатель.

М. Копко
касиєрь.

Вѳдъ гр. кат. Еп. Консисторіи
Перемышль дня 26 серпня 1912.

ХРОНИКА.

Именованя.

- Ч. 368/Орд. Всесвѣт. и Вир. о. Іоанъ Войтовичъ, Пралатъ-Схоляръ Перемыской Капітулы им. Кустосемъ, Всесвѣт. и Вир. о. Іоанъ Стрыйскій, Крылошанинъ-Канцлеръ Еп. Конс. им. Схолярхомъ Перемыской Капітулы, а Всесвѣт. Вспр. о. Василий Левицкій, парохъ въ Сокали, им. Соборнымъ крылошаниномъ Перемыской Капітулы.
- Ч. 402/Орд. Всч. ОО. Францъ Рабѣй, парохъ въ Самборѣ; Кипріянь Хотынскій, парохъ въ Ярославю и Антоній Лавровскій, парохъ въ Болеховцяхъ, им. почет. крылошанинами Перемыской Капітулы.
- Ч. 5731. Всч. о. Володимиръ Утриско, парохъ въ Скварявѣ новій, им. завѣдателемъ деканата Жовковскаго.
- Ч. 6638. Всч. о. Стефанъ Сапунъ, парохъ въ Стенягинѣ, им. завѣдателемъ деканата Сокальскаго.
- Ч. 7003. Всч. о. Пантелеймонъ Шнилька, им. провіз. катихитомъ при школахъ народныхъ въ Мостискахъ.
- Ч. 7215. Всч. о. Ілія Вольскій, им. заступникомъ катихита при ц. к. гимназіи въ Сяноцѣ.

Въ пропозицію приняты:

- Ч. 4937. На Береги долѣшній; 1. Колодѣй Симеонъ, 2. Зубрицкій Михаилъ, 3. Коленьскій Володимиръ.
- Ч. 5057. На Комарники: 1. Грабець Теодоръ, 2. Трешневскій Михаилъ, 3. Полянскій Николай, 4. Луцкій Петро, 5. Венгриновичъ Володимиръ, 6. Гамерскій Іоанъ, 7. Журавецкій Михаилъ, 8. Грабець Іоанъ, 9. Савчинъ Антоній, 10. Дороцкій Михаилъ, Вахнянинъ Емилианъ.

Сотрудництва получили:

- Ч. 2484. о. Левицкій Мчлонъ Юрій, самостойне въ Далявѣ.
- Ч. 5571. о. Сембратовичъ Юліанъ, дождж. въ Сеньковій Воли.
- Ч. 5784. о. Гадзевичъ Онуфрій, въ Мацѣвѣй зъ осѣдкомъ въ Новѣмъ Санчи.
- Ч. 6766. о. Чайковскій Теодоръ въ Яворовѣ.
- Ч. 6903. о. Гуть Алексей, управл. въ Ветлинѣ.
- Ч. 6936. о. Менцинскій Михаилъ въ Добромили.
- Ч. 6989. о. Гавришкевичъ Ілія въ Гойску.

Некрольога.

- О. Когутъ Стефанъ сотрудникъ въ Сосницѣ, уп. 24/7 1912.
- О. Гарисовичъ Антоній парохъ въ Луковѣмъ, уп. 26/7 1912.
- О. Гайдукевичъ Волод. парохъ въ Яксманичахъ уп. 10/8 1912.
- Души ихъ поручають ся молитвамъ Всч. Клира.

Вѣдъ Еп. гр. кат. Консистеріи

Перемышль дня 26. вересня 1912.

о. Іоанъ Стрыйскій
Канцлеръ,

† КОНСТАНТИНЪ
Епископъ,

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХИИ.

Рѳнь 1912.

Выдано 14. жовтня

Ч. X.

Ч. 50.

Ч. 7632. Конкурсъ на опорожненій парохіи.

Зъ речинцемъ вношеня прошень до 28. листопада 1912. выставляютъ ся на конкурсъ слѣдующіи опорожненіи парохіи:

1. Криве ад Тѣсна деканата Балигородского. Патрона право почивае.
2. Рябе ад Тѣсна деканата Балигородского. Патрона право почивае.
3. Дубецко деканата Бирчаньского, наданя приватного.
4. Куличковъ деканата Белзкого, наданя приватного.
5. Мацина деканата Бѣцкого, наданя прив., (убѣгаючи ся о тую парохію мають при институциі зложити писемне заявлене, що годять ся на вѳдлучене доч. Роздѣле.)
6. Либохора деканата Высочаньского, наданя приватного.
7. Порѣче грунтъ деканата Горожаньского, наданя приватного.
8. Береги гѳрній деканата Затварницького, наданя приватного.
9. Хмѣль деканата Затварницького, Патрона право почивае.
10. Михайлевичи деканата Комарняньского, наданя приватного.
11. Чорнорѣки деканата Коросняньского, наданя приватного.
12. Завадка деканата Лѣского. Патрона право почивае.
13. Плазѳвъ деканата Любачѳвского, наданя приватного.

14. Щуткѡвъ деканата Любачѡвского, наданя духовного.
15. Войкова деканата Мушиньского, наданя цѣсарского.
16. Злоцке деканата Мушиньского, наданя цѣсарского. (Убѣгаючися о тую парохію мають при институціи зложити заявлене, що годять ся на евенуальне вѡдлучене доч. Щавникъ.)
17. Лукове деканата Ольховецкого. Патрона право почивае.
18. Бѣла деканата Пѡтелицкого, наданя приватного.
19. Сокаль деканата Сокальского, наданя цѣсарского.
20. Звѡръ деканата Старосамѡбрского, наданя приватного.
21. Старый Самѡбрь деканата Старосамѡбрского, наданя цѣсарского.
22. Пелня деканата Сянѡцкого, наданя приватного.
23. Теглѡвъ деканатъ Угнѡвского, наданя приватного.
24. Поляны суровичній деканата Яслиского, наданя приватного.
25. Пулавы деканата Яслиского, наданя приватного.
26. Солинка деканата Яслиского. Патрона право почивае.
27. Явѡрникъ деканата, Яслиского громада мѣсцева.
28. Ясель деканата Яслиского, наданя приватного.

Решинець розумѣ ся въ сей способѣ, що прошеня передъ днемъ 28. Листопада мають бути зъ дотычныхъ Урядѡвъ деканальныхъ такъ выслані, щобы найпѡзнѣйше въ дни 28 Листопада були Еписк. Консистеріи предложені.

Прошеня не заосмотреніи потребными залучниками, (особенно свѣдоцтвами зъ испыту конкурсового), якъ и такі, котрі бы по дни 28 Листопада тутъ вплинули, будуть зверненіи безуспѣшно.

Вѡдъ гр. кат. Еп. Консистеріи

Перемышль дня 3. жовтня 1912.

Ч. 51.

Ч. 7627. Конкурсъ на посаду гр. к. катихита при школахъ въ Добромиліи.

Ц. к. Рада шкѡльна окружна въ Добромиліи оголошуе п. дн. 29 Вересня 1912 Ч. 1839 конкурсъ на посаду гр. к. катихита при школахъ въ Добромиліи зъ поборами III класи и зъ речинцемъ вношеня прошень до дня 15 Листопада 1912.

Тое подае ся до вѣдомости Всеч. Духовенства.

Вѡдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 4. жовтня 1912.

Ч. 7758/11. Конкурсъ на одноразову запомогу зъ фонда бл. п. Павла Зарицкого для бѣдныхъ церквей въ Галичинѣ.

Ставропигійскій Институтъ въ Львовѣ просить о умѣщене въ Вѣстнику епарх. слѣдующого конкурсу:

»Ставропигійскій Институтъ въ Львовѣ оголошаетъ конкурсъ со срокомъ по 15 н. ст. ноября 1912. г. на одноразовое пособие въ сумѣ 180 (сто восемьдесятъ) Кор. изъ фонда бл. п. Павла Зарицкого для всиомощствованя бѣдныхъ въ украшеніи или реставраціи нуждающихся ся и отвѣтныхъ на тое фондовъ неподающихъ гр. кат. церквей въ Галичинѣ.

Прошенія съ точнымъ наведеніемъ потребъ и нужды убѣгающихся о пособие церквей, должны церковными комитетами внести посредствомъ своихъ Консисторій въ ограниченномъ сроцѣ.

Надѣленная тымъ пособиемъ церковь должна будетъ принята на себе обязанность, щобы имя фундатора было поминаемо черезъ цѣлый годъ въ недѣли и праздники при литургии, объ отпущеніи и оставленіи грѣговъ и прегрѣшеній его. — Отъ Ставропигійского Института. Львовъ 7. н. ст. октября 1912.»

Евентуальній прошеня належить туъ найдалше до 10. Листопада 1912. предложити. —

Водъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 9. жовтня 1912.

Ч. 7621. Декретъ св. Зобраня для розширеня вѣры зъ дня 15. червня 1912 ч. 31997 въ справѣ приниманя католикѣвъ восточного обряду до латинскихъ монашихъ чинѣвъ.

„Per Apostolicas Litteras „*Orientalium dignitas Ecclesiarum*“, datas pridie calendas decembres anni 1894, Leo f. r. PP. XIII quoad ingressum Orientalium in religiosas latinas Sodalitates praecepit: „Nulli, utriusvis sexus, Ordini vel Instituto religioso latini ritus, quempiam orientalem inter sodales suos fas erit recipere, qui proprii Ordinarii testimoniales litteras non ante exhibuerit.“

Sapientissime quidem id cautum est, ut hac in re, et auctoritati Episcoporum, uti par est, deferretur, et una simul praedictorum Ordinum bono prospiceretur, eisdem fide dignum documentum suppeditando de postulantium vita et moribus.

Ast per memoratam praescriptionem derogatum non fuit dispositionibus iampridem

statutis, ac praesertim in Generali Conventu Sacrae huius Congregationis habito die 1^a Iunii anni 1885, quibus praecipitur in singulis casibus recursus ad Apostolicam Sedem, seu ad S. Congregationem de Propaganda Fide pro Negotiis Ritus Orientalis, ad quam etiam pertinet facultatem tribuere ritum mutandi vel ad tempus, vel in perpetuum.

Iamvero, cum postremis hisce temporibus compertum sit, non semel Orientales in religiosa Instituta latini ritus receptos fuisse cum testimonialibus quidem litteris Ordinarii orientalis, sed inconsulta prorsus Apostolica Sede; Sacra haec Congregatio opportunum ducit Superiorum omnium, Institutis religiosis latini ritus, cuiuscumque formae ac utriusvis sexus, praepositorum, in mentem revocare obligationem qua tenentur, consulendi nempe in scriptis Sacram hanc Congregationem antequam inter sodales suos aliquis Orientalis cooptetur.

Porro in suplici libello casus perspicue proponendus est cum omnibus suis adiunctis; et exprimi non solum debent nomen, agnomen, aetas, ritus et dioecesis postulantis, sed, si de viro agatur, praecipue explicandum est utrum admitti postulet in Institutum votorum solemnium vel simplicium, et an pro statu clericali vel laicali; nam Pontificium Rescriptum si favorabile sit, diversimode conceditur pro diversitate casuum.

Interim Deum precor ut te diutissime sospitet.

Tuus, Reverendissime Pater, Addictissimus Fr. H. M. Card. Gotti, *Praefectus*.
Hieronymus Roller, *Secretarius*.

Тое подає ся до вѣдомости Всч. Духовенства.

Водъ гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемышль дня 14. жовтня 1912.

Ч. 54.

Ч. 5714. Выказъ жертвъ на церковь въ Магеровѣ.

На прошене уряда парох. въ Магеровѣ подаєся до вѣдомости Всеч. священства выказъ жертводателей:

I. Вс. о. Юсифъ Черкавскій 15 К. Др. Т. Мышковскій 5 К. Вѣл. Антонина Осъмѣловска изъ Бѣлой 12 К. п. Марія Олексинъ жена дирек. въ Магеровѣ 2 К. Впр. о. Т. Минчакевичъ зъ Лаврыкова 10 К. Шимониова зъ Замку 4 К. о. Мих. Калимонъ 5 К. о. Мих. Дацко 2 К. 50 с. о. П. Микелита 2 К. о. I. Козакъ 13 К. о. Григорій Чайковскій 3 К. Титъ Решетыловичъ изъ Березова секр. п. к. Староства 5 К. о. Ст. Федоронько 5 К. о. Ем. Бѣлѣнскій 1 К. 20 водъ парохіи 2 К. 40 г. Его Ексц. Еп. К. Чеховичъ 50 К. о. I. Тарасовичъ сотр. въ Мостахъ В. 2 К. Робѣтники изъ Прусъ 14 К. Впр. о. Мих. Куневичъ 10 К. о. Дм. Куцерибъ 5 К. Чупка Вас. (привѣзъ цегли) 1 К. 60. Днѣстеръ 100 К.

о. Кмицикевичъ зъ Манастирка 10 К. о. А. Кунцевъ 5 К. С. Гель (цеглу привѣзъ) 3 К. 60. Тимко-Юрко Кулавецъ 3 К. 60. Фроимъ Шицеръ (Єврей при. цег.) 2 К. 60. І Кулавецъ (цег.) 3 К. 60. Агаф. Закусъ 1 К. Никита Кулавецъ (цеглу) 1 К. 80. С. Щирба (цеглу) 3 К. 20. Вѣхоть (цегл) 3 К. 60 Ол. Сало 3 К. 60. Калытякъ Вербяны 20 К. А. Грышь 2 К. Копоть 3 К. 60. І. Калытякъ учитель въ Магеровѣ 10 К. Макс. Терехъ цеглу 1 К. 80. В. Желѣзко 5 К. Ф. Фадюкъ 2 К. Кость Иванецъ 10 К., (цегла) 3 К. 60. Ів. Думичъ и Баранъ 8 К. Ст. Семочко 4 К. Тек. Думичъ 4 К. Ел. Романецъ 4 К. Т. Иванецъ цегла 3'60. Лука Смалюхъ 2 К. Григ. Сенейко 2 К. М. Леочко 10 К. Ст. Юхимъ 5 К. Ів. Порецкій 3 К. Л. Онинко 4 К. Пор. Басъ 4 К. Малѣрыкъ Ан. цег. 3'60. Мал. Хемичъ 2 К. Романчакъ Ів. 1'60. Демчишинъ Онуф. 2 К. Зъ Прусь робѣтники 44 К. Махно Мак. 10 К. Об. св. Петра 300 К. В. Гала 1 К. 80. Никола Пордускій 10 К. Павло Чорній 100 К. (получивъ грамоту). Семочко Григ. 6 К. Ковча Ст. 3 К. Шай Д. 4 К. Пелешко К. 3 К. Кошулапъ Пар. 5 К. Кукурѣвъ Гр. 5 К. Васина Анна 6 К. Марынякъ Анна 3 К. Онушко І. цег. 3'60. Проць Онушко 7'20 (цегла). о. Вол. Вербенець 3 К. о. Лысякъ 10 К. о. Федоренко 5 К. о. І. Косоноцкій 3 К. о. Дм. Куцерибъ 5 К. (вторично). Тоганъ Іос. 3'60 (цегла.) Климко Іос. 7'20 (цегла). о. И. Крайчикъ 25 К. І. Онушко 2 К. Ів. Думичъ 3'20 (цегла). Мих. Зѣнчукъ 3'20 (цегла). Ів. Иванецъ 3'20 (цегла). І. Дроздъ 3'60 (цегла). »Днѣстеръ« 40 К. (вторично). —

II. Львѣвска Архієпархія: п. Млодзяновска въ Залуквѣ 5 К. о. Дек. Пачовскій 4 К. о. Дръ Мильницкій 2 К. о. Іос. Гоцкій 4 К. Инст. Ставропигійскій друки »вѣдозвы«. о. С. Заяць 5 К. Гр. к. урядъ пар. въ Тухлѣ 5 К.

III. Еп. Станиславовска Епархія: о. Вас. Козловскій 10 К. ВБл. Г. Мих. Бѣлоусъ Коломья 2 К. —

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 22. липня 1912.

ХРОЊИКА.

Именованя.

- Ч. 7434. Впр. о. Хотынецкій Кипріянь поч. крылошанинъ парохъ въ Ярославю им. деканомъ Ярославскимъ.
- Ч. 7491. Впр. Хотынецкій Кипріянь парохъ въ Ярославю им. орд. вѣдпоручникомъ до ц. к. Рады шк. окружной въ Ярославю.

- Ч. 7492. Впр. Хотынецкій Кипріянь парохъ Ярослава им. орд. школь. комиса-ремъ до школь середныхъ въ Ярославо.
- Ч. 7302. о. Хоманъ Матвій нов. пресв. П. проповѣдникомъ при катедр. Храмі въ Перемышли.
-

Новопоставлені пресвитеры получили слѣдующі посады.

- Ч. 7115. о. Антонѡвъ Андрей сопомочництво въ Желдци.
- Ч. 7156. о. Артимишинъ Алексей сопомочництво въ Гѡйчи.
- Ч. 7120. о. Баховскій Дмитро сопом. въ Ваповичахъ зъ осѣдкомъ въ Рыхтычахъ.
- Ч. 7117. о. Войтовичъ Петро сотрудицтво въ Старѡмъ Самборѣ.
- Ч. 7118. о. Гентышь Николай завѣдательство парохіи Дубецко.
- Ч. 7119. о. Гмитрасевичъ Володимиръ управ. сопом. въ Тростянци деканата Яворѡвского.
- Ч. 7121. о. Давосиръ Петро сопомочн. въ Тарнавицѣ деканата Яслиского.
- Ч. 7122. о. Демкѡвъ Юсифъ завѣдательство парохіи Ясель.
- Ч. 7123. о. Демчукъ Матвій сопом. въ Бугынахъ.
- Ч. 7461. о. Корытко Сильвестеръ завѣдат. парохіи Лазы.
- Ч. 7126. о. Круцько Семень сотруд. при катедральн. Храмі въ Перемышли.
- Ч. 7125. о. Крыса Іоанъ сопом. въ Лѣтынѣ.
- Ч. 7127. о. Островскій Юліянъ сопом. въ Бѣгальяхъ.
- Ч. 7128. о. Спрысъ Александеръ сотруд. въ Радымнѣ.
- Ч. 7129. о. Шарко Любомиръ сопом. въ Королику вол. и доѣзд. до Дошного.
- Ч. 7131. о. Шпиталь Іоанъ сотруд. въ Куликовѣ зъ осѣдкомъ въ Гребенцяхъ.
-

Завѣдательства получили:

- Ч. 5571. о. Сембратовичъ Юліянъ въ Пелнѣ.
- Ч. 6005. о. Федоронько Юсифъ въ Луковѡмъ.
- Ч. 6202. о. Сембратовичъ Любомиръ въ Завадцѣ дек. Лѣского.
- Ч. 6865. о. Лучечко Петро въ Берегахъ дѡльныхъ.
- Ч. 6228. о. Гоцкій Алексей въ Деревнѣ.
- Ч. 6286. о. Вендзиловичъ Даміянъ въ Солинцѣ.
- Ч. 7192. о. Сенета Богданъ въ Яксманичахъ.
- Ч. 7201. о. Городыскій Михаилъ въ Михалевичахъ (дек. Комарн.)

- Ч. 7229. о. Исайчикъ Романъ въ Явѣрнику.
- Ч. 7311. о. Стецишинъ Михаилъ въ Каровѣ.
- Ч. 7106. о. Гучко Василій парохіи Шутковъ.
- Ч. 7170. о. Бѣласть Михаилъ парохіи Либохора.
- Ч. 6508. о. Твердохлѣбъ Антоній парохіи Сохаль.
- Ч. 6866. о. Качмаръ Іоанъ парохіи Звѣръ.
- Ч. 7230. о. Мигаль Василій парохіи Поляны суровичні.
- Ч. 7508. о. Козѣй Константинъ парохіи Порѣчегрунтъ.
- Ч. 7488. о. Пызюръ Андрей парохіи Бѣла.
- Ч. 7489. о. Гробельскій Брон. доѣзджаюче въ Тегловѣ.
- Ч. 7512. о. Саевичъ Іосифъ парохіи Береги гѣрні.

Сотрудництва получили:

- Ч. 6504. о. Хомякъ Володимиръ управл. въ Валявѣ.
- Ч. 6754. о. Баданъ Іосифъ въ Завадцѣ дек. Высочаньского.
- Ч. 6694. о. Константиновичъ Еразмъ въ Средницѣ.
- Ч. 7453. о. Винницкій Романъ въ Лѣску.
- Ч. 6304. о. Лѣщинскій Іосифъ въ Ольшаницѣ.
- Ч. 6833. о. Левицкій Іосифъ въ Молодычи.
- Ч. 7477. о. Флюнтъ Зеновій въ Оровѣмъ.
- Ч. 7501. о. Рейнаровичъ Іосифъ самост. въ Княжиполи.
- Ч. 7502. о. Грушкевичъ Теодоръ управляюче въ Подемщинѣ.
- Ч. 6461. о. Волянскій Стефанъ доѣзджаюче въ Регетовѣ.

Каноничну институцію получили:

- Ч. 5989. о. Малецкій Онуфрій на парохію Балигородъ.
- Ч. 6752. о. Мариновичъ Іосифъ на Любелю.
- Ч. 7486. о. Сорокевичъ Іоанъ на Уйковичи.
- Ч. 7487. о. Крыницкій Антоній на Пяновичи.
- Ч. 7488. о. Осмѣловскій Николай на Руду лѣсну
- Ч. 7489. о. Миколаевичъ Конст. на Жукѣвъ.
- Ч. 7490. о. Давидовичъ Кароль на Войславичи.
- Ч. 7497. о. Брановскій Антоній на Стояницѣ.

- Ч. 7498. о. Есинъ Іоанъ на Рыхвалдъ.
Ч. 7499. о. Козакъ Анатоль на Добрянцъ.
Ч. 7800. о. Легуцкій Юліанъ на Пѣски.
Ч. 7801. о. Долошицкій Миронъ на Вороблячинъ.
Ч. 7502. о. Логиньскій Іоанъ на Крупецъ.
Ч. 7512. о. Сороковскій Станиславъ на Крыве.
Ч. 7513. о. Калужняцкій Владыславъ на Павлокому (въ дорозѣ замѣны).
Ч. 7514. о. Калужняцкій Орестъ на Издебки (въ дорозѣ замѣны).
Ч. 7515. о. Гринишинъ Іоанъ на Макову.
Ч. 7516. о. Пѣхъ Теодоръ на Ниновичи.
-
- Ч. 5372. о. Петровскій Михаилъ парохъ въ Ильнику получивъ вѣдличія крылошаньскій.

Некрологія.

- О. Подолинскій Филімонъ парохъ въ Лазахъ уп. 24/9 1912.
О. Долошицкій Іосифъ парохъ въ Кунинѣ уп. 7/10 1912.

Души ихъ поручають ся молитвамъ Всеч. Клира.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи

Перемышль дня 14. жовтня 1912.

† **КОНСТАНТИНЪ**

Епископъ.

Ал. Зубрицкій

Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХИИ.

Рѣнь 1912.

Выдано 19. жовтня

Ч. XI.

Ч. 55.

Ч. 8013. Речинець до св. Рукополаганя въ Єреи.

Кандидаты духовного стану, покѣнчившихъ науки богословскій и желающихъ приняты св. Рукоположене, взывае ся щобы внесли до 24. листопада 1912. свои поданя, самі же явили ся въ Ректоратѣ духов. семѣнарїи дня 3. грудня с. р. о 9. год. передъ полуднемъ, по выслуханю св. Литургїи, котра о 8. годинѣ зачинае ся.

Поданя мають бути заосмотренї: 1) свѣдоцтвами всѣхъ наукъ школьныхъ; 2) моральности; 3) здоровля; 4) убожества подтвержденного ц. к. Староствомъ; 5) вѣнчаня, если суть женатї; 6) удовольеня повинности войсковой.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординарїята.

Перемышль, дня 19 жовтня 1912.

Ч. 56.

**Ч. 7960. О вынятковомъ разрѣшенію въ сѣмъ роцѣ всѣхъ рѣльникѣвъ
въ всѣ недѣлѣ и свята на работы пѣльнѣ.**

На прошене ц. к. Галицкаго Товариства Господарскаго въ Львовѣ зѣ дня 8. жовтня 1912. Ч. 9114. увзглядняючи небувалый, незвычайно лихій станъ погоды якъ що вѣдъ двоухъ мѣсяцѣвъ треваюча безнастанна сѣота спричинила рѣльникамъ необчислимѣй шкоды, а заходить грѣзна обава утраты навѣтъ окоповыхъ рѣстинъ именно картофель и буракѣвъ та другихъ землеплодѣвъ, — Еп. Ординарѣтъ, въ порозумѣню зѣ другими ту краєвими Преосвящ. Ординарѣтами, разрѣшае въ сѣмъ вынятковомъ роцѣ всѣхъ рѣльникѣвъ въ всѣ недѣлѣ и свята, вѣдъ години 12. въ полудне, ажъ до часу выконаня картофель и буракѣвъ, на роботу въ поли и звожене до домѣвъ.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординарѣта.

Перемышль дня 19. жовтня 1912.

† **КОНСТАНТИНЪ**

Епископъ.

Ал. Зубрицкій

Канцлеръ.

ВѢСТНИКЪ

ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХИИ.

Рѣкъ 1912.

Выдано 15. листопада

Ч. XII.

Ч. 57.

Ч. 5648. О захованю старинныхъ церквей.

Ц. к. Комисія центральна для забытковъ штуки и памятниковъ историчныхъ у Вѣдни, звернула ся до Еп. Ординаріята подъ д. 2/7 1912. Ч. 3184 зъ слѣдующою вѣдозвою:

„An das hochwürdige
gr. kath. bischöfliche Ordinariat in Przemyśl.

Seit einer Reihe von Jahren mehren sich in Galizien Fälle, dass die Holzkirchen entweder durch dilettantische Restaurierungen, Umbauten etz. an ihren künstlerischen Charakter Einbusse erleiden oder gar gänzlich demoliert und an ihrer Stelle gemauerte Kirchen errichtet werden. Und doch verdienen die alten Holzkirchen mit grösserer Fürsorge behandelt zu werden. Manche von ihnen sind wertvolle Denkmäler der kirchlichen Holzbaukunst, alle aber bieten sowohl die reicheren als auch die ganz einfachen Bauten, die gewöhnlich von alten, hohen Bäumen umgeben sind, ein malerisches Bild, welches nicht nur den Hauptschmuck, den wichtigsten ästhetischen Besitz der galizischen Ortschaften bildet, sondern auch objektiv genommen vielfach ausserordentlich wirkungsvoll ist.

Die Zentralkommission strebt sonach seit Jahren den Besitz an alten Holzkirchen Galiziens möglichst unvermindert für die Zukunft zu erhalten. Ihre Bemühungen werden auch von ihrem höchsten Protektor dem durchlauchtigsten Herrn Erzherzog Franz Ferdinand vollauf gewürdigt. Trotzdem ist ein rapides, nur selten durch den schlechten baulichen Bestand bedingte Schwinden dieser Denkmale zu konstatieren. Daher hat der Denkmalrat der

Zentralkommission in seiner ersten am 12. und 13. April 1912 abgehaltenen Session Anlass genommen sich mit diesen Denkmalen eingehend zu beschäftigen und in Anerkennung der kunstgeschichtlichen und ästhetischen Wichtigkeit dieser Objekte über den Antrag der Mitglieder: Professor Dr. Johann Ritter von Boloz-Antoniewicz in Lemberg und Prälaten, Professor Dr. Heinrich Swoboda in Wien das Präsidium ersucht, sich in dieser wichtigen Angelegenheit an die galizischen Ordinariate zu wenden.

In Entsprechung dieses Wunsches erachtet es das Präsidium als seine vornehme Pflicht, vor allem dem hochwürdigen Ordinariate für dessen Fürsorge, die das hochwürdige Ordinariat stets für die Erhaltung der Kunst- und historischen Denkmale an den Tag gelegt hat, seinem verbindlichen Dank auszudrücken.

Gleichzeitig aber wird das hochwürdige Ordinariat dringend ersucht, der Erhaltung der Holzkirchen besonderes Augenmerk zuzuwenden.

Berechtigten Kultusbedürfnissen wird seitens der Zentralkommission gewiss nicht entgegengetreten werden. Diese wird auch stets bemüht sein, den lokalen Faktoren die Erhaltung der Holzkirchen durch Befürwortung von Staatssubventionen zu ermöglichen.

Wenn daher der unterstehende Klerus angewiesen würde, bei beabsichtigten Demolierungen oder Adaptierungen von Holzkirchen stets nur in Einvernehmen mit der Zentralkommission und deren berufenem Konservator vorzugehen, so liesse sich in vielen Fällen das von kirchlicher Seite gewünschte Ziel mit der Erhaltung der Holzkirche vereinen und würde manchmal den lokalen Faktoren ihre finanzielle Situation wesentlich erleichtert werden können. Der Präsident: Franz Lichtenstein“.

Повышшу вѣдзвужу ц. к. Комісії центральної, поставлять Всч. оо. Деканы яко предметъ обрады на найближшѣмъ Соборчику декан., и зѣ покликѣмъ на ту-тешній розпорядженя, выданій вѣ повышшѣй справѣ вѣ р. 1906. (Вѣстникъ епарх. ст. 107.) вѣ р. 1907. (Вѣстникъ епарх. ст. 86.) и вѣ р. 1908. (Вѣстн. епарх. ст. 79.) завѣзвужуть Всч. Клиръ кондеканальный до точного придержованя ся вѣ данѣмъ случаю повышшой вѣдзвы.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 16. жовтня 1912.

Ч. 58.

Ч. 7166. Власть дана парохамъ и сотрудникамъ дотычно предслубной сповѣди.

На пѣдставѣ уповажненя одержаного вѣдъ пенітенціаріи, удѣляемо всѣмъ Всч. Настоятелямъ парохій и сотрудникамъ, котрї вѣ Епархіи теперъ вѣ тыхъ урядахъ суть або вѣ часѣ Нашого правленя поставленїи будуть, власть:

Dispensandi in matrimoniis contrahendis *pro foro conscientiae et in actu sacramentalis confessionis tantum* super occulto impedimento seu impedimentis primi, nec non primi et secundi, ac secundi tantum gradus affinitatis ex illicita copula, *quando tamen omnia parata sint ad nuptias, nec matrimonium usque dum ab Apostolica*

Sede obtineri possit dispensatio, absque periculo gravis scandali differri queat; remota occasione peccandi, et quatenus agetur de copula cum suae sponsae matre, dummodo illa secuta fuerit post eiusdem sponsae nativitatem et non aliter; injuncta in quolibet casu poenitentia salutari“.

Тутъ ще додає ся, що треба всѣмъ Парохамъ и Сотрудникамъ о сѣй власти своѣй знати и туюжъ въ даномъ разѣ употребляти; и треба такожъ въ сповѣди дотычну сторону (а если може обѣ стороны о томъ грѣсѣ знаютъ и сповѣдають ся, то обѣ стороны) выразно поучити: що супружество се булобы безъ диспензы церковной въ совѣсти и передъ Богомъ неважне, но Сповѣдникъ властію вѣдъ св. Отця и Архієрея одержаною, увольняє ихъ въ совѣсти вѣдъ того препятствія и супружество буде передъ Богомъ вповнѣ важнымъ. Але розумѣє ся, що має Сповѣдникъ и прочій, въ даной власти выражений рѣчи заховати.

Если же Сповѣдоикъ не употребитъ той власти передъ слюбомъ и не обучитъ сповѣдающихъ ся, то повстають потому по заключенѣмъ супружествѣ великій трудности.

На подставѣ сєи власти, загально удѣленой, взываємо Всч. Настоятелѣвъ парохій и сотрудниковъ въ даномъ случаю не вѣдноситись до Еп. Ординаріату зъ просьбою о диспензу, ино користати зъ удѣленой власти.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріата.

Перемышль дня 24. жовтня 1912.

Ч. 59.

Ч. 6900. Въ справѣ удѣлюваня позволенъ на колекту для восточныхъ.

Св. Конгрегація de propaganda Fide выдала слѣдующе рѣшенє:

„Sacrae huic *Congregationi de Propaganda Fide pro Negotiis Rituum Orientalium* persaepe recursum habent clarissimi Viri in ecclesiastica dignitate et iurisdictione constituti, sive Ordinarii, sive Apostolicae Sedis Delegati, sive alii, a suprema Auctoritate remedium flagitantes contra improbandam agendi rationem quorundam ad ritum Orientalem pertinentium, qui hac et illac, per Europae et Americae praesertim regiones, cursitant ad eleemosynas colligendas, quaesito colore vel praetextu propriae missionis necessitates sublevandi.

Huiusmodi Viri pecuniam colligentes, qui fere semper ad clerum orientalem catholicum se pertinere dictitant, et quandoque etiam vestium ornamenta et titulos ecclesiasticarum praeserunt dignitatum, exhibent documenta linguis et characteribus in Occidente parum cognitis conscripta, et sigillis variis munita, quae ipsi asserunt a Praelatis, vel etiam a Patriarchis orientalibus prodire, et fidem facere de viri ea exhibentis honestate, et de necessitate eleemosynarum ad construendas vel reparandas ecclesias, ad scholas vel nosocomia aedificanda et sustentanda, ad orphanos alendos, aut populos clade vel fame percussos adiuvandos, vel ad aliud pium opus promovendum.

Persaepe autem accidit documenta allata apocrypha esse, virum ipsum sic emendicantem fraudulenter dignitatem et insignia ecclesiastica iactare et gerere (quae etiamsi constarent vere concessa a suis Patriarchis, tamen gestari non possent nisi intra limites territorialis iurisdictionis concedentis); quandoque etiam nec sacerdotio insignitum nec ad Ordines Sacros promotum esse: quinimo compertum est aliquando mendicantem non solum schismaticum sed et infidelem esse.

Saepe etiam scopus ad eleemosynas captandas allatus fictus omnino deprehenditur; et generatim pecunia collecta in bonum privatum personale ipsius cedit, absque ullo beneficio vel levamine orientalium fidelium aut praedictorum operum.

Quam perniciosa sit et turpis haec agendi ratio, nemo est qui non videat; nam bona fides et pietas catholicorum decipitur et fraudatur, Orientis gentibus et Ecclesiis dedecus affertur, laeditur iustitia, et catholicum nomen non levem iacturam patitur.

Quapropter S. haec Congregatio et ipsi Summi Romani Pontifices semper conati sunt ut hi graves abusus fraudulentae emendicationis amoverentur, uti constat ex Litteris Innocentii XI datis mense Ianuario 1677, Clementis XII diei 26 Martii 1736, et ceteris omis- sis, ex Monitiore ad Apost. Sedis Nuntios anni 1875.

Cum autem temporis decursu, dispositiones et monita a Suprema Auctoritate lata in oblivionem decidisse videantur, Sedes Apostolica etiam nuperrime rogata fuit, ut denuo supra memoratos abusus compesceret.

Attenta itaque hodierna itinerum facilitate, visum est non solum praeteritas de ha re dispositiones confirmare, sed etiam haec quae sequuntur statuere:

I. *Ordinarii in sua dioecesi nullum orientalem admittant pecuniae collectorem* cuiusvis Ordinis vel dignitatis ecclesiasticae, etiamsi exhibeat authentica documenta quolibet idiomate exarata et sigillis munita, nisi authenticum ac recens praebeat Rescriptum Sacrae huius Congregationis, quo facultas eidem fit, tum a propria dioecesi discedendi, tum eleemosynas colligendi.

II. Quod si, neglectis hisce Apostolicae Sedis mandatis, aliquis Orientalis ecclesiasticus vir, etiamsi commendatitiis Praelati sui literis munitus, Europam, Americam vel alias peragret regiones ad eleemosynas colligendas, Ordinarius loci in quo versatur, eundem moneat de vetita emendicatione, eumque non admittat ad Missae celebrationem nec ad aliorum ecclesiasticorum munerum exercitium.

III. Si autem pervicacem se prodat Ordinarius, etiam per publicas ephemerides clerum et fideles moneat huiusmodi pecuniae quaestus ut illicitos et reprobatos habendos esse.

IV. Demum, si aliquod dubium oriatur, Ordinarii ad hanc Sacram Congregationem referant, quae opportune providebit.

Contrariis quibuscumque minime obstantibus.

Datum Romae ex Aeditis S. Congregationis de Propaganda Fide pro Negotiis Ritus Orientalis die 1 Ianuarii Anni 1912. — Fr. H. M. Card. Gotti, Praefectus. Hieronymus Roller, a Secretis“.

О чѣмъ Всч. Духовенство завѣдомляе ся.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 17. жовтня 1912.

Ч. 7728. Пошукує ся свѣдоцтва вѣнчаня Стефана Борковского зъ Катариню (Хосьцякъ) Попель.

П. Камѣля Мянковска замешкала у Львовѣ ул. В. Поля ч. 9. П. поверхъ, пошукує за свѣдоцтвомъ вѣнчаня Стефана Борковского зъ Катариню (Хосьцякъ) Попель, котрѣ могли бути вѣнчанѣ въ рокахъ вѣдъ 1800—1808, и жертвує дотычному урядови парохіяльному за вышуканє и выставленє сего свѣдоцтва 30 К. (трийцять К.) Поручає ся проте Всеч. Урядамъ парох. переглянути книги метричальнѣ вѣнчаныхъ и еслибы актъ сей знайшовъ ся записаный, выдати остемпльоване свѣдоцтво и тожь сюда надѣслати.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль дня 21. жовтня 1912.

Ч. 7863. Затрата фелона зъ гр. кат. церкви св. Вмч. Варвары въ Вѣдни.

Гр. кат. Урядъ парохіяльный при церквѣ св. Вмч. Варвары въ Вѣдни пѣдъ днемъ 11. жовтня 1912. Ч. 599. донѣсь ту, що зъ причины великого числа чужихъ ризъ церковныхъ пѣдчасъ евхаристійного конгресу вѣдбувшого ся цъ вересню с. р. въ Вѣдни зъ закрестіи тамошної церкви затратився одинъ фелонъ червонои краски о жовтыхъ цвѣтахъ зъ рѣдка переплѣтанныхъ бѣлыми и зъ крестомъ на плечахъ, на котрѣмъ зображений Гдь Иисусъ благословячій — пѣдшѣвка такожъ червона. — Понеже сей фелонъ декомплетує цѣлый гарнитуръ, поручаєся, щобы оо. участники въ мовѣ будучого конгресу переглянули ризы своєи церкви, чи случайно высше описаный фелонъ черезъ ошибку зъ церкви не зѣоставъ привезеный? — Въ положительнѣмъ же случаю дотычний іерей має той фелонъ впрость вѣдослати до гр. кат. Уряду парохіяльного въ Вѣдни — и ту о здѣланѣмъ донести.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріяту.

Перемышль дня 22. жовтня 1912.

Ч. 8163. Пригадка про уставъ церковный на рѣкъ 1912.

Зъ покликѣмъ на тутешне рѣшєпє зъ 16. марта 1912. Ч. 2141. (Ч. III. Вѣстн. Епарх.) взыває ся Всеч. Духовенство до чимъ скорѣйшой на руки Всеч.

Урядовъ деканальныхъ уплаты залягаючої належитости за розбслані примѣрники устава церковного на р. 1912 по 50 сот. за одинъ примѣрникъ.

Всеч. оо. деканы зволягъ збѣрані належитости ту по можливой скорості предложити, щобы таковы можна переслати Всесвѣтлѣйшой и Впр. гр. кат. Митроп. Консистеріи въ Львовѣ, котрой накладомъ въ мовѣ будучій уставъ бувъ выпечатаный.

Водъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 24. жовтня 1912.

Ч. 63.

Ч. 8403. Конкурсъ на II. проповѣдника катедрального въ Перемышли.

При тутешномъ катедральномъ Храмѣ есть до обсаджена посада II. проповѣдника катедрального.

Желаючы о мѣсце тое убѣгатись священники, дожныи свои прошеня належито заосмотрені, вносити до Еписк. Консистеріи до 31. грудня 1912.

Водъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 1. листопада 1912.

Ч. 64.

Ч. 8488. О загальныхъ зборахъ товариства св. Ап. Павла въ Львовѣ.

Загальні Зборы Товариства св. Ап. Павла водбудуть ся 26. грудня с. р. въ духовной семинарии въ Львовѣ зъ отснмъ порядкомъ: рано о 8. год. Служба Божа въ намѣреню Товариства и парастасъ за помершихъ членовъ. О 9. год. початокъ зборовъ — що подае ся до загальной вѣдомости.

Водъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 9. листопада 1912.

Ч. 65.

Ч. 7464. Въ справѣ оплаты цловой водъ спровадження церк. звоновъ.

Всч. ц. к. Намѣстництво зъ дня 23. вересня с. р. Ч. XI. а 3379 удѣлило слѣдующе рѣшене. Выс. ц. к. Министерство вѣроисповѣданя и просвѣты зъ дня 27. серпня 1912. Ч. 37091:

„An die k. k. Statthalterei in Lemberg.

Ueber eine Beschwerde der österreichischen Glockengiesser gegen die der heimischen Industrie abträgliche allzu häufige Gewährung von Zollbegünstigungen für Glocken die für Kirchen in Oesterreich aus angeblichen Opportunitätsgründen im Auslande bestellt wurden, hat das k. k. Handelsministerium behufs richtiger Informierung der in Betracht kommenden Kreise und behufs Vermeidung der Einbringung von Gesuchen, denen nach dem Gesetze nicht willfahrt werden könnte, nachstehende Zusammenfassung der geltenden Bestimmungen und Grundsätze anher mitgeteilt:

„Die Zollbefreiung resp. Zollermässigung für Kirchenglocken wird nach Artikel XII, Z. 1. Zolltarifgesetz nur in besonders berücksichtigungswerten Fällen gewährt. Zu diesem Behufe wurde die Entscheidung über derartige Ansuchen der Kompetenz der Finanzlandesbehörden entzogen und dem Finanzministerium vorbehalten, welches jeweilig nach Massgabe der konkreten Umstände und unter Berücksichtigung der Interessen des einheimischen Glockengiessergewerbes in Einvernehmen mit dem Handelsministerium entscheiden wird. Sofern es sich nicht um die in Oesterreich nicht erzeugten Gussstahlglocken handelt, bei welchen nur die Armut der betreffenden Kirche bescheinigt zu werden braucht, wird bei jedem derartigen Ansuchen auch der Nachweis erbracht werden müssen, dass die Offerte der österreichischen Glockengiesser wesentlicher ungünstiger waren als der ausländischen. Wenn daher die Bestellung einer Kirchenglocke beabsichtigt ist, wird sich in Hinkunft die betreffende Kirche vorerst an die in Betracht kommenden Betriebe der inländischen Glockengiesserei zu wenden haben und erst dann, wenn deren Anbote nicht annehmbar erscheinen, auf die Bewilligung der zollfreien Einfuhr der betreffenden Glocke aus dem Auslande rechnen können.“

Die k. k. Statthalterei wird ersucht, die geeignete Veranlassung zu treffen, damit diese leitenden Gesichtspunkte durch Vermittlung der Ordinariate zur Kenntniss der Kirchenvorstellungen des d. a. Verwaltungsgebietes gelangen“.

Всч. Клирови поручає ся въ даныхъ случаяхъ до сего розпорядженя застосовати ся.

Водъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 5. листопада 1912.

Ч. 66.

Ч. 8302. Конкурсъ на опорожнену парохію Купновичи старій.

Зъ речинцемъ вношеня прошень до 31. грудня 1912 выставляє ся на конкурсъ парохія: Купновичи старій дек. Комарняньского, слободного наданя.

Речинець розумѣє ся въ сей способъ, що прошеня передъ днемъ 31. грудня 1912 мають бути зъ дотичныхъ урядовъ дек. такъ выслані, шобы найпознѣйше въ дни 31. грудня 1912 були Еп. Консистеріи предложені.

Прошеня не заосмотрені потрібними залучниками (особенно свѣдоцтвами зъ испиту конкурсового), якъ и такі, котрі бы по дни 31. грудня 1912 тутъ відьпнути, будуть звернені безуспѣшно.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемишль, дня 2. листопада 1912.

Ч. 67.

Ч. 5842. Найновѣйшій видавництва Товариства св. Ап. Павла.

На прошене Видѣлу Товариства им. св. Апост. Павла въ Львовѣ зъ 17. липня 1912. Ч. 470. поручає ся Всеч. Клирови и вѣрнымъ нашої епархіи два найновѣйшій видавництва сего товариства а именно: „Житєві питаня“ (для Интелигенції) по цѣнѣ 1 К. и „Христос міжъ нами“ (для народу) по цѣнѣ 40 с.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль дня 4. листопада 1912.

Ч. 68.

Ч. 6588. Вильосованє всѣхъ 5% преміованыхъ листѣвъ гипотечныхъ ц. к. уприв. галиц. акційного Банку гипотечного въ Львовѣ.

Пѣсля донесеня ц. к. уприв. галицкого акційного Банку гипотечного въ Львовѣ всѣ дотеперъ невыльосованіи 5% преміованіи листы гипотечніи тогожь Банку зѣстали зъ обѣгу выцофаніи, а платніи будуть вѣдъ дня 1. марта 1913, зъ котрымъ днемъ устає опроцентованє згаданныхъ листѣвъ гипотечныхъ.

Се подає ся до вѣдомости Всеч. Клиру епархіяльного зъ вѣзванємъ, евентуально завинкульованіи на перкви, парохіи, фондации и т. п. высше реченіи листы гипотечніи ту предложити до зреализованя.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемишль, дня 4. листопада 1912.

Ч. 6624. О діяльності товариства „Дністеръ“ и о обезпеченю церквей и будынкѣвъ парохіяльныхъ въ нѣмъ.

Дирекція товариства „Дністеръ“ предложила ту звітъ зъ діяльності и замкнене рахункѣвъ товариства взаимныхъ обезпечень и взаимного кредиту „Дністеръ“ за рѣкъ 1911, принятїи и затвердженїи загальными зборами товариства дня 21. мая 1912.

Зъ предложеного товариствомъ взаимныхъ обезпечень „Дністеръ“ справзданя оказуе ся, що се товариство постѣйно и правильно розвивае ся, скоро лїквідуе шкоды, совѣстно выплачуе вѣдшкодованя, веде администрацію оцадно а резервовїи фонды збѣльшаються.

Въ роцѣ адміністраційномъ 1911 се товариство осягнуло билансову надвыжку въ сумѣ 386.566 К., зъ котрси загальнїи зборы рѣшили назначити членамъ 10% звороту вѣдъ заплаченыхъ зарѣкъ 1911 премїи а по вѣдповѣднѣмъ доповнено фонду резервового и пенсіиного та касы заосмотреня, назначити на гуманитарнїи и загально пожиточнїи цѣли до розпорядимости надзирающей рады квоту К. 3.000.

Рѣвножъ постѣйно и добре розвивае ся товариство взаимного кредиту „Дністеръ“, котре въ роцѣ 1911 осягнуло чистый зыскъ въ сумѣ 43.793 кор. 21 сот. Зъ того зыску загальнїи зборы рѣшили по вѣдповѣднѣмъ доповнено резервового фонду и вѣдѣленю 6% на дивиденду вѣдъ удѣловъ, назначити 18000 К. на добродѣйнїи цѣли а то. 4000 К. для руского товариства педагогичного на жѣночу учительку семинарію яко V. рату ювильейного дару а 14.000 К. на иншїи добродѣйнїи цѣли до розпорядимости надзирающей рады.

Въ слѣдъ за тымъ надзирающая рада частїю зъ товариства взаимного кредиту, частїю зъ товариства взаимныхъ обезпечень на богоугоднїи церковнїи або спорѣдненїи цѣли: товариству св. Ап. Петра всѣхъ 3 епархїи 2.400 К., фондамъ вѣдовъ и сирѣтъ по священникахъ всѣхъ 3 епархїи 600 К., товариствамъ взаимной помочи дяковъ всѣхъ 3 епархїи 600 К., СС. Служебницямъ 500 К., СС. Василиянкамъ въ Львовѣ 400 К. а въ Яворовѣ 200 К. разомъ 4.700 К.

Въ попередныхъ лѣтахъ надзирающая рада роздѣлила Преосв. Ординаріятъ и товариству св. Ап. Петра на церкви 27.824 К., товариству взаимной помочи дяковъ 5.130 К., СС. Служебницямъ 1.550 К., СС. Василиянкамъ 3.865 К. а загаломъ товариство роздѣлило по конецъ року 1911 на рускїи публичнїи цѣли К. 145.655.

Такихъ жертвъ на нашїи церковнїи, и имъ спорѣдненїи цѣли, дотеперь не давало и не дае жадне друге зъ товариствъ асекураційныхъ, якїи въ нашѣмъ краю оперують!

Въ виду такого стану рѣчей Еписк. Ординаріятъ зъ приятностью подае повыше до вѣдомости Всеч. Клиру, комитетамъ парохіяльнымъ, зверхностямъ громадскимъ и всѣмъ вѣрнымъ Нашои епархїи, а зъ покликомъ на тутешне рѣшене зъ 25. листопада 1911. Ч. 7166 (Ч. XIII. Вѣстн. епарх. зъ р. 1911) поновно поручае обезпечатити всѣ церкви и будынки парохіяльнїи а по можности и приватнїи власности въ своимъ одинокомъ національномъ товариствѣ асекураційномъ.

При тѣмъ надѣємося, що кожда руска единиця въ загалѣ а кожый гр. к. єрей въ особенности въ имя чести и карности народнои и становой послушає Нашого голосу и буде наслѣдовати примѣръ, якій другі народы въ такѣмъ зглядѣ намъ подають.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 12. листопада 1912.

Ч. 70.

Ч. 8604. Розпорядженя що до винкульованыхъ цѣнныхъ ефектѣвъ церковныхъ и парохіяльныхъ.

Еписк. Консисторія намѣряє завести точну евиденцію всѣхъ цѣнныхъ ефектѣвъ, завинкульованыхъ на рѣчь церквей, богослужебныхъ фондаций, добродѣйныхъ фондѣвъ при церквахъ, закладовыхъ фондѣвъ парохіяльныхъ зъ якогонибудь титулу и т. п., находячихся въ цѣлой епархii, рѣвножь переконатися, о скѣлько всѣ тѣ фонды суть користно намѣщені т. є. чи въ теперѣшнѣмъ часѣ цѣннi ефекты о пупилярной безпецѣ приносять можливо найбѣчый вѣдсотки? та запровадити вѣдповѣдне переховуване всѣхъ винкульованыхъ цѣнныхъ ефектѣвъ и урядовыхъ документѣвъ, вѣдносячихъ ся до повстаня и замѣны овыхъ ефектѣвъ.

До заложенѣи цѣли Еписк. Консисторія розпоряджує, щоби:

а) всѣ самостѣйні Всеч. оо. душпастырѣ выготовили выказъ всѣхъ винкульованыхъ цѣнныхъ ефектѣвъ, находячихся въ парохii, на друкахъ, якi рѣвночасно зъ тымъ числомъ Вѣстника еперх. пересылаются и то въ 2 примѣрникахъ. Одень примѣрникъ має лишити ся въ актахъ парохіяльныхъ а другій примѣрникъ належить до 10. грудня 1912 переслати до свого Уряду деканального.

б) Всеч. оо. деканы найдалше до 25. грудня 1912 предложили Еписк. Консисторii повисшi выказы, зѣбрані зъ цѣлого деканату, однимъ донесенемъ.

в) всѣ самостѣйні Всеч. оо. душпастырѣ бодай на коштѣ скарбѣны матернои церкви справили окрему теку зъ нанисомъ, цѣннi ефекты гр. кат. парохii въ Н. . . . и до нихъ вѣдносячi на документи". — Въ той тецѣ мають зложити и переховувати ся всѣ парохіяльнi цѣннi ефекты винкульованi, дотычнi аркушѣ платничi, вѣорцѣ квитѣвъ, записникъ побраныхъ вѣдсоткѣвъ, и всѣ урядовi письма вѣдносячi ся до кожного поодинокого цѣнного ефекта, поясняючi его повстанє, винкульованє, вильосованє, евентуально перемѣну, зреализованє якъ такожь грамоты фондацийнi и т. п. — На пѣдставѣ инвентаря парохіяльного, инвентаря церковного, протоколу урядовыхъ цѣйствii зъ попереднихъ лѣтѣ належить зъ актѣвъ парохіяльныхъ вышукати въ мѣви будучi урядовi предмети, вѣдповѣдно посортувати и до кожного рода цѣнного паперу разомъ долучити.

Въ будучности вплинувшi урядовi письма, вѣдносячi ся до винкульованыхъ цѣнныхъ ефектѣвъ належить до той теки складати.

Такъ упорядкованi акты маєтку церковного и бенефіцiального належить мати зарѣвно зъ книгами метрикальними въ особлившѣи опѣцѣ и безпеченьствѣ, щоби въ данѣи потребѣ кождѣи хвилѣ можна було знайти вѣдповѣднi поясненя

що до поодонокихъ цѣнныхъ ефектовъ чи то для наслѣдника въ парохіи чи то зверхнихъ властей.

г) всѣ Всеч. оо. деканы зъ своеи стороны зъ актовъ деканальныхъ вылучили урядові письма, вѣдносячі ся до винкульованыхъ цѣнныхъ паперовъ и майна церквей и парохій цѣлого деканату, таковій окремо для кождои парохіи поскладані особно удержовали въ вѣдѣльнѣмъ мѣсци шафы зъ актами деканальными, въ будучности доповняли и въ безпечнѣмъ мѣсци переходували, при посѣщеняхъ деканальныхъ переконували ся, чи подѣ в) выражені постановленія суть выконувані? и справоздане о томъ въ протоколѣ посѣщенія въ примѣчаняхъ готовали.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль дня 12. листопада 1912.

ХРОНІКА.

Именованя.

- Ч. 6684. Всч. Николаевичъ Михаилъ парохъ въ Скоморохахъ им. орд. комисаремъ до школъ середныхъ въ Сокали и орд. комисаремъ до испытѣвъ квалификаційныхъ при ц. к. учительской семинаріи въ Сокали.
- Ч. 7640. Всч. Салукъ Лука катихитъ при школахъ народныхъ въ Белзѣ, им. заступникомъ катихита при приватной гѣмназіи въ Белзѣ.
- Ч. 8014. Впр. о. Стрыйскій Іоанъ Схольяръ капітулы, им. орд. вѣдпоручникомъ до ц. к. Рады шк. окружной въ Перемышли, орд. комисаремъ до испытѣвъ квалификаційныхъ при ц. к. учит. семинаріи въ Перемышли и орд. комисаремъ для школъ середныхъ и всѣхъ иншихъ и для школъ середныхъ въ Решовѣ и Тарновѣ.
- Ч. 7871. Всч. Николаевичъ Антоній парохъ въ Подбужи им. М. деканомъ Мокрянскимъ.
- Ч. 7939. Всч. Горняткевичъ Іоанъ сотрудникъ въ Модричу им. заступникомъ катихита при школѣ вѣдѣловой женъ. въ Дрогобычи.
- Ч. 8017. Всч. Юзвякъ Михаилъ им. катихитомъ приватной гѣмназіи реальной въ Самборѣ.
- Ч. 8037. Впр. Рабѣй Францъ парохъ въ Самборѣ им. заступникомъ катихита при гѣмназіи въ Самборѣ.
- Ч. 8006. Впр. Дрѣ Левицкій Василій крылошанинъ Перемыской капітулы — деканомъ Перемыско-Городскимъ.
- Ч. 8215. Впр. Дрѣ Левицкій Василій им. орд. шк. комисаремъ для школъ поза Перемышль.

- Ч. 8476. Всеч. Пастернакъ Іоанъ парохъ въ Зѣболкахъ им. орд. вѣдпоручникомъ до ц. к. Рады шк. окружной въ Жовквѣ.
- Ч. 7220. Всеч. Калужняцкій Игнатій парохъ въ Попеляхъ им. орд. шк. комисаремъ на мѣсце увѣльненого на власне прошене вѣдъ тои довжности Всеч. Ильницкого Іоана пароха въ Доброгостовѣ.
- Ч. 7203. Всеч. Федоровичъ Кароль деканъ дрогобыцкій им. орд. шкѣль. комисаремъ до надзору науки религіи въ школахъ народныхъ, на мѣсце увѣльненого на власне прошене вѣдъ тои довжности Всеч. Татомира Михаила пароха въ Кавску.
- Ч. 7924. Всеч. Миколаевичъ Антоній парохъ въ Пѣдбужи им. орд. шк. комисаремъ для шкѣль дек. Мокрянскаго.

Вѣдличія крылошанскій получили.

- Ч. 7551. Всеч. Панасинскій Левъ парохъ въ Гѣльчи.
- Ч. 7871. „ Стецевъ Левъ парохъ въ Лѣтынѣ и Всеч. Турянскій Михайль парохъ въ Городищу.

Увѣльнене вѣдъ испита конкурсового получили.

- Ч. 6839. Всеч. Кузыкъ Корнилій парохъ въ Радымнѣ.
- Ч. 6549. „ Ковальскій Айталь парохъ въ Новосѣлкахъ гост.
- Ч. 7032. „ Брунецъ Алексей парохъ въ Хлѣвчанахъ.
- Ч. 7555. „ Лучечко Петро завѣд. парохіи Береги дѣль.
- Ч. 7774. „ Царевичъ Гервазій парохъ въ Шоломиничахъ.

Сопомочництва получили.

- Ч. 8199. Всеч. Калужняцкій Орестъ парохъ въ Издебкахъ доѣзд. въ Павлокомѣ.
- Ч. 8088. Пр. Лѣщинскій Іоанъ сопом. въ Борыславу, доѣзд. въ Тустановичахъ.
- Ч. 8098. Пр. Сѣкора Николай самот. сотрудиникъ въ Яблоницѣ руской доѣзд. въ Глуднѣ.
- Ч. 8272. Пр. Хоманъ Митвѣй сотрудинство въ Ярославю.
- Ч. 8336. Пр. Баданъ Іосифъ управ. въ Завадцѣ дек. Высочанскаго.
- Ч. 7939. Всеч. Рудницкій Антоній катихитъ при шкѣль видѣл. женскои въ Дрогобычи, перенесеный въ сталый станъ супочинку.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.
Перемышль дня 12. листопада 1912.

Ал. Зубрицкій
Канцлеръ.

† КОНСТАНТИНЪ
Епископъ.

ВѢСТНИКЪ ПЕРЕМЫСКОЙ ЕПАРХИИ.

Рѣнь 1912.

Выдано 28. грудня

Ч. XIII.

Ч. 71.

Ч. 2732 12. Всевѣтлѣйша Ап. Нунціятура въ Вѣдни прислала тутъ слѣдующе
Бреве Его Святости Пія X.

Pius PP. X.

Ad futaram rei memoriam. Facultates de regularium bonis in Austriaco Imperio positis alienandis deque oneribus imponendis super iisdem bonis, quas Decessor Noster ree: me: Leo PP. XIII, Similibus Literis die XVIII mensis Septembris an. MDCCCCI piscatoris annulo obsignatis ad Decennium protulit, nunc omnibus rei momentis attento seduloque studio inspectis perpensisque, opportunum Nos quidem ducimus in aliud temporis spatium nonnullis mutatis conditionibus et clausulis prorogare. Quapropter Motu proprio, ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque Apostolicae potestatis Nostrae plenitudine, praesentium vi Apostolicae Sedis Nuntio apud Carissimum in Christo filium Nostrum Austriae Imperatorem Bohemiae Regem illustrem, atque Hungariae Regem Apostolicum, pro tempore existingi vel ei qui ejusdem Nuntii vices pro tempore gerat, nec non Archiepiscopis, Episcopis, et Praesulibus, ut vocant, nullius Dioeceseos in universa super enunciati Imperatoris Austriae ditione existentibus, exceptis tamen bonis si qua in provinciis Italicis existant, nec non Episcopo Wratislaviensi, pro parte ejusdem Dioeceseos, quae in Austriae Imperio comprehenditur, ad aliud Decennium a novissimo postremae prorogationis die computandum, facimus potestatem, cuique in sua dioecesi, concedendi facultates sequentibus articulis comprehendens.

¹. Alienandi bona regularium Ordinum usque ad summam florenorum octomillium monetae Austriacae, sive stabilia ea bona sint, sive in publicis nominibus consistant, adiecta tamen conditione ut pretium ex alienatione perceptum in aliorum bonorum stabilium, seu censuum

acquisitionem convertatur, iisque deficientibus pretium ipsum alia ratione fructuose ac secure collocetur, exclusa qua libet negotiatione per sacros canones ecclesiasticis viris interdicta.

II. Imponendi bonis regularium onera quae non excedant summam florenorum quindecim millium, rationem tamen ac terminum praefiniendo quo aes alienum dissolvatur. Quod si necessariae instaurationes ac melioramenta in aliquo regularium fundo occurrant neque aes alienum contrahi et non nisi per alicujus boni ad eosdem regulares pertinentis venditionem necessitati providere queat; hoc in casu concedenti facultatem perficiendi venditionem cum conditione ut si ex pretio percepto pars aliqua supersit, eadem fructuose collocetur, rationibus superius expositis. Quod si vendenda bona, vel onera iisdem imponenda sint, quae pretium excedant superius definitum octomillium florenorum pro venditione, et quindecim millium pro impositione, eo in casu si agatur de summa quinquaginta millium florenorum pretium non excedente, regulares suas deferre preces debebunt ad Nuntium Apostolicum, cui proinde facultatem facimus petitam veniam concedendi si hoc in Domino expedire judicaverit.

III. Firmis manentibus ordinariis facultatibus causarum piarum, pro ineundis locationibus et conductionibus ad triennium, concedenti facultatem locationes et conductiones ipsas ineundi ad quindecim annos, servatis quod ad reliqua, canonicis praescriptionibus. Ad vitandos autem abusus nonnullos, et obsecundandum aliqua ratione consuetudini quae in Austriaco imperio invaluit ut Ecclesiasticorum bonorum possessores a respectivis conductoribus redditus seu praestationes accipiant, facultatem concedendi redditus ipsos, seu praestationes percipiendi in antecessum, ita tamen, ut illae quod ad fundos urbanos, non excedant summam quae in semestri spatio a conductore persolvenda sit, quod vero spectat ad bona rustica, dummodo summam non praetergrediantur quae a conductore per anni spatium persolvatur.

IV. In casibus urgentis necessitatis, atque utilitatis religiosae familiae, in quibus ad alienationem, seu onerum impositionem sine mora deveniendum sit, facultatem largimur absque praefinita pecuniae summa (dummodo tamen non agatur de summis extraordinariis) alienationem perficiendi, vel aes alienum contrahendi, ea tamen adiecta conditione, ut in posterum ea de re ad Nuntium Aplicum sive directe ad S. Sedem singillatim accurateque referatur. Porro in omnibus et singulis casibus integram semper esse volumus facultatem postulationes ad Applicam Sedem directe deferendi. Volumus praeterea ut in singulis huiusmodi concessionum casibus sive fiant ab Aplico Nuntio, sive ab Antistitibus dioecesanis, superior localis et respectivum Capitulum religiosae familiae audiatur; simulque ut jus alteri quaesitum minime laedatur; necnon canonicae praescriptiones accurate serventur, ac praesertim Constitutio felicis Pauli PP. II ree: mem: Praedecessoris Nostri quae incipit „Cum in omnibus“ edita die XI Maii an. MCDLXV ac proinde in omnibus et singulis facultatibus seu concessionibus volumus ac mandamus ut pateat et probata sit religiosae familiae necessitas vel utilitas eumque in finem in singulis item casibus, non modo Superioris localis et respectivi Capituli consilium, ut supra dictum est, audiatur, verumetiam honesti nominis probati iudicii viri antea consulantur. Praecipimus denique ut in omnibus et singulis actis venditionis, seu alienationis, et onerum impositionis, atque etiam locationis ad annos quindecim mentio expresse fiat facultatis ab Apostolica Sede concessae. Haec volumus, jebemus, mandamus, non obstantibus Pauli PP. II, aliorum que Decessorum Nostrorum de rebus Eccliae non alienandis, aliisque Constitutionibus et Ordinationibus, speciali licet mentione dignis, contrariis quibuscumque. Datum in Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die VIII. Novembris MDCCCXI. Pontificatus Nostri An. Nono. — R. Card. Merry del Val, a secretis Status.

Повыше подає ся до вѣдомости и точного поступованя пѣсля сего въ даныхъ случаяхъ. —

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 2. грудня 1912.

Ч. 72.

Ч. 481 суп. Чи декретъ „Ne temere“ обязує Русинѣвъ въ Америцѣ?

На повыше запытанє получивъ Впр. и Всесв. гр. кат. Митр. Ординаріятъ у Львовѣ слѣдуючу вѣдповѣдъ св. Зѣбраня для розширення вѣры въ Римѣ.

S. Congregazione de Propaganda Fide per gli affari di rito orientale Roma 24 Aprile 1912 [Protocollo Nr. 3084 Ogetto Dubbio circa il Decreto „Ne temere.“

Illmo e Rmo Signore!

Con sua lettera del 27 Maggio del scorso anno, dimandava: „An decreta „Ne temere“ etiam fideles nostri ritus in America degentes obstricti sint. — Ora la S. Congregazione, ocupandosi della opportunita di estendere il decreto „Ne temere“ agli orientali, nella plenaria adunanza del 30 Jenn. 1911, al dubbio: Le convenga obligare gli Orientali viventi Fuori del loro territorio ad asservare le disposizioni del decreto „Ne temere“ nel modo vigente nei territori, dove hanno fissato il loro domicilio, rispose: „Pro nunc nihil innovandum“ Pertanto i Ruteni, quantunque in Galizia siano obbligati alla osservanza del decreto „Ne temere“ per le particolari ragioni ben note alla S. V., quando dimorano Fuori della Galizia, rientrano nella disposizione commune Me essenta tutti gli Orientali dalla osservanza di tale decreto, quando contraggono matrimonio tra Orientali; e non sono vincolati dal decreto „Tametsi“. Me attualmente non ha piu vigore.

Per conseguenza i matrimoni Me essi per arventuno contraesero in America,

Св. Конгрегація Розширення Вѣры для справъ сѣдного обряда Римъ 24 цвѣтня 1912 Протоколь ч. 30184 Предметъ. Сумнѣвъ що до декрету „Ne temere“.

Всесвѣтлѣйшій и Всечестивѣйшій Отче!

Пыталисьте ся въ Вашѣмъ письмѣ зъ дня 27 мая минушого року „Чи декретъ „Ne temere“ обязує такожь вѣрныхъ нашего обряда въ Америцѣ проживающихъ. — Отже св. Конгрегація занимаючи ся тымъ чи користно єсть розтягати декретъ Ne „temere“ до Восточныхъ, на повнѣмъ зѣбраню зъ д. 30 сѣчня 1911 на сумнѣвъ: чи добре булобы зобовязати Восточныхъ проживающихъ поза ихъ тереторією до заховуваня приписѣвъ декрету „Ne temere“ въ спосбѣ маючій правну силу въ територіяхъ, де они стало осѣли, вѣдповѣла: „На разѣ не належить вводити жадной інноваціи.“ Дятого Русины, хотяй въ Галичинѣ суть обовязані до заховуваня декрету „Ne temere“ задля особлившихъ причинъ, добре звѣстныхъ В. Преосвящ., коли перебувають поза Галичиною, суть обовязані заховувати лише загальні приписы, які звѣльняють усѣхъ Восточныхъ вѣдъ заховуваня такого декрету, коли заключають супружество мѣжь Восточными, и не суть звязані декретомъ „Tametsi“, якіи теперъ не має бѣльше силы.

Въ слѣдъ за тымъ, супручества, які бы они заключили въ будучности въ

„coram sacerdote schismatico, vel plane coram ministro schismatico“ debbono in massima considerarsi come validi.

Se poi contraessero matrimonio con un latino, va applicata l'otra disposizione della S. C. del Concilio, secondo la quale e stabilito Me debbono osservarsi le disposizioni del decreto „Ne temere“ ed in conseguenza il matrimonio Me un ruteno contraesse con un latino in America coram sacerdote schismatico, vel plane coram ministro schismatico — deve in massima considerarsi come invalidamente contratto. In tanto Le anquo da Dio oqui bene.

Di I. S. Illmae Rma Devotissimo Servo.

Pr. C. M. Card. Gotti
Praef.

Girolamo Rolleri
Segrio.

Америцѣ передѣ священникомъ схизматичкимъ або въ загалѣ передѣ строителемъ сей тайны схизматичкимъ, повинно ся въ засадѣ уважати за важне.

Еслижбы по томъ заключили супружество зъ якимъ латинникомъ, то мае бути примѣнене до нихъ инше розпоряджене Св. Конгрегаціи Собора, по́сля якого е постановлене, що мають держати ся розпорядженя декрету „Ne temere“ а въ слѣдѣ за тымъ супружество, якебы Русинѣ заключивъ зъ якимъ латинникомъ въ Америцѣ — передѣ священникомъ зъ Церквою несоединенымъ або въ загалѣ передѣ схизматичкимъ строителемъ сей тайны — мае ся уважати въ засадѣ за неважно заключене. — При томъ желаю В. Преосвящ. вѣдѣ Бога всякого добра.

Вашого В. Преосвящ. найпокорнѣйшій слуга

Фр. С. М. Кард. Готти
Префектъ.

Ерон. Роллери
секретарь.

Повыше рѣшене удѣляе ся Всечесному епархіяльному Сьвященству до вѣдомости и застосованя ся въ заходячихъ случаяхъ.

Вѣдѣ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышль дня 12. грудня 1912.

Ч. 73.

Ч. 5192. Въ справѣ провѣтрюваня и высушаня вогкихъ церквей.

Дотычно зарядженя провѣтрюваня и высушеня вогкихъ церквей въ цѣли забезпеченя иконъ, рѣзбъ и другихъ предметѣвъ штуки подала ц. к. Центральна Комисія для охороны памятникѣвъ слѣдуюче завѣдомлене зъ котрого належить въ даныхъ случаяхъ користати, чого Всч. ОО. Настоятелѣ деканатѣвъ припилюють.

„K. k. Zentral-Kommission für Denkmalpflege. Z. 2942 ex 1912. Wien, am 12. Juni 1912. An das hochwürdigste griechisch-katholische Ordinariat in Przemyśl.

Mit Rücksicht darauf, dass die in den Kirchen älteren Datums befindlichen Kunstschätze, wie Bilder, Schnitzereien und dergl. durch den Einfluss der herrschenden Feuchtigkeit der Deteriorierung ausgesetzt sind, wird dringend empfohlen, auf die unterstehende Geistlichkeit in geeignet erscheinender Weise einzuwirken, dass der Entfeuchtung von Kirchen ein stetes und besonderes Augenmerk zugewendet werde. In den meisten Fällen wird die wenig kostspielige Anlage von äusseren Luftschächten, oder die zweckentsprechende Anbringung von Dachrinnen genügen, welche Massnahme nicht nur wärmstens empfohlen, sondern auch dringend angeraten werden.

Die Zentralkommission steht in jedem konkreten Falle gerne mit ihrem nachmännlichen Rate zur Verfügung und ist auch stets bereit beim Abgange der erforderlichen Mittel für derlei Arbeiten Subventionen aus ihren Krediten zu bewilligen, oder beim k. k. Ministerium für Kultus und Unterricht in Antrag zu bringen. — Der Präsident: Liechtenstein“.

Водъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль, дня 18. листопада 1912.

Ч. 74.

Ч. 8807. О Жертвахъ на школы приватні.

Краевый школьный Союзъ у Львовѣ вѣднѣсь ся ту зъ прошенемъ о жертвы. Союзъ той удержуе приватні школы — народні, семинаріи, гімназіи, школы торговельні и господарскій а все то зъ складокъ и жертвъ нашої суспѣльности. Ктожъ не знае значеня школъ? Они не тѣлько дають народамъ просвѣту а разомъ зъ нею и добробытъ, но такожь, що найважѣйше, добрі школы причиняють ся въ великѣй мѣрѣ до религійно-морального жита народа.

Зваживши все тоє, Епископ. Ординаріятъ поручає горячо Всеч. Духовенству вѣдозву Краєвого школьного Союза, котрый уважати буде на тоє, щобы школы, находячы ся подъ єго проводомъ, служили правдивому добру нашего народа.

Водъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 12. грудня 1912.

Ч. 75.

Ч. 8858. Прошенє о жертвы на гр. кат. Церковъ въ Вязѣвницѣ.

Комитетъ церковный въ Вязѣвницѣ предложивъ ту слѣдуючу вѣдозву:

„В селѣ Вязѣвницѣ деканата Ярославского де побѣчъ 1200 душъ латиньского обряду мешкає 400 душъ гр. кат. обряду, що выставлені на безошадне вынародовленє — по спалєню ся бувшой деревляной церкви — приступлено въ р. 1906. до будовы новой мурованой церкви коштомъ 30.000 Кор. За особлившой ласкою и помочєю Божєю, при великихъ трудахъ и жертволюбивости парохіянъ приведено будову до сєго стєпеня, що Ихъ Преосвященство Ексцєленція нашъ Епископъ выдали дня 13. грудня 1906. Ч. 7528 позволенє на благословєнє Церкви. —

Тяжка — довга недуга, а въ кѣнци и смєрть бувшого до р. 1910 о. пароха бл. п. Грицикевича, котрый занимає ся дѣломъ будовы — не дали єму дѣла довести до кѣнця. —

До крайности вычерпані — обтяжені довгами будовы — не въ силѣ єсьмо сами дѣла докѣнчити. Сєю протє дорогою звертаємось и вѣдзиваємось до Всечестныхъ Отцѣвъ и побожныхъ христіянъ „поможѣтъ намъ“ хотяйбы найдрѣбнѣйшими лептами — чимъ сповните Боже дѣло и высокопатріотычну повиннѣсть, скоро споможете насъ, що на

загроженѣмъ знаходимось мѣсци. — Вязѣвниця дня 5. листопада 1912. За гр. кат. Комітетъ о. Николай Паславскій, парохъ І. Круба, І. Масира, члены комитету.

Повыше прошене поручае ся Всеч. Духовенству, вѣрнымъ нашої Епархіи и зарядамъ церковныхъ и братскихъ скарбонъ до можливого узглядненя.

Лепты найлучше пересылати до гр. к. Уряду парохіяльного въ Вязѣвницѣ — почта въ мѣсци.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 13. грудня 1912.

Ч. 76.

Ч. 9462. Декретъ св. Апост. Престола о першѣмъ Причастію дѣтей.

До всѣхъ Душпастырѣвъ и до всѣхъ Катехитѣвъ шкѣль народныхъ.

Св. Конгрегація о Тайнахъ, выдала пѣдъ д. 8 серпня 1910. декретъ подтвержденый вѣдъ св. Отця Пія X. о вѣку, въ котрѣмъ дѣти мають бути припущені до першого св. Причастія (Acta Apostolicae Sedis 1910. ст. 577—583.)

Въ тѣмъ декретѣ пригадуе св. Конгрегація найперше, якою особлившою любовію Своєю оточувавъ Ис. Христосъ малі дѣти, якъ зъ ними радо пристававъ, на нихъ свои руки вкладавъ, ихъ обнимавъ и благословивъ; якъ одного разу зганивъ своихъ ученикѣвъ, коли тіи зборонювали приступу малымъ дѣтямъ до Него, кажучи: **Оставьте дѣтей приходити ко мнѣ, и не браните имъ: тацѣхъ бо есть Царствіе Божіе** (Марко X. 14). А якъ высоко цѣнивъ Ис. Христосъ невинность дѣтей и бракъ всякой гордости у нихъ; явно то оказавъ, коли, прикликавши до себе дитину, звернувъ ся до ученикѣвъ зъ такими словами: **Аминь глаголю вамъ, аще не обратчте ся, и будете яко дѣти, не внидете въ царство небесное. Иже убо смирится яко отроча сіе, той есть болій въ царствіи небеснѣмъ. И иже аще прийметъ отроча таково во имя мое, Мене приѣмлетъ** (Мат. 18. 3—5).

Дальше наводитъ св. Конгрегація, що еще до 13. вѣку давало ся въ цѣлѣй церквѣ, що и теперъ еще дѣе ся на востоцѣ, дѣтямъ заразы по крещеню св. Причастіе пѣдъ видомъ вина; а въ декотрыхъ церквахъ удѣляло ся и пѣзнѣйше малымъ дѣтямъ при Литургіи св. Причастіе по клирѣ або по причастію дорослыхъ. Но доки дѣти не прійдутъ до розуму, не мають нѣякой конечности пріймати св. Причастіе, они бо не могутъ еще грѣшити и ласку Божу, въ крещеню отриману, утратити; але всѣ вѣрні Христові обого пола, котрі вже до лѣтъ розпѣзнаня прійшли, суть обовязані выразнымъ приказомъ Церкви, хоть разъ въ рѣкъ сповѣдати ся и каждого року хоть въ часть великодный причащати ся.

Впрочѣмъ приказъ сей, хоть разъ въ рѣкъ сповѣдати ся, обовязуе властиво лише тыхъ, котрі впадуть въ грѣхъ смертний; но приказъ щорѣчного, хоть великодного причастія, обовязуе всѣхъ, прійшовшихъ до розуму безъ рѣжницѣ, такъ що и той, що нѣякого иного смертного грѣха не має, если вѣнъ и разъ въ рѣкъ не причащае ся, то тымъ самымъ смертельно грѣшитъ и тратитъ ласку божу и спасеніе вѣчне. Приказъ св. Причастія, якъ зъ дотычныхъ слѣвъ Христовыхъ видно, есть приказомъ Божимъ пѣдъ утратою вѣчного спасенія, а лише означене часу (хоть разъ въ въ рѣкъ около Великодня) походить зъ приказу Церкви св.

Дальше наводитъ св. Конгрегація обширнѣйше якѣ различнѣй блуды и злоупотребления ввійшли въ выконаню сего подвійного приказу церковного, а особливо що до вѣку и науки, жаданыхъ до першого Причастія дѣтей. Для того, щобы тѣ блуды и злоупотребления усунути и щобы дѣти вже зъ молодыхъ лѣтъ лучили ся зъ Исусомъ Христомъ въ св. Причастію, Ёго житемъ жили и найшли охорону противъ небезпеченствъ зѣпсутя, — св. Конгрегація выдає слѣдуючій декретъ о першомъ Причастію дѣтей, котрый має бути всюда захованый:

I. Вѣкъ розпѣзнаня такъ до Сповѣди якъ и до св. Причастія есть той, въ котромъ дитина *зачинає* приходити до розуму (пѣзнавати що добре а що зле), то есть около семого року, або пѣзнѣйше, або такожъ скорше. Вѣдъ того часу починає ся обовязокъ, щобы выпѣннати оба приказы, Сповѣди и Причастія.

II. До першой Сповѣди и до першого Причастія не есть конечно повне и совершенно знане науки христїаньскои. Но дитина має потому весь катехизмъ по мѣрѣ своего понятя постепенно выучити ся.

III. Знане вѣры, котре у дитини wymagaє ся, есть тоє, щобы она до першого Причастія вѣдповѣдно приготонила ся, есть тоє, щобы дитина переймила пѣсля своего понятя правды вѣры, котрї до спасеня необходимо мусимъ знати (Богъ, небо и пекло, Троица, вочоловѣчене Сына Божого Исуса Христа и смерть крестна на вѣдпущене грѣховъ нашихъ) и щобы розрѣжняла хлѣбъ св. Причастія (найсв. Тѣло и Кровь Исуса Христа на поживу до житя вѣчного) вѣдъ хлѣба звычайного и тѣлесного, щобы зъ такою побожностію, на яку вѣкъ дитини позває, до наисв. Евхаристїи приступала.

IV. Обязокъ приказаной Сповѣди и Причастія, котрый на дитинѣ тяжить, переходитъ особливо на тыхъ, котрї за ню старати ся мають, т. е. на родичѣвъ, на сповѣдника, на учителѣвъ и на пароха. А до отци, або до тыхъ, котрї мѣсце ёго заступають и до сповѣдника належить припускати дитину до першого Причастія.

V. Разъ або бѣльше разѣвъ въ роцѣ най parroхи заповѣдять и перенедуть испѣльне Причастіе дѣтей, и най до тогожь принускають не лише новакѣвъ, але и иншихъ, котрї за зѣволенемъ родичѣвъ або сповѣдника, якъ выше сказано, вже впередъ першїй разъ до св. Причастія приступали. Для всѣхъ нихъ най буде кѣлька днѣвъ попередной науки и приготованя.

VI. Тѣ, котрымъ старане о дѣтяхъ прилежить, мають всякимъ способомъ старати ся, щобы по першомъ Причастію тѣмъ дѣти до причащаня частѣйше приступали и, если возможно, такожъ щодень, такъ якъ Исусъ Христосъ и мати Церковь желає, и щобы дѣлали тоє зъ такою побожностію, яка вѣдповѣдає вѣкови такому. А кромѣ того най памятають тѣ, до котрыхъ старане тоє належить, на найтяжшїй обовязокъ, котрый есть на нихъ, подбаня, щобы дѣти все ходили на публичну науку катехизму, если же нѣ, то мають иншимъ способомъ доповнити религїйне обучене ихъ.

VII. Звычай не припускати дѣти до сповѣди або нѣколи ихъ не розрѣшати, коли прійшли до розуму, єсть зовсѣмъ нагнннй. Прото Ординаріи, упо-требляючи такожь средства правні, подбають, щоби вѣнъ цѣлкомъ бувъ усуненнй.

VIII. Найгѣрше єсть злоупотребленє, не давати дѣтямъ, прійшовшимъ до розуму, въ небезпеченьствѣ смерти св. Причастіє и єлео юмазанє и погребати ихъ »похорономъ младенческимъ«. Противъ тыхъ, котрі бы не залишили такого звичаю, Ординаріи строгими карами поступать.

Сї постановы всѣ зѣстали вѣдъ св. Отця Пія папы X на ачдієнціи 7. серпня 1910 потверджені, и Тойже велѣвъ декретъ сей оголосити и кожного року въ часѣ приказаного великодного причастія народови читати.

Той отже, для духовного добра дѣтей въ вѣрѣ християнської найважнѣйшій декретъ удѣляє ся всѣмъ Всч. Душпастирѣмъ и Катехитамъ шкѣлъ народныхъ до совѣсного въ всѣмъ захованя, щоби, пѣсля слѣвъ св. Конгрегациі, дѣти зъ самыхъ молодыхъ лѣтъ присоединяли ся Іисусу Христу, Єго житємъ жили, и найшли охорону противъ небезпеченьствъ зѣпсутя. И Всч. Душпастирѣ мають декретъ тей щороку передъ розпочатємъ великодной сповѣди народови читати.

А **Всч. Настоятелѣ Деканатѣвъ** взывають ся, щоби при визитаціяхъ парохій всегда на найважнѣйшу рѣчь такъ частого и щоденного св. Причастія якъ и вчасного, пѣсля декрету, Причастія дѣтей уважали, по всѣй можности на тоє вшывали, и тутъ о томъ доносили, а такожь вѣдъ 1913 р. почавши, чи декретъ о Причастію дѣтей бувъ въ дотычнѣмъ роцѣ передъ розпочатємъ великодной сповѣди народови читаннй.

Такъ само взывають ся **Всч. Комисарѣ Орд. шкѣльннй**, щоби въ всѣхъ школахъ на частє и щоденне св. Причастіє, а въ школахъ народныхъ такожь на перше Причастіє дѣтей пѣсля декрету уважали, по всѣй можности а тоє вшывали, и тутъ доносили.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемишль, дня 20. грудня 1912.

Ч. 77.

Ч. 9076. Рескриптъ ц. к. Намѣстництва зъ д. 12. листопада 1912 р. ч. XII. 6216 въ справѣ метрикъ пѣдданныхъ Королѣвства болгарского.

»Львѣв, 2. падолиста 1912. Ч. XII 6216. До Високопреподобной гр. кат. Епископской Консисторіи в Перемишли. В наслѣдок рескрипту ц. к. Міністерства справъ внутрншнихъ з дня 31. серпня 1912 Ч. 28877 ц. к. Намісництво має честь звернути увагу Високопреподобной Консисторіи на розпорядженє тогож Міністерства і Міністерства Віроісповідань і Просвѣти з дня 12. липня 1912 В. з. д.

Ч. 146. після якого заключено з королівско булгарским Рядом договір що до взаємної виміни метрик підданих тих держав.

Ц. к. Намісництво пересилати ме Властям політичним I. інстанції метрики австрійських підданих, уроджених, вінчаних або померших в Булгарії, з котрими то метриками будесь поступати в спосіб приписаний обіжником з 30. вересня 1898. Ч. 77177.

Належито легалізовані метрики уроджених, вінчаних або померших в краю підданих булгарских мають ведучі книги метрикальні від случаю до случаю предлагати посредством Влади політичної I. інстан. ц. к. Намісництву в ціли дальшого зарядження.

Високопреподобна Консисторія схоче в повисшій зарядженю повідомити підвласні Уряди парохіяльні, котрим поручено веденє метрик, стеречи точного примінєня постанов того розпорядження. — За ц. к. Намісника.

Подаючи повисшій рескриптъ до вѣдомости Веч. Ур. пар. поручає ся постановѣ тогожь точно придержувати ся.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 12. грудня 1912.

Ч. 78.

Ч. 9057. Конкурсъ на двѣ стипендіи бл. п. Павла Контуровича Матковского.

Ставропигійській Институтъ приславъ ту слѣдуюче зъ прошенемъ о оголошене: »Конкурсъ. На двѣ стипендіи по 240 кор. въ годъ изъ юбилейной фундаціи бл. п. Павла Контуровича Матковского для двухъ ученицъ, посѣщающихъ женскіи средніи публичныи школы, обявляється симъ конкурсъ зъ началомъ школьного года 1912/13.

Кандидатки должны внести свои прошенія найдальше 15/2 1913 г. посредствомъ своихъ учебныхъ властей въ Старопигійській Институтъ и выказатись:

- а) що они русской народности, греко-кат. обряда и родомъ изъ Галичины;
- б) що хорошо ведутся и придерживаются своего обряда,
- в) що по поводу своей и своихъ родителей бѣдности въ стипендіи нуждаются;
- г) що посѣщаютъ публичныи учебныи заведенія въ Галичинѣ или на Буковинѣ и въ наукахъ вообще, а въ особенности въ рускомъ языкѣ и литературѣ, хорошо успѣваютъ.

Надѣленные стипендіями будутъ пользоваться ими до окончанія наукъ.

Первенство при надѣленіи стипендіями имѣють:

- а) въ первомъ ряду дѣти и внуки о. Северина Матковского, сына основателя,
- б) во второмъ ряду т. е. въ недостатку кандидатокъ подъ а) дѣти и внуки

дочерей основателя, Ольги, Наталіи и Θεодоры, а если бы и такихъ кандидатокъ не было,

в) въ третьемъ ряду сироты безъ отца и матери, якъ тоже и сироты безъ отца по гр. кат. священникахъ перемышльской епархіи, родители которыхъ заслужились около добра русской гр. к. церкви и галицко-русского народа. Соубъгателямъ подъ а) довлѣетъ выказатись достаточнымъ успѣхомъ въ науцѣ вообще.

Условія къ полученію стипендіи слѣдуетъ доказати прибавленными къ прошенію документами. Отъ Ставропигійского Института. Львовъ, 15 ноєбря 1912 г. Д-ръ Ивасечко, сеніоръ.“

Водъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 25. грудня 1912.

Ч. 79.

Ч. 8471. Псалтирь розширена выдана бл. п. о. Алексія Слюсарчука.

У вдовы по бл. п. о. Алексію Слюсарчуку бувшомъ пароху въ Рунгурахъ находится еще звыжъ 1000 примѣрниковъ цѣнной працѣ покойного Си мужа Псалтирь розширена,“ яку по зниженой цѣнѣ 3 короны за примѣрникъ получить можна. — Адреса: Пелагія Слюсарчукова вдова по священнику въ Рунгурахъ.

Дѣло тоє поручає ся Всч. Клирови.

Водъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 25. листопада 1912.

Ч. 80.

Ч. 9706. Конкурсъ на посаду гр. к. Катихита при школахъ въ Куликовѣ.

Ц. к. Рада школьна окружна въ Жовквѣ оглощує п. дн. 7. жовтня 1912. Ч. 3545 конкурсъ на посаду гр. к. катихита при школахъ въ Куликовѣ.

Тоє подає ся до вѣдомости Всеч. Духовенства.

Водъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 12. грудня 1912.

Ч. 81.

Ч. 8255. Пошукує ся метрики крещеня Емилиі Товарницкои.

П. Іосифа Ливчакъ, зъ Рокшиць поч. Ольшаны, пошукує за свѣдоцтвомъ крещенія Емилиі Товарницкои, уродженои около року 1812.

За вынайденє сего свѣдоцтва обѣцює водповѣдне вынадгородженє.

Поручаєсь проте Всеч. Ур. пар. переглянути книги метрикальній, и еслибы где актъ сей знайшовъ ся, выставити свѣдоцтво и тожь сюди надѣслати.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемишль, дня 11. листопада 1912.

Ч. 82.

Ч. 9916. Исправлене ошибокъ въ Уставѣ цер. на р. 1912.

Въ Короткомъ Уставѣ церковномъ на 1912. р. одобреномъ всіми трома галицкими Ординаріятами зайшли при конці книжки черезъ недоглядъ въ коректѣ слѣдуючій ошибки: стор. 78: 1) При зачалѣ Евангелій на 3 часѣ (24.XII.) подано: Ев. зач. 5., а має бути: Еванг. Луки, зач. 5.; 2.) Литургія св. Василя В. зъ Вечернею якоже п. д. 1. Ян., повинно бути: якоже п. л. 5. Ян.; стор. 79. 30.XII. подано Гл. 6., а повинно бути Гл. 8.

Се подає ся до вѣдомости.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемишль дня 23. грудня 1912.

Ч. 83.

Ч. 10047. Прошене о жертвы на реставрацію гр. к. дочерной церкви въ Великихъ Очахъ ad Змиєвиска.

Комитетъ церковный въ Великихъ Очахъ предложивъ ту слѣдуюче прошене: »Сл. Ис. Хр. Хр. Просите и дастся Вамъ Мат. 7. Дуже сердечно просимо не вѣдкати нашої горячої прозьбы, и до конця ю прочитати. Потреба дѣйстно велика — а »время люте«.

Церковця въ мѣсточну въ Великихъ Очахъ филия парохіи »Змиєвиска« (три мили вѣдъ Ярославя а двѣ вѣдъ Острова) та на пѣвнѣномъ заходѣ высунена твердиня нашої св. вѣры находить ся въ оплаканомъ станѣ. Старенька та церковця, обдерта, знищена лѣтами, ньколи належито не зреставрована, бѣдна и запущена представляє днесъ дуже сумный видъ.

Напротивъ ней пишаєть ся латиньскій костель О. О. Домініканѣвъ будѣвля величавя, котра бы собою и европейску столицю окрасити могла, та своимъ видомъ и внутрѣшною красотою що разъ бѣльше мѣстцевыхъ и доокрестныхъ нашихъ вѣрныхъ притягає.

Щобы сему бодай въ части положити конецъ, завязавъ ся комитетъ, котрый поставивъ собѣ задачу вѣдреставровати, т. є. пѣднести, розширити, украсити и по можности такъ Церковъ устроити, щобы бодай въ малѣй части вѣдповѣдала

вимогамъ. Дуже убогі и бѣдніи парохіяне (часть ихъ ся навѣтъ сего року попалила) що могли то дали на сю цѣль — але ихъ не богато (всего 418 душъ), збрана же сума ледви осьму часть коштівъ покрити може.

О конкуренціи тутъ анѣ думати не можна, а то кромѣ иннихъ, зъ тою головною причиною, що парохіяне обряду латиньского не поносять ту въ Великихъ Очахъ жаднои ноннуренци, — величавый бо костель, красне помешкане, и будынки економичной парохіи латиньской суть цѣлковито власностию О. О. Домініканѣвъ. Противніи же намъ чинники мѣстцевіи выкористали бы се на некористь нашего св. обряду.

Знаемъ якъ много и рѣзкихъ такихъ днесъ вѣдозвъ, знаемъ якъ тяжко днесъ о грѣшъ та годѣ — потреба дѣйстви дуже велика — а «время люте». Мы живемъ и есьмо на межахъ и окраинахъ Руси, намъ ходитъ и о доокрестніи села, котріи до мѣста часто приходять, намъ розходитъ ся о нашъ прекрасный св. обрядъ, намъ ходитъ о «бути або не бути».

Тожъ поможѣтъ ласкаво и поратуйте насъ Высокопреподобніи Отцѣ Добродѣи, и Ты патріотична свѣцка Интелигенціе и Ты дорогій и любый рускій мѣи народѣ!

Роботы коло Церкви розпочатіи зъ весною сего року, зъ браку фондѣвъ зѣстали черерваніи. Тожъ зъ сильною и певною надѣею на Всевышнього Бога, звертаемо ся до Васъ Высокоблагородній Пана Добродѣю зъ прозьбою о милосердіе надъ нами, о лепту вѣдъ себе, та хотяй бы найдрѣбнѣйшійи жертвы вѣдъ своихъ парохіянь. Въ надѣѣ, що ся прозьба найде вѣдгомѣнъ въ Вашѣмъ патріотичномъ и горячѣмъ серци, що не вѣдкажете своєї намъ дуже потрібной помочи, складаемо отсимъ за ласкаву жертву та за всѣ труды коло сего дѣла зъ горы, щироруске «Спаси Богъ».

Богъ надгородитъ, о що и я зъ парохіянами въ молитвахъ щиро просити буду.

Ласкавіи датки просимо посилати до гр. кат. Уряду парохіяльного в Змиевискахъ п. почта: Великій Очи. Змиевиска, въ Вересни 1912 р. о. Евстахій Цепиньскій, парохъ и предсѣдатель комітету. Андрей Пивоваръ, Василь Мицишинъ, Григорій Шумскій, Минаилъ Приймакъ, члени комітету».

Повыше прошене поручае ся до можливого узглядненя зъ стороны Всеч. Духовенства епархіального, зарядѣвъ скарбѣнъ церковныхъ, брацтвъ церковныхъ и всѣхъ вѣрныхъ нашей Епархіи.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Ординаріату.

Перемышль дня 25. грудня 1912.

Ч. 84.

Ч. 8563. Проповѣди о. Николая Теодоровича пароха въ Пробожной.

Всч. о. Николай Теодоровичъ парохъ въ Пробожной Станиславѣвской Епархіи выдавъ за Епископскою апробатою: I. томъ проповѣдей місійно-кати-хитичныхъ на 351 сторонахъ слѣдующаго содержания: 1. проповѣдь вступна, 2. о цѣли чоловѣка, 3. о безсмертности души, 4. о грѣсѣ, 5. о вѣрѣ, 6. о прикметахъ вѣры.

Проповѣди тѣи можна получить бронурованіи по цѣнѣ 6 Кор. зъ до-даткомъ 55 сот. на почтову оплату у О. О. Василянъ въ Жовквѣ, а такожь въ Пробожной у Всч. Автора.

Що подае ся до вѣдомости.

Водъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль дня 25. грудня 1912.

Ч. 85.

Ч. 9259. Станъ касы вдов. сир. Института

за часъ водъ 1. липня до 30. вересня 1912.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

Приходъ	Готѣвка		цѣн. папери		Розходъ	Готѣвка		цѣн. папери	
	Кор.	с.	Кор.	с.		Кор.	с.	Кор.	с.
1. Перенось .	885	26	3388	10					
2. С. С. Василянки на сплату довгу	1000								
3. о. Димитрій Бахѣвскій .	400								
4. о. Гентишь Яни- шинъ Николай .	400								
5. о. Островскій Юліянъ .	200								
6. о. Артимшинъ Александръ .	200								
7. о. Спрысъ Еразмъ Александръ (двохъ именъ) .	100								
8. о. Демкѣвъ Юсифъ	120								
9. о. Антонѣвъ Андрей .	400								
10. о. Корытко Сильвестеръ .	200								
11. о. Круцько Сімеонъ .	200								
12. о. Давосиръ Петро .	100								
всего	9184	22	3388	10					
розходъ	—	—	—	—					
Остае	9184	22	3388	10					

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

Приходъ	Готѣвка		Розходъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
Переносъ	19301	06	Переносъ	5902	10
1. о. Качмаръ Михаилъ .	40	—	1. Эквивалентъ	312	—
2. о. Боднаръ Володимиръ	61	20	2. Павлинъ Копистянскій		
3. о. Стояловскій Іоанъ .	122	08	вдовъ по бл. п. о. Іеронимъ		
4. о. Сороковскій Станисл.	226	65	парохи зъ Гѣйска титуломъ		
5. о. Бѣласть Михаилъ .	264	—	звороту по мысли рѣшеня		
6. о. Пясецкій Зенснъ .	20	80	Общого Собраня зъ 1911	40	—
всего	20035	79	всего	6254	10
розходъ	6254	10			
остае	13781	69			

В) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

Приходъ	Готѣвка		Приходъ	Готѣвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
1. Переносъ	39863	36	Бенцѣнъ Андрей, Середимскій Теодоръ, Максимовичъ Григорій, Журавецкій Михаилъ, Гамерскій Володимиръ, Боднаръ Михаилъ и Ясеницкій Володимиръ.		
2. о. Едвардъ Кушнѣръ .	20	—	7. о. Лучечко Петро	60	—
3. Деканатъ Лѣскій именно зложили по 20 к. Всч. О.О. Бѣрецкій Іоанъ, Калужняцкій Болеславъ, Чертежинскій Димитрій, Венгриновичъ Володимиръ, Сливинскій Михаилъ, Маркаръ Григорій, Михальчукъ Евстахій, Левицкій Юліанъ, Добрянскій Северинъ, Венгриновичъ Атанасій, Сембратовичъ Любомиръ и Вендзиловичъ Даміанъ — а Всч. о. Полошиновичъ Юліанъ вложилъ 40 к.	280	—	8. о. Яхно Яковъ	20	—
4. Деканатъ Затварницкій вѣдъ о. Сологуба Василя	20	—	9. Деканатъ Ольховецкій именно зложили по 20 к. Всч. О. О. Генсѣорскій Георгій, Полянскій Василій, Калужняцкій Іоанъ, Гамерскій Іоанъ, Чайковскій Романъ, Заяць Володимиръ, Федоронко Іосифъ и Гамерскій Іосифъ.	160	—
5. Деканатъ Яворѣвскій именно зложили по 20 к. Всч. О. О. Григорій Журавецкій, Левъ Михаилъ, Головка Іоанъ, Ольшанскій Валеріанъ, Крайчикъ Емиліанъ и Маренинъ Стефанъ	120	—	10. Деканатъ Старосольскій вѣдъ о. Хомицкого Теоф.	20	—
6. Деканатъ Мостискій именно зложили по 20 к. Всч. О.О. Черкавскій Іосифъ,	160	—	11. о. Малецкій Онуфрій	40	—
			12. о. Ковальскій Іоанъ	20	—
			13. Товариство взаимного кредиту »Днѣстеръ« у Львовѣ	200	—
			14. Вдова по бл. п. о. Володимиръ Подолинскѣмъ парохи въ Деревни	20	—
			15. Деканатъ Нижанковскій вѣдъ о. Теодора Дякова	20	—

Приходъ	Готѳвка		Розходъ	Готѳвка	
	Кор.	с.		Кор.	с.
16. Деканатъ Куликѳвскій именно зложили по 20 к. Всч. О. О. Телисницкій Ди- митрій, Мацѳракъ Севе- ринъ, Ясеницкій Кип- пріянъ, Прокуратъ Ми- хаилъ, Пастернакъ Іоанъ, Мусѳій Теофилъ, Грушке- вичъ Константинъ, Набакъ Левъ, Яванецъ Іосифъ, Шумило Михаилъ Край- чикъ Василій и Ольшань- скій Володимиръ а Всч. о. Симко Михаилъ зложивъ 20 к. 75.	260	75	1. Переносъ	33692	46
			2. Буловѳй Юліи вдовѳ по бл. п. о. Симеонѳ, запо- мога вдовича зарѳкъ 1911	160	—
			3. Передатокъ нарѳкъ 1912	2016	—
			4. Ремунерація касіера .	200	—
			5. Ремунерація секретаря .	100	—
			6. Ремунерація ликвидатора	100	—
			7. Ремунерація контролъора	150	—
			8. Ремунерація Канцлера Консисторского .	50	—
			9. Слуги	30	—
17. Деканатъ Устрицкій . именно зложили по 20 к. Всч. О. О. Негребецкій Ю- ліянъ, Попель Михаилъ, Сприсъ Григорій, Радѳ- шицкій Михаилъ, Дуѳъ Іосифъ, Мельникъ Арте- мій, Алексинъ Ілія, Би- линскій Іосифъ, Панькѳв- скій Николай и Милянчъ Николай.	200	—	10. Комисія шконтруюча .	90	—
			11. Печатане протокола .	265	—
			12. Высылка протокола .	6	—
			13. Порто почтове . . .	40	—
			всего	36859	86
18. Деканатъ Сяноцкій именно зложили по 20 к. Всч. О. О. Очабрукъ Алексей, Грабець Іоанъ, Цегеликъ Іоанъ, Бугера Констан- тинъ, Ясеницкій Петро Савчакъ Викторъ, Полян- скій Богданъ, Фенякъ Ми- хаилъ и Мекелита Петро а Всч. о. Гошка Юрій зложивъ 15 к. 03 с.	195	03			
19. о. Бачинскій Володимиръ	20	—			
20. о. Войтовичъ Теодосій .	20	—			
21. о. Мариновичъ Іосифъ .	40	—			
всего	41759	14			
розходъ	36859	86			
остае	4899	28			

П О В Т О Р Е Н Ё.

Дня 30. вересня 1912 має бути въ касѣ:

I. Фондъ коренный	готѣвка	91.846 К.	22 с.	цѣнный папери	338.810 К	— с.
II. » резервовый	»	13.781	» 69	»	—	» —
III. » розпорядимый	»	4.899	» 28	»	—	» —
Всего готѣвкою		110.527 К.	19 с.	паперами	338.810 К	— с.

Вѣдповѣдно до того справозданя найдено въ касѣ:

I) Въ цѣнныхъ паперахъ	.	.	338.810 К.	— с.
II) 1. на книж. щадничихъ	.	.	»Вѣры«	Ч. 1592 9422 К. 46 с.
2. » »	.	.	»	» 2466 4945 » 97 »
3. » »	.	.	»Нива«	» 17 6450 » 38 »
4. » »	.	.	»Рускои Щадницѣ«	» 160 20000 » — »
5. » »	.	.	»	» 345 14316 » 73 »
6. » »	.	.	»	» 378 20000 » — »
7. » »	.	.	»	» 2287 18467 » 63 »
8. » »	.	.	»	» 2354 13214 » 62 »
9. » »	.	.	»	» 6681 421 » 28 »
10. » »	.	.	»	» 6697 2811 » 80 »
11. » »	.	.	»Wiener Bank-Verein«	48 » 50 »
12. готовыми грѣшми	.	.	.	427 » 82 »
Всего		.	.	110527 К. 19 с.

С. Мацюранъ
секретарь.

М. Подолинскій
предсѣдатель

М. Нолко
касієрь.

ХРОНИКА.

Ч. 9050. Прч. Адриновичъ Леонтій парохъ въ Бахурѣ им. Орд. шк. Комисаремъ для деканата Бирчаньского на мѣсце увѣльненого на власне прошене вѣдъ той довжности Всеч. о. Жарского Іоана пароха въ Глуднѣ.

Новопоставленій презвитери получили слѣдующій посады:

- Ч. 10196. Долошицкій Александръ завѣдательство въ Куининѣ.
- Ч. 10197. Голейко Николай сопомочництво въ Снѣтници.
- Ч. 10198. Колтунюкъ Миронъ » » Себечовѣ.
- Ч. 10199. Иванусикъ Симеонъ сотрудицтво » Потеличи.
- Ч. 10200. Соболенскій Михаилъ сопомочництво » Лабовѣ.
- Ч. 10201. Ільницкій Николай » » Доброгостовѣ.
- Ч. 10202. Банахъ Іоанъ II. проновѣдництво при катедр. Храмѣ въ Перемышли.
- Ч. 10203. Ярка Теодоръ сопомочництво въ Молодычи.
- Ч. 10204. Матковскій Василій сопомочництво въ Никловичахъ.

Некрологій.

- О. Кмицикевичъ Викторъ парохъ въ Королику вол. уп. 31/10 1912.
  - О. Литинскій Миронъ парохъ въ Мужилевичахъ уп. 3/12 1912.
  - О. Константиновичъ Конст. парохъ въ Вѣрхомли вел. уп. 13/12.
- Души ихъ поручають ся молитвамъ Всеч. Клира.

Вѣдъ гр. кат. Еп. Консистеріи.

Перемышль дня 26. грудня 1912.

Ал. Зубрицкій
Канцлеръ.

† КОНСТАНТИНЪ
Епископъ.

